

Π Ε Π Ρ Α Γ Μ Ε Ν Α

Ἀπολογισμὸς

Ἐκπαιδευτικὸς

Διοικητικὸς καὶ Διαχειριστικὸς

« Ἡ δροῶσις γεννᾷ τὴν ἀντίδρασιν. Ἡ δημιουργικὴ ἐργασία πάντοτε συνήνησε τὴν ἄρνησιν, τὴν κακολογίαν καὶ τὴν συκοφαντίαν. Δὲν ἔλειψαν ποτὲ οἱ μικρόνοοι καὶ οἱ στενόκαρδοι οἱ ἄρνηται καὶ οἱ συκοφάνται· πάντοτε ὅμως οἱ δημιουργοὶ εὖρον ἐποστηρικτὰς, διότι εὐτυχῶς δὲν ἔλειψαν ποτὲ ἀπὸ τὸν κόσμον οἱ τίμοι καὶ οἱ καλῆς πίστεως ἄνθρωποι. »

Victor Hugo

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΕΤΟΣ Δ' Τιμή Δρχ. 1 — ΤΕΥΧΟΣ 22/Ε

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰς Ἀπολογισμὸς

Ἡ διοίκησις τῆς Σχολῆς—Ἡ διαχείρισις—Ἡ ἔκδοσις ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ—Τὸ διδάξαν προσωπικόν—Ἀπόψεις ἐπὶ τῆς διδακτικῆς ἐργασίας—Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις—Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων—Οἱ σπουδασταὶ—Τὰ πραγματοποιηθέντα μαθήματα—Ἐπιτόπια μαθήματα—Αἱ διαλέξεις—Ἐκπαιδευτικοὶ περίπατοι καὶ ἐκδρομαὶ—Ἡ ἰατρικὴ τῶν σπουδαστῶν παρακολούθησις—Ἡ ψυχαγωγία τῶν—Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις—Αἱ πτυχιακαὶ—Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν—Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως—Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν—Αἱ ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς—Ἡ φιλοδοξία τῆς Σχολῆς—Ἐν ἱστορικόν καὶ χαρακτηριστικόν ἔγγραφον.

Τὰ δοθέντα θέματα

κατὰ τὰς εἰσιτηρίους καὶ πτυχιακὰς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Τὸ παρὸν τεῦχος ἐκδίδεται

ὕπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Σύνταξις :

ΜΑΡΙΑ Σ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Δ' 1956/7

Δραχμὴ 1

Τεύχος 22 Ε'

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕ

ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Εἰς τὰς ἀκολουθούσους σελίδας γίνεται ὁ ἐκπαιδευτικός καὶ οἰκονομικός ἀπολογισμὸς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1955—56. Εἶναι ἡ ἀπεικόνισις τῆς δράσεως τῆς Σχολῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον· δράσεως γονίμου καὶ πλουσίας, ἣτις δικαίως ἐκίνησε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἔπαινον τῶν παρακολουθούντων μὲ καλὴν πίστιν καὶ μὲ τὸ προσῆκον ἐνδιαφέρον τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς.

Δράσεως πλουσίας μὲ μέσα ἀσήμαντα. Διότι ἡ δρᾶσις αὕτη ἐστηρίχθη κατὰ κύριον, ἂν ὄχι μοναδικόν, λόγον εἰς τὸ συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δωρεὰν προσφερόντων τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας των· εἰς τὸν δημιουργικὸν ζῆλον καὶ τὰς θυσίας τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, μὲ ἐλαχίστην ἀμοιβὴν ἐργαζομένων· εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν σπουδαστῶν, μὲ φαγατισμὸν πιστευόντων εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀποστολὴν τῆς Σχολῆς· τέλος εἰς τὴν πολυτιμον ἠθικὴν συμπάραστασιν φίλων καὶ συνεργατῶν τῆς Σχολῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους θερμαὶ αἱ εὐχαριστίαι μας.

Ἡ δρᾶσις αὕτη ἐπεξετάθη, ὅπως πάντοτε, καὶ πέραν τῶν αὐστηρῶς σχολικῶν πλαισίων. Διότι ἡ

Σχολή, ἀκολουθοῦσα τὰς παραδόσεις της, εἰργάσθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τὴν ἐπιτέλειαν καὶ τοῦ γενικωτέρου κοινωνικοῦ μορφωτικοῦ της καθήκοντος καὶ πέραν τῶν οἰκονομικῶν της μέσων, τόσο, δυστυχῶς, πενιχρῶν. Αἱ διαλέξεις της καὶ αἱ ἐκδόσεις της, ὅπως καὶ ἡ γενικωτέρα της δραστηριότης, ἐκίνησαν τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀπετέλεσαν ἀναντίρρητον εἰσφορὰν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος κατὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἑλληνικῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην τῶν πεπραγμένων δὲ ἀντιληφθῆ ὁ ἀναγνώστης, πῶς μὲ τὴν πίστιν εἰς τὸν σκοπὸν καὶ μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν εἶναι δυνατόν παρὰ τὰ ὀλίγα — τὰ πάρα πολὺ ὀλίγα μέσα — νὰ ἐπιτελεθοῦν πολλὰ πράγματα, ἀκόμη καὶ ὅταν χρειάζεται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν καὶ ἀντιδράσεις καὶ κακαὶ διαθέσεις, ὡς ἐκεῖναι τὰς ὁποίας συναντᾷ, δυστυχῶς, ἀφθόνως εἰς τὸ ἔργον της ἡ Σχολή.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1955 - 1956

Α'. Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ λήξις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ τούτου Ἔτους συμπίπτει μὲ τὴν λήξιν τῆς θητείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορισθέντος, συμφώνως τῷ νόμῳ, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Κατ' ἀνάγκην ἡ ἔκθεσις πεπραγμένων περιλαμβάνει ὄχι μόνον τὰ στοιχεῖα τῆς ληξάσης χρήσεως, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεται εἰς γενικωτέρας σκέψεις καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ προγράμματος καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς.

Ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς συμφώνως πρὸς τὸν ὑπ' ἀριθ. 800/1948 Νόμον ἔχει ἀνατεθῆ εἰς Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύονται αἱ ἀρμόδιαι Ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους καὶ αἱ ἐνδιαφερόμεναι παραγωγικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ τάξεις τῆς Χώρας. Οὕτω τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ὑπουργείων Βιομηχανίας, Ἐργασίας, Οἰκονομικῶν καὶ Συντονισμοῦ, καὶ ἀπὸ ἐκπροσώπους τῆς ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς, ἐπαγγελματοβιοτεχνικῆς τάξεως καὶ τοῦ τεχνικοῦ κόσμου, ὡς καὶ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν, τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

Φρονοῦμεν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου 800 σχῆμα διοικήσεως ἀπεδείχθη καὶ ἐν τῇ πράξει ὡς τὸ ὀρθότερον καὶ σκοπιμώτερον, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συνδυάζεται ἡ θεωρία μετὰ τῆς πράξεως. Τὰ Ἐπαγγελματικὰ Σχολεῖα δὲν εἶναι ἰδρύματα ἔξω τόπου καὶ χρόνου, ἀλλὰ εἶναι ἠναγκασμένα, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, νὰ εὐρίσκωνται εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν μετὰ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, διὰ νὰ προσαρμόζωνται συνεχῶς πρὸς τὰς νέας διαρκῶς δημιουργουμένας συνθήκας καὶ νὰ ἐξυπηρετῶσι τὰς παρουσιαζομένας νέας ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Τοιοτοτρόπως ἡ Σχολή, καθοδηγουμένη καὶ ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν τῆς Συμβουλίου, ἀποτελούμενον ἐκ προσώπων ζώντων τὴν κρατικὴν καὶ ἰδιωτικο-οικονομικὴν ζωὴν, ἠδυνήθη νὰ παραμείνη ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἐπιδιώξεων καὶ κατευθύνσεων ἐνὸς ἀνωτάτου ἰδρύματος ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, χωρὶς νὰ παρεκκλίνη οὐδέ τὸ παράπαν ἐκ τῆς χαροχθείσης γραμμῆς ὑπὸ τῶν ἐμπνευσμένων καὶ φωτεινῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς, ὡς τοῦτο συνέβη εἰς ἄλλα ἰδρύ-

ματα, τὰ ὁποῖα ἐγκατέλειψαν τὸν τίτλον τῶν καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἰδρύματα ὄχι ἐπαγγελματικά ἀλλὰ ἐκπαιδευτήρια θεωρητικῆς ἐπιστημονικῆς διδασκαλίας. Δυστυχῶς εἰς τὸν ὑποανεπτυγμένον αὐτὸν τόπον μας οἱ τίτλοι, ὁ τύπος δηλαδή, καὶ ὄχι ἡ οὐσία καὶ ἡ πραγματικότης, χαρακτηρίζουν πολλακίς τὰ ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα καὶ καθορίζουν τὴν ἀξιολόγησίν των !!

Ἐξ ἐτέρου, ἡ τοιαύτη ὀργάνωσις τῆς διοικήσεως κατέστησε δυνατόν τὸν διαχωρισμὸν τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως ἀπὸ τοῦ κυρίως ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνατεθῆ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀρθῶς εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν, ἐπικεφαλῆς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ. Κατὰ τὸν αὐτὸν Νόμον, ὀρθῶς ἐπίσης, ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἔχει ἀνατεθῆ εἰς Καθηγητὴν ὁ ὁποῖος δέον νὰ ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τόσον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου—τοῦ ὁποίου τὰς ἀπόψεις μεταφέρει εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν—ὅσον καὶ τοῦ Διδάσκοντος προσωπικοῦ, τοῦ ὁποίου τὰς γνώμας διερμηνεύει εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς.

Δέον ἰδιαίτερος νὰ τονισθῆ ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι σῶμα ἀντιπροσωπευτικόν, διότι ἀποτελεῖται ἐκ προσώπων ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν διοικήσεων τῶν προμνησθεισῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὁργανώσεων, προσώπων τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ λογοδοτῶσι πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῶν διὰ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ δρᾶσίν των καὶ συνεπῶς, προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπηυξημένην τὴν συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν βαρῶν τὰ ὁποῖα προσιδιάζουν πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ μετέχοντος εἰς τὴν διοίκησιν ἐνὸς ἀνωτάτου μορφωτικοῦ ἰδρύματος.

Τὰ ἀνωτέρω ἐσημειώθησαν ἰδιαίτερος, πρῶτον, διὰ νὰ ἐξαρθῆ δικαίως ἡ ὀρθὴ ὑπὸ τοῦ νομοθέτου ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος τῆς διοικήσεως μιᾶς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, καὶ δεῦτερον διότι ἡ πείρα ἀπέδειξε πόσον ὀρθὴ ὑπῆρξεν ἡ δοθεῖσα λύσις, ἀφοῦ ἐπὶ τὸσα ἔτη, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς, τὰ ἐκάστοτε μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου—ἀνεξαρτήτως προελεύσεώς των καὶ ἀδιαφόρως πρὸς τὰς οἰασδήποτε κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς τῶν πεποιθήσεις—ἤρθησαν πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των, ἔχοντα πάντοτε ὡς γνώμονα εἰς τὰς πάντοτε παμψηφεῖ ἀποφάσεις των τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ συμφέρον τῆς Σχολῆς.

Εἶναι πράγματι συγκινητικὸν τὸ γεγονός, ὅτι εἰς μίαν τόσον τεταραγμένην ἐποχὴν τὰ ἐκάστοτε μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἤρθησαν ὑπὲρ τὰς ἀντιθέσεις ἐργαζόμενα συστηματικῶς, καὶ βεβαίως ἀμισθί, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Σχολῆς, ἀποδεικνύοντα τοιοῦτοτρόπως πόσον ἄξιον πρὸς μίμησιν εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς ὀργανώσεως τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς καὶ τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ αὐτοδιοίκησις, ὅταν διαμορφωθῆ εἰς τοὺς διοικούντας ἡ συνειδήσις τοῦ καθήκοντος ἀπέναντι τῶν ἐκπροσωποῦμένων ὑπ' αὐτῶν συμφερόντων. Βεβαίως, ἡ τοιαύτη διαρρῦθμισις τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς δὲν εἶναι πρωτότυπος ἀπολύτως, διότι ἀλλαχοῦ ὄλα τὰ ἰδρύματα τῆς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως διοικούν-

ται παρ' εκπροσώπων τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς τάξεως. Ὑπάρχει ἄλλως τε καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ παράδοσις τῆς Σχολικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ τῆς Τουρκοκρατίας διὰ τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν. Ἡ πρωτοτυπία συνίσταται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι εκπροσωποῦνται γενικῶς ὅλαι αἱ ἐνδιαφερόμεναι τάξεις, μὲ συμμετοχὴν τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι ἡ ἐκλογή γίνεται κατὰ τρόπον δημοκρατικόν. Εἶναι, πράγματι, ἀξιὸν νὰ ἐξαρθῇ ὅτι ἐκπρόσωποι τῶν βιομηχάνων καὶ τῶν ἐργατῶν, τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν βιοτεχνῶν, τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ τοῦ τεχνικοῦ κόσμου, τόσον ἀνιδιοτελῶς, τόσον ὁμοφώνως καὶ τόσον καρποφόρως συνεργάζονται ἐν τῇ ἐπιδιώξει ἐνὸς εὐγενοῦς σκοποῦ.

Τὰ ἀνωτέρω ἐτονίσθησαν ἰδιαιτέρως, διότι κατὰ τὴν λήξασαν τετραετίαν ὅλως ἀπροσδοκῆτως καὶ ὅλως ἀδικαιολογήτως, ἀντὶ αἱ ὀρθαὶ ἀρχαὶ ὀργανώσεως, αἱ ὁποῖαι ἐπρυτάνευσαν εἰς τὴν σκέψιν τοῦ νομοθέτου, νὰ ἐπεκταθῶσι κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς ἄλλα Ἰδρύματα, ἐπεζητήθη ἡ ἀλλαγὴ τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς ἄλλοτε μὲν διὰ Συμβουλίου ὀριζομένου αὐθαίρετως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν κομματικῶν φίλων, ἄλλοτε δὲ ἐπεζητήθη νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπὸ καθηγητῶν ἄλλων Σχολῶν μηδεμίαν σχέσιν ἔχουσῶν ἢ καὶ εἰς ἀντίθεσιν εὕρισκομένων μὲ τὴν Σχολὴν μας καὶ ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὡς ἐὰν ἡ Σχολὴ εἶχε ἀνάγκην ξείων φώτων διὰ νὰ ἀναδειχθῇ καὶ ὡς ἐὰν οἱ οἰοιδῆποτε Καθηγηταὶ ἄλλων Σχολῶν νὰ εἶχον ἐξαντλήσῃ τὰ περιθώρια τῆς ἐκπαιδευτικῆς τῶν δραστηριότητος εἰς τὰ ἰδρύματα εἰς ἃ καλῶς ἢ κακῶς σήμερον ὑπηρετοῦσι.

Ἀμφότερα τὰ ἰδιόρρυθμα, πράγματι, ταῦτα Σχέδια Νόμων ἐχαρακτηρίσθησαν, καὶ ὀρθῶς, ὑπὸ τε τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ, Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων παραγωγικῶν τάξεων ὄχι μόνον ἀντισυνταγματικά ἀλλὰ καὶ ὡς ἀσύμφορα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν. Φρονοῦμεν ὅτι ἀμφότερα τὰ σχέδια ταῦτα, ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς τῶν ἀπόψεως, εἶναι ἀναντιρρήτως ἀντίθετα πρὸς πᾶσαν ἀντίληψιν διοικητικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία προπαντὸς ἐπιβάλλει τὴν ἀναγνώρισιν μιᾶς τόσον χρηστῆς καὶ τόσον σκοπίμου, ὅσον καὶ ἐπιτυχοῦς καὶ κοινωφελοῦς δράσεως, ὡς ἡ πραγματοποιηθεῖσα παρὰ τὰς τόσον μάλιστα δυσχερεῖς συνθήκας, ὑπὸ τοῦ νομοθετημένου σήμερον ἀντιπροσωπευτικοῦ διοικητικοῦ σώματος τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συμμετέσχον κατὰ τὴν λήξασαν τετραετίαν καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955)56 οἱ κάτωθι:

Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ε Ι Ο Ν

Π ρ ὅ ε δ ρ ο ς : ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων.

- Α' Αντιπρόεδρος: ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.
- Β' Αντιπρόεδρος: ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΟΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.
- Γεν. Γραμματεὺς: ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΟΛΟΜΟΣ, αντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὄργανώσεως.
- Ταμίας: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΡΜΕΝΤΖΗΣ, αντιπρόσωπος τῶν Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

Μ Ε Λ Η

- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΚΑΣ, αντιπρόσωπος τῶν Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.
- ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΗΣ, αντιπρόσωπος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος.
- ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΓΟΥΛΑΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ.
- ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.
- ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.
- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.
- ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΗΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
- ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ, Διευθυντῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ, Ἀντιπρόσωπος Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.
- ΜΙΧΑΗΛ ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ, Τμηματάρχης Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Σ Χ Ο Λ Ι Κ Η Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Η

Τὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Σχολῆς ἀπήρτισαν οἱ κάτωθι, οἱ ὅποιοι ἔχουν τιμηθῆ διὰ παμψηφεί ἐκλογῆς, τόσον παρὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν ὅσον καὶ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὴν περίοδον μέχρι 31 Αὐγούστου 1957.

1. Πρόεδρος: ὁ Διευθυντῆς κ. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου**, Καθηγητῆς τῆς Τεχνικῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου καὶ τῆς Λογιστικῆς.
2. Μέλη: οἱ Καθηγηταὶ κ.κ. **Χ. Ἀγαλλόπουλος** τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου, **Νικ. Θεοδώρου** τῆς Φυσικῆς, **Ε. Μαργαρίτης** τῶν Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν καὶ Στατιστικῆς καὶ **Κ. Σημαντήρας** τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Συνεδριάσεις

Κατά τὸ λήξαν ἔτος ἐγένοντο αἱ κάτωθι συνεδριάσεις :

1. Διοικητικοῦ Συμβουλίου	7
2. Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς	48
3. Συλλόγου Καθηγητῶν	3
4. Διαφόρων Ἐπιτροπῶν	27
5. Ἐπιτροπῆς Συντονισμοῦ	5

Διοικητικὸν Προσωπικὸν

ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Γραμματεὺς ὁ κ. **Εὐ. Παρασκευαΐδης**, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Διευθυντοῦ Β' τάξεως Ὑπουργείου.
2. Διαχειριστὴς ὁ κ. **Περ. Πετούνης**, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Γραμματέως Α' Ὑπουργείου.
3. Γραμματεὺς ἡ **Δνὶς Δήμητρα Πανουσοπούλου**, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Γραφέως Α'.
4. Κλητῆρ ὁ κ. **Μᾶρκος Τζανουδάκης**, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Κλητῆρος Α'.
5. Καθαρίστρια ἡ **Κα Αἰκατερίνη Φουφοπούλου**, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Κλητῆρος Β'.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Γραμματεὺς Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν ἡ **Δνὶς Φανὴ Βακαλοπούλου**, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως Ὑπουργείου.
2. Ταμίας ὁ κ. **Ἄγγ. Νῖνος**, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως.
3. Ἐπιμελήτρια Βιβλιοθήκης ἡ **Δις Χρυσούλα Πιπεράκη**, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου.
4. Κλητῆρ Παραρτήματος, ὁ κ. **Βασ. Σουλιώτης**, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς ἀποδοχὰς Κλητῆρος Β'.
5. Καθαρίστρια Παραρτήματος, ἡ **Κα Σταυρ. Τζανουδάκη**, ἐπὶ ἀποζημιώσει 400 δραχ. μηνιαίως δι' ὀλιγόωρον ἀπασχόλησιν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἐθεώρησαν χρέος νὰ ἐκφράσουν τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰ συγχαρητήριά των πρὸς ἅπαν τὸ Προσωπικὸν διὰ τὸν ἐξαιρετικὸν ζῆλον μετὰ τοῦ ὁποίου ἐργάσθησαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς.

Ἡ τόσον μεγάλη ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς ἐπιβάλλει ἤδη τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Προσωπικοῦ τουλάχιστον δι' ἑνὸς Ἐπιμελητοῦ Σπουδῶν, κεκτημένου δίπλωμα Παιδαγωγικῆς Ἀκα-

δημίας, ενός Ἐπιμελητοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, μιᾶς δακτυλογρά-
φου πεπειραμένης καὶ δύο κλητῆρων.

Κίνησις Ἐγγράφων

Ἡ κίνησις τῶν ἐγγράφων κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—
1956 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρωτόκολλον Σχολῆς	Ληφθέντα 1036	*Αποσταλέντα 1092
> Κ.Σ.Ε.	» 65	> 86
> Ἐκδόσεων	» 35	> 42
» Κ.Τ.Μ.	» 14	> 25

Εἰς τὰ ὡς ἄνω ληφθέντα ἔγγραφα γενικῆς ἀλληλογραφίας δὲν
περιλαμβάνονται αἱ αἰτήσεις ἐξετάσεων, ἐγγραφῆς καὶ ἐκδόσεως
πιστοποιητικῶν. Ἡ κίνησις αἰτήσεων καὶ πιστοποιητικῶν ἔχει ὡς
ἑξῆς:

Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις	711	ἐναντι	671	προηγ. ἔτους
Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις	469	>	502	» »
Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις	1722	»	1587	» »
Αἰτήσεις ἐγγραφῆς εἰς Κέντρον Στα- τιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως	78	>	113	> »
Ἐκδοθέντα πιστοποιητικὰ (τίτλοι προ- αγωγῆς, πιστοποιητικὰ πτυχίου, πτυχία)	1262	>	1195	> »

Ὁ κατωτέρω πίναξ εἶναι συγκριτικὸς τῆς κινήσεως τῆς γενικῆς
ἀλληλογραφίας ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1947/48 ἕως τοῦ 1954/55.

*Ἔτη	1947/8	1948/9	1949/50]	1950/1	1951/2	1952/3	1953/4	1954/5
Ληφθέντα	176	91	261	347	285	283	678	1150
Σταλέντα	210	208	352	747	471	340	1081	1090

Β'. Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ διαχείρισις τῆς Σχολῆς συμφώνως τῷ Νόμῳ 800 ἔχει ἀνατεθῆ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπικουρούμενον ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου Διαχειριστοῦ τῆς Σχολῆς. Συμφώνως πρὸς τὸν Ὁργανισμὸν τῆς Σχολῆς (Β. Διάταγμα 15/4/1948) ἡ διαχείρισις τῆς Σχολῆς ἐνεργεῖται βάσει Προϋπολογισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ ἀποτυπῶται εἰς τὸν Ἀπολογισμὸν ἐγκρινόμενον ὁμοίως.

Δυστυχῶς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας δὲν εὐηρεστήθη, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι σκόπιμον ἐνταῦθα νὰ ἐξετάσωμεν, νὰ ἐγκρίνη τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς τετραετίας 1952/3—1955/6 καὶ οὕτω τὴν εὐθύνην καὶ τὴν τιμὴν τῆς ὅλης διαχειρίσεως φέρει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον πράγματι εἶναι ὑπερήφανον δι' αὐτήν.

Δέον νὰ τονισθῆ ὡσαύτως ἐνταῦθα ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς Σχολῆς, παρὰ τὰ ἐπανελημμένα διαβήματα αὐτῆς, δὲν ὑπέστη τὸν νενομισμένον ἔλεγχον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, καὶ μόνον τὴν 20ὴν Ἰουλίου 1956 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 49676 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας συνεστήθη Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1955. Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς προήχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ διώρισεν ὡς μονίμους ἐλεγκτὰς τῆς διαχειρίσεως τῆς τὸν ἐκάστοτε Διευθυντὴν τῶν ἐντεταλμένων ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ ἓνα Διευθυντὴν τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, οἵτινες συστηματικῶς ἤσκησαν καὶ ἀσκοῦσι τὸν ἔλεγχον τῆς Διαχειρίσεως, ὑποβάλλοντες μηνιαίας ἐκθέσεις ἐλέγχου.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον παρέλαβε τὴν Διαχείρισιν τῆς Σχολῆς μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρὰ Τραπεζαίαις τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1952 σημερινῶν δραχμῶν 90.882. Τὸ χρηματικὸν τοῦτο ὑπόλοιπον ἀνήρχετο τὴν 31—8—1956 εἰς δραχμάς 675.185. Ἡ διαχειριστικὴ ἐξέλιξις ἐμφανίζεται ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ λοιπὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς Σχολῆς. Οὕτω ἡ περιουσιακὴ κατάστασις ἦτο ἡ κάτωθι :

	1/9/1952	31/8/1956	Διαφορὰ
Μετρητὰ	22 606	52 531	29 925
Καταθέσεις	68 216	622 654	554 438
Ἐπιπλα	80 368	201 540	121 172
Διδακτικὰ ὄργανα	72 553	100 753	28 200
Βιβλιοθήκη	9 592	33 563	23 971
Ἀθλητικὰ εἶδη	4 890	4 890	—
	<u>258 225</u>	<u>10 15 931</u>	<u>757 706</u>

Τοιουτοτρόπως ἡ Σχολὴ ἐξεπλήρωσε τοὺς ποικίλους μορφωτικοὺς τῆς σκοποῦς καὶ συγχρόνως ἐπῆύξησε τὸ Κεφάλαιόν τῆς κατὰ δραχμὰς 757.706, ἦτοι τὸ ἐτετραπλασίασε περίπου.

Ἡ κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν τετραετίαν χρηματικὴ κίνησις ὑπῆρξεν ἢ κάτωθι εἰς σημερινὰς δραχμὰς :

	Ἔσοδα	Ἔξοδα
1952 3	Δρχ. 942.863	Δρχ. 950.498
1953 4	» 1.157.056	» 1.237.457
1954 5	» 1.503.123	» 1.184.979
1955 6	» 1.876.141	» 1.521.886
Τὸ ὅλον »	<u>5.479.183</u>	<u>4.894.820</u>

ἦτοι πλεόνασμα ἐσόδων Δρχ. 584.362.80 ἀχθὲν εἰς Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον.

Κατὰ τὴν διετίαν 1953/4 καὶ 1954/5—ἐνῶ ἐτύγχανον γενναίας ἐνισχύσεως διάφορα ἰδιωφελῆ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα—ἡ Σχολὴ εἶχε στερηθῆ πάσης ἐνισχύσεως παρὰ τοῦ Κράτους, παρότι αἱ χορηγηθεῖσαι ἀλλαγαι ὑπὲρ τῶν ἀπόρων σπουδαστῶν ὑπερέβησαν τὰ 40 % τῶν διδάκτρων. Χαρακτηριστικὸν καὶ αὐτὸ δείγμα τῆς νοοτροπίας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, τὸ ὁποῖον δὲν ἠθέλησε νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ μοναδικὸν Ἴδρυμα ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητά του ὑπαγόμενον καὶ νὰ ἔχῃ οὕτω τὴν τιμὴν ὅτι συνέβαλε, τοῦλάχιστον οἰκονομικῶς, εἰς τὴν λαμπράν του λειτουργίαν.

Γ Ε Ν Ι Κ Ο Σ Α Π Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ

τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως 1955/56 κλεισθεὶς τὴν 31/8/1956

ΕΣΟΔΑ

Δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ δίδακτρα	Δρχ. 1.144.700
Ἐκδόσεις	» 208.264
Διάφορα	» 191.397
Ἐπιχορηγήσεις	» 321.780
Τὸ ὅλον	<u>1.866.141</u>

ΕΞΟΔΑ

Ἐξοδα ἐν γένει	Δρχ. 494.941
Διοικητικὸν προσωπικὸν	» 328.623
Διδακτικὸν προσωπικὸν	» 475.933
Ἐκδόσεις	» 177.367
Ἐπιπλα, σκευὴ, βιβλία	» 47.021
Τὸ ὅλον	<u>1.521.885</u>
Πλεόνασμα χρήσεως	» 344.256
Τὸ ὅλον	<u>1.866.141</u>

Τὸ χρηματικὸν ὑπόλοιπον τῆς 31ης Αὐγούστου 1956
 ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ὡς ἄνω πλεόνασμα 1955/6 δρχ. 344 256
 καὶ ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τῶν προηγουμένων χρήσεων 330 929
 ἦτοι τὸ ὅλον 675 185

ἐνῶ τὸ παραληφθὲν χρηματικὸν ὑπόλοιπον ὑπὸ τοῦ Δ. Συμ-
 Βουλίου τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1952 ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 90 822
 ἦτοι ἐπὶ πλέον δρχ. 584 363

δηλονότι κατὰ 750 % μεγαλύτερον τοῦ ἀρχικοῦ ὑπολοίπου.

Καὶ ὅμως ἀνευθύνως ἐπίσημοι κύκλοι ὠμίλησαν «περὶ πολυτελοῦς
 καὶ πολυδαπάνου ἰδρύματος» (!!) ἀποδεικνύοντες ἢ παντελῆ ἄγνοιαν ἢ
 σκόπιμον διαστροφὴν ὀλοκληρωτικὴν τῆς πραγματικότητος.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Α'. ΣΧΟΛΗΣ

Εἰδικώτερον ὁ λῆσμός τῆς Σχολῆς, ὁ περιλαμβανόμενος εἰς τὸν ὡς
 ἄνω Γενικὸν Ἀπολογισμὸν χρήσεως 1955/6 εἶναι ὁ κάτωθι :

ΕΣΟΔΑ

Δικαιώματα ἐγγραφῆς σπουδαστῶν	163 350	
Δίδακτρα σπουδαστῶν	838 550	
Ἐπιχορηγήσεις	321 780	
Διάφορα Ἔσοδα	190 617	
	<hr/>	
Τὸ ὅλον	1 514 297	
	304 326	1 818 623
	<hr/>	
Ἐπίλοιπον προηγουμένης χρήσεως		

ΕΞΟΔΑ

Διεύθυνσις καὶ Σχ. Ἐπιτροπὴ	63 976	
Διοικητικὸν προσωπικόν	294 209	
Γενικά Ἐξοδα	224 673	
Ἐκτακτὰ Ἐξοδα	64 040	
Συντήρησις καὶ ἐπισκευαὶ	15 045	
Διδακτικὸν προσωπικόν	357 230	
Λοιπὴ μορφωτικὴ ἐργασία	63 904	
Πρόνοια ὑπὲρ σπουδαστῶν	25 301	
Βιβλία καὶ περιοδικὰ	9 614	
Ἐπιπλα, σκεύη, διδακτικὰ ὄργανα	37 407	
	<hr/>	
		1 155 399
		<hr/>
		663 224
		<hr/>
Ἐπίλοιπον εἰς νέον		

Β'. ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ειδικώτερον ό λ/σμός του Κ.Σ.Ε. περιλαμβανόμενος εις τόν ως άνω
 *Απολογισμόν, αναλύεται ως εξής :

ΕΣΟΔΑ

Δικαιώματα έγγραφής	33 400	
Δίδακτρα	109 400	
Διάφορα	10 780	
	Τό όλον	153 580
*Υπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως	1 797	155 377

ΕΞΟΔΑ

*Αμοιβαι Καθηγητών	118 703	
> Διοικ. Προσωπικού	12 814	
Γενικά *Εξοδα	20 106	151 623
*Ητοι υπόλοιπον 31.8.1956		3 754

Γ'. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ειδικώτερον ό λ/σμός τών εκδόσεων περιλαμβανόμενος εις τό άνω
 Γενικόν *Απολογισμόν έχει ως εξής :

ΕΣΟΔΑ

Συνδρομαί και άγγελιαί	205 635	
Δωρεαί Καθηγητών	2 629	
	Τό όλον	208 264
*Υπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως	14 805	223 069

ΕΞΟΔΑ

<Σπουδαι>	112 438	
<ΝΕΑ τής ΑΣΒΣ>	44 996	
Λοιπαί *Εκδόσεις	19 933	
	Τό όλον	177 367
*Αμοιβαι	21 600	
Διάφορα *Εξοδα	15 895	214 862
*Ητοι υπόλοιπον εις νέον		8 207

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Είς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 20 τεύχος τῶν ΝΕΩΝ τῆς ΑΣΒΣ ἔχει δημοσιευθῆ ἡ ἔκθεσις τῶν κ.κ. Γερασίμου Καμπίτου καὶ Σπυρίδωνος Κοντομάρη ἐλεγκτῶν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἐκ τῆς ὁποίας διαπιστοῦται κατὰ τρόπον ὑπεύθυνον καὶ πανηγυρικόν ὅτι: «ὁ ἔλεγχος διεξήχθη λεπτομερῆς καὶ ἐξαντλητικώτατος, διὰ δὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξηλέγχθησαν ἅπαντα τὰ προσκομισθέντα στοιχεῖα καὶ ὅτι ἡ ἐλεγχθεῖσα περίοδος κατέδειξε πλήρη τάξιν, ἀρτίαν ὀργάνωσιν, πνεῦμα λελογισμένης οἰκονομίας καὶ πολιτικῆν σκοπίμου καὶ νομίμου διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Σχολῆς».

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀποσπάσματα καὶ συμπεράσματα τῆς ἐν λόγῳ Ἐκθέσεως Ἐλέγχου:

«Ἡ Σχολή, καίτοι—ὡς ἀποτελοῦσα Νομικὸν πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου—δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ διαχειρίσεως διατάξεις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἐν τούτοις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐλεγχθεισῶν χρήσεων παρουσιάζει εἰς τὰς διαχειριστικὰς πράξεις αὐτῆς πρυτανεῦον τὸ πνεῦμα τῶν κανόνων τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Δημοπρασίαι διεξήχθησαν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν καλυτέρων καὶ συμφερωτέρων μειοδοτῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε παρουσιαζομένης ἀνάγκας προμηθειῶν, ἐπισκευῶν κλπ. τῆς Σχολῆς καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ διαχειριστικαὶ πράξεις αὐτῆς διαπνέονται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὴν διαχείρισιν τῶν Δημοσίων οἰκονομιῶν.

Αἱ διαχειριστικαὶ πράξεις πασῶν τῶν ἐλεγχθεισῶν χρήσεων εἶναι ἐγκεκριμέναι ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐμφαίνονται ἐκ τῶν τηρουμένων ἐπισήμων πρακτικῶν αὐτοῦ, ἔχουσι δὲ καταχωρηθῆ κανονικῶς καὶ μετὰ τάξεως εἰς τὰ οἰκεία λογιστικὰ βιβλία, τηρούμενα ἐπίσης μετὰ πλήρους ἐνημερότητος.

Τὰ χρησιμοποιηθέντα καθ' ὅλας τὰς ἐλεγχθείσας οἰκονομικὰς χρήσεις ἐντάλματα πληρωμῶν ἀρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθμ. 195 καὶ φθάνουσι μέχρι τοῦ αὐξ. ἀριθμοῦ 1993 ἄνευ διαγραφῆς τινος ἢ ἀκυρώσεως. Ὁμοίως καὶ τὰ ἐκδοθέντα γραμμάτια εἰσπράξεων ἀρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθμ. 79 καταλήγοντα εἰς τὸν αὐξ. ἀριθμ. 691, ἐπίσης ἄνευ διακοπῆς τινος λόγῳ ἀκυρώσεως ἢ διαγραφῆς κλπ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογισμὸν «Ἐξέταστρα Καθηγητῶν», τὸ ἀντίστοιχον ποσόν, τὸ σημειούμενον εἰς τὰ ἀναλυτικὰ στοιχεῖα ἐκάστου διαχειριστικοῦ ἔτους, δὲν περιέχεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τοὺς ἐξεταστὰς Καθηγητὰς ἀλλὰ κατανέμεται ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων περιπτώσεων.

Τὸ ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον τῆς Σχολῆς εἶναι τὸ μεθ' ἐκάστην χρῆσιν ἀπομένον μικρὸν ἐνίοτε πιστωτ. ὑπόλοιπον, ἐκμηδενίζομενον σχεδόν, ὡσάκις ἀπρόβλεπτοι καὶ ἀναγκαῖαι δαπάναι ἀναγκάζουσι τὴν Διοίκησιν τῆς Σχολῆς νὰ καταφεύγῃ εἰς τοῦτο, παρὰ τὰς καταβαλλο-

> μένας μεγάλας προσπάθειάς πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομιῶν ἐξικνουμένων
 > πολλάκις μέχρις ἐπηρεασμοῦ τῶν κυρίων εἰσέτι σκοπῶν τοῦ προορι-
 > σμοῦ καὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς δραστηριότητος τῆς Σχολῆς. Ἀρκεῖ νὰ ση-
 > μειωθῆ ἓν προκειμένῳ, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς παρούσης ἀναφέρομεν, ὅτι
 > οἱ κ.κ. Καθηγηταί, κατὰ τὰς ἐλεγχθείσας οἰκονομικὰς περιόδους.
 > ἔλαβον ὀλιγώτερα τῶν ὄσων ἐδικαιοῦντο, εἰς δὲ τὸν γραμματέα τῆς
 > Σχολῆς εἶχον ἀνατεθῆ ἔπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα καὶ χρέη δια-
 > χειριστοῦ ἀνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς, παρὰ τὰ πολλαπλὰ καθήκοντα μεθ'
 > ὧν οὗτος εἶναι ἐπιφορτισμένος, μέχρις οὗ ἡ Σχολὴ ἠδυνήθη νὰ ἀναθέσῃ
 > τὴν διαχείρισιν τοῦ χρηματικοῦ αὐτῆς κλπ. εἰς ἴδιον Διαχειριστήν, ὡς
 > καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς αὐτῆς προβλέπει. "Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν
 > Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς (ἴσως διὰ λόγους ἐπίσης οἰκονομίας) δὲν προ-
 > βλέπεται μισθοδοσίᾳ τῆς θέσεώς του, περιοριζομένου μόνον εἰς τὰς
 > ὡς καθηγητοῦ ἀμοιβάς του καὶ τ' ἀπαραίτητα ἔξοδα κινήσεως καὶ πα-
 > ραστάσεως. Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν παρουσιαζομένων ἐκάστοτε οἰκονο-
 > μικῶν δυσχερειῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῆ δι' αὐξήσεως τῶν ἐσόδων
 > τῆς Σχολῆς. Ἐν τῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων αὐτῆς (ἐπι-
 > τραπήτω νὰ ἐκφράσωμεν τὴν γνώμην) θὰ ἦτο καὶ ἡ αὐξησις τῶν ἐπιχο-
 > ρηγήσεων, ὡς ἐπίσης ὁ περιορισμὸς τῶν πολλαπλῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τῶν
 > διδάκτρων κλπ. αἵτινες ἔχουσιν ἐπιβληθῆ κυρίως διὰ τοῦ ἀρθρ. 27 τοῦ
 > Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς. Διὰ τῆς δημιουργίας ἰδιαιτέρου ἀποθέματος
 > ἡ Σχολὴ θὰ ἠδύνατο νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδίου οἰκῆμα-
 > τος, διδακτηρίου καταλληλοτέρου καὶ συγχρονισμένου, δεδομένου ὅτι
 > τὸ δαπανηθὲν ποσὸν δι' ἐνοικία μόνον κατὰ τὴν χρῆσιν 1954-55 ὑπερ-
 > βαίνει τὰς 107.000 δραχμάς, τὰ δὲ οἰκῆματα εἰς ἃ στεγάζεται δὲν πλη-
 > ροῦσι γενικῶς τοὺς ὄρους τῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς ἰδρύματος ἀνωτέρων
 > σπουδῶν. Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων καὶ
 > λοιπῶν εἰδῶν διδασκαλίας δὲν ἐγένοντο κατὰ τὰς ἐλεγχθείσας οἰκονο-
 > χρήσεις. Ἡ ἀξία αὐτῶν σημειοῦται εἰς τὰ βιβλία καὶ τοὺς ἐκάστοτε
 > συντασσομένους Ἰσολογισμοὺς μετὰ τὴν τιμὴν τῆς κτήσεως των. Καὶ ναὶ
 > μὲν μίᾳ ἀποτίμησις αὐτῶν ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς δυνα-
 > τὸν ν' ἀποδείξῃ καὶ μεγαλυτέραν ἔτι ὄξϊαν τῆς ἐν ταῖς βιβλίαις καὶ τῶ
 > Ἰσολογισμῶ σημειουμένης (καὶ τοῦτο λόγῳ μεταβολῶν εἰς τοὺς ἐκά-
 > στοτε οἰκονομικοὺς παράγοντας), ἡ ἀντιμετώπισις ὅμως τῆς περιπτώ-
 > σεως διὰ μίᾳς γενικῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων δι-
 > δασκαλίας, βιβλιοθήκης κλπ. δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπαραίτητος ἓν προ-
 > κειμένῳ, ἴσως δὲ καὶ ἐπιβεβλημένη πρὸς καθορισμὸν τῶν περουσια-
 > κῶν στοιχείων τοῦ πραγματικοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Σχολῆς.

> Ὡς καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν ἀνεφέραμεν, διαχειριστικαὶ ἀνωμαλίαι
 > δὲν παρετηρήθησαν κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα ἔλεγχον τῶν ἐν λόγῳ οἰκο-
 > νομικῶν χρήσεων. Αἱ ἐκ παραδρομῆς σημειωθεῖσαι παραλείψεις καὶ
 > μικρολάθη, ἐκ τῶν συνήθων καὶ ἀσημάντου ἀξίας, ὑποδειχθεῖσαι διωρ-
 > θώθησαν καὶ συνεπληρώθησαν.

> Ἡ σύνθεσις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ ἀ-
 > καθηματικοῦ ἔτους 1949-50 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1954-55 (χρονικὸν διά-

» στήμα τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνταλθέντος καὶ διεξαχθέντος ἐλέγχου),
 » ἔχει ὡς ἑξῆς :

» Α. Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1949 - 50 μέχρι καὶ τοῦ 1952 - 53
 » εἰς τὴν Σχολὴν ἐδίδαξαν :

1) Τακτικοὶ Καθηγηταὶ	22
2) Ἐπίκουροι—Ὀμότιμοι Καθηγηταὶ	7
3) Ἐδόθη ἐντολὴ διδασκαλίας εἰς ἑτέρους	5
	<hr/>
Ἐν ὅλῳ	34

» Β. Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1953 — 54 καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν
 » Σχολὴν διδάσκουσι :

1) Τακτικοὶ Καθηγηταὶ	21
2) Ἐπίκουροι—Ὀμότιμοι Καθηγηταὶ	7
3) Ἐδόθη ἐντολὴ διδασκαλίας εἰς ἑτέρους	4
	<hr/>
Ἐν ὅλῳ	32

» Τὸ Τακτικὸν Διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, ὡς ἔχει καὶ
 » σήμερον ἔτι, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἀπαρτίζεται ἐκ
 » τῶν ἑξῆς :

» Ἐξ ἑνὸς Γραμματέως, ἑνὸς Διαχειριστοῦ, ἑνὸς γραφέως, ἑνὸς
 » κλητῆρος καὶ μίας καθαριστρίας (ἄρθρ. 55 Ὄργανισμοῦ).

» Τὸ ἐν λόγῳ προσωπικὸν—Ἰδίᾳ μετὰ τὴν αὐξησιν τοῦ ὄγκου τῶν
 » ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς, συνέπεια καὶ τῆς ὡς ἀνωτέρω παρουσιαζομέ-
 » νης προόδου—εἶναι ἀνεπαρκέστατον εἰς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ.

» Ἴνα ἀντιμετωπίσῃ ἡ Σχολὴ τὰς οὕτω παρουσιαζομένας ἀνάγκας
 » καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ἀνεπαρκοῦς τακτικοῦ προσωπικοῦ ἠναγκά-
 » σθη, ἐκ τῶν πραγμάτων, νὰ προσλάβῃ καὶ ἑκτακτον ἢ ἐπὶ ἀποζημιώ-
 » σει τοιοῦτον, τοποθετηθέντος ἑνὸς ἐκτάκτου ὑπαλλήλου εἰς τὸ Λογι-
 » στήριον, ἑτέρων δὲ δύο ἐκτάκτων ὑπαλλήλων καὶ ἑνὸς κλητῆρος, ἀπα-
 » σχολουμένων ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ Τμήμα Ἐκδόσεων, εἰς τὴν Βιβλιο-
 » θήκην, τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν καὶ τὰ
 » λοιπὰ Ἰδρύματα τῆς Σχολῆς. Ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς τοῦτο δαπάνη ἔχει
 » ἀχθῆ εἰς βάρος τοῦ λογ/σμοῦ « Ἐνίσχυσις ἢ ἐπιχορήγησις Τμήματος
 » Ἐκδόσεων», πρὸς λογιστικὴν καὶ διαχειριστικὴν τακτοποίησιν αὐτῆς.

» Οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ὑφίσταται ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἑκτακτον προσω-
 » πικὸν εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν κανονικὴν
 » καὶ εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Σχολῆς καὶ ὅτι ἀπο-
 » λύτως δεδικοιολογημένη ἢ σχετικὴ δαπάνη.

» Ἔργον ὅμως δικαιοσύνης καὶ συμφέρον τῆς Σχολῆς (πρὸς ἐπαύ-
 » ξησιν καὶ τοῦ ζήλου τῶν οὕτω ἐργαζομένων) ἄς ἐπιτραπῆ νὰ φρονου-
 » μεν ὅτι θὰ ἦτο ἡ μέριμνα, ὅπως διὰ συμπληρώσεως τῶν οἰκείων δια-
 » τάξεων τοῦ ἰσχύοντος Ὄργανισμοῦ ἐπέλθῃ μόνιμος τακτοποίησις τοῦ
 » περιορισμένου ἄλλωστε ἀριθμοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ (κατὰ γενικὴν
 » ὁμολογίαν ἀόκνως καὶ μετὰ προθυμίας μέχρι σήμερον ἐκτελοῦντος
 » τὰ καθήκοντά του), συνέπεια τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἐπίσης καὶ ἡ τυπικὴ
 » διαχειριστικὴ τακτοποίησις τοῦ τρόπου τῆς ἀμοιβῆς του.

- » Καθώς και άνωτέρω άνευγράφη εις τά άναλυτικά στοιχεία τών
- » έξόδων διαφόρων οικονομικών χρήσεων περιλαμβάνεται και κονδύλιον
- » υπό τόν τίτλον «ένίσχυσις Ιδρυμάτων τής Σχολής κλπ.». Λεπτομέρεια
- » περί τοῦ αξιολόγου τών προσφερομένων ύπηρεσιών, τής συμβολής εις
- » τήν λειτουργίαν και πρόοδον τής Σχολής και τοῦ έν γένει έργου τών
- » έν λόγω Ιδρυμάτων, προκύπτουσαι και έκ τοῦ ένεργηθέντος έλέγχου
- » επί τών καθ' έκαστα οικονομικών χρήσεων αυτών (άπό τής Ιδρύσεως
- » των), παρατίθενται κατωτέρω.

- » Ο ειρημένος έλεγχος διεξήχθη ώς συνέχεια τοῦ προηγουμένου.
- » δεδομένου ότι τά έν λόγω Ιδρύματα είναι άπόλυτα έξαρτήματα τής
- » Σχολής, λειτουργούσιν υπό τήν άμεσον έποπτείαν της και προσφέρου-
- » σι τās ύπηρεσίας των διά λογαριασμόν αυτής, άπλως δέ διά λόγους
- » εύρυθμίας και τάξεως έγένητο ό χωρισμός τών διαχειρίσεων τών δύο
- » κυριωτέρων έξ αυτών, δι' ός προβλέπονται και πραγματοποιούνται
- » έξοδα και δαπάναι.

» Έκ τοῦ έλέγχου τούτου προέκυψαν τά ακόλουθα :

- » Παρά τή Σχολή λειτουργούσιν άπό έτών αι ώς κατωτέρω βοη-
- » θητικά ύπηρεσία, Ιδρυθείσαι παρ' αυτής ώς άπαραίτητοι, συμπληρου-
- » σαι τό όλον έργον αυτής και συμβάλλουσαι τά μέγιστα εις τήν έν γέ-
- » νει εύρυθμον λειτουργίαν της, τήν διαφώτισιν τής σπουδαζούσης νεο-
- » λαίας και τήν διαφήμισιν τής έν τή Σχολή συντελουμένης εργασίας και
- » τών προόδων αυτής εις τό μορφωτικόν έν γένει πεδίον τοῦ κύκλου τών
- » σπουδών αυτής. Τά Ιδρύματα ταῦτα λειτουργούντα υπό τήν άμεσον
- » έποπτείαν τής Σχολής είναι τά εξής :

Α'. Κέντρον Στατιστικής Έκπαιδεύσεως.

Β'. Τμήμα Έκδόσεων.

Γ'. Γραφείον Βιομηχανικών και Έμπορικων Έρευνών.

- » Διά τήν εύκολωτέραν παρακολούθησιν τής οικονομικής καταστά-
- » σεως τών Ιδρυμάτων τούτων έκρίθη σκόπιμον, όπως έκαστον αυτών
- » έχη Ιδίαν χρηματικην διαχείρισιν κεχωρισμένην άπό τήν γενικήν
- » τοιαύτην τής Σχολής, έξαιρέσει τοῦ Γραφείου Βιομηχανικών και
- » Έμπορικων Έρευνών, τοῦ όποιου ή όλη εργασία διεξάγεται σχεδόν
- » άνευ δαπάνης.

- » Ο διενεργηθείς έλεγχος επί τών οικονομικών διαχειρίσεων τών
- » ειρημένων Ιδρυμάτων, άπό τοῦ έτους τοῦ οικονομικού διαχωρισμοῦ
- » αυτών άπό τής Σχολής μέχρι τής χρήσεως τοῦ οικονομικού έτους
- » 1954—55, απέδειξε τά κατωτέρω άποτελέσματα.

Α) Κέντρον Στατιστικής Έκπαιδεύσεως

(Θεωρηθέν άπαραίτητον συμπλήρωμα
τοῦ κύκλου τών Σπουδών τής Σχολής)

- » Τοῦτο ήρχισε λειτουργοῦν παρά τή Σχολή έλευθέως άπό τοῦ
- » άκαδημαϊκοῦ έτους 1952—53, άναγνωρισθέν έν τέλει και νομικώς διά
- » τοῦ άπό 3.9 1955 Β. Δ)τος (Φ.Ε.Κ. άρ. 251—Τ.Α' τής 12.9.1955).

» Έχει Ιδίαν χρηματικὴν διαχείρισιν, καὶ μέχρι τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1954—55 παρουσιάζει αὐτάρκειαν, λόγω συρροῆς πρὸς μετεκπαιδευσιν ἀρκετοῦ ἀριθμοῦ Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τοιοῦτων τῶν διαφόρων Ὁργανισμῶν.

» Τὰ ἔσοδα τοῦ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ἰδρύματος προέρχονται ἐκ τῶν ἐγγραφῶν καὶ διδασκτρῶν τῶν μετεκπαιδευομένων σπουδαστῶν (ὑπαλλήλων κλπ.) καὶ ἐκ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἐκδομένων οἰκείων τίτλων σπουδῶν.

» Ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου τῶν στοιχείων τῆς διαχειρίσεως κατὰ οικονομικὰ ἔτη προέκυψαν τὰ κάτωθι :

» Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἐμφαίνεται, ὅτι τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως κατῴρθωσε ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ δι' ἀντιμετώπισεως τῶν ἀπαιτηθέντων ἐξόδων τῆς λειτουργίας τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων του σχεδὸν ἐσόδων ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τῆς Σχολῆς.

» Λειτουργεῖ κανονικώτατα, προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ὅλον ἔργον αὐτῆς καὶ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν.

Β'. Τμῆμα Ἐκδόσεων

» Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1947—48 ἐπετεύχθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ ἔκδοσις ἐπιστημονικῆς ἐπετηρίδος. Ἡ ἀξιόλογος αὕτη ἔκδοσις οὐχὶ μόνον ἐκάλυψε πλήρως τὰ γενόμενα πρὸς τοῦτο ἔξοδα, ἀλλ' ἠῦξησε τὸ κύρος τῆς Σχολῆς, συγχρόνως δὲ ἐγένετο καὶ μέγιστος διαφημιστικὸς παράγων αὐτῆς ὡς ἀνωτέρου ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος. Ἡ ἐπιτυχία τῆς πρώτης ταύτης ἐκδόσεως ἐπηῦξησε τὸν ζήλον τῶν ἐπὶ τούτῳ συνεργατῶν καὶ τῶν διοικούντων τὴν Σχολὴν καὶ ὤθησε πρὸς συνέχισιν τῶν ἐκδόσεων καὶ ἐτέρων τευχῶν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, μέχρι οὗ κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1950—51 ἐδημιουργήθη παρὰ τῆς Σχολῆς τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα, μὲ ἰδίαν ἐπίσης χρηματικὴν διαχείρισιν. Τὸ Τμῆμα τοῦτο ἀντὶ τῆς ἐπετηρίδος ἐκδίδει σήμερον τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί» ἀποτελοῦν καθαρῶς ἐπιστημονικὸν ἔργον καὶ ὄργανον τῆς Σχολῆς, εἰς ὃ δημοσιεύονται αἱ διαλέξεις καὶ ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι Καθηγητῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων.

» Ἐν τέλει, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ἡ Σχολὴ διὰ τῶν ἐκδόσεών της καὶ κυρίως διὰ τῶν δύο περιοδικῶν ὀργάνων αὐτῆς «Σπουδαί» καὶ «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.» συμβάλλει σημαντικῶς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἰδίως ἀπὸ οἰκονομικοκοινωνικῆς πλευρᾶς.

» *Ὁλόκληρος ἡ σοβαρωτάτη αὕτη προσπάθεια τῶν ἐκδόσεων ἐγένετο μέχρι τοῦδε ἄνευ οὐδεμιᾶς οικονομικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς Σχολῆς. Εἰς τοῦτο συνέτειναν μεγάλως αἱ ἄνευ ἀμοιβῆς τινος προσφερθεῖσαι ὑπηρεσίαι τῶν συνεργατῶν (Καθηγητῶν καὶ λοιπῶν Ἐπιστημόνων) καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ἀναλαβόντος ὅλον σχεδὸν τὸ βᾶρος τῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ συντονισμοῦ τοῦ ἐν λόγω ἔργου τῶν ἐκδόσεων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπίσης ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς.*

Γραφείον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν

(Ἰδρυθὲν συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 7 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, Β, Δ)μα
15.4.1948 Φ.Ε.Κ. 105 Τ Α' τῆς 26.4.48)

»Διὰ τὸ γραφεῖον Β. καὶ Ε. Ἐρευνῶν δὲν ὑφίσταται ἰδιαιτέρα οικονομικὴ διαχείρισις· τοῦτο, καθ' ὅσον ἡ ὄλη ἐργασία τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐκτελεῖται σχεδὸν ἄνευ δαπάνης· τόσον δὲ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου, ὅσον καὶ οἱ συνεργάται Καθηγηταὶ καὶ τρίτοι προσφέρουσι τὰς ὑπηρεσίας των δωρεάν.

»Σημειώτεον ὅτι παρὰ τῷ Γραφείῳ τούτῳ λειτουργοῦσι δύο σημαντικαὶ Ἐπιτροπαί, τούτεστιν ἡ τῆς Τουριστικῆς Βιομηχανίας καὶ ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λογικοῦ Σχεδίου. Ἐπίσης τὸ Γραφεῖον Β)κῶν καὶ Ἐμ)κῶν Ἐρευνῶν ἐπεξεργάζεται ὅλας τὰς μελέτας τῶν σπουδαστῶν, ἐπιμελεῖται τῆς ἐκδόσεως ἐιδικῶν ὀργανωτικῶν καὶ λογιστικῶν μονογραφικῶν καὶ ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ προβλεπομένην. Πάντα δὲ ταῦτα ἄνευ ἀμοιβῆς τινος, ἐξαιρέσει ἐνὸς ἐπιμελητοῦ Ὄργανώσεως, ἀμειβομένου ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει 1.000 δραχμῶν.

»Περαίνοντες πάντα τὰ ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐκθέσει διαλαμβανόμενα, ἃς ἐπιτραπῆ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Ἄνω. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν (ὡς λειτουργεῖ σήμερον) ἀποτελεῖ ἄρτιον ἐπιστημονικὸν Ἰδρυμα ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ συντελουμένη ἐν αὐτῇ ἐξαιρετος ἐπιστημονικὴ ἐργασία περιάγει τὸ Ἰδρυμα εἰς ἀνωτέραν Σχολὴν περιοπῆς, ἐμπεδουμένην ὁλοῦν καὶ περισσότερον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ἐπιούρουσαν συγχρόνως καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ βιομηχανικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Ἡ μόνη παρατηρουμένη ἑλλειψις εἶναι ἡ μὴ εἰσέτι ἀπόκτησις ἰδιοκτητοῦ καὶ συγχρονισμένου διδαστηρίου οἰκῆματος, τοῦ ὁποίου ἡ πραγματοποίησις, ἐκτὸς ἄλλων, ἤθελεν ἴσως συντελέσει καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ αὐτάρκειαν ἑτι τῶν οἰκονομικῶν τῆς Σχολῆς, ἀφ' ἐνός μὲν διὰ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐγγραφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ σπουδαστῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν καταβαλλομένων ἐνοικίων, ἅτινά σήμερον ἀνέρχονται εἰς 120.000 δραχμὰς ἐτησίως.

* *

Ἡ Σχολὴ χαίρει ἰδιαιτέρως διὰ τὰ πορίσματα τοῦ γενομένου ἐλέγχου τὰ ὁποῖα, πράγματι, συνιστοῦν μίαν ἠθικὴν ἐπιβράβεισιν τοῦ ἐπιτελεσθέντος τόσον ἐπιπόνου καὶ τόσον εὐρέος ἔργου τῆς Σχολῆς. Πράγματι πνεῦμα τάξεως, ὀργανώσεως, ἐνημερότητος καὶ λελογισμένης οἰκονομίας ἐπρυτάνευσαν εἰς τὴν ὄλην διαχείρισιν τῆς Σχολῆς καὶ τὸ ὅλον ἔργον ἐπραγματοποιήθη μὲ ἀσήμαντα μέσα καὶ μὲ θυσίας ὀχι μικράς τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ. Τὸ πόρισμα τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν κριτικὴν διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν χωρεῖ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἡ Σχολῆς. Ἀποτελεῖ ὁμως καὶ καταπελτικὴν ἀπάντησιν κατὰ παντός ἰσχυρισμοῦ, ὅτι ἡ ἐμφάνισις αὐτῆς ὑπῆρξεν πολυτελής ἢ δαπανηρά.

Διότι δυστυχώς και η άνακρίβεια αυτή διευτώθη παρά γνωστών ύπευθύνων αλλά κρυπτομένων έπιμελώς συκοφαντών. "Όταν είναι εις όλους άντιληπτόν και τά διαχειριστικά στοιχεία κραυγάζουν και οι άριθμοί είναι άμείλικτοι ότι έπετεύχθη τό μέγιστον τής έκπαιδευτικής προσπάθειας μετά των μέσων, πῶσα κακόβουλος αίτίας πολιτελείας συντρίβεται εις τόν γρανίτην τής άληθείας, ότι ή Σχολή δέν άποτελεί άπλώς οικονομικόν Όργανισμόν κοινής ώφελείας αλλά άνωτέρας πνοής πνευματικήν Ιδεολογικήν προσπάθειαν Δ. Συμβούλων και Καθηγητών φιλοδοξούντων νά κοσμήσουν τόν τόπον με έν νέον, υγιές, ύποδειγματικόν και πρωτοπόρον μορφωτικόν Ίδρυμα, τελούν εις τήν ύπηρεσίαν τής Κοινωνίας, των νέων και του κράτους.

Ή Σχολή συνήντησε πολλά έμπόδια, πλείστας άντιδράσεις, πολλές κακότητας και άπιθάνους άνοησίας· εϋρεν όμως έπίσης κατά τήν έπιτέλεσιν του καθήκοντός της και τήν έμπιστοσύνην και τήν εκτίμησιν, τήν άγάπην και τήν στοργήν πολλών και εύτυχώς, τό πλήθος των τελευταίων καθημερινώς αύξάνει.

Ή Σχολή θεωρεί τήν γενομένην εκθεσιν πολύτιμον ήθικην ένίσχυσιν διά τήν συνέχισιν του έθνικου έργου της.

Ή εκθεσις όρθως τονίζει ότι ή Σχολή ήδυνήθη νά ζήση και νά αναπτυχθῆ χάρις εις τό Διδακτικόν Προσωπικόν, τό όποιον επί έτη δέχεται και λαμβάνει μειωμένας τάς νομίμους άμοιβάς του και διαθέτει μέρος των ύπέρ αυτού έξετάστρων διά γενικωτέρας τής Σχολής ανάγκας.

Ή εκθεσις έξαίρει τήν λαμπράν προσπάθειαν του Γραφείου Έρευνών, άνευ δαπάνης τινός διά τήν Σχολήν, τήν άνευ έπιβαρύνσεως λειτουργίαν του Κέντρου Στατιστικής Έκπαιδεύσεως και του Κέντρου Τουριστικών Μελετών.

Άκόμη ή εκθεσις σημειώνει τήν γενικωτέραν έπιστημονικήν και μορφωτικήν εργασία τής Σχολής, με τά περιοδικά της και τάς λοιπάς εκδόσεις της. Τοϋτο άποτελεί τήν καλύτεραν ύπηρεσιακήν δικαίωσιν του προγράμματος επαφής τής Σχολής με τό ευρύτερον κοινόν, ως και κατατοπισμού των σπουδαστών της επί γενικωτέρων θεμάτων, διά δημοσιευμάτων και διαλέξεων, ών ή απήχησις εις τό σύνολον του Έλληνικου έπιστημονικου και παραγωγικου κόσμου ύπῆρξε τόσον ένθουσιώδης.

Τελικώς, εκ των άριθμών τής εκθέσεως άποδεικνύεται ότι ή Σχολή αύτη, με τήν ευρυτάτην εκπαιδευτικήν δρᾶσιν και τήν τόσον ζωντανήν προβολήν, έπιβαρύνει οικονομικώς τους σπουδαστάς της όλιγώτερον άπό πᾶν άλλο Ίδρυμα άνωτάτης εκπαιδεύσεως εις τήν Χώραν μας χάρις εις τήν άνωτέραν άντίληψιν τής έννοίας «καθήκον» του Διδακτικού Προσωπικου της και τήν ύπό του Διοικ. Συμβουλίου φωνητήν καθοδήγησιν τής λειτουργίας της.

Γ. Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΝ ΤΗ ΣΧΟΛΗ

ΟΙ ΔΙΔΑΞΑΝΤΕΣ

(Τακτικοί — Έπίκουροι — Έντολοι Διδασκαλίας)

Όνοματεπώνυμον—Διεύθυνσις—Τηλέφωνα—Μαθήματα—Έτος σπουδών

Αγαλλόπουλος Χρήστος, Πιπίνου 10, Άθηναι—Τηλ. 814.713
Κοινωνική Πολιτική και Έργατικών Δίκαιον (Γ).

Αγαπηίδης Σωτήριος, Ραβινέ 6, Άθηναι—Τηλ. 72.876
Πολιτική Οικονομία (Α).

Γεδεών Σοφία, Κ. Σταυροπούλου 3Α, Άθηναι—Τηλ. 873.389
Ψυχοτεχνική (Γ).

Γεωργαντόπουλος Έλευθέριος, Σαχτούρη 103, Πειραιεύς—Τηλ. 40.384
Θαλάσσιαι Μεταφοραι (Β).

Γεωργιάδης Μάριος, Σίνα 10, Άθηναι—Τηλ. 21.580
Άποτιμητική (Β).

Γιαννόπουλος Γιάννης, 28ης Όκτωβρίου 11, Ν. Ψυχικό—Τηλ. 672.451
Βιομηχανική Τεχνολογία (Ήλεκτροτεχνία (Β)).

Δελούκας Νικόλαος, Κανάρη 27, Κηφισιά—Τηλ. 018.173
Έμπορικόν και Βιομηχανικόν Δίκαιον (Β).

Δερτιλής Παναγιώτης, Λουκιανού 28, Άθηναι—Τηλ. 72.659
Δημοσία Οικονομία (Β).

Δημητρακάκης Δημήτριος, Ζωοδόχου Πηγής 57, Άθηναι—Τηλ. 610.465
Ίδιωτικόν Δίκαιον (Α).

Θεοδώρου Νικόλαος, Ι. Δροσπούλου 113, Άθηναι—Τηλ. 875.215
Φυσική (Α).

Καλλιαβās Άριστομένης, Πεντέλης - Μαβίλη 1, Ψυχικόν—Τηλ. 673.786
Γεωγραφία (Α).

Καμβυσιδης Δημήτριος, Τενέδου 28, Άθηναι—Τηλ. 872.314
Λογιστικά Άσκήσεις (Α—Γ).

Κανελλόπουλος Χρήστος, Λέρου 9, Άθηναι—Τηλ. 876—633
Μεταφοραι (Β).

Καραβās Χρήστος, Άριστοτέλους 96, Άθηναι—Τηλ. 810.293
Γαλλικά (Α και Β).

Κατσιπης Γεώργιος, Άγκύλης 43, Άθηναι—Τηλ. 91.342
Σωματική Άγωγή.

- Κόλιας Δημήτριος**, *Αγ. Λαύρας 105, *Αθήναι—Τηλ. 881.900
*Ιδιωτική Οικονομική (B).
- Κουβέλης Πέτρος**, Μεσογείων 137, *Αθήναι—Τηλ. 663.648
Βιομηχανική και *Ενεργειακή Πολιτική (Γ).
- Κουβόπουλος Χρήστος**, *Ιεροσολύμων 14, *Αθήναι—Γκιζελή—Τηλ. 811.303
Λογιστικά *Ασκήσεις (Α—B—Γ).
- Κουτσογιάννης *Ιωάννης**, *Υψηλάντου 5, *Αθήναι—Τηλ. 70.107
*Ασφαλιστικά (B).
- Κυρκιλίτης *Ανδρέας**, *Εθνικής Στέγης 16, Νέα Σμύρνη—Τηλ. 96.732
*Εμπορική Πολιτική (Γ).
- Λέτσας Φριξός**, Σίνα 23, *Αθήναι—Τηλ. 615.894
*Οργάνωσις *Εργοστασίων (Γ).
- Μαργαρίτης Ευστάθιος**, Σκύρου 55, *Αθήναι—Τηλ. 815.383
Οικονομικά Μαθηματικά (Α) και Στατιστική (B).
- Μελετής *Εμμανουήλ**, Αιόλου 76, *Αθήναι—Τηλ. 20.906
Στενογραφία (Α).
- Μούτριχας Θεμιστοκλής**, *Ανδρομέδας 23, Παγκράτι—Τηλ. 30.073
*Ασκήσεις Τεχνικής Συναλλαγών (Α).
- Μπανταλούκας Κλαύδιος**, Κεφαλληνίας 33α, *Αθήναι—Τηλ. 815.305
*Οργάνωσις.
- Ευνόπουλος Γεώργιος**, Νάξου 131, *Αθήναι—Τηλ. 880.275
Μεταλλευτικόν Δίκαιον (Γ).
- Παπαδημητρίου Δημήτριος**, *Εδουάρδου Λω 5α, *Αθήναι—Τηλ. 23.792
*Εφαρμογαί Βιομηχανικής Λογιστικής (Γ).
- Παπαϊωάννου Στράτος**, Μαυρομιχάλη 71, *Αθήναι—Τηλ. 610.190
Τεχνική του *Εμπορίου (Α) και Λογιστική (Α και B).
- Παπακώστας Γεώργιος**, Φυλής 134, *Αθήναι—Τηλ. 871.709
Βιομηχανική *Υγιεινή (Γ).
- Παυλίδης Γεώργιος**, Σκιάθου 63, *Αθήναι—Τηλ. 881.961
*Αγγλικά (Α και B).
- Πέρδικας Παναγιώτης**, *Ομήρου 24, *Αθήναι—Τηλ. 24.289.
*Εμπορικόν Δίκαιον (Γ).
- Σημαντήρας Κωνσταντίνος**, [Πατρ. *Ιωακείμ 57, *Αθήναι—Τηλ. 72.379
*Ιδιωτικόν Δίκαιον (Γ).
- Σταυρόπουλος Σταῦρος**, Πινδάρου 13, Πειραιεύς—Τηλ. 40.345
Βιομηχανική Τεχνολογία (Μηχανολογία) (B).
- Συνοδινός *Ελευθέριος**, *Αγίου Μελετίου, *Αθήναι 104—Τηλ. 871.254
Χημεία (Α) και *Εμπορευματολογία (B και Γ).

Φράγκος Γεώργιος, Ἀγγέλου Γέροντα 11, Ἀθήναι—Τηλ. 34.185
Τελωνειακὴ καὶ Δασμολογικὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ (Γ).

Χαλκιάπουλος Γεώργιος, Χατζηχρήστου 9, Μακρυγιάννη—Τηλ. 91.578
Πολιτικὴ Οἰκονομία (Β καὶ Γ).

Χρυσοχοῦ Γεώργιος, Κ. Λομβάρδου 100, Ἀθήναι—Τηλ. 27.345
Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων (Α—Γ) καὶ Ἐλεγκτικὴ (Γ).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, 19 εἶναι τακτικοὶ Καθηγηταί, κατέχοντες ἔδρας προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐκλεγέντες κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένην διαδικασίαν, καὶ 8 ἐπίκουροι Καθηγηταί. Οἱ ὑπόλοιποι εἶχον λάβει, λόγῳ εἰδικότητος, κατὰ τὸ λήξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, ἐντολὴν διδασκαλίας ὀρισμένων μαθημάτων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος.

Ἡ συγκρότησις τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ ἐστηρίχθη εἰς ὀρισμένας βασικὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας χρὸς ἔχομεν ἐνταῦθα νὰ ἐξάρωμεν :

α) Τῆς εἰδικότητος ἐκάστου Καθηγητοῦ, ὥστε ἡ διδασκαλία νὰ μὴ χάνεται εἰς κενολόγους γενικότητος καὶ ἀφηρημένας ἐννοίας, ἔξω τῆς ἰδιότητος τῆς Σχολῆς ὡς ἀνωτάτου Ἰδρύματος τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

β) Τῆς χρησιμοποιοῦσεως προσωπικοῦ ὄχι μόνον ἔχοντος τὰ τυπικὰ Ἀκαδημαϊκὰ προσόντα καὶ ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν ἀλλὰ καὶ ζῶντος τὴν οἰκονομικὴν πράξιν, συνδυάζοντος, δηλαδὴ, τὴν θεωρίαν μετὰ τῆς πράξεως.

γ) Τῆς ἀναθέσεως τῆς ἐντολῆς διδασκαλίας εἰς νέους δυναμένους νὰ ἐξελιχθοῦν ἐπιστημονικῶς, ὥστε ἡ Σχολὴ νὰ ἀποβῇ ἀληθὲς ἐπιστημονικὸν φυτώριον. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Σχολὴ καλύπτει τὸ κενὸν τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς, ὃ ὁποῖος δὲν προβλέπει τὴν ὀνομασίαν Ὑφηγητῶν.

Κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ὀριζόμενα, τὸ Διδάσκον Προσωπικὸν ἀμειβεται ἀναλόγως τῶν πραγματοποιουμένων ὥρων διδασκαλίας καὶ ὄχι διὰ μηνιαίων τακτικῶν ἀποδοχῶν, ὡς εἴθισται εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν. Ἡ μέθοδος αὕτη ἐπιτρέπει εἰς τὴν Σχολὴν τὴν πραγματοποίησιν τῆς μεγίστης δυνατῆς οἰκονομίας εἰς δαπάνας ἀμοιβῶν διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν μεγίστην δυνατὴν ἀπασχόλησιν τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ, μὴ ἀμειβομένου παρά μόνον εἰς περίπτωσιν διδασκαλίας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τοῦ τὸ συγκινητικὸν πράγματι ἔργον τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ καὶ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐκ μέρους τοῦ ἀνωτερότητα, τὴν ἐπιστημονικὴν τοῦ ἐπίδοσιν, τὸν ζῆλον καὶ τὴν αὐτοθυσίαν, τὴν ὄντως συστηματικὴν τοῦ καὶ συντονισμένην παιδαγωγικὴν προσπάθειαν, ἐξέφρασε τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν του καὶ τὴν βαθυτάτην του ἐκτίμησιν. Τὸ Δ. Συμβούλιον θεωρεῖ ὅτι ἡ καταβληθεῖσα προσπάθεια ἀποτελεῖ ἐν ἀπὸ τὰ πλέον παρήγορα σημεῖα τοῦ δημοσίου ἐν γένει βίου ἐν Ἑλλάδι.

ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ βάση τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ ἀνώτερα πνευματικά Ἰδρύματα εἶναι ἡ ἐπιστημονική τῶν σπουδαστῶν κατάρτισις, ἡ ἀσκήσις δηλονότι τῆς σκέψεως τῶν εἰς γενικωτέρας τῶν ζητημάτων ἐπισκοπήσεις, καὶ ἡ παροχή συστηματικῶν εἰδικῶν γνώσεων. Κατὰ τοῦτο διαφέρουν ταῦτα ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως, τὰ ἀποσκοποῦντα τὴν γενικὴν ἢ εἰδικὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν τῶν μαθητῶν κατάρτισιν.

Εἰς τὰ Πανεπιστήμια ἡ ἐπιστημονική μὀρφωσις, ἡ ἔρευνα τῆς ἀληθείας, ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν σκοπὸν, διὸ καὶ ἡ διδασκαλία πολλάκις τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Ἐπιστήμης ἢ καὶ θεμάτων τοῦ αὐτοῦ κλάδου εἶναι ἀσύνδετος πρὸς τὴν λοιπὴν καθ' ὄρισμένον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐπιδιωκομένην μὀρφωσιν.

Τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνεταί ἀπολύτως προκειμένου περὶ Ἰδρυμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσως, εἰς τὰ ὁποῖα, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, δεόν νὰ ἐπιδιώκεται καὶ νὰ ἐπιτυγχάνεταί ἡ ἀρτία μὀρφωσις τοῦ σπουδαστοῦ ὡς αὐριανοῦ ἐπαγγελματίου.

Ἀπόρροια τῆς βασικῆς ταύτης παιδαγωγικῆς σκέψεως εἶναι ἡ ἀνάγκη εἰς τὰ ἀνώτερα ἐπαγγελματικά σχολεῖα: α) ὀλοκληρώσεως τῆς διδασκαλίας ἑνὸς μαθήματος καὶ β) συντονισμοῦ τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων. Ἀμφότεραι αἱ βασικαὶ αὗται κατευθύνσεις ἀκολουθοῦνται πιστῶς, καὶ ἀναντιρρήτως κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ. Οὕτω καὶ ἡ ἐπιτελεσθεῖσα ἐν τῇ Σχολῇ κατὰ τὸ παρελθόν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐργασία τὴν γραμμὴν ταύτην τῆς ὀλοκληρωμένης καὶ συντονισμένης διδασκαλίας ἠκολούθησεν, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Προγράμματος, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐνότης τῶν ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν εἶναι ἐπίτευγμα τῶν παιδαγωγικῶν συζητήσεων καὶ προσπαθειῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, καὶ δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, παράβασιν τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνότητος τὸ γεγονός, ὅτι διακεκριμένων κλάδων μιᾶς Ἐπιστήμης ἡ διδασκαλία ἔχει ἀνατεθῆ εἰς εἰδικούς, διότι ἐν τῇ Σχολῇ ἔχει πλήρως πραγματοποιηθῆ ὁ συντονισμὸς τῆς διδασκομένης ὕλης, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος τῶν Μαθημάτων καὶ ἐντὸς τῆς ἐπιβεβλημένης ἀκαδημαϊκῆς ἐλευθερίας. Οὕτω, εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν, ἔχει ἀποφευχθῆ καὶ ὁ κίνδυνος τῶν κενολόγων γενικεύσεων τοῦ μοναδικοῦ Καθηγητοῦ ἑνὸς μαθήματος καὶ τὸ ἄτοπον τῆς ὑπερεκτιμήσεως τῆς ἀξίας ἑνὸς κύκλου γνώσεων εἰς δὲν τυχὸν εἰδικεύεται ὁ μοναδικὸς Καθηγητής.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω προσπάθειαν, ἡ Σχολὴ δικαίως καυχᾶται ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἐπιστημονικὸν Ἰδρυμα ἀλλὰ καὶ συγχρόνως παιδαγωγικόν, ἐργαζόμενον βάσει καθωρισμένων παιδαγωγικῶν ἀρχῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων συστηματικῶς μελετᾶται καὶ ἐρευνᾶται, ὅπως παρακολουθεῖται καὶ ἐλέγχεται.

Δέον νά τονισθῆ ἔνταῦθα ὅτι καί κατά τό παρελθόν ἔτος, θέματα τίνα ἐτονίσθησαν περισσότερο, λόγω τοῦ ἐνδιαφέροντος τό ὁποῖον παρουσίασαν, ὅπως καί θέματά τίνα ἐξητάσθησαν κατά τά ἐν τῷ Ὁδηγῷ Σπουδῶν (σελ. 49 § δ' καί σελ. 50 § στ') ὑπό περισσοτέρου τοῦ ἐνός Καθηγητῶν (π.χ. τῶν μισθῶν καί ἡμερομισθίων, τῆς ἀποθήκης κλπ.) ἀλλ' ἀπό διαφόρου σκοπιᾶς καί ἐν συνδυασμῷ πάντοτε πρὸς τά διδασκόμενα ὑπό τῶν ἄλλων Καθηγητῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

Ἡ Σχολή οὔτε ἀπατᾶ οὔτε αὐταπατάται. Γνωρίζει καλῶς τήν διαφοράν μεταξύ τοῦ Ἰδρύματος ἐρεύνης καί τῆς Σχολῆς εἰς τὴν διδάσκονται ἐπιστημονικῶς τὰ πορίσματα τῆς ἐρεύνης. Ἡ Σχολή εἶναι Ἰδρυμα Ἐφηρμοσμένης Ἐπιστήμης εἰς τὴν διοίκησιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, χωρὶς τοῦτο ν' ἀπαλλάσση αὐτὴν τῆς ὑποχρέωσεως τῆς μελέτης τῶν προβλημάτων τῆς χώρας. Ἡ Σχολή νομίζει ὅτι περισσότερο παντός ἄλλου, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς, ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν τῆς. Ἡ ἔρευνα διὰ τὰ καπνικά ἢ τουριστικά ζητήματα ἢ τὰ προβλήματα τοῦ marketing ἢ τοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου ἢ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δραστηριότητός τῆς, ἢ ὅποια θὰ ἦτο πολλαπλασία ἐάν δὲν εἶχε ν' ἀνιπαλαίσῃ κατα τῶν ἀντιδράσεων καί ἐάν ἀντιθέτως ἐτύγγανε στοργῆς καί κατανοήσεως ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων.

Ἡ Σχολή, ἐπαναλαμβάνομεν, οὔτε ἀπατᾶ οὔτε ἀπατάται. Ἰδρύθη καί μένει Ἰδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ἐξωπανεπιστημιακῆς μορφῆς. Δὲν ἐπιδιώκει πανεπιστημιακοὺς τίτλους, διότι πιστεύει ὅτι εἶναι ἐξίσου μεγάλη καί γόνιμος ἡ ἀποστολή τῆς ὡς Ἰδρύματος ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καί δὲν θέλει νά θέσῃ τὸ ἐρώτημα, διότι τοῦτο εἶναι ἕτερον θέμα, ποῖα Σχολαὶ ὀφείδουσι πανεπιστημιακὴν ἰδιότητα εἶναι εἰς τὸ ὄψος μιᾶς τοιαύτης ἀποστολῆς. Διότι, ἐμφανῶς, δὲν ἀρκεῖ ὁ νόμος νά χαρακτηρίζῃ μίαν Σχολὴν ὡς Ἰδρυμα θεωρίας καί ἐρεύνης, πρέπει βεβαίως αὕτη ἐκ τῶν ἔργων ν' ἀποδεικνύῃ ὅτι ἐκτελεῖ τὸ ἐρευνητικὸν καί καθαρῶς ἐπιστημονικὸν τῆς ἔργον.

Σήμερον καί ἐν Εὐρώπῃ — ἰδίᾳ ὁμως ἐν Ἀμερικῇ, ὅπου τὰ μέσα εἶναι ἀφθονώτερα — ὑπάρχει ἡ τάσις ὅπως ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἀποχωρισθῇ τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀκόμη Σχολῶν καί ἀνατεθῇ εἰς εἰδικὰ Κέντρα καί Ἰδρύματα ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης προοριζόμενα νά ἐξυπηρετήσουν τοὺς περατοῦντας τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν καί φιλοδοξοῦντας ὄχι ν' ἀσκήσουσιν ἐν ἐπάγγελμα ἀλλὰ νά ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας καί εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Μὴ αὐταπατώμεθα, λοιπόν, καί μὴ πλανώμεθα: αἱ Ἀνώταται Σχολαί, πανεπιστημιακαὶ ἢ μὴ, κατέληξαν καί ἐν Ἑλλάδι καί ἀλλαχοῦ νά εἶναι Ἰδρύματα ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ κατὰ κύριον λόγον.

Ἡ Σχολή ὡς ἀνεξάρτητον κοινωφελές Ἰδρυμα διαφέρει τῶν λοιπῶν καθαρῶς Δημοσίων Σχολῶν, διότι κινεῖται περισσότερο ἐλευθέ-

ρως, δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὴν παράδοσιν καὶ τὸ συντηρητικὸν πνεῦμα τὸ ὁποῖον διέπει—καὶ ἴσως πρέπει νὰ κατευθύνῃ—τὰς ἐπισήμους Σχολάς. Ἡ μεταβολὴ τοῦ Ὁργανισμοῦ ἢ τῶν μεθόδων μιᾶς ἐπισήμου Σχολᾶς, ἢ ἀπαιτεῖ χρόνον πολὺν καὶ πραγματοποιεῖται ὅταν αὕτη καταστῆ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη καὶ κοινὴ συνείδησις, ἐνῶ αἱ ἐλευθεραὶ Σχολαί, ἢ ἡμιεπίσημοι, πρέπει νὰ πρωταγωνιστοῦν εἰς τὰς μεταβολάς, ν' ἀποτελοῦν τὴν πρωτοπορείαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων. Ἡ διπλῆ αὕτη κατευθύνσις τῶν Σχολῶν, ἢ συντηρητικὴ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἢ μεταρρυθμιστικὴ ἀφ' ἑτέρου εἶναι ἐξίσου χρήσιμοι κοινωνικῶς—ἐφόσον καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν παράδοσιν καὶ ἡ κατανόησις τῶν νέων ἀναγκῶν καὶ ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὰς νέας συνθήκας εἶναι ἐξίσου γόνιμοι—ἀρκεῖ αἱ δυνάμεις αὗται νὰ μὴν συγκρούωνται ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ συνδυάζωνται καὶ νὰ ἀλληλοσυμπληρῶνται, ἀντὶ νὰ ἀλληλοπολεμῶνται καὶ νὰ ἀλληλοκαταστρέφονται.

*Υπάρχει, ἀναντιρρήτως, ἓν θέμα πράγματι σοβαρώτατον: Τὸ ποιὸν τῶν εἰσερχομένων σπουδαστῶν τὸ ὁποῖον κατὰ κανόνα—μὲ ἐξαιρέσεις φυσικὰ—εἶναι κακὸν καὶ πολλάκις κάκιστον. Τὸ ἐπίπεδον τῶν σπουδαστῶν δὲν εἶναι ἀντάξιον τῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῶν σχολῶν τῆς ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Δὲν πταίουν, φυσικὰ οἱ νέοι μας δι' αὐτό. Ἀντιθέτως εἶναι λυπηρὸν ὅτι δὲν ἀντελήφθημεν ὅτι, διὰ νὰ καταστήσωμεν κτῆμα καὶ νὰ μεταβάλωμεν εἰς ἰδανικὰ τῆς νέας γενεᾶς τὰ ἰδανικὰ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπολεμήσαμεν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Δύσις δαπανᾷ τεράστια εἰς στρατιωτικὰς παρασκευὰς ποσὰ, πρέπει νὰ στρέψωμεν ὀλόκληρον τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας πρὸς τὰ Σχολεῖα. πρὸς τὴν ἐξωσχολικὴν καὶ σχολικὴν μὀρφωσιν παντὸς τύπου καὶ βαθμοῦ, διότι μόνον ὁ μορφωμένος Λαὸς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀξίαν καὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ν' ἀγωνίζεται ἐναντίον πάσης μορφῆς ὀλοκληρωτισμοῦ.

Τὸ πρόβλημα ὑπάρχει. Διότι ὅσοι νέοι φθάνουν μέχρι τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως—ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων—οὔτε ἐπαρκῶς ἔχουν καταρτισθῆ εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Στοιχειώδους καὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως οὔτε πολλάκις εἶναι οἱ κατάλληλοι καὶ ἱκανοὶ δι' ἀνωτέρας σπουδὰς θεωρητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως.

Δι' αὐτὸ τὸ ἔργον τῶν ἀνωτάτων Σχολῶν εἶναι παραπολὺ δυσκολώτερον, πολὺ δὲ περισσώτερον διότι αἱ Σχολαὶ στεροῦνται πολλάκις τῶν μέσων διδασκαλίας, ὥστε τὸ ἔργον τοῦ διδάσκοντος νὰ εἶναι ἀκωπώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον.

*Ἐθεωρήθη σκόπιμον ἢ διδασκαλία νὰ γίνεται κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διότι συμφέρει εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς ἢ προσέλκυσις καὶ νέων ἐργαζομένων, καθόσον οὕτω συνδυάζεται, κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, ἢ σχολικὴ μὀρφωσις μὲ τὴν πείραν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχόλησεως, καὶ ἢ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις εἶναι συμπλήρωμα καὶ ὄλο-

κλήρωμα τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολικῆς μορφώσεως. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ Σχολὴ μας, ἡ ὁποία ἠδύνατο κάλλιστα νὰ εἶναι πρωινὴ ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας, διὰ νὰ συνδυάσῃ τὴν θεωρίαν μὲ τὴν πράξιν.

Σημειωτέον ὅτι καὶ εἰς ἄλλας Σχολὰς (π. χ. τὴν Πάντειον) ἡ διδασκαλία εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου ἀπογευματινὴ, ὅπως καὶ εἰς τὴν Σχολὴν μας. Πάντως, εἰς ὅλα τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰς ἀνωτέρας Σχολὰς τοῦ κόσμου ἡ διδασκαλία γίνεται καὶ τὸ ἀπόγευμα, χωρὶς νὰ θεωρῆται διάφορος ἢ ἀπογευματινὴ διδασκαλία ἀπὸ τὴν πρωινήν. Ἀντίθετος ἄποψις εἶναι ἀπλῶς ἀνόητος. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔχουν γίνεαι συστηματικὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔρευνα καὶ ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι οὐδεμία διαφορὰ μεταξὺ πρωινῆς καὶ ἀπογευματινῆς ἐργασίας ὑπάρχει.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος, διότι παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς ἐργαζομένους νὰ σπουδάσουν νὰ μορφωθοῦν καὶ νὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν των. Τοὺς περιβάλλει μὲ ἰδιαιτέραν στοργὴν καὶ ἐκτίμησιν, διότι, ἀντὶ τοῦ καφενεῖου καὶ τῆς ραστώνης, προτιμοῦν τὸ θρανίον καὶ τὴν μάθησιν διότι, ἀντὶ μετὰ τὸν μόχθον τῆς ἐπαγγελματικῆς τῶν ἀπασχολήσεως νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν διασκέδασιν, προσέρχονται μετὰ χαρακτηριστικῆς προθυμίας καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὰ μαθήματά των.

Εἰς τὴν Χώραν ὅπου διδάσκεται ἡ συγκινητικὴ καὶ ὑποδειγματικὴ ἱστορία τοῦ Φρεάντλη, ἡ μόρφωσις δὲν δύναται νὰ εἶναι προνόμιον τῶν ὀλίγων ἀλλ' ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία ἔχουν χρέος νὰ ὑποβοηθήσουν ὥστε νὰ καταστῇ αὕτη κτῆμα ὄλων.

Τὸ γεγονός ὅμως ὅτι εἰς τὴν Σχολὴν φοιτοῦν καὶ ἐργαζόμενοι δὲν δύναται τὸ παράπαν νὰ μεταβάλλῃ τὸν χαρακτήρα καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σχολῆς. Ἀλλωστε, εἰς πᾶσαν Σχολὴν, καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, σπουδάζουν νέοι ἐργαζόμενοι συγχρόνως καὶ ἄξιοι πάσης προστασίας ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας. Ἀλλ' οὐδεμία Σχολὴ καὶ οὐδὲν λογικεῦμενον Κράτος διενόηθη ποτὲ νὰ μεταβάλλῃ τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν διδασκτέαν ὕλην χάριν τῶν ὀλίγων ἐργαζομένων καὶ εἰς βάρος τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Αἱ Σχολαὶ εἶναι πνευματικὰ καὶ ὄχι φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα.

Οὐδεὶς ὑπεχρεώθη νὰ φοιτήσῃ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ οὐδεὶς βεβαίως παρεπλανήθη, δεδομένου ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει δημοσιεύσει τὸ πρόγραμμά της καὶ πάντες ἔχουν ὑπογράψῃ δῆλωσιν ὅτι ἔλαβον γνῶσιν καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν μεθόδων της. Ὁ Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς ἐπανειλημμένως ἔχει τονίσει τὴν ἱεράν ἀρχὴν ὅτι «ἡ μόρφωσις ἐν τῇ Σχολῇ ἀποκτᾶται μὲ πολὺν, πάρα πολὺν κόπον». Τὸ ἀντίθετον ἀποτελεῖ καταδημαγωγίαν καὶ ἐκφαιλισμὸν τῶν νέων.

Ἐάν πράγματι παρουσιάζεται ἀνάγκη ἰδρύσεως κατωτέρας ἢ «μέσης Βιομηχανικῆς Σχολῆς» ἡ Σχολὴ μας εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου διὰ νὰ διαθέσῃ τὴν πείραν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ προσωπικοῦ της πρὸς ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν ταύτης· ἀλλὰ ἡ ἰδρυθησομένη τυχὸν τοιαύτη Σχολὴ οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν δύναται νὰ ἔχη μὲ τὴν ἰδικὴν μας, ὅπως καὶ αἱ «Μέσαι Ἐμ-

πορικά «Σχολαί» οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μετὰ τὴν ΑΣΟ καὶ ΕΕ, ὅπως αἱ μέσαι Ecoles Industrielles τῆς Γαλλίας οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μετὰ τὰς Ecoles Superieures de Commerce et d' Industrie.

Τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας πρέπει νὰ ἔχη ἀναντιρρήτως ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1938 συσταθεῖσα «Μέση Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», παρὸτι ἐπικεφαλῆς τῆς ἐτέθησαν διαπρεπεῖς παράγοντες τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὡς ὁ Ἄνδρέας Χατζηκυριάκος καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος, ἀπέτυχε πλήρως. Οὐδεὶς βιομήχανος ἐδέχθη νὰ μετεκπαιδευθῆ καὶ ἐλάχιστοι ὑπάλληλοι προσῆλθον, οἷτινες καὶ τελικῶς ἐφθασαν τοὺς ἐπτά.

Ἡ ἐνημέρωσις τῶν ἤδη ἐργαζομένων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις— ὄχι βεβαίως ἡ συστηματικὴ τῶν μόρφωσις— εἰς τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς ἐργασίας δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ἰδίᾳ διὰ τῶν διαλέξεων καὶ τῶν «Δεκαημέρων» καὶ διὰ τῆς συστηματικοποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διαφωτιστικῶν ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς μας, ὅπως καὶ δι' εἰδικοῦ Ὁργανισμοῦ— ὅπως τὸ Κέντρον Παραγωγικότητος— μετὰ σύμπραξιν τῆς Σχολῆς μας. Διὰ τοῦτο τὸ Δ. Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας θὰ ἔλθῃ γενναίως ἀρωγὸν ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς εἰς μίσην τοιαύτην προσπάθειαν τῆς Σχολῆς.

Ἐτέρον χαρακτηριστικὸν τοῦ Προγράμματος τῆς διδακτικῆς ἐργασίας ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὁ συντονισμὸς αὐτῆς, ἡ ἐναρμόνισις τῆς ὕλης ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν καὶ ὁ συντονισμὸς πρὸς τὴν ζωὴν, τὰς μεταβαλλομένας συνθήκας, τὰς ἀνακυπτούσας νέας ἀνάγκας τῆς ζωῆς.

Τοῦτο δὲν ὑπῆρξε μόνον ἡ φιλοδοξία τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ συστηματικὸν καὶ πολύμοχθον ἔργον τοῦ Διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν Προγράμματος, ἐργαζομένων ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ ἐποπτεῖαν τῆς Διευθύνσεως.

Γνωρίζομεν ὅτι τὸ ἔργον τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἰδρυμάτων εἶναι κατὰ κύριον ὄχι μοναδικὸν—λόγον ἡ ἀναζητήσις τῆς ἀληθείας, ἡ ἔρευνα, ἀλλ' ἡ Σχολὴ ἔχει ἐπίγνωσιν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς εἶναι ὁ ἐπαγγελματικὸς, ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, καταρτισμὸς ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων διοικητικῶν στελεχῶν καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ συντονισμένη μόρφωσις εἶναι ὄρος ἀπαραίτητος τῆς ἐπιτυχίας τῆς καταβαλλομένης προσπάθειας.

Ἡ Σχολὴ ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν τούτου καὶ εἶναι ὑπερήφανος διότι, πράγματι, ἀποτελεῖ Ἰδρυμα πρὸς μίμησιν. Δὲν συζητεῖ τί γίνεται εἰς ἄλλα Ἰδρύματα, ἀλλὰ δύναται ὑπερηφάνως νὰ διακηρύξῃ ὅτι τὸ πρόγραμμά της εἶναι ὑποδειγματικῶς συντονισμένον καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ δυνατοῦ ἀπολύτως συγχρονισμένον καὶ κατατοπισμένον.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ὁρολογίου καὶ τοῦ Ἀναλυτικοῦ τῆς προγράμματος ἡ Σχολὴ ἐπεξήτησέ παρατηρήσεις καὶ ὑποδείξεις ἐπ' αὐτοῦ, διότι πιστεύει εἰς τὴν γόνιμον κριτικὴν. Πράγματι τὸ Πρόγραμμά της ἔ-

τυχεν ένθουσιωδών κρίσεων υπό τών άρμοδιών κύκλων, όπως και καλοπίστων και χρησίμων ύποδείξεων, τās όποιās με ίδιαιτέραν προθυμίαν έλαβεν ύπ' όψιν της.

Φυσικά συνήντησε και άντιρρήσεις όφειλομένας εις παρεξηγήσεις και άγνοιαν, ένίστε, πράγματι, έκπλήσσοσαν. Ή πολεμική ή άσκηθείσα εις την άρχήν του βίου της κατά του μαθήματος της Ήργανώσεως ή της Ψυχοτεχνικής ή της Στατιστικής είναι χαρακτηριστική μιās, καλοπίστου βεβαίως, αλλά πρωτοφανούς άγνοίας τών ζητημάτων, ή όποία βεβαίως έμπόδια παρενέβαλε, χωρίς βεβαίως νά σταματήσει τό έργον της Σχολής.

Καταπληκτική και άναντιρρήτως άπογοητευτική ύπήρξεν ή άσκηθείσα πολεμική από ύπευθύνους κύκλους, οι όποιοι όμως έπανειλημένως παρακληθέντες και προκληθέντες δέν άπετόλμησαν ποτέ νά διατυπώσουν τās άπόψεις των έγγράφως και νά ύποδείξουν τās σκέψεις των επί του προγράμματος της Σχολής. Ή έπίμονος σιωπή των εις τās προσκλήσεις της Σχολής απέδειξε περιτράνως πόσον αί έπιθέσεις των ώφειλοντο εις άφελή άγνοιαν ή εις κακόπιστον άντίδρασιν κατά της Σχολής.

Τό Πρόγραμμα της Σχολής έχει καταρτισθή διά νά έξυπηρετήσει τό μορφωτικόν της έργον και όχι ώρισμένα πρόσωπα. Τό Πρόγραμμα της Σχολής δέν είναι κομματικόν κατασκευάσμα και άποτέλεσμα Ισχυρών έπιρροών. Αί δημιουργημένα έδραι έχουν καθορισθή και οι διωρισμένοι Καθηγηται έχουν έπιλεγή μακράν πάσης κομματικής ύποδείξεως, διότι ή Σχολή είναι υπεράνω τών κομματισμών και τών προσωπικών συμφερόντων, ως τούτο άποδεικνύει και ή όργάνωσις και ή σταδιοδρομία της. Ποίος δύναται ν' άποτολήση νά Ισχυρισθή τό άντίθετον, όταν έχη ύπ' όψιν του τά πρόσωπα τά όποία διοικούν και την συγκινητική και ύποδειγματική συνεργασία Διοικούντων και Διδασκόντων;

Μαθήματα τόσοσ δυσμενώς εις τό παρελθόν σχολιασθέντα ως τό Έργατικόν Δίκαιον, ή Στατιστική, ή Τεχνική τών Συναλλαγών έθεωρήθησαν ως έπιτυχία και ως συγχρονισμός του Προγράμματος—και όρθως— της ΑΣΟ και ΕΕ κατά την μεταρύθμισιν του Ήργανισμού της τῷ 1955, χάρις εις τόν Πρύτανίν της κ. Σπ. Καλογερόπουλον, ό όποιος ύπηρετήσε ως Καθηγητής εις την Σχολήν μας και άντελήφθη την σημασίαν τών μαθημάτων τούτων, τά όποία τό πρώτον εισήχθησαν και συστηματικώς εδιδάχθησαν εις την Σχολήν μας.

Είναι γνωστόν και άπολύτως δεδικαιολογημένον τό παράπονον τών σπουδαστών της άνωτάτης εκπαιδεύσεως, ότι ύπάρχουν κενά και ένίστε συγκρουόμενα ώραι διδασκαλίας.

Εις την Σχολήν μας άντιθέτως ή διδασκαλία είναι συνεχής, αρχίζει την 3.15 μ. μ. και συνεχίζεται άνευ οίουδήποτε κενου μέχρι της 8.30. Είναι άξιον σημειώσεως ότι τά κενά διαστήματα όχι μόνον άποτελούν άπώλειαν χρόνου, ότι παρασύρουν εις τά καφενεΐα τούς σπουδαστάς, αλλά συνάμα καταπονούν περισσότεροσ αυτούς από την διδασκαλίαν.

Έτερον άξιοσημείωτον είναι ότι αί άναγραφόμενα ώραι διδασκαλίας πραγματοποιούνται. Ή ήλεγμένη στατιστική άποδεικνύει ότι κατά μέσον

δρον κατά την παρελθούσαν τετραετίαν ἐπραγματοποιήθησαν τὰ 96% των προγραμματισθέντων μαθημάτων. Τοῦτο ὀφείλεται πρωτίστως, διότι οἱ διδάσκοντες εἰς τὴν Σχολὴν δὲν θεωροῦν ὅτι ἀσκοῦν ἓν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ἔχουν τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι ἐκτελοῦν ὑψηλὸν—τὸ ὑψηλότερον—κοινωνικὸν λειτούργημα, νὰ διαπλάσσουν νέους καὶ νὰ παρασκευάζουν ἐπομένως τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος. Ἀνεξαρτήτως τούτου οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἀμείβονται μόνον ἐφόσον πράγματι ἐδίδαξαν.

Ἴσως τοῦτα νὰ εἶναι ἔξω κατὰ τινὰς τῶν νεοελληνικῶν ἀκαδημαϊκῶν παραδόξων παραδόσεων, ἀλλὰ οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς θεωροῦν χρέος καὶ χαράν, καθῆκον καὶ ὑπερηφάνειαν αὐτοὶ νὰ διδάσκουν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐξετάζουν, αὐτοὶ νὰ διορθῶνουν καὶ αὐτοὶ νὰ βαθμολογοῦν καὶ ὄχι οἱ Ἐπιμεληταὶ καὶ οἱ Βοηθοὶ των.

Ἡ Σχολὴ ἰδιαιτέρως ἔχει στρέψει τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, διότι ἀπὸ τοῦ Πρώτου παγκοσμίου πολέμου «ἀνεκαλύφθη ὁ ἀνθρωπος» ὡς συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς, παραπλεύρως πρὸς τὰ ὕλικά κεφάλαια. Δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ Σχολαὶ—γενικαὶ καὶ εἰδικαὶ—ἔχουν περιλάβει ὡς κύρια πλέον μαθήματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα προβλήματα. Ἀποτελεῖ, ὅμως, δικαίαν ὑπερηφάνειαν τῆς Σχολῆς ὅτι πρώτη αὐτὴ—καὶ δυστυχῶς, ἀκόμη μόνη—ἐξήτασε καὶ ἐδίδαξεν ὠλοκληρωμένα προβλήματα: τὰ ὀργανωτικά, τὰ κοινωνικά, τὰ διοικητικά, τὰ ὑγιεινολογικά, τὰ ψυχοτεχνικά, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸν ἀνθρώπον, ὡς συντελεστὴν τῆς μείζονος ἀποδόσεως εἰς τὴν παραγωγὴν. Δὲν δύναται τις σήμερον νὰ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομίας—πολὺ περισσότερον νὰ τὴν διευθύνῃ—ἐάν δὲν εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἐνημερωμένος ἀλλὰ πλήρως κατατοπισμένος εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διότι προηγήθη εἰς τὴν ἔρευναν καὶ διδασκαλίαν τῶν προβλημάτων τούτων, διότι αὐτὴ πρώτη ἐν Εὐρώπῃ, ἀπὸ τοῦ 1945, ἐδίδαξε τὴν «παραγωγικότητα», ἡ ὁποία κατέστη πλέον διεθνὲς κοινωνικὸν σύνθημα, διότι εἶδε μὲ σύγχρονον ὄμμα τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις ἐντὸς τῆς ἐργασίας, καὶ διότι εὔρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καθορίσῃ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν, τὸν «παραγωγὸν—ἀνθρώπον».

Εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον διεπίστωσαν τὴν ἔλλειψιν «στελεχῶν διοικήσεως» ἱκανῶν νὰ διοικήσουν τὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ ἴδιαν τὰς βιομηχανικάς, ἐντὸς τῶν νέων ἀντιλήψεων περὶ τῶν μονάδων αὐτῶν ὡς ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κοινωνίας. Ὡς γνωστὸν ἐδημιούργησαν νέον τύπον ἐπιστήμονος, τὸν «οἰκονομολόγον μηχανικόν» (Wirtschaftsingenieur), μὲ πραγματικὴν κοινωνιολογικὴν καὶ οἰκονομικὴν μὀρφωσιν καὶ μὲ τὴν ἐπιβεβλημένην τεχνικὴν ἐνημέρωσιν. Οἱ Γερμανοὶ εἶναι πολὺ ὑπερήφανοι διὰ τὸν τύπον τῆς σχολῆς ὁ ὁποῖος ἐδημιουργήθη εἰς τὴν βιομηχανικὴν πόλιν τῆς Καρλσρούης, ὅπου ἡ μὀρφωσις παρέχεται εἰς ἕξ ἐξάμηνα.

Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ αἰσθανώμεθα πολλὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν

διά τὴν Σχολὴν μας, ἡ ὁποία προηγήθη καὶ ἔδωσε τὸν ὀρθὸν τύπον τοῦ σχολείου διὰ τὸν καταρτισμὸν διοικητικῶν στελεχῶν. Δι' αὐτὸ ὑποστηρίζομεν ὅτι ἡ Α.Σ.Β.Σ. εἶναι ἀπολύτως συγχρονισμένον ἐκπαιδευτικὸν Ἴδρυμα. Ἡ καθυστερημένη οἰκονομία μας ἐξηγεῖ τὰς ἐναντίον της ἀντιδράσεις, ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύει πόσον ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας ἱκανῶν καὶ ἀποδοτικῶν στελεχῶν διοικήσεως.

Αἱ διαφοραὶ καὶ ὁμοιότητες μετὰ τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. δύνανται νὰ προσδιορισθοῦν ὡς ἑξῆς: α) ἀμφότεραι παρασκευάζουν διοικητικὰ στελέχη διὰ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, β) ἡ μὲν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. εἶναι Ἴδρυμα θεωρητικῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἰκονομικῆς μορφώσεως, ἐνῶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἀποβλέπει εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν καταρτισμὸν των, γ) ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. χρησιμοποιοῦν κατ' ἀνάγκην τὴν ἀπὸ ἔδρας μόνον διδασκαλίαν, ἐνῶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. μεταχειρίζεται καὶ ἄλλας διδακτικὰς μεθόδους, δ) ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἀποδίδει τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὰ νομικὰ μαθήματα, ἀφοῦ παρασκευάζει τοὺς πτυχιούχους τῆς διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν, ἐνῶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἀντιθέτως προσέχει τὰ νέα μαθήματα τοῦ διοικητικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν πτυχιούχων τῆς, ὅπως: ἡ Ὁργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων, ἡ Στατιστικὴ, ἡ Ψυχοτεχνικὴ, ἡ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ τὸ Ἐργατικὸν Δίκαιον καὶ ἡ Ὑγιεινὴ τῶν ἐργαζομένων καὶ τέλος ε) κοινὸν σημεῖον ἐπαφῆς εἶναι ἡ αὐτὴ λογιστικὴ μόρφωσις, μετὰ μίαν ἀπόκλισιν τῆς Α.Σ.Β.Σ. διότι δίδει αὕτη ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὰ προβλήματα τοῦ κόστους καὶ τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς.

Ἐμφανῶς, λοιπόν, εἶναι δύο Ἴδρύματα βασιζόμενα ἐπὶ διαφόρου παιδαγωγικῆς ἀρχῆς, χρησιμοποιοῦντα διαφόρους μεθόδους καὶ μέσα, ἔχοντα διάφορα μαθήματα καὶ ἐπιδιώκοντα διαφόρους σκοπούς, ἐντὸς βεβαίως τοῦ γενικοῦ πλαισίου τῆς οἰκονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως, μετὰ διάφορα ἰδανικά καὶ διαφόρους ἐπιδιώξεις.

Ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. δὲν ἠδυνήθη νὰ καλύψῃ ὅλας τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ τῶν νέων μεταπολεμικῶν Ἑλληνικῶν καὶ διεθνῶν μεταβολῶν καὶ δι' αὐτὸ ἐγεννήθη κατὰ τρόπον φυσικὸν καὶ ἐπωφελεῖ διὰ τὴν ἐθνικὴν καὶ δημοσίαν οἰκονομίαν ἡ Α.Σ.Β.Σ. Αὕτη ἐκάλυπεν ἐπιτυχῶς τὰς νέας ἀνάγκας, ἐνῶ ἄλλαι παρόμοιαι ἐκπαιδευτικὰ προστάθαι, παρ' ὅτι ἔτυχον καὶ ὑποστηρίξεως, ἀπέτυχον παταγωδῶς.

Ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. καὶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. κατ' ἀνάγκην εἶναι διάφορα Ἴδρύματα, τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξις εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κρατικὴν ζωὴν. Ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτον εἶναι ἡ μονοπώλησις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ ἓν καὶ μόνον Ἴδρυμα.

Ἀντίθετοι ἀπόψεις εἶναι ἀντικοινωνικαί. Κατὰ τὴν λογικὴν τῶν ζητούντων τὸ μονοπώλιον δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ Τμῆμα Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, διότι ὑπάρχει ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἢ ἀντιθέτως, ὅπως ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς Ἀθήνας Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή, διότι λειτουργεῖ τοιαύτη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἢ ἀντιθέτως, ὅπως ὡσαύτως δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ Σχολὴ Χημικῶν Μηχανικῶν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, διότι ὑπάρχει Χημικὴ Σχολὴ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ καὶ ἀντιθέτως. Παράλογος λογικὴ πόλῳ ὑποβιάζουσα τοὺς ὑποστηρίζοντας τοιαύτας ἀπόψεις.

Είναι μία αισιόδοξος διαπίστωση ότι ούδεις σοβαρός άνθρωπος υπεστήριξε την άποψιν του «εκπαιδευτικού μονοπωλίου». Ευχόμεθα, μάλιστα, να ύψωθῆ τὸ πνευματικὸν καὶ τὸ ὕλικόν ἐπίπεδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὥστε νὰ χρειασθῆ ἀκόμη περισσότερα ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα. Ἐπὶ τέλος πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν πόσον καθυστερημένοι εἴμεθα ἐκπαιδευτικῶς ἀπέναντι τῶν ἄλλων Λαῶν τῆς Εὐρώπης.

Σημειωτέον ὅτι παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν συνεστήθη καὶ ἕτερον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου ὑπάρχει ὄχι μόνον Νομικὴ Σχολὴ ἀλλὰ καὶ Σχολὴ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Ἀλλοίμονον εἰς ἓνα τόπον, ἐάν ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις περιορίζετο εἰς ἓν μόνον Ἰδρυμα. Ἡ Ἑλβετία, μὲ πληθυσμὸν 4.000.000 κατοίκων, ἔχει 7 Πανεπιστήμια καὶ πληθὺν Ἀνωτέρων Οἰκονομικῶν Σχολῶν.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἐζήτησε καὶ περιελήφθη εἰς τὸν ἰδρυτικὸν τῆς νόμον διάταξις, δυνάμει τῆς ὁποίας παρομοία Σχολὴ δύναται νὰ ἰδρυθῆ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς πληρεστερας ὀργανώσεως τῆς διδασκαλίας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐπετυγχάνετο τοῦτο, διότι ἡ καλυτέρα διδασκαλία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομίας. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ὀρθὴ ἐπιδιώξις καὶ ὄχι ἡ κατοχύρωσις διὰ μονοπωλίου τοῦ πτυχίου μιᾶς Σχολῆς, διότι μὲ τὴν μονοπώλησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως κατ' οὐσίαν ζητοῦμεν νὰ υποβιβάσωμεν τὴν Ἐπιστήμην εἰς «κλειστὸν ἐπάγγελμα» τῶν ἀποφοίτων μιᾶς Σχολῆς, πράγμα τελείως ἀπαράδεκτον, ὡς γελοῖον, ἀκατανόητον, ἀντικοινωνικὸν καὶ ἀντεθνικόν.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. χαίρει, διότι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἐπιδιώκει τὸν συγχρονισμὸν τοῦ Προγράμματός τῆς καὶ εὐχεται ὀλοφύχως τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ Σχολὴ δὲν φοβεῖται τὸν ἀνταγωνισμὸν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπιδιώκει τὴν εὐγενῆ πνευματικὴν τῶν Ἰδρυμάτων ἀμιλλαν.

α') Τὰ Οἰκονομικὰ Μαθήματα

Διευτώθησαν ὡσαύτως ἀπορίαί τινές καὶ ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῆς διδασκαλίας τῶν Οἰκονομικῶν Μαθημάτων. Πράγματι, ἡ Σχολὴ παρουσιάζει ἰδιορρυθμίας τινάς, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον ἔτι περισσότερον συγκεκριμένην μορφήν κατὰ τὸ παρελθόν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος. Ἡ κτηθεῖσα πείρα ἀπλῶς ἐδικαίωσε τὴν ὀρθὴν βᾶσιν τῶν γενικωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἀπόψεων τῆς Σχολῆς.

α) *Πολιτικὴ Οἰκονομία.* Ἐν τῇ Σχολῇ ἡ διδασκαλία τῆς γίνεται εἰς μὲν τὸ Α' ἔτος κατ' ἑκτασιν ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σ. Ἀγαπήτιδου καὶ ἀναφέρεται εἰς ὅλα τὰ θέματά τῆς, εἰς δὲ τὸ Β' ἔτος κατὰ βᾶθος ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γ. Χαλκιοπούλου καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὰ σπουδαιότερα προβλήματα καὶ ἰδίᾳ τὰ ἐπίκαιρα. Οὕτω παρέχεται ἀρτία θεωρητικὴ οἰκονομικὴ μόρφωσις, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἐμπλέκεται μὲ

τά προβλήματα της οικονομικής αναλύσεως αρμοζούσης εις τὰς Θεωρητικές Οικονομικές Σχολάς.

β) *Ιστορία του Οικονομικού βίου.* Ἡ διδασκαλία εἶναι, κατ' ἀνάγκην περιωρισμένη ἰδίως εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἐργασίας κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἐν ἀντιθέσει πρὸς μίαν θεωρητικὴν Σχολήν, εἰς τὴν ὅποιαν δεόν νὰ διδεται ἡ προσήκουσα σημασία εἰς τὴν ἱστορικὴν τῶν σπουδαστῶν μὲν μορφῶσιν. Ἡ Σχολή μας, ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως, δὲν δύναται νὰ ἀπασχολῇ τοὺς σπουδαστὰς μὲ τὸ παρελθὸν ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ ζῆ μὲ τὸ παρὸν.

γ) *Δημοσία Οἰκονομία.* Ἡ Θεωρητικὴ διδασκαλία τῆς ἐν τῇ Σχολῇ ὑπὸ κ. Π. Δερτιλῆ συνεπληρώθη καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ ἔχοντος ἐντολὴν κ. Δ. Κόλια, Διευθυντοῦ τῆς Ἀμέσου Φορολογίας, ὁ ὁποῖος ἤσκησε τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους εἰς διάφορα φορολογικὰ ζητήματα, φορολογικὰς δηλώσεις, ἐνστάσεις, ἐφέσεις κλπ. Ὁ τοιοῦτος συνδυασμὸς ἀπέδωκε λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ἄξια πάσης ἐξάρσεως, διότι ἡ πρακτικὴ φορολογικὴ κατάρτισις τῶν σπουδαστῶν ἀποτελεῖ ἀναγκαῖον ἀπολύτως συμπλήρωμα τῆς λογιστικῆς μορφώσεως. Ἐν τῇ πράξει, ὡς γνωστὸν, τὰ μέγιστα ἐκτιμᾶται ὁ λεγόμενος «φορολογικὸς λογιστής», δηλαδή ὁ λογιστὴς ὁ ἔχων ἀρίστην φορολογικὴν πρακτικὴν κατάρτισιν.

Ἡ Σχολὴ ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἀπέδωκεν ἰδιαιτέραν σημασίαν — τοῦτο δὲ εἶναι ἐν ἐκ τῶν πολλῶν χαρακτηριστικῶν της — εἰς τὰ προβλήματα τῆς Τελωνειακῆς καὶ Δασμολογικῆς Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς, διὰ τὰ ὅποια ἔχει συστήσει ἰδίαν ἔδραν, ἣν κατέχει τόσον ἐπαξίως ὁ Ἀναπληρωτὴς Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἰ. Φράγκος.

Οὕτω πως οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἔτυχον μιᾶς πλήρους θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς καταρτίσεως ἀπὸ ἀπόψεως Δημοσίας Οἰκονομίας καὶ Δημοσιονομικῆς Νομοθεσίας.

δ) *Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ.* Βάσει τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς εἰδικότητος ἢ Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς ἐδιδάχθη παρὰ τῶν κάτωθι διακεκριμένων Καθηγητῶν της :

κ. Π. Κουβέλη (Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ)

κ. Α. Κυρκιλίτση (Ἐμπορικὴ καὶ Νομισματικὴ Πολιτικὴ)

κ. Γ. Ξυνοπούλου (Μεταλλευτικὴ Πολιτικὴ).

Ὡςσούτως, καὶ συμφώνως πρὸς δοθεῖσαν ἐντολὴν, ἐδίδαξε Γεωργικὴν Οἰκονομίαν καὶ Πολιτικὴν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Κ. Λεοντίδης, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ὁποῖου οἱ σπουδασταὶ τοῦ Γ' ἔτους ἐπεσκέφθησαν τοὺς σπουδαιότερους γεωργικοὺς ὀργανισμοὺς (Κ.Υ.Δ.Ε.Π., Συνομοσπονδία Συνεταιρισμῶν, Σ.Ε.Κ.Ε. κλπ.) Ἡ διδασκαλία τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ ληξάν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰς τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν, δεδομένου ὅτι προϋποτίθεται ἡ γνώσις τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη.

Δεόν νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ λαμπρὸς συντονισμὸς τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν λόγῳ μαθημάτων ἐπετεύχθη κατὰ τὰς ἐκπαιδευτικὰς πρὸς τοῦτο

συνεδριάσεις τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν τῶν οικονομικῶν μαθημάτων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ἐν τῷ πλαisiῳ πάντοτε τῆς Ἀκαδημαϊκῆς ἐλευθερίας.

ε) *Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία*. Ἡ μὲν Γενικὴ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ κ. Δ. Κόλια, διὰ δὲ τὰ ζητήματα τῆς ἀποτιμητικῆς τῆς περιουσίας ἔλαβεν ἐντολὴν διδασκαλίας ὁ κ. Μ. Γεωργιάδης.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ ἡ Ἰδιωτικὴ, ὅπως καὶ ἡ Δημοσίᾳ Οἰκονομικὴ, διδάσκεται εἰς τὸ Β' ἔτος, διότι ἡ διδασκαλία τῆς προϋποθέτει τὴν διδασκαλίαν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς Λογιστικῆς. Ἀντίθετος ἀποψις θὰ ἦτο ἐμφανῶς ἀντιπαιδαγωγικὴ. Τὴν ἀποψιν ταύτην ἀπεδέχθη ἤδη καὶ ἡ Α.Σ.Ο.Ε.Ε εἰς τὸ νέον ὄρολόγιον πρόγραμμά της.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι θέματά τινα, ἀλλοῦ διδασκόμενα κακῶς ἐν τῷ μαθήματι τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας, περιλαμβάνονται ὀρθῶς παρ' ἡμῶν κυρίως εἰς τὰ μαθήματα τῆς Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἐργοστασίων ὡς καὶ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς. Οὕτως ἐξηγεῖται καὶ ἡ διαφορά τῶν 2 ἐπὶ πλέον ὥρων τῶν διατεθειμένων εἰς τὴν ΑΣΟ & ΕΕ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς.

Πολλὰ μαθήματα θεωρούμενα ἄλλοτε ὡς ἀνήκοντα εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐπιχειρήσεων, ὀρθῶς σήμερον θεωροῦνται ὡς γενικώτερα ζητήματα τῶν ἐν γένει κοινωνικῶν μονάδων (Κράτους, Ὀργανισμῶν, κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων), π.χ. τὸ θέμα τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἦτο ἄλλοτε καθαρῶς ἰδιωτικονομικὸν ζήτημα, ἐνῶ σήμερον εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.

Δέον νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως ὅτι εἰς τὴν Σχολὴν μας διδάσκονται ἐπίσης ὑπὸ τὸν τίτλον «Τεχνικὴ τοῦ οικονομικοῦ Βίου» (ᾠραι 5) τὰ σχετικὰ μὲ τὴν πρακτικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἐμπορίου, τῶν Τραπεζῶν, τῶν Ἀσφαλειῶν καὶ τῶν Μεταφορῶν. Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ συνδυάσῃ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὴν θεωρητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν πρακτικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν. Σημειωτέον ὅτι εἰς ἀπάσας τὰς ἀνωτάτας σχολὰς ἐμπορικῆς μορφώσεως ἔχει προστεθῆ τὸ μάθημα τοῦτο καὶ ἔχει καταταχθῆ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Technique des Affaires» ὡς κύριον τμῆμα τοῦ σχετικοῦ προγράμματος.

Οὕτω πως κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ΑΣΟ καὶ ΕΕ ἐδιδάχθησαν τὰ κάτωθι οικονομικῆς φύσεως μαθήματα:

	ΑΣΒΣ	ΑΣΟ καὶ ΕΕ
Πολιτικὴ Οἰκονομία	5	5
Οἰκονομικὴ Ἱστορία	1	5
Δημοσίᾳ Οἰκονομία	5	5
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία	3	5
Τεχνικὴ Οἰκονομικοῦ βίου	5	—
Ὀργάνωσις	6	—
Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	2	5
Στατιστικὴ	3	—

β) Τά Νομικά Μαθήματα

Τά Νομικά Μαθήματα ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν κ.κ. Ν. Δελούκα, Δ. Δημητρακάκη, Γ. Ξυνοπούλου, Π. Πέρδικα καὶ Κ. Σημαντήρα ἐντὸς τῶν προγραμματικῶν κατευθύνσεων τοῦ «Ὀδηγοῦ Σπουδῶν».

Δημόσιαί τινές Ὑπηρεσίαι διετύπωσαν τὴν ἀποψιν ὅτι δὲν παρέχει ἀρτίαν νομικὴν μόρφωσιν ἡ Σχολὴ μας, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἀντιρρήσεις τῶν ἐπὶ τῆς καταλήψεως ὑπὸ τῶν πτυχιούχων τῆς ὠρισμένων δημοσίων θέσεων. Ἡ Σχολὴ μας δὲν εἶναι Νομικὴ Σχολή, οὐδὲ προπαρασκευάζει σπουδαστὰς διὰ τὴν Νομικὴν Σχολήν, ὡς συμβαίνει μετὰ τινὰς ἄλλας Σχολὰς, τῶν ὁποίων οἱ πτυχιούχοι δύνανται νὰ ἐγγράφωσιν εἰς τὸ Γ' ἔτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς. Ἡ Σχολὴ μας εἶναι ἀνεξάρτητος, αὐτοτελής καὶ ἀρτίος ἐκπαιδευτικὸς ὀργανισμὸς, ἐδικούς σκοποὺς ἐπιδιώκων, διὸ καὶ πάντοτε ἀπέρριψε πᾶσαν πρότασιν ὅπως ἐπιδιωχθῆ νὰ δύνανται οἱ πτυχιούχοι τῆς νὰ ἐγγράφωσιν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, τοιθ' ὅπερ ἄλλως τε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐδέχετο καὶ ἡ Νομικὴ Σχολή, ἀνευ τῆς συμφώνου γνώμης τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ θεοπίζωνται τοιαῦται διατάξεις.

Ἡ Σχολὴ μας ὑπερηφανεύεται, διότι—μὲ βάσιν τὸν ἐκπαιδευτικὸν τῆς σκοπὸν—παρέχει μίαν ἐπαρκῆ ἐνημέρωσιν εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς περὶ τῶν κανόνων ὑφ' οὓς εἶναι ὀργανωμένη ἡ Πολιτεία καὶ ὑφ' οὓς λειτουργεῖ ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ζωὴ.

Πρὸς πλήρη κατανόησιν τούτου ὑπενθυμιζομεν τὰς διαφορὰς τῆς Σχολῆς μας πρὸς τὴν παρομοίαν πρὸς αὐτὴν Α.Σ.Ο καὶ Ε.Ε. Οὕτως ἡ Σχολὴ μας ἔχει:

1	ἔδραν Δημοσίου Δικαίου	μὲ 2	ὡρας διδασκαλίας
1	> Ἰδιωτικοῦ >	μὲ 5	> >
1	> Ἐμπορικοῦ >	μὲ 5	> >

ἐνῶ ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἔχει:

3	ἔδρας Δημοσίου Δικαίου	μὲ 15	> >
2	> Ἰδιωτικοῦ >	μὲ 10	> >
1	> Ἐμπορικοῦ >	μὲ 5	> >

Ἡ Σχολὴ μας ἐπὶ πλέον ἔχει μίαν ἔδραν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ Ἐργατικοῦ Δικαίου, ἀλλὰ δεόν νὰ τοιςθῆ ὅτι ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τούτου ὑπάγεται ὄχι εἰς τὸν κύκλον τῶν Νομικῶν Μαθημάτων ἀλλ' εἰς τὸν κύκλον τῶν Μαθημάτων τοῦ Ἀνθρωπίνου παράγοντος, κατὰ τὴν σύγχρονον ἀντίληψιν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τούτων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαίνεται σαφῶς ὅτι ἡ νομικὴ μόρφωσις ἐν τῇ Σχολῇ μας κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955)56 ὑπῆρξε, συγκριτικῶς πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. παρεχομένην, περιορισμένη, ἐντὸς τῶν πλαισίων πάντως μιᾶς ἀρτίως ἐνημερώσεως τῶν σπουδαστῶν. Ἐπὶ πλέον τυχὸν ὄραι—πλὴν μιᾶς ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸ Δημοσίον Δίκαιον—θὰ ἀπετέλουν ἀναντιρρήτως ἄσκοπον φόρτον καὶ πάντως ἡ διδασκαλία κατ' ἀνάγκην θὰ ἐξήρχετο τῶν ὁρίων τοῦ σκο-

που της Σχολής, όπως και αντίθετως οιαδήποτε, και η ελάχιστη, μείωση των ωρών διδασκαλίας θα απέβαινε εις εμφανή βλάβην των σπουδαζόντων, άπολύτως άπαραδέκτον, ως εύνόητον.

Έλέχθη ότι η Σχολή ύπολείπεται από άπόψεως διδασκαλίας του Διοικ. Δικαίου. Πράγματι οι σπουδασταί ένημερώνονται εις τας άρχάς του Διοικ. Δικαίου, διότι ούδαμου του κόσμου αι Σχολαί οικονομικής μορφώσεως έχουν διάφορον σκοπόν και ούδαμου του κόσμου διατίθενται πλείονες ώραι διδασκαλίας. Κατ' έξαιρέσιν έν Έλλάδι ύπάρχει εις τον Α.Σ.Ο και Ε.Ε. ειδική έδρα Διοικητικού Δικαίου, άλλ' είναι γνωστόν ότι πάντοτε και όρθότατα η Σχολή αυτή κατεκρίθη ότι μετέβαλε τον σκοπόν και την κατεύθυνσιν της καταστάσα ύποτελής εις την Νομικήν Σχολήν. Εις την Άνωτάτην Έμπορικήν Σχολήν των Παρισίων, την πρώτην Σχολήν της Εύρώπης, διατίθενται μόνον 12 μαθήματα διά την διδασκαλίαν του Droit Administratif.

Η ήμετέρα Σχολή πράγματι άρκεΐται να ένημερώνη τους σπουδαστάς της εις τους κανόνες του Δημοσίου και Ιδιαιτέρως του Διοικητικού Δικαίου (52 περίπου μαθήματα), διότι δέν άποβλέπει να κατάρτιση νομικούς, άφού τουτο πρέπει να είναι έργον της σεβασμίας Νομικής Σχολής των Πανεπιστημίων Άθηνών και Θεσσαλονίκης. Άλλ' είναι έξισου άκριβές ότι *μόνη αυτή άσχολεΐται με τὰ προβλήματα της Διοικητικής Πολιτικής*, διό και εις τας άγγελίας και δημοσιεύσεις της πάντοτε και ρητώς άναγράφει ότι είναι «Σχολή οικονομικο - διοικητικής μορφώσεως»

Πράγματι η Σχολή μας μόνη έν Έλλάδι διδάσκει την «Όργάνωσιν», ή όποία κατά τας συγχρόνους άνιλήψεις είναι καθαρώς Διοικητικόν μάθημα, άναφερόμενον εις τὰ ούσιαστικά και όχι τὰ τυπικά προβλήματα της Διοικήσεως τόσο των έπιχειρήσεων όσον και των Δημοσίων Υπηρεσιών και Όργανισμών, (ιδε σελ. 94 Όδηγοϋ Σπουδών).

Διοικήσις δέν είναι τόσο οι άπλοι νομικοί κανόνες, οι τόσο άλλωστε ρευστοί, άλλ' είναι προπαντός οι κανόνες όργανώσεως, προβλέψεως, καθοδηγήσεως και έλέγχου των ανθρώπων οι όποιοι έρνάζονται και ύπηρετούν εις μίαν κοινήν προσπάθειαν. Τουτο, φρονούμεν ότι άποτελεί και την Ιδιάζουσαν συμβολήν της Σχολής μας, άφού διά την Όργάνωσιν και Διοίκησιν των έπιχειρήσεων διατίθενται 6 ώραι διδασκαλίας έβδομαδιαίως (ήτοι 156 περίπου έν όλω μαθήματα), τό δέ μάθημα θεωρείται πρωτεΐον από άπόψεως αξιολογήσεως των διδασκομένων. Δυστυχώς ό «νομικισμός» είναι άκόμη έν από τὰ χαρακτηριστικά μειονεκτήματα της διοικητικής μας ζωής και μία από τας αίτίας της έλλείψεως πρωτοβουλίας και άνατάσεως εις τας Δημοσίας Υπηρεσίας.

Ός είναι εύνόητον, η διδασκαλία του Έμπορικού Δικαίου αντίθετως ύπήρξεν, έκτεταμένη, συνεπληρώθη δέ αυτή ύπό του Βιομηχανικού Δικαίου, λόγω της φύσεως της Σχολής.

Εις την Σχολήν επίσης διδάσκεται τό Μεταλλευτικόν Δίκαιον έν συνδυασμῶ πρός την Μεταλλευτικήν Οικονομίαν και Πολιτικήν. Η διδασκαλία του κλάδου τούτου της Έπιστήμης τό πρώτον έν Έλλάδι

πραγματοποιείται κατά τρόπον συστηματικόν, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ μίαν χρήσιμον καὶ σημαντικὴν πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς μας, ἡ ὁποία ἀποδίδει τὴν πρέπουσαν σημασίαν εἰς τὰ οικονομικο-νομικὰ προβλήματα τοῦ μεταλλευτικοῦ πλοῦτου τῆς Χώρας.

γ') Τὰ Λογιστικὰ Μαθήματα

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἐκπαιδευτικὸν ἔτος ὁ κ. Σ. Παπαϊωάννου ἐδίδασκε τὰς Γενικὰς Ἀρχὰς τῆς Λογιστικῆς, ἐφαρμογὰς δὲ αὐτῆς ὁ ἐντεταλμένος κ. Δ. Καμβουσίδης, Ὑποδιευθυντῆς τῆς Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ διδασκαλία τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὸν κ. Δ. Παπαδημητρίου, Ἐντεταλμένον Σύμβουλον Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων, ἡ δὲ τῆς Ἐλεγκτικῆς εἰς τὸν κ. Ἰ. Χρυσόχοῦ.

Παραλλήλως, αἱ Λογιστικαὶ Φορολογικαὶ Διατάξεις τοῦ Κώδικος τῶν Καθαρῶν Προσόδων ἐδιδάχθησαν παρὰ τοῦ κ. Δ. Κόλια Ἀναπληρωτοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατεβλήθη, δηλονότι, μία συστηματικὴ προσπάθεια ἀρτίας φορολογικολογιστικῆς μορφώσεως, ἡ ὁποία θὰ ἦτο πλήρης, ἐὰν ἡ Σχολὴ διέθετε τὰ οικονομικὰ μέσα διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Πρακτικοῦ Γραφείου», τὸ ὁποῖον ὁμως ἀπαιτεῖ μεγάλας ἐγκαταστάσεις, πρόσληψιν πολλῶν Βοηθῶν καὶ Ἐπιμελητῶν καὶ συνεργασίαν οἰκονομικῶν παραγόντων καὶ Λογιστῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ Σχολὴ ἔχει πρὸ πολλοῦ καταρτίσει πλήρη σχέδιον «Πρακτικοῦ Γραφείου» βάσει ἄλλως τε παλαιῶν σκέψεων καὶ ἐφαρμογῶν τοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, Καθηγητοῦ τότε τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Διευθυντοῦ Μέσων Ἐμπορικῶν Σχολῶν.

Ἐπίσης οἱ σπουδασταὶ ἠσκήθησαν συστηματικῶς εἰς διαφόρους χρήσιμους ἀσκήσεις παρὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ κ. Χ. Κουβοπούλου, ἡ συμβολὴ τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε πράγματι πολύτιμος, εἰς τὴν λογιστικὴν τῶν σπουδαστῶν κατάρτισιν.

Πάντως, ἐπιβεβαιοῦται τὸ ἐκ τῆς διδασκαλίας τῆς Λογιστικῆς παγκοσμίως ἰσχυρὸν διδάγμα ὅτι ἄνευ πολλῆς ἀσκήσεως τῶν σπουδαστῶν κατ' οἶκον, ἐξ ἰδίας τῶν πρωτοβουλίαις καὶ πρὸ τῆς ἐπαφῆς τῶν μὲ τὴν λογιστικὴν πρᾶξιν, ἡ διδασκαλία τῆς Λογιστικῆς ἀπὸ ἔδρας δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐπαρκῆς. Δὲν πρέπει ὁμως νὰ λησμονηθῆται ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ μόρφωσις διοικητικῶν στελεχῶν καὶ ὄχι ἡ κατάρτισις περιωρισμένως λογιστῶν, διότι τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν Λογιστικῶν Σχολῶν, τῶν Μέσων Ἐμπορικῶν Σχολῶν, τῶν Λογιστικῶν Φροντιστηρίων. Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ μόρφωσις λογιστικῆς σκέψεως, ἡ διδασκαλία τοῦ λογιστικοῦ μηχανισμοῦ, ἡ ἐνημέρωσις εἰς τὰ λογιστικὰ προβλήματα, ἰδίαι τῆς ὀργανώσεως, τοῦ ἐλέγχου, τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κράτους. Ἡ Λογιστικὴ δὲν ἀποσκοπεῖ νὰ καταρτίσῃ «καταστιχογράφους» καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατεθῶσι δι' αὐτὴν ἐπὶ πλέον ὄραι, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατ' ἀνάγκην περιωρισμένα καὶ προωρισμένα διὰ μίαν ἀνωτέραν καὶ

γενικωτέραν μόρφωσιν ἀρμόζουσαν εἰς τοὺς ἐπιδιωκομένους ὑπὸ τῆς Σχολῆς εὐρυτέρους σκοπούς.

δ') Τὰ Τεχνικὰ Μαθήματα

Ἡ Σχολὴ κατηγορήθη διὰ τὰ τεχνικὰ μαθήματά της (Φυσικὴν, Χημείαν, Ἐμπορευματολογίαν, Βιομηχανικὴν Τεχνολογίαν), ἐνῶ πασιδῆλως, δι' αὐτῶν, ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπαρκῆ ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ τῆς τεχνικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων, ἀνώτερα στελέχη τῶν ὁποίων παρασκευάζει.

Δύο ἐξ αὐτῶν, ἡ Χημεία καὶ ἡ Φυσικὴ, ἀποτελοῦν ἀναγκαίαν εἰσαγωγὴν εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα, δεδομένου ὅτι δυστυχῶς οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Γυμνασίων ὑπολείπονται μεγάλως εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπενθυμίζομεν ὅτι εἰς τὴν Section Industrielle τῆς περιφήμου Ecole des Hautes Etudes Commerciales τῶν Παρισίων ὅπως καὶ εἰς τὰ ἐξ ἴσου ὀνομαστά Instituts Supérieurs de Commerce τοῦ Βελγίου, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται πρότυπα Ἰδρύματα ἐν Εὐρώπῃ, τὰ ἐν λόγῳ μαθήματα περιλαμβάνονται εἰς τὸ Πρόγραμμά των. Εἰς ἐποχὴν τοιούτων τεραστίων τεχνικῶν προόδων εἶναι ἀναντιρρήτως, φρονούμεν, ὀρθὴ ἡ ἀντίληψις τῆς Σχολῆς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τεχνικῆς τῶν σπουδαστῶν *ἐνημερώσεως καὶ ὄχι τεχνικῆς εἰδικεύσεως.*

Σημειωτέον ὅτι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἔχει δύο ἔδρας Τεχνικῶν Μαθημάτων, ἦτοι Χημείας καὶ Ἐμπορευματολογίας. Οὕτω συγκριτικῶς διδάσκονται:

Εἰς τὴν Σχολὴν μας		Εἰς τὴν Α.Σ.Ο. & Ε.Ε.
Χημεία	2 ὥραι	5 ὥραι
Φυσικὴ	2 »	0
Ἐμπορευματολογία	5 »	6
Βιομηχανικὴ Τεχνολογία	4 »	0
τὸ ὅλον	<u>13</u>	<u>11</u>

Ἡ Χημεία καὶ ἡ Ἐμπορευματολογία ἐδιδάχθησαν παρὰ τοῦ κ. Ε. Συνοδινοῦ, ἡ Φυσικὴ παρὰ τοῦ κ. Ν. Θεοδώρου, ἡ Μηχανογνωσιὰ παρὰ τοῦ κ. Σ. Σταυροπούλου καὶ ἡ Ἡλεκτροτεχνία παρὰ τοῦ κ. Γ. Γιαννοπούλου.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ εἰδικοῦ χαρακτήρος τῆς Σχολῆς μας καὶ τῆς σημασίας τῶν τεχνικῶν γνώσεων διὰ πάντα μορφωμένον ἄνθρωπον, φρονούμεν ὅτι ἡ παρεχομένη μόρφωσις παρὰ τῆς Σχολῆς εἶναι ἀρτία, δυσχερῶς δὲ δύναται νὰ ὑποστῇ κριτικὴν. Ὁ «Ὁδηγὸς Σπουδῶν» ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν διαφώτισιν διὰ πάντα εἰλικρινῶς καὶ καλοπίστως ἐπιθυμοῦντα νὰ μελετήσῃ τὰ προβλήματα τῆς Σχολῆς. Πάντως, ἀποβαίνει ἀκατανόητος ὁ ὑπὸ τινῶν προβληθεὶς ἰσχυρισμὸς ὅτι τὰ ἄνω μαθήματα προσιδιάζουσιν μόνον εἰς τεχνικὰς Σχολὰς. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὔτε ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. θὰ ἐπετρέπετο νὰ ἔχη μεταξὺ τῶν μαθημάτων της τὴν Χημείαν καὶ Ἐμπορευματο-

λογίαν (!), ούτε τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ Γεωπονικὴ Σχολὴ νὰ ἀναγρά-
φουν εἰς τὸ Πρόγραμμά των νομικὰ καὶ οἰκονομικὰ μαθήματα ἢ καὶ
φιλοσοφικὰ! Ἡ τοιαύτη στενόκαρδος καὶ μονομερὴς παιδαγωγικὴ
ἀντίληψις εἶναι παντελῶς ἀβάσιμος καὶ ἐλέγχεται καὶ ἀντιπαραγω-
γικὴ, διότι παρασκευάζει μονομερεῖς ἀνθρώπους, ἀνικάνους νὰ συλ-
λάβουν τὰ προβλήματα ἀπὸ γενικωτέρας σκοπιᾶς.

ε') Τὰ μαθήματα τοῦ Ἀνθρωπίνου παράγοντος

Ἰδιάζοντα πράγματι εἰς τὴν Σχολὴν μας εἶναι, ὡς καὶ ἀνωτέρω
ἐτονίσθη, τὰ μαθήματα τοῦ Ἀνθρωπίνου παράγοντος. Ταῦτα ὑπῆρξαν
ἢ κυρία ἐκπαιδευτικὴ εἰσφορὰ τῆς Σχολῆς, ἣτις εἶναι ὑπερήφανος
διότι εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν παρουσίασεν ἀπὸ τῆς ἔδρας καὶ
εἰς σειρὰν μονογραφῶν προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐξετασθέντα τὸ πρῶ-
τον ἐν Ἀμερικῇ ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὰς
οικείας Σχολὰς καὶ τὰ πνευματικὰ Ἰδρύματα τῆς Εὐρώπης.

Τὸ σύνθημα τῆς Σχολῆς μας ὅτι «τὰ τεχνικὰ, οἰκονομικὰ, κοινω-
νικὰ, ψυχολογικὰ καὶ ὑγιεινομικὰ προβλήματα τὰ σχέσιν ἔχοντα με-
τὸν παραγωγικὸν ἄνθρωπον ἀποτελοῦν μίαν ἐνότητα» εἶναι πλέον δε-
κτὸν καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς εὐρωπαϊκοὺς ἐκπαιδευτικοὺς κύκλους, ὅτι
δὲ παρ' ἡμῖν ἐφάνη ὡς νεωτερισμὸς τῆς Σχολῆς ἐγένετο πλέον δεκτὸν
πανταχοῦ ὡς ἐκπαιδευτικὴ ἀνάγκη.

Οἱ κ.κ. Ι. Χρυσοχοῦ καὶ Φ. Λέτσας, ὁ κ. *Αγαλλόπουλος, ἡ κ.
Σ. Γεδεῶν καὶ ὁ Γ. Παπακώστας ἀπετέλεσαν τὴν λαμπρὰν πεντάδα ἢ
ὁποῖα μὲ ἐξαιρετικὸν πνεῦμα συνεργασίας ἐδίδαξε τὴν Ὀργάνωσιν, τὴν
Κοινωνικὴν Πολιτικὴν καὶ Νομοθεσίαν, τὴν Ψυχοτεχνικὴν καὶ Ὑγιεινὴν
τῆς Ἐργασίας. Ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι μόνον ὑπερήφανος διότι προηγήθη
εἰς τὴν ἔρευναν καὶ διδασκαλίαν πολλῶν ἐκ τῶν προβλημάτων τούτων
(διότι αὕτη ἀπὸ τοῦ 1945 ἐδίδαξε τὴν «παραγωγικότητα», ἡ ὁποῖα κα-
τέστη πλέον διεθνὲς κοινωνικὸν σύνθημα), ἀλλὰ καὶ διότι εἶδε μὲ σύγ-
χρονον ὄμμα τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις ἐντὸς τῆς ἐργασίας, καὶ εὔρε τὴν
εὐκαιρίαν νὰ καθορίσῃ ὡς νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικὸν τὸν «παραγω-
γὸν—ἄνθρωπον».

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος, διότι—ἀπὸ τῆς λειτουργίας της μετὰ
τὴν ἀπελευθέρωσιν—πρῶτη διεκήρυξεν ὅτι ἔχουν εὐρυνθῆ τὰ πλαίσια
τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς διότι ἀποτελοῦν πλέον αἱ σχέσεις αἱ ἀναπτυσ-
σόμεναι ἐν τῇ ἐπιχειρήσει δημοσίους κανόνας καὶ ὄχι κανόνας ἰδιωτι-
κοῦ δικαίου.

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἐν γένει δὲν ὑπῆρξεν αὐθαίρετον
κατασκευάσμα. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκείας ὕλης, ὡς καὶ αἱ κατευθύν-
σεις καὶ οἱ σκοποὶ καὶ τὰ ὄρια ἐκάστου μαθήματος, εἶναι ἀποτέλεσμα
τῆς συντονιστικῆς ἐργασίας τῶν πέντε Ἐπιτροπῶν Προγράμματος. Δὲν
εἶναι βεβαίως τὸ ὀριστικόν, διότι ἡ Σχολὴ εἶναι κατὰ τῆς ἀποστεώσεως,
διότι γνωρίζει ὅτι ἡ ζωὴ ἐξελλίσσεται, αἱ ἀνάγκαι πληθύνονται, αἱ συν-

θῆκαι μεταβάλλονται. Τὰ σχολικά προγράμματα δεόν νά προσαρμόζονται πρὸς τὴ ζωὴν, διότι ἡ ζωὴ δὲν ἔννοεῖ νά παραμένῃ ἀκίνητος καὶ δὲν ἔννοεῖ νά προσαρμοσθῇ πρὸς τὰ ἀπολιθωμένα προγράμματα τὰ ἔξω τῆς ζωῆς καὶ τὰ ἔξω τῆς δράσεως. Ἡ Σχολὴ συνεχῶς μελετᾷ καὶ βελτιώνει τὸ Πρόγραμμά της, ἐρευνῶσα διαρκῶς ποῖαι εἶναι αἱ νέαι κοινωνικαὶ ἀνάγκαι, διὰ νά προσαρμόζῃ πρὸς αὐτάς τὴν ἐκπαιδευτικὴν διαδικασίαν.

Ὁ συγχρονισμὸς οὗτος τοῦ προγράμματος περιποιεῖ ὄντως τιμὴν εἰς τὴν Σχολὴν. Εἶναι θλιβερὸν ὅτι ἡ Πολιτεία δὲν ἀντελήφθη ὅτι ἔγιναν δύο πόλεμοι παγκόσμιοι καὶ διεθνεῖς κοινωνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀναστατώσεις. Νέα προβλήματα ἀνέκυψαν καὶ νέα μαθήματα κατέστησαν ἀναγκαῖα.

Τέλος παιδαγωγικὸν πρόβλημα—τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὴν Σχολὴν—εἶναι ἡ κατάταξις τῶν μαθημάτων εἰς τὸ Ὠρολόγιον Πρόγραμμα, ὥστε ἡ κόπωσις τοῦ σπουδαστοῦ νά εἶναι μικροτέρα. Ἡ Σχολὴ μὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς μελέτης τίνα σχετικὴν προσπάθειν νά ἐρευνήσῃ ἢ ἰδίᾳ μόνῃ τῆς τὸ πρόβλημα τοῦθ' ὅπερ θ' ἀπαιτήσῃ ἱκανὸν χρονικὸν διάστημα (ἴδε σχετικὰ «Ἐρωτηματολόγια» ἀπευθυνόμενα πρὸς τοὺς σπουδαστάς).

Α Π Ο Τ Α Σ Υ Ν Θ Η Μ Α Τ Α Τ Η Σ Σ Χ Ο Λ Η Σ

Ἔσο μορφωμένος καὶ ἱκανὸς ἐπαγγελματίας,
 ὑπερήφανος διότι συμμετέχει εἰς τὴν παραγωγὴν·
 καλὸς καὶ ἄξιος Ἕλλην μὲ πλήρη συνείδησις
 τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς τὸ Ἔθνος· φωτισμένος
 ὁδηγὸς καὶ πιστὸς ὑπῆρέτης τοῦ λαοῦ·
 χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος· φίλος
 τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης· ἔμπλεως

Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν.

Δ'. ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα Ἐργασιῶν διενεργήθησαν τὴν 9ην Ὀκτωβρίου 1955 αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων τοῦ Α' ἔτους σπουδῶν μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως.

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου ἐκ τῶν κάτωθι καθηγητῶν: Χ. Ἀγαλλοπούλου, Σ. Ἀγαπητίδη, Σ. Γεδεών, Γ. Γιαννοπούλου, Ν. Δελοῦκα, Ν. Θεοδώρου, Α. Καλλιβαῖ, Χ. Κανελλοπούλου, Χ. Καραβᾶ, Δ. Κόλια, Ι. Κουτσογιάννη, Α. Κυρκίλιση, Ε. Μαργαρίτη, Γ. Ξυνοπούλου, Π. Πέρδικα, Κ. Σημαντήρα, Σ. Σταυροπούλου, Ε. Συνοδινοῦ, Ι. Φράγκου, Γ. Χαλκιοπούλου καὶ Ι. Χρυσόχοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστόπουλος ἐξέφρασε τὴν ἄκραν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν λαμπρὰν ὀργάνωσιν τῶν ἐξετάσεων καὶ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁδηγιῶν περὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων.

Εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος θὰ δημοσιευθοῦν τὰ δοθέντα θέματα καὶ τονίζομεν ὅτι ἐθεωρήθη σκόπιμον τὸ θέμα τῆς Ἐκθέσεως Ἰδεῶν νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξαγωγήν χρησίμων πορισμάτων περὶ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας παρὰ τοῦ ἀρτισυστάτου «Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Σχολῆς μας».

Ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, ἡ Σχολὴ ἔχει καθιερώσει τὸν θεσμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων ἀπὸ τοῦ 1947 ὁπότε ἐνεκρίθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 115442 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁ σχετικὸς Κανονισμὸς. Πρόκειται περὶ τοῦ πρώτου δημοσιευμένου «Κανονισμοῦ εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων» σπουδαστῶν ὑποψηφίων νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς Σχολὰς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ρυθμιζοντος κατὰ τρόπον συστηματικὸν τὸ θέμα τοῦτο.

Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ κανονισμοῦ εἰσῆχθη τὸ πρῶτον ἡ διπλῆ βαθμολογία ἐκάστου γραπτοῦ μὲ διαιτησίαν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν παρατηρεῖται διαφορὰ δύο βαθμῶν εἰς τὴν κρίσιν τῶν κ.κ. ἐξεταστῶν, τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἄλλου μέλους τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς δεόντως ἐξουσιοδοτουμένου. Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν ὁ εἰς ἐξεταστὴς ἀγνοεῖ ἀπολύτως τὴν βαθμολογίαν τοῦ ἄλλου.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπιτυχὲς διὸ καὶ βραδύτερον υιοθετήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας ὅπερ τὸ ἐφήρμοσε κατ' ἀρχὰς προκειμένου περὶ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης (ἰδὲ Β. Διάταγμα εἰς φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως 221)1948)

βραδύτερον δὲ τὸ ἐπεξέτεινε καὶ εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τὸ 1951 (Φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως 253) καὶ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν. Ἡ Σχολὴ χαίρει, διότι ὁ κανονισμὸς τῆς τῶν εισαγωγικῶν ἐξετάσεων ἀπέτελεσε λαμπρὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Κατὰ τὴν εισαγωγὴν εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀπολυτηρίου τοῦ Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, διότι φρονούμεν ὅτι ὁ βαθμὸς οὗτος ἔχει ἀπονεμηθῆ μετὰ ἐξαιτεῖς σπουδᾶς εἰς τὴν Μέσῃν Ἐκπαίδευσιν ἢ ὁποῖα καὶ ἀναντιρρήτως εἶναι περισσότερον εἰς θέσιν νὰ κρίνη περὶ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ μαθητοῦ. Οὕτως ἐπέρχεται, νομίζομεν, σκόπιμος συγκερασμὸς τῆς κρίσεως τοῦ σχολείου εἰς ὃ ἐφοίτησεν ὁ ὑποψήφιος καὶ τῆς κρίσεως τῶν ἐξεταστῶν κατὰ τὰς εισαγωγικὰς ἐξετάσεις. Τὴν ἄποψιν ταύτην ἔχει δεχθῆ καὶ τὸ Ἴδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν. Ἐὰν δὲ ἐλειτούργουν κανονικῶς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως θὰ ἔδει ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀπολυτηρίου νὰ ἔχη ἴσῃν ἀξίαν πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῆς ἐπιτυχίας κατὰ τὰς εισαγωγικὰς ἐξετάσεις.

Νομίζομεν ὅτι δεόν νὰ τονισθῆ ὅλως ἰδιαιτέρως πρῶτον ἢ βαθυτάτη ἐντύπωσις τὴν ὁποῖαν ἐπροξένησαν εἰς τοὺς Παιδαγωγικοὺς κύκλους αἱ ὁδηγίαι διὰ τὰς εισαγωγικὰς ἐξετάσεις αἱ ὁποῖαι πράγματι διακρίνονται ἀπὸ ἀνθρωπιᾶν καὶ ἀπὸ πνεῦμα πλήρους κατανοήσεως τῆς στιγμῆς τῶν Εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, αἱ ὁποῖαι ἄλλωστε—ἴσως καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον—ἔχουσι διεξαχθῆ μέχρι σήμερον μὲ θαυμαστὴν τάξιν καὶ συστηματικὴν ὀργάνωσιν

*Ἄξιον ἐπίσης νὰ σημειωθῆ εἶναι ὅτι τ' ἀποτελέσματα τῶν Εἰσαγωγικῶν Ἐξετάσεων ἀνακοινοῦνται τὸ πολὺ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν καὶ οὕτως ἀποφεύγονται αἱ γνωσταὶ παρεμβάσεις ἐνδιαφερομένων τρίτων ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας ἐξεταζομένων καὶ συνάμα δὲν ταλαιπωροῦνται οἱ ὑποψήφιοι μὲ τὴν ἀναμονὴν τῶν ἀποτελεσμάτων. Οὕτω ἄλλως τε ἐπιτυγχάνεται ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τὴν 15ην Ὀκτωβρίου καὶ ὄχι περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου, ὡς συμβαίνει κακῶς, κάκιστα, εἰς ἄλλας Σχολὰς.

Τὸ πρόβλημα τῶν εισαγωγικῶν ἐξετάσεων συνδέεται μὲ τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας πρόβλημα, γενικώτερα. Μὴ ἀπατώμεθα εἰς τοῦτο. Προβάλλει πάντοτε τὸ αἰώνιον γλωσσικὸν μας πρόβλημα. Ὅπως ἐπίσης συνδέεται τὸ θέμα τῶν εισαγωγικῶν ἐξετάσεων μὲ τὸ πρόβλημα τοῦ ὥρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος καὶ τῶν σκοπῶν καὶ κατευθύνσεων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Παρὰ τοὺς λαμπροὺς καθηγητὰς τῶν Γυμνασίων οἱ ἀπόφοιτοι δὲν γνωρίζουν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οὔτε τὴν σύνταξιν οὔτε τὴν ὀρθογραφίαν μιᾶς ἀπλῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν. Πράγματι, ζῶμεν εἰς μίαν μεταβατικὴν γλωσσικὴν περίοδον. Ἐκ παραλλήλου, ὑπάρχει ἡ ἄγνοια τοῦ συγχρόνου τεχνικοῦ πολιτισμοῦ, τὰ κακὰ τοῦ ὁποῖου θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποφευχθοῦν μόνον μὲ μίαν βαθεῖαν κατανόησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος. Ἡ οὐσία ὁμως

αὐτὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος διαφεύγει ἀπὸ τοὺς ἀποφοίτους τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὅταν ἔρχονται πρὸς τὴν Ἀνωτέραν.

Πάντως, τὸ κύριον θέμα δὲν εἶναι ποία ἡ κατάστασις τῶν εἰσερχομένων εἰς τὰς Σχολὰς τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ ποῖον εἶναι τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τῶν ἐξερχομένων. Τοῦτο βεβαίως θὰ δειχθῆ κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν των, κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς πρὸς κατάληψιν δημοσίων θέσεων. Οἱ πτυχιούχοι μας—καὶ εἶναι πρὸς τιμὴν των—ἀγωνίζονται ἵνα αἱ θέσεις καταλαμβάνονται μόνον διὰ διαγωνισμῶν. Ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ὑλικὸν τὸ παραλαμβάνομενον ἀπὸ τὴν Σχολὴν μας εἶναι κατώτερον. Δὲν δύναμαι νὰ ἀποδείξω ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές, διότι δὲν ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὸ ὑλικὸν τῶν ἄλλων Σχολῶν πρὸς σύγκρισιν, οὐδὲ ἐπιθυμῶ νὰ κάμω συγκρίσεις, ἀλλὰ δι' αὐτὸ εἶναι ἀκόμη περισσότερο ἀξιοθαύμαστος ἢ ἐκτελουμένη ἐν τῇ Σχολῇ μορφωτικὴ ἐργασία, διότι οὐδεὶς δύναται σοβαρῶς νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς ὑπολείπονται οὐοὐδέποτε ἄλλου πτυχιούχου. Περιφανῆς ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι οἱ ἰδιοὶ μας πτυχιούχοι ἀγωνίζονται νὰ ἐπιβάλουν τὴν πρόσληψιν εἰς τὰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς θέσεις διὰ διαγωνισμοῦ, τὸν ὅποιον τόσον ἀποφεύγουν ἄλλοι.

Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων

Τὰ μαθήματα τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους ἤρχισαν συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκριθέν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου Πρόγραμμα Ἔργασίων καὶ δημοσιευθέν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 τεύχος τῶν «Νέων» τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1955.

Τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἡ ὄρκωμοσις τῶν νέων σπουδαστῶν, παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Γ. Βασιλικοῦ, τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Σ. Κωστόπουλου, τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Β. Βογιατζῆ, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Μ. Σπετσιέρη.

Κατὰ τὴν γενομένην συγκέντρωσιν προσεφώνησε τοὺς σπουδαστὰς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας ἐξάρας τὸ ἐπιτελούμενον ἐν τῇ Σχολῇ ἔργον, ὠμίλησαν δὲ μετὰ ταῦτα ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Σ. Παπαϊωάννου καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Πτυχιούχων κ. Θ. Ζαραλῆς, τονίζοντες τὴν ἀξίαν τῆς παρεχομένης ὑπὸ τῆς Σχολῆς μορφώσεως.

Τὸ ἐπάγγελμα πού θέλω νὰ μάθω εἰς τοὺς μαθητὰς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau, εἶναι ἡ ζωὴ. Σωστά, ἀλλὰ ζωὴ, προσθέτει ἡ Σχολή, πού πρέπει νὰ ἔχη ὡς σκοπὸν νὰ ἀνυψῶνῃ τὸ ἄτομον μέσα εἰς ἕν εὐήμερον σύνολον.

Ε. ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Κατά τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—56 ἐνεγράφησαν εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν :

Α'	ἐν ὄλῳ	404	ἐξ ὧν ἄρρενες	358	καὶ θήλειαι	46
Β'	>	299	>	272	>	27
Γ'	>	287	>	258	>	29
Τὸ ὅλον		990	>	888	>	102

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐγγραφέντες 404 σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους ἐνεγράφησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Σχολὴν 360. Τόπος γεννήσεως αὐτῶν εἶναι :

Πρωτεύουσα 78, Πελοπόννησος 108, Στερεὰ Ἑλλάς 50 Θεσσαλία 28, Ἠπειρος 10, Μακεδονία 16, Θράκη 6, Νῆσοι Αἰγαίου 20, Ἑπτάνησος 12, Κρήτη 25, Ἐξωτερικοῦ 7.

Οἱ τὸ πρῶτον ὡς ἄνω ἐγγραφέντες 360 σπουδασταὶ προέρχονται : Ἐκ Γυμνασίου 290, ἐξ Ἐμπορικῶν Σχολῶν 59, ἐξ Ἀνωτάτων Σχολῶν 11.

Κατὰ ἐπαγγέλματα γονέων οἱ τὸ πρῶτον ἐγγραφέντες κατανέμονται ὡς κάτωθι :

Γεωργοὶ 141, Ὑπάλληλοι 116, Ἐμποροὶ 61, Ἐργάται 32.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων σπουδαστῶν εἰς τὴν Σχολὴν ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950—51 εἶναι ὡς ἐξῆς :

1950 — 51	σπουδασταὶ	581
1951 — 52	>	751
1952 — 53	»	807
1953 — 54	>	855
1954 — 55	>	973
1955 — 56	>	990

Οἱ σπουδασταὶ παρηκολούθησαν τὰ μαθήματα καὶ ἐπεδείξαντο, πράγματι συγκινητικὸν ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον των. Σημειώ-
τέον ὅτι αἱ παρουσίαι εἰς τὰ μαθήματά των φθάνουν τὰ 80—85 %, πο-
σοστὸν τελείως ἀσύνηθες εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν.

Τὸ φαινόμενον εἶναι χαρακτηριστικόν, διότι ἔχει σχηματισθῆ πλεόν εἰς τοὺς σπουδαστὰς συνείδησις τῶν καθηκόντων τῶν ὡς μελ- λοντικῶν στοιχείων τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας καὶ πε- ποίθησις ὅτι ἡ συστηματικὴ ἐργασία εἶναι τὸ μόνον ἀσφαλὲς βᾶθρον μιᾶς ἀρτίας μορφώσεώς τῶν.

Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἰδιάζουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐνημέρω- σίν τῆς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν σπουδαστῶν τῆς καὶ τὴν στατιστικὴν ἔρευναν παντὸς στοιχείου ἀφορῶντος αὐτούς, ἀπευθύνει, τόσον εἰς τοὺς πρωτοετείς ὅσον καὶ εἰς τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς σπου- δαστὰς, κατάλληλον ἐρωτηματολόγιον, ἀξιούσα κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν τὴν παρ' αὐτῶν συμπλήρωσιν εἰδικοῦ ἐντύπου, τοῦ «Δελτίου πλη- ροφοριῶν». Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι διάφορον διὰ τοὺς πρωτοετείς ἀπὸ τὸ διὰ τοὺς τῶν δύο ἐπομένων ἐτῶν. Διὰ τοὺς πρωτοετείς περιλαμ- βάνει ἐν ὄλῳ 29 εἰδικὰ ἐρωτήματα, ἐνῶ διὰ τοὺς τῶν ἄλλων ἐτῶν τὰ εἰδικὰ ἐρωτήματα τοῦ Δελτίου περιορίζονται εἰς 14.

Δὲν γνωρίζομεν πόσον ἀποκρυσταλλωμένοι εἶναι αἱ ἀπόψεις τῶν σπουδαστῶν ὅταν εἰσέλθουν εἰς τὴν Σχολήν· ἐν ὁμῶς γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι, ὅταν ἐξέρχονται εἶναι ἔμπλεοι ἀπὸ τὰ ἑλληνικά καὶ ἀνθρωπιστικά ἰδανικά τῆς Σχολῆς, Πιστεύουν εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὡς κυριάρχου καὶ ἀνεξαρτήτου μονάδος μέσα εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἐλευθέρως εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Τὸ «Ἐρωτηματολόγιον» ἐπομένως εἶναι ἐκπαιδευτικὸν μέσον ἀναν- τιρρήτου χρησιμότητος, ὄργανον φωτισμοῦ μας καὶ καθοδηγήσεως τῆς Σχολῆς εἰς τὸ παιδαγωγικόν τῆς ἔργον, διότι ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ πιστεύει ὅτι καὶ τὰ ἕνωτάτα σχολεῖα εἶναι παιδαγωγούντα ἰδρύματα καὶ ὄχι μόνον πηγαὶ «ἐπιστημονικῶν γνώσεων».

Ἡ ἐπεξεργασία τῶν σχετικῶν στοιχείων, πολυτίμων διὰ τὸ ἐκπαι- δευτικὸν ἔργον τῆς Σχολῆς γίνεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπὸ τὸν κ. Κροντήρη τῆς Τμήματος τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ζητεῖ ἡ Σχολὴ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπουδα-
στὰς τῆς δημιουργικὰ στελέχη, μὲ ὑπερφάνειαν
διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν καὶ μὲ φιλοδοξίας, μὲ
πνευματικὰς ἀνησυχίας, μὲ ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς
καὶ ὄχι εὐτελεῖς καὶ ἀναξιοπρεπεῖς θεσιδῆρας.

5. ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Τὰ προγραμματισθέντα μαθήματα ἐδιδάχθησαν μὲ ἀσημάντους ἀποκλίσεις, ὅπως φαίνεται ἐκ τῶν κατωτέρω πινάκων, ὅπου ἀναγράφονται, χωριστὰ δι' ἕκαστον ἔτος σπουδῶν, αἱ προγραμματικαὶ ὠραι διδασκαλίας, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι τοιαῦται καὶ αἱ μεταξύ των διαφοραί.

Ἐκ τῶν πινάκων τούτων καταφαίνεται ὅτι τὸ πρόγραμμα ἐτηρήθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας, ὀφειλομένης εἰς τὴν πλήρη ἐκ μέρους τῶν κ.κ. Καθηγητῶν κατανόησιν τοῦ χρέους μιᾶς συστηματικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ὁρολογίου Προγράμματος.

Εἰς τὸν κατωτέρω ἀριθμὸν μαθημάτων δὲν περιλαμβάνονται αἱ Φροντιστηριακοὶ Ἀσκήσεις, διὰ τὰς ὁποίας οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ δὲν ἐδέχθησαν ἀμοιβήν, οὐδὲ αἱ ὠραι αἱ ὁποῖαι διετέθησαν δι' Ἀσκήσεις Λογιστικῆς καὶ Ξένων Γλωσσῶν.

Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—56 ἐγένοντο ἐπίσης αἱ κάτωθι φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις :

Λογιστικῆς	233 ὠραι
Ξένων Γλωσσῶν	170 »
Οἰκονομικῶν Ἐκθέσεων	56 »

Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἀριστα, ἡ δὲ Σχολὴ σκέπτεται νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἀσκήσεις ταύτας τὸ προσεχὲς ἔτος καὶ κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς. Τὰς ἀσκήσεις αὐτὰς δύνανται νὰ παρακολουθῶσι δωρεὰν τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς.

Α'. ΕΤΟΣ : Ὁραι διδασκαλίας Ἀκαδημ. Ἔτους 1955/1956

Μ α θ ή μ α τ α	Σ ύ ν ο λ ο ν	
	Ἀνατεθεισαι	Πραγματοπ.
Πολιτικὴ Οἰκονομία	72	70
Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	72	68
Φυσικὴ	72	70
Βιομηχανικὴ Γεωγραφία	72	68
Γαλλικά	72	70
Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ	144	140
Λογιστικὴ	88	85
Τεχνικὴ Ἐμπορίου	72	70
Δημόσιον Δίκαιον	36	34
Χημεία	72	70
Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	72	70
Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις	80	71
Στενογραφία	72	66
Ἀγγλικά	72	65
Σύνολον {	1.068	1.017
{ Ἀνατεθεισαι		
{ Πραγματοποιηθεῖσαι		

Β'. ΕΤΟΣ: Ώραι διδασκαλίας 'Ακαδημ. Έτους 1955/1956

Μ α θ ή μ α τ α	Σ ύ ν ο λ ο ν	
	'Ανατεθείσαι	Πραγματοπ.
'Ηλεκτροτεχνία	72	70
'Εμπορικόν Δίκαιον	72	70
Δημοσία Οικονομία	72	55
Μεταφοραί	72	66
Γαλλικά	72	70
'Ιδιωτική Οικονομία	72	68
'Ασφαλιστικά	33	31
Στατιστική	108	105
'Ιδιωτικόν Δίκαιον	72	68
Λογιστική	72	70
Μηχανολογία	72	68
'Εμπορευματολογία	72	70
Πολιτική Οικονομία	72	65
'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων	72	70
Λογιστικά 'Ασκήσεις	80	69
'Αγγλικά	72	66
'Αποτιμητική	36	36
'Ασφαλιστικά	5	5
Σύνολον { 'Ανατεθείσαι Πραγματοποιηθείσαι	1.198	1.122

Γ'. ΕΤΟΣ: Ώραι διδασκαλίας 'Ακαδημ. Έτους 1955/1956

Μ α θ ή μ α τ α	Σ ύ ν ο λ ο ν	
	'Ανατεθείσαι	Πραγματοπ.
'Εργατικόν Δίκαιον	48	35
Ψυχοτεχνική	76	71
Βιομηχανική Πολιτική	112	104
'Εμπορική Πολιτική	72	70
Φορολογικόν Δίκαιον	56	52
Μεταλλευτική Οικονομία	56	56
Βιομηχανική 'Υγιεινή	80	78
'Εμπορικόν Δίκαιον	92	81
'Εμπορευματολογία	88	85
Τελωνειακά	72	70
Πολιτική Οικονομία	36	32
'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων	72	70
'Οργάν. 'Εργοστασίων ('Εργ. Δίκ.)	30	28
Λογιστικά 'Ασκήσεις	92	74
Βιομηχανική Λογιστική	128	114
Λογιστική	15	15
Γεωργική Πολιτική	16	11
'Ελεγκτική	20	20
Μεταλλευτικόν Δίκαιον	8	8
Σύνολον { 'Ανατεθείσαι Πραγματοποιηθείσαι	1.169	1.074

Ζ'. ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν καὶ λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς, καθ' ἕκαστον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὀργανοῦνται, τῇ μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, ἐπιτόπια μαθήματα τῶν σπουδαστῶν τοῦ τρίτου ἔτους εἰς 20 περίπου κατ' ἔτος τόπους ἐργασίας διαφόρων ἐν λειτουργίᾳ Ἑλληνικῶν Γραφείων, Ὄργανισμῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν, μετὰ συμμετοχῆς ἐτέρων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ συνεργασίας τῶν ἐδικῶν τῆς πράξεως καὶ τῶν διευθυνόντων τὰς ὡς ἄνω οἰκονομικὰς μονάδας.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας ἐπιδεικνύεται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἢ τεχνικὴ, ἢ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῶν οἰκονομικῶν μονάδων καὶ ἀκολούθως διεξάγεται συζήτησις, γίνεται ἀνταλλαγὴ ἐντυπώσεων καὶ παρατηρήσεων καὶ ἐπακολουθεῖ τελικῶς κριτικὴ. Τὰ μαθήματα αὐτὰ γίνονται τὴν πρῶιαν καὶ ἔχουν κύριον σκοπὸν νὰ φέρουν εἰς ἐπαφὴν τοὺς σπουδαστὰς μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν μὲ τὴν πράξιν.

Πράγματι, ἡ παρακολούθησις τῶν ἐπιτοπίων τούτων μαθημάτων τοῦ Γ' ἔτους εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἡ Σχολὴ ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα.

Ἡ παρακολούθησις τῶν μαθημάτων ἐν γένει δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς σπουδαστὰς.

Ἄλλὰ νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀπλῶς χρήσιμος, ἀλλ' εἶναι ἀναγκαία. Εἰς τὴν Σχολὴν δὲν διδάσκονται θεωρητικῶς μόνον τὰ ζητήματα, ἀλλ' ἐξετάζονται, ὅπως ταῦτα εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν ἐμφανίζονται. Εἶναι διδασκαλία ζωντανή, διδασκαλία πραγματικῶν προβλημάτων. Δι' αὐτὸ οἱ σπουδασταὶ ἔχουν ἀνάγκη καὶ συμφέρον νὰ παρακολουθοῦν τὰ διδασκόμενα καὶ ἰδίᾳ τὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις. Πολλάκις ζητοῦνται «δελτία παρουσίας», τὰ ὁποῖα ὑποβοηθοῦν τὸν Καθηγητὴν εἰς τὴν ἐπιεικεστέραν κρίσιν. Ὁ μὴ παρακολουθῶν τὰ μαθήματα σπουδαστὴς πρέπει νὰ μελετήσῃ πολὺ περισσότερον διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐξετάσεις, διότι ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ δὲν δύναται νὰ περικλεισθῇ πάντοτε καὶ ὀλοκληρωτικῶς μέσα εἰς τὰ βιβλία.

Διὰ τῶν μαθημάτων αὐτῶν οἱ σπουδασταὶ ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὅλα τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν Σχολὴν δὲν εἶναι κεναὶ θεωρίαι, ἀλλὰ ἔχουν πρακτικὴν ἀξίαν διὰ τὴν ζωὴν, συνάμα δὲ ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν

μέ τους ανθρώπους της πράξεως και μανθάνουν να τους αγαπούν και να έκτιμοῦν τὸ ἔργον των.

Ἡ Σχολή πάντως παρέχει τὴν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν, τὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων και τὴν βάσιν διὰ μίαν μεγαλυτέραν ἐξόρμησιν, ἀλλὰ δὲν ἀγνοεῖ τὴν ζωὴν και δὲν κυριαρχεῖται ἀπὸ ἐπίδειξιν κενολόγων θεωριῶν, πολλὰ τῶν ὁποίων μόνον τὸ μείδιμα κινοῦν...

Ὡς και κατὰ τὰ προηγούμενα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη, οὕτω και κατὰ τὸ 1955 - 56, ὠργανώθησαν, συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν και λόγω τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς, ὑπὸ ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς και ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, τὰ κάτωθι ἐπιτόπια καθ' ὁμάδας μαθημάτων τῶν σπουδαστῶν τοῦ τρίτου ἔτους.

Τὰ ἐν λόγω ἐπιτόπια μαθήματα ἦσαν τὰ ἐπόμενα γενόμενα ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν και καθοδήγησιν τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν μὴ δεχθέντων ἀμοιβὴν τινά.

I. Ἐπισκέψεις Γραφείων, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰω. Χρυσοχοῦ

1) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Συγκεντρώσεως Φορολογικῶν Στοιχείων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1955.

2) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνὰ ὁμάδας ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου 1955 (10,12,14 και 16).

3) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνὰ ὁμάδας ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1956 (12,14,18 και 21).

4) Εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν και ἐκδοτικὴν ἐπιχείρησιν «Ἡ Ναυτεμπορικὴ», πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ μηχανισμοῦ ἐκδόσεως ἡμερησίου, τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν γραφείων και τῶν τυπογραφικῶν και λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνὰ ὁμάδας, τὴν 25 και 28 Ἰανουαρίου και τὴν 1 και 4 Φεβρουαρίου 1956.

5) Εἰς τὸν οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομός και Σία», πρὸς ἐπίδειξιν τῶν γραφομηχανῶν, ὑπολογιστικῶν μηχανῶν, λογιστικῶν μηχανῶν, πολυγράφων, μηχανῶν ἐκτυπώσεως διευθύνσεων, συστημάτων ταξιθετήσεως κλπ. Τέσσαρες, ἐπισκέψεις ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1956 (7, 11,14 και 18).

II. Ἐπισκέψεις Ὀργανισμῶν και Ἐργοστασίων, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν καθηγητῶν : κ.κ. Κ Λεοντίδου, Φ. Παπαδημητρίου, Σ. Παπαϊωάννου, Σ. Σταυροπούλου και Ε. Συνοδινοῦ.

6) Τὴν 10 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὴν Πανελληνίον Συνομοσπονδίαν Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

7) Τὴν 17 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς.

- 8) Τὴν 24 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὴν Συνεταιριστικὴν Ἐνωσιν Καπνοπαραγωγῶν Ἑλλάδος (ΣΕΚΕ).
- 9) Τὴν 31 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν ζυθοποιίας καὶ παγοποιίας «Κάρολος Φίξ».
- 10) Τὴν 4 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὸν Αὐτόνομον Ὄργανισμὸν Ἑλληνικοῦ Καπνοῦ.
- 11) Τὴν 11 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὸ ἐν Ἐλευσίνι Σαπωνοποιεῖον καὶ Ἐλαιουργεῖον τῆς Α.Ε. «Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος».
- 12) Τὴν 18 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὴν Κοινοπραξίαν Συνεταιρικῶν Ὄργανώσεων Σουλτανίνας (ΚΣΟΣ).
- 13) Τὴν 25 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Χαλκηδόνι ἐργοστάσιον τῆς ἑταιρείας μεταξοϋφαντουργίας «Χρυσάλις».
- 14) Τὴν 6 Μαρτίου 1956 : εἰς τὴν Διεύθυνσιν Τελωνείων Πειραιῶς, τὰς αἰθούσας ἀποσκευῶν τοῦ Ε' Τελωνείου Πειραιῶς, τὸ Α' Τελωνεῖον Εἰσαγωγῆς καὶ τὸ Η' Τελωνεῖον Διοικήσεως Τελωνοφυλακῆς καὶ Ἐπισκέψεως Πλοίων.
- 15) Τὴν 13 Μαρτίου 1956, εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ ἀποθήκας τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους (ΣΕΚ).
- 16) Τὴν 20 Μαρτίου 1956, εἰς τὴν Κοινοπραξίαν Ἐνώσεων Γεωργικῶν, Συνεταιρισμῶν Διαχειρίσεως Ἐγχωρίων Προϊόντων ΚΥΔΕΠ καὶ ἀκολουθῶς εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ ἐγκαταστάσεις τῆς.
- 17) Τὴν 27 Μαρτίου 1956, εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς Α.Ε. κατεργασίας καννάβης, λούτης καὶ λίνου «Ἀλέξανδρος Σ. Δεσύλλας».
- 18) Τὴν 7 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσια τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων.
- 19) Τὴν 14 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν.
- 20) Τὴν 21 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὴν Ἐταιρείαν Χαλυβδοφύλλων.
- 21) Τὴν 28 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὸν ἐν Πάτραις Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὄργανισμὸν.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Οὕτως ἐπετεύχθη μία νέα ἀντίληψις, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐργαζόμενος, ὄχι μόνον πρέπει νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς ἄνωθεν διαταγὰς, ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ ἀναπτύσῃ τὴν πρωτοβουλίαν του καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ ἐπαυξάνῃ ποσοτικῶς καὶ νὰ βελτιώνῃ ποιοτικῶς τὴν παραγωγὴν του, διότι τὸ ἀτομικὸν καὶ γενικὸν του συμφέρον εἶναι ἀναποσπástως συνδεδεμένον μὲ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητός του.

Η'. ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἡ Σχολή συνέχισε καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὴν σειράν τῶν διαλέξεων τῆς, αἱ ὁποῖαι δικαίως ἔχουν θεωρηθῆ ὡς ἐξαιρετικὴ συμβολὴ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Χώρας. Ὡς γνωστόν, αἱ διαλέξεις αὗται γίνονται ἐπὶ ζεόντων ἐλληνικῶν προβλημάτων, ἐξεταζομένων ἀπὸ τῆς καθαρῶς ἐπιστημονικῆς τῶν πλευρᾶς.

Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ — καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν πολὺ νομίζει ὅτι τὸ ἐπέτυχε — νὰ καταστή ἕν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον εἰς τὸν χῶρον τοῦ ὁποῖου οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐν γένει παράγοντες τῆς ζωῆς τοῦ τόπου νὰ δύνανται νὰ ἐκφέρουν ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις τῶν, νὰ καταστή δηλονότι κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναζητῆται καὶ νὰ ἐρευνᾶται ἡ ἀλήθεια. Δι' αὐτὸ ὀρθῶς καὶ δικαίως παρ' ὄλων ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὴ ἢ προσπάθεια αὕτη τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία, σημειωτέον, ἔχει ἐπιτύχει ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων ὁμιλητῶν νὰ παρουσιάσῃ ἀπὸ τοῦ βήματός τῆς καὶ διαπρεπεῖς ξένους.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐγένοντο ἕνδεκα διαλέξεις, αἱ ὁποῖαι ἀναριθμῶσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν διαλέξεων ἀπὸ τοῦ 1947—48. ὁπότε ἐψηφίσθη ὁ νέος Ὄργανισμὸς τῆς Σχολῆς, εἰς 176 ἐν ὄλῳ.

ΠΙΝΑΞ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1955—56

- 1η. Τὴν 27ην Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ κ. *Ε. Μαργαρίτη* μὲ θέμα: «Τὸ νόημα τῆς Μεγάλης Ἡμέρας».
- 2α. Τὴν 9ην Νοεμβρίου 1955 ὑπὸ τοῦ κ. *Holger Larsen* μὲ θέμα: «Τὸ marketing τῶν Γεωργικῶν Προϊόντων καὶ ἰδίᾳ τῶν Φρούτων».
- 3η. Τὴν 16ην Νοεμβρίου 1955 ὑπὸ τοῦ κ. *V. Lumbholtz* μὲ θέμα: «Τὸ marketing τῶν Γεωργικῶν Προϊόντων καὶ ἰδίᾳ τῶν Φρούτων».
- 4η. Τὴν 8ην Δεκεμβρίου 1955 ὑπὸ τοῦ κ. *Στράτου Κ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Νέα ἐποχὴ, νέα ἐκπαιδευτικὰ ἰδανικά».
- 5η. Τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Πέτρου Κουβέλη* μὲ θέμα: «Συντήρησις Φυσικῶν Πόρων».
- 6η. Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Γεωργίου Συνοπούλου* μὲ θέμα: «Ἡ οἰκονομία καὶ εἰδικώτερον ἡ ἰδιοκτησία ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ».
- 7η. Τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Κώστα Σ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Ἡ Εὐρώπη στὴν ὥρα τῆς πλανητικῆς Ἱστορίας».
- 8η. Τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Κώστα Σ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Ὁ Marx καὶ ἡ μεταφυσικὴ τῆς Τεχνοκρατίας».
- 9η. Τὴν 1ην Μαρτίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Κώστα Σ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Ἡ Δυναμικὴ τῶν ὀλοκληρωτικῶν καθεστώτων».
- 10η. Τὴν 16ην Μαρτίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Γεωργίου Γ. Πεσμαζόγλου* μὲ θέμα: «Τὸ πρόβλημα τῆς Εὐρώπης».
- 11η. Τὴν 23ην Μαρτίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Σωτηρίου Ἀγαπητίδη* «Διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἑθνικῆς Ἑορτῆς».

Θ'. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

1. Κατά τὸ σπουδαστικὸν ἔτος 1655/56 : I) Διωργανώθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν οἱ κάτωθι ἐκπαιδευτικοὶ περίπατοι καὶ ἐκδρομαὶ εἰς διαφόρους Ἀρχαιολογικοὺς χώρους, Μουσεῖα, Καλλιτεχνικὰς ἐκθέσεις κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ τὰ ἐλεύθερα ἀπογεύματα τῆς Τετάρτης μὲ ἐξηγήτριαν τὴν κ. Μαρ. Βελουδίου, ξεναγὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

- 1) 30—10—55 Προπύλαια—Ν. Ἀθηνᾶς Νίκης—Ἐρεχθεῖον—Παρθενών—Πανόραμα Ἀθηνῶν—Προσανατολισμός.
- 2) 2—11—55 Θέατρον Διονύσου—Χορηγικὸν Μνημεῖον—Ἀσκληπιεῖον—᾽Ωδεῖον Ἡρώδου Ἀττικοῦ.
- 3) 6—11—55 Κεραμεικὸς—Δίπυλον.
- 4) 9—11—55 Ἀρχαία Ἀγορὰ—Στοὰ Ἀττάλου—Μουσεῖον.
- 5) 13—11—55 Παλιὰ Ἀθήνα—Ἀγ. Αἰκατερίνη Μνημεῖον Λυσικράτους—Ἀναψιῶτικα—Α' Πανεπιστήμιον.
- 6) 16—11—56 Ρωμαϊκὴ Ἀγορὰ—Ὁρολόγιον Κυρρήστου—Βιβλιοθήκη Ἀνδριανοῦ—Οἰκία κ. Χατζημιχάλη (Πλάκα).
- 7) 20—11—55 Πύλη Ἀδριανοῦ—Ὀλυμπεῖον—Στάδιον—Ἀρδητᾶς.
- 8) 23—11—55 Δαφνί—Περίπτερον Τουρισμοῦ.
- 9) 27—11—55 Κολωνός—Ἀκαδημία Πλάτωνος.
- 10) 30—11—55 Πειραιεύς—Κερατσίνιον—Σαλαμίς—Καματερόν.
- 11) 4—12—55 Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.
- 12) 7—12—55 Ἐθνικὸν Ἰδρυμα—Ὁμιλία κ. Προκοπίου περὶ Βυζαντινῆς τέχνης καὶ τέχνης Δαφνίου. Προβολὴ κινηματογραφικῆς ταινίας.
- 13) 14—12—55 Ἐλευσίς: Ἀρχαιότητες—Ἐλευσίνα Μυστήρια—Μουσεῖον.
- 14) 19—12—55 Βυζαντινὸν Μουσεῖον.
- 15) 8—1—56 Μπενάκειον Μουσεῖον.
- 16) 15—1—56 Διυλιστήρια Οὐλέν. Ὁμιλητῆς ὁ κ. Ν. Κολλάρος.
- 17) 22—1—56 Πάρνης—Ἀγ. Τριάδα—Καταφύγιον Ε.Ο Σ.
- 18) 5—2—56 Καισαριανή—Καλοπούλα—Ἐθν. Σκοπευτήριον.
- 19) 12—2—56 Διαρκῆς ἐκθέσεις Ἑλλήνων ζωγράφων. Ὁμιλία κ. Ἀλ. Κωτσάκη: «Περὶ Τέχνης».
- 20) 26—2—56 Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον Ἱστορικῆς Ἑταιρείας—Οἰκία Παλαμᾶ.

Ἡ προσέλευσις Σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους ὑπῆρξεν αὐθόρμητος, γενικὴ καὶ ἀνελλιπής· ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως καὶ διδακτικῆς πείρας τῆς κ. Μαρ. Βελουδίου, ξεναγοῦ τοῦ Ἐθν. Ἰδρύματος.

II. Διωργανώθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν Κινηματογραφικαὶ

προβολαί με θέματα οργανώσεως εργασίας, εργοστασίων, καλλιέργειας και παραγωγικότητας εν συνεργασία μετά του Κέντρου Ἑλληνικῆς παραγωγικότητας καὶ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Χρυσοχοῦ.

III. Διωργανώθη ἐπιστημονικὴ ὁμιλία τοῦ κ. Ἰσαακίδου, Γεν. Δ/νοῦ τῆς SHELL: «περὶ τῆς ἀξίας, ἀνακαλύψεως καὶ ἐπεξεργασίας τῶν πετρελαίων» μετὰ προβολῆς ἐιδικῆς Κινηματογραφικῆς ταινίας.

IV. Διωργανώθη ἐπίσκεψις εἰς τὴν Διαρκῆ Ἐκθεσιν ἔργων τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν, ὅπου ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς Σχολῆς διὰ μακρῶν: «τὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς συγχρόνου Ζωγραφικῆς καὶ Καλλιτεχνικῆς» ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἐκθέσεως κ. Ἄλκ. Κωτσάκης.

V. Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς μετέσχον λίαν ἐπιτυχῶς τῶν Ἐθνικῶν Παρελάσεων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἄγνωστου Στρατιώτου κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου καὶ 25ην Μαρτίου.

VI. Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς μετέσχον τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας Προσευχῆς τῶν Φοιτητῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ τῆς καταθέσεως στεφάνου εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καὶ

VII. κατόπιν εὐγενοῦς παραχωρήσεως 3 000 φυσιγγίων καὶ ὄπλων ὑπὸ τοῦ Γ.Ε.Σ., οἱ Σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἠσκήθησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀγώνισμα τῆς Σκοποβολῆς καὶ μετέσχον τῶν Σκοπευτικῶν Ἀγώνων τῶν Ἀνωτάτων Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Σχολῶν προσκλήσει τῆς Σκοπευτικῆς Ὀμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος λίαν ἐπιτυχῶς, ἐπιβληθέντων τῶν σκοπευτῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Γεωπονικῆς καὶ ἄλλων Σχολῶν.

Ἡ Σκοπευτικὴ ὁμάς τῆς Σχολῆς ἀπαρτισθεῖσα ἐκ τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς κ.κ. :

1) Σβόλη Γεωργίου	Βον ἔτος
2) Ξενίδη Κωνσταντ.	Βον >
3) Ἀθανασοπούλου Νικ.	Βον >
4) Τζανακάκη Ἐμμαν.	Βον >
5) Μωραΐτου Ἰωάννου	Αον >
6) Φραγκάκη Στυλιανοῦ	Αον >

κατετάγη ἕκτη εἰς τὴν Γενικὴν βαθμολογίαν εἰς τὸ ἀγώνισμα ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. διὰ τυφεκίου τῶν 22 καὶ εἰς τὸ ἀγώνισμα ἀπὸ ἀποστάσεως 300 μ. διὰ πολεμικοῦ τυφεκίου καὶ ἔτυχε τιμητικῶν διπλωμάτων ἀπονεμηθέντων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ Ναυάρχου κ. Λούνδρα.

Ι'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολὴ ἐπλουτίσθη καὶ ἐφέτος διὰ νέων βιβλίων, τόσον δι' ἀγορᾶς ὅσον καὶ ἐκ δωρεῶν τῶν συγγραφέων.

Ἡ φοίτησις τῶν σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς τὸ ἀναγνωστήριον ὑπῆρξε ζωηροτάτη, ἐνδεικτικὴ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀναπτυσσομένης ἀγάπης πρὸς τὴν μελέτην.

ΙΑ'. ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΙ

Ἡ Σχολή μετέσχεν εἰς τὸν πανηγυρισμὸν :

1) Τῆς 28 Ὀκτωβρίου με ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς κ. Ε. Μαργαρίτην με θέμα «Τὸ νόημα τῆς μεγάλης ἡμέρας».

2) τῆς 25 Μαρτίου με ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς κ. Σ. Ἀγαπητίδην καὶ θέμα : «Τὰ νέα ἔθνικὰ Ἰδανικά».

Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς, εἰς ὁμάδα λαμπρῶς συντεταγμένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γυμναστοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Κατοίπη, ἐθαυμάσθησαν καὶ κατεχειροκροτήθησαν κατὰ τὴν παρέλασιν τῶν σπουδαστῶν καὶ μαθητῶν, τόσοσ τῆς 27ης Ὀκτωβρίου ὅσον καὶ τῆς 24ης Μαρτίου, πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνωστοῦ Στρατιώτου.

Κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 25ης Μαρτίου, ἡ χορωδία τῆς Σχολῆς, ἔψαλε πατριωτικὰ καὶ δημῶδη ἄσματα, ἐμπνεύσασα μεγάλον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τῶν κεκλημένων τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἦτο κατὰμεστος ἢ αἰθουσα συγκεντρώσεως αὐτῆς.

3) Τῆς 30 Ἰανουαρίου. Ἡ ἑορτὴ τῆς Παιδείας ἐωρτάσθη ὡσαύτως διὰ συγκεντρώσεως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς. Κατ' αὐτὴν ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Ξυνόπουλος με θέμα : «Ἡ Οἰκονομία καὶ ἰδιαιτέρως ἡ Ἱδιοκτησία ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ Χριστιανισμοῦ». Ὡς γνωστόν, ἡ Σχολὴ τιμᾷ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ μιᾶς ὁμιλίας τὴν μνήμην τῶν ἀγωνιστῶν καὶ μαχητῶν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

ΙΒ'. Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ

Κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953-54 συνεχίσθησαν ὑπὸ τῆς Α.Σ.Β.Σ., διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς κ. Ἀντων. Παπαϊωάννου, ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, τὰ ἀκόλουθα μέτρα πρὸς παρακολούθησιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως, καὶ προφύλαξιν τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν.

Ἐφηρμόσθη τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὴν κλινικὴν ἐξέτασιν τῶν καθ' ἕκαστα ὀργανικῶν συστημάτων καὶ τὴν μικροακτινογράφησιν τοῦ θώρακος ὄλων τῶν σπουδαστῶν. Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι καὶ μένει ἀπολύτως ἐμπιστευτικόν. Οἱ χρήζοντες περαιτέρω ἐξετάσεως παραπέμπονται, δι' εἰδικοῦ σημειώματος τοῦ ἱατροῦ, εἰς τὰ οἰκεία τμήματα τῶν διαφόρων νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως καταγράφεται εἰς τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ.

Σημειωτέον ὅτι διὰ τὰς ὡς ἄνω ἐξετάσεις εἰς τὰ διάφορα νοσηλευτικὰ ἱδρύματα, ἡ Σχολή, διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς, εἶχε προσυνηνευηθῆ μετὰ τῶν Διευθύνσεων τῶν ἰδρυμάτων, πρὸς ταχεῖαν ἐξυπηρέτησιν καὶ δωρεάν παροχὴν τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ σπουδαστάς.

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι διὰ τῶν ἐργαστηριακῶν καὶ ἱατρικῶν ἐξετάσεων τῶν σπουδαστῶν, τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας ἀπέβη πληρέστερον καὶ ἀποτελεῖ ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς ὑγείας τῶν ἐξεταζομένων. Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ τοιαύτη ἐνημέρωσις τοῦ ἀτομικοῦ δελτίου ὑγείας ἀποβλέπει

ὄχι μόνον εἰς τὴν διάγνωσιν καὶ ἀναγνώρισιν νοσηρῶν καταστάσεων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς νόσου καὶ τῆς κλινικῆς αὐτῆς ὀντότητος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διαπίστωσιν νοσηρῶν προδιαθέσεων, δυναμένων εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπιδράσουν ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῆς καθόλου ὑγείας. Ὁ ἐξεταζόμενος λαμβάνει γνῶσιν τῆς ἀσθενείας του, ὡς καὶ πάσης ἀποκλίσεως ἀπὸ τοῦ φυσιολογικοῦ καὶ πληροφορεῖται περὶ τυχόν λανθανούσης νόσου.

Τοιοιτοτρόπως ἡ λατρικὴ παρακολούθησις ὄχι μόνον ἔρχεται ἄρωγός εἰς τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐλέγχει τὴν περαιτέρω θεραπείαν. Εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ὑποδεικνύεται ἡ διακοπὴ τῶν μαθημάτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑποβληθῆ ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰς τὴν ἀνάλογον ὑγεινοδιαιτητικοφαρμακευτικὴν ἀγωγὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προληφθῆ ἡ μετάδοσις οἰασδήποτε νόσου εἰς τοὺς ὑγιεῖς σπουδαστάς.

ΙΓ'. Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Ἡ Σχολὴ μεριμνῶσα καὶ διὰ τὴν ὁμαδικὴν ψυχαγωγίαν τῶν σπουδαστῶν—ἐκτὸς τῶν ἐκδρομῶν, μορφωτικῶν περιπάτων, καλλιτεχνικῆς σπουδαστικῆς κινήσεως κλπ.—ὑποβῆθῃ τὴν δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἑτησίου ὁμαδικοῦ «γλεντιοῦ» καὶ τῆς ἑτησίας χοροεσπερίδος τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.

Τὸ σπουδαστικὸ γλέντι. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη ἐγένετο τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς 6 Φεβρουαρίου εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φ. Νέγρη κέντρον «Μέντια Λούζ».

Εἰς τὸ γλέντι προσῆλθον οἱ περισσότεροί τῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν, παρέστησαν δὲ καὶ πλείστοι ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ἀπερίγραπτον κέφι ἐκράτησε ἀπὸ τῆς 8ης μ.μ. μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη κατέδειξε μὲ πόσον πολιτισμὸν καὶ τάξιν εἶναι δυνατόν νὰ διασκεδάξουν οἱ νέοι, ὅταν πρυτανεῦθ τὸ πνεῦμα τοῦ αὐτοσεβασμοῦ.

Ἡ ἐπίσημος χοροεσπερίς. Αὕτη ἐδόθη τὴν ἑσπέραν τῆς 5ης Μαρτίου εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Green Park». Ἡ ἑτησία χοροεσπερίς τῶν πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καθιερώθη πλέον ὡς ἐν τῶν κοσμικωτέρων γεγονότων τῆς Πρωτευούσης. Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν εἶναι μίᾳ ἀπὸ τὰς τρεῖς καλυτέρας χορευτικὰς συγκεντρώσεις τῶν Ἀπόκρεω. Ἡ ὀργάνωσις τῆς χοροεσπερίδος ὑπῆρξεν ἔργον τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ χορὸς διήρκεσε μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν ἐν μέσῳ εὐθυμίας καὶ χαρᾶς ἀδιαπτώτου. Πλήθος ἐκλεκτῶν δῶρων διανεμήθησαν διὰ κληρώσεως. Μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ., Ὑπουργοί, οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, πολλοὶ φίλοι τῆς καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐτίμησαν τὴν ἑσπερίδα διὰ τῆς παρουσίας των καὶ ἡ κριτικὴ τῆς κοσμικῆς κινήσεως τοῦ Ἡμερησίου τύπου τῆς πρωτευούσης ἀπησχολήθη εὐφημότατα καὶ διὰ μακρῶν μὲ αὐτήν.

ΙΔ'. ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

α') Τμηματικά

Κατά τὸν Ὄργανισμόν τῆς Σχολῆς, αἱ Τμηματικαὶ Ἐξετάσεις διενεργοῦνται ἀπὸ 7-30 Ἰουνίου καὶ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου μέχρι 10 Ὀκτωβρίου. Οἱ ἀποτυχάνοντες εἰς δύο μαθήματα δύνανται νὰ ἐπανεξετασθοῦν ἀπὸ 8-15 Ἰανουαρίου. Παρακαλῶ ἰδιαιτέρως νὰ σημειωθῆ τοῦτο, διότι ὁ νεοεγγραφόμενος πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι δύο εἶναι εἰς τὴν Σχολὴν μας αἱ ἐξεταστικαὶ περίοδοι. Ἡ τρίτη εἶναι συμπληρωματικὴ, καὶ γίνεται δεκτὸς εἰς αὐτὴν ἐὰν ἀποτύχη τις εἰς δύο μόνον μαθήματα.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐξετάσεων ἐγένετο δεκτὸν ἐσχάτως καὶ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, προκειμένου περὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο προηγήθη ἡ Σχολὴ μας, διότι οἱ διοικούντες αὐτὴν σκέπτονται ὡς παιδαγωγοί.

Σημειωτέον ὅτι τὸ λεπτομερὲς Πρόγραμμα τῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων ἀνακοινοῦται πρὸ ἑνὸς μηνὸς τοῦλάχιστον τὰ δὲ ἀποτελέσματα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐξετάσεων. Οἱ σπουδασταὶ γνωρίζουν καλῶς τὴν σημασίαν τοῦτου. Ἄλλοῦ δὲν γνωρίζουν πότε θὰ ἐξετασθοῦν καὶ μὲ ἀγωνίαν ἀναμένουν ἐπὶ μῆνας τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων.

Συμφηφίζονται ἢ ὄχι οἱ βαθμοὶ τῶν μαθημάτων ;

Καὶ εἰς τοῦτο ἡ Σχολὴ ἔταμε νέαν καὶ ὀρθὴν ὁδόν. Ἐπέτρεψε τὸν συμφηφισμόν ἑνὸς μαθήματος, μόνον ἐφ' ὅσον ὁ σπουδαστὴς ἐπέδειξε καλὴν γενικὴν ἐπίδοσιν, δηλαδή ἐὰν οἱ βαθμοὶ του δίδουν μέσον ὄρον 6, μὲ βάσιν βαθμολογίας τὸ 5. Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ἐπέισθημεν ὅτι ὀρθὴ καὶ σκόπιμος εἶναι ἡ δοθεῖσα λύσις, πάντως δὲ ἀποφεύγονται τὰ κακὰ τῆς αὐθαιρέτου ἢ κακῆς ἐκτιμήσεως ἑνὸς Καθηγητοῦ—ἢ ὅποια εἶναι σπάνιον φαινόμενον—ἢ συνηθέστερον τῆς ἀτυχίας ἑνὸς σπουδαστοῦ εἰς τὴν ἐξέτασιν ἑνὸς μαθήματος ἢ καὶ τῆς ἀδυναμίας του νὰ ἀντιληφθῆ ἓν μάθημα. Ἡ Σχολὴ ἀναζητεῖ πάντοτε τί δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν δικαίαν κρίσιν τοῦτο διότι ὀρθῶς ὁ σπουδαστὴς δέχεται τὴν αὐστηρότητα, ἀλλὰ δὲν ἀνέχεται τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν μεροληψίαν.

Χαίρομεν ἰδιαιτέρως, διότι τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀπεδέχθη τὸ σύστημα τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς περὶ τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων καὶ τὸ ἐπεξέτεινε καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τὴν Πάντειον. Τὸ προηγούμενον καθεστῶς, τῆς διαρκοῦς ἐξετάσεως καὶ

των πολλών εξεταστικών περιόδων εις τὰς Ἀνωτάτας Σχολάς, εἶγεν ἐξευτελίσει τὸν θεσμὸν τῶν ἐξετάσεων καὶ εἶχε μεταβάλει τοὺς Καθηγητὰς εις ἐξεταστὰς καὶ εἰσπράκτορας ἐξετάστρων, ἐνῶ συγχρό- νως εἶχε συντελέσει εις τὴν μείωσιν τῆς ἀποδόσεως τῶν σπουδαστῶν, Διαρκῶς ὁ σπουδαστὴς ἀνέβαλε τὴν μελέτην του, μὲ τὴν σκέψιν ὅτι εἶχε πολλὰς ἐξεταστικὰς περιόδους ἢ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἐπὶ τέλους κά- ποτε θὰ τὸν λυπηθῆ ὁ Καθηγητὴς. Τὸ περιεργον εἶναι ὅτι οἱ σπουδα- σταὶ ἐσχημάτιζον τὴν τερατώδη ἐντόπωσιν ὅτι «πρέπει νὰ περάσουν», ἀφοῦ ἐξητάσθησαν 3 καὶ 4 φορές· ὡς ἐάν ἡ ἐπανειλημμένη ἀποτυχία ἀπετέλει... προσὸν προαγωγῆς!

Τὸ καθεστῶς τῶν πολλῶν ἐξεταστικῶν περιόδων παρουσίασε πολλὰ τὰ κακά. Ἄς εὐχηθῶμεν νὰ ἔχη παρέλθει καὶ ἄς χαρῶμεν ὅτι τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα ἔχει φέρει εις τὴν Ἑκπαίδευσιν ἢ Βιομηχανικὴ Σχο- λὴ ἐπεκτείνονται καὶ εις τὰς ἄλλας ἀνωτάτας Σχολάς. «Κάλλιο ἀργὰ παρά ποτέ», ὅπως λέγει ἡ σοφὴ λαϊκὴ παροιμία.

Πίναξ ἐγγραφέντων καὶ ἐπιτυχόντων
εἰς τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις Σπουδαστῶν

Ἀκαδημαϊκὰ ἐτη	Α'		Β'		Γ'		Σύνολον	
	Ἐγγραφέντες	Προαχθέντες	Ἐγγραφέντες	Προαχθέντες	Ἐγγραφέντες	Προαχθέντες	Ἐγγραφέντων	Προαχθέντων
1947—48	366	165	127	91	36	31	529	287
1948—49	236	122	137	108	73	60	446	290
1949—50	231	112	130	90	111	83	472	285
1950—51	349	163	140	95	92	75	581	313
1951—52	468	195	193	135	90	47	751	377
1952—53	471	184	238	146	158	98	867	428
1953—54	422	141	250	80	183	36	855	257
1954—55	458	251	301	236	214	101	973	588
1955—56	404	223	299	153	288	93	991	469

β') Πτυχιακ αί

Αί εξετάσεις επί πτυχίω άνεκοινώθησαν έγκαίρως και έπραγματοποιήθησαν εις τας καθορισθείσας χρονολογίας. Η Έξεταστική Έπιτροπή άπετελέσθη άπό τον Πρόεδρον του Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστόπουλον, ώς Πρόεδρον, τον Διευθυντήν της Σχολής κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, ώς Άντιπρόεδρον, τον Τμηματάρχην της Έπαγγελματικής Έκπαιδεύσεως κ. Μ. Σπετοιέρην και τους Καθηγητάς κ.κ. Γ. Χαλκίόπουλον (Πολιτική Οικονομία), Ι. Χρυσοχοΰ (Όργάνωσις Έπιχειρήσεων), Φ. Λέτσαν (Όργάνωσις Έργοστασιών), Στρ. Κ. Παπαϊωάννου (Γενική Λογιστική), Δ. Παπαδημητρίου (Βιομηχανική Λογιστική), Ν. Δελούκαν (Έμπορικόν Δίκαιον), Χ. Άγαλλόπουλον (Έργατικόν Δίκαιον), Ε. Συνοδιόν (Έμπορευματολογία), Σ. Σταυρόπουλον (Μηχανογνωσία) και Γ. Γιαννόπουλον (Ηλεκτροτεχνίαν).

Τά δοθέντα θέματα, πρòς διαφώτισιν των μελλόντων υποψηφίων και καθοδήγησιν των, θά δημοσιευθοϋν εις τό προσεχές τεϋχος των «ΝΕΩΝ της Α.Σ.Β.Σ.».

Σημειώτεον ότι έδημοσιεύθησαν έντός δέκα ήμερών άπό της λήξεως έκάστης των τριών Έξεταστικών περιόδων του έτους 1955/6.

Κατά τό ώς άνω έτος ύπέστησαν επί πτυχίω εξέτασιν 286. Έξ αυτών έτυχον οι κάτωθι 87 άλφαβητικώς άναφερόμενοι, οι όποιοι άναβιβάζουν τον άριθμόν των πτυχιούχων της Σχολής έν δλω εις 403.

1. Άλεξόπουλος Νικόλαος	του Δημητρίου
2. Άναγνωστόπουλος Γεώργιος	> Παύλου
3. Άνδρώνης Ιάκωβος	> Ιωάννου
4. Άραβαντινού Άνα	> Έλευθερίου
5. Άρβανίτης Ευστάθιος	> Ιωάννου
6. Γαίος Ιωάννης	> Γεωργίου
7. Γαλάνης Παναγιώτης	> Στυλιανού
8. Γαλάνης Παναγιώτης	> Ιωάννου
9. Γολανόπουλος Παναγιώτης	> Δημητρίου
10. Γαλάτης Ηλίας	> Δημητρίου
11. Γερμανής Γεώργιος	> Χαραλάμπους
12. Γιαννακουλάκος Μιχαήλ	> Δημητρίου
13. Γρηγορίου Ευστράτιος	> Θεοδώρου
14. Γρηγορίου Λεωνίδας	> Γρηγορίου
15. Γώγου Έλένη	> Γεωργίου
16. Δαφνόπουλος Δημήτριος	> Γεωργίου
17. Δρόλαπας Χρήστος	> Αναργύρου
18. Ζουγανέας Ευστράτιος	> Παναγιώτου
19. Ζουλινάκης Έμμανουήλ	> Γεωργίου
20. Ηλιοπούλου Σταυρούλα	> Χρίστου
21. Ιορδανίδης Κωνσταντίνος	> Νικολάου
22. Καλαβρυτινός Παναγιώτης	> Κων)τίνου

23. Καλαντζής Ζαχαρίας	» Ἀγγέλου
24. Καλασούντας Δημήτριος	» Θεοδώρου
25. Κάλλονας Νικόλαος	» Δημητρίου
26. Καλφαγιάννη Σοφία	» Δημητρίου
27. Κέπελας Παναγιώτης	» Πέτρου
28. Καραμπελιᾶς Κωνσταντῖνος	» Νικολάου
29. Καρατζούλης Ὁρέστης	» Νικολάου
30. Καστανᾶ Φωτεινὴ	» Νικολάου
31. Κατσουλακῆς Χρῆστος	» Κυριάκου
32. Κοκκινοπούλου Ἄννα	» Θεοδώρου
33. Κολιάφας Βασίλειος	» Χριστοῦ
34. Κορωναῖος Μιχαὴλ	» Ἰακώβου
35. Κούκης Ἰωάννης	» Παναγιώτου
36. Κουλερῆς Ἀναστάσιος	» Παναγιώτου
37. Κουτέλας Ἰωάννης	» Χαραλάμπους
38. Κράλλης Νικόλαος	» Ἰωάννου
39. Κωστόπουλος Παναγιώτης	» Βασίλειου
40. Λεωνιδάκη Στέλλα	» Γεωργίου
41. Λούρης Παναγιώτης	» Εὐαγγέλου
42. Μαθιουδάκης Ἀντώνιος	» Γεωργίου
43. Μαλάμας Δημοσθένης	» Ἐμμανουὴλ
44. Μεταξωτὸς Χρῆστος	» Γεωργίου
45. Μιχαηλίδης Ἡλίας	» Ἰωάννου
46. Μοῦᾶνος Δημήτριος	» Ματθαίου
47. Μπεκὲς Θεόδωρος	» Θεοφίλου
48. Νικολόπουλος Θεόδωρος	» Χαραλάμπους
49. Νινιὸς Παναγιώτης	» Ἰωάννου
50. Ντίνος Δημήτριος	» Σταύρου
51. Παναγιωτόπουλος Ἀχιλλεὺς	» Ἰωάννου
52. Παπαγιαννόπουλος Κων)τῖνος	» Παναγιώτου
53. Παπαδόγιαννης (Λοῦρος) Κων)τῖνος	» Νικολάου
54. Παπαῖωάννου Γεώργιος	» Ἀλκιβιάδου
55. Παπακωνσταντῖνου Νικόλαος	» Παναγιώτου
56. Παπαλεξόπουλος Φιλοκτῆτης	» Παναγιώτου
57. Παπαμιχαλάκης Ἰωάννης	» Κωνσταντῖνου
58. Παπατζανάκης Ἀντώνιος	» Ὀνουφρίου
59. Παπαχατζάκης Ἐμμανουὴλ	» Πολυζῶη
60. Παπᾶς Ἡρακλῆς	» Νικολάου
61. Παρτσινέβελος Ἀντώνιος	» Ἰωάννου
62. Πατεράκης Ἀλέξανδρος	» Σταματίου
63. Πατριαναῶς Πέτρος	» Βασίλειου
64. Πέτρον Ἀθανάσιος	» Γεωργίου
65. Πετρουλάκης Γεώργιος	» Δημητρίου
66. Πολίτης Χρῆστος	» Θεοδώρου
67. Ραπακούλιας Γεώργιος	» Ἰωάννου
68. Σακελλαρίου Νικόλαος	» Κων)τῖνου

69. Σέρβος	Ἰωάννης	» Ἀλεξάνδρου
70. Σιούλας	Δημήτριος	» Ἀθανασίου
71. Σκαλτσᾶς	Κωνστίνος	» Ἰωάννου
72. Σκουλικάρης	Ἰωάννης	» Ἐμμανουὴλ
73. Σταθόπουλος	Σταῦρος	» Ἀναστασίου
74. Τομαῆς	Δημήτριος	» Ἀνδρέου
75. Τούντα	Δήμητρα	» Σωτηρίου
76. Τσίκας	Γεώργιος	» Θεοδώρου
77. Τσάκωνας	Σπυρίδων	» Πέτρου
78. Τσιρακίδης	Χρῖστος	» Χρῖστου
79. Φουντουλάκης	Μιχαὴλ	» Ραδαμάνθους
80. Φραγκούλης	Νικόλαος	» Κωνστίνου
81. Χαρτοκόλλη	Μαρία	» Παναγιώτου
82. Χατζηγιαννάκης	Γεώργιος	» Ἰωάννου
83. Χιώτης	Χαράλαμπος	» Ἐμμανουὴλ
84. Χλωροκάστα	Πουλχερία	» Δημητρίου
85. Χονδρὸς	Παναγιώτης	» Βασιλείου
86. Χουλιάρης	Παναγιώτης	» Βασιλείου
87. Χριστόπουλος	Παναγιώτης	» Γεωργίου

*
* *

Διαμαρτύρονται μερικοὶ διὰ τὴν ὑπερβολικὴν αὐστηρότητα τῆς Σχολῆς. Πι συμβαίνει πράγματι :

Τοὺς παραπέμπομεν εἰς ἐκείνους ποὺ λέγουν ὅτι ἡ Σχολὴ εἶναι «ὑπερβολικὰ ἐπιεικής». Ἡ αὐστηρότης καὶ ἡ ἐπιεικεία εἶναι, πράγματι, ἔννοιαὶ σχετικαί. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ νὰ εἶναι λελογισμένως αὐστηρὰ καὶ συγχρόνως ἐν μέτρῳ ἐπιεικής. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιδιώκει εἶναι νὰ σχηματισθῇ ἐνιαία βαθμολογικὴ ἀντίληψις εἰς τοὺς Καθηγητάς, ὥστε νὰ λείψουν αἱ ὑπερβολαί, αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς μορφῆς. Δὲν εἶναι πάντως τοῦτο εὐκόλον, διότι ὑπάρχουν καὶ αἱ διάφοροι ἱκανότητες τῶν σπουδαστῶν, ἀναλόγως τῶν μαθημάτων. Πάντως, γνωρίζομεν τὰ παράπονα διὰ τὴν αὐστηρότητα, ἀλλὰ καὶ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ παταχθῇ ἡ λόγῳ τῶν ἀνωμαλιῶν κρατήσασα πολιτικὴ τῆς ἀλογίστου ἐπιεικείας. Τὸ σύνθημα τῆς Σχολῆς εἶναι «Ἐλλογος ἐπιεικεία, ἔλλογος αὐστηρότης, δικαιοσύνη καὶ ἰσότης».

Ἡ κοινωνία καὶ ἡ πολιτεία ἔχουν ἀξιώσεις ἀπὸ τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, καὶ δικαίως. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ Σχολαὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἀξιώσεις ἀπὸ τοὺς σπουδαστάς. Πρέπει νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ὠραίαν φράσιν τοῦ J. Wright : «ἡ θεοσις πρέπει νὰ ζητῇ τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος τὴν θεοσις, διότι δυστυχῶς πάρα πολλοὶ εἶναι οἱ θεοσιθῆραι, ὀλίγοι ὅμως ἔχουν τὰ πραγματικὰ προσόντα δι' ἐκάστην θεοσις». Τὸ καθῆκον μας εἶναι νὰ δημιουργῶμεν αὐτὰ τὰ πραγματικὰ προσόντα εἰς τοὺς νέους. Τὸ ἀντίθετον εἶναι

κοινή δημαγωγία καί, ἥπως λέγει ὁ λόρδος Brochain, «ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἔχη ὡς σκοπὸν νὰ μορφώσῃ νέους ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀδηγηθοῦν ἀπὸ τὸν χεῖριστον, νέους ἱκανοὺς νὰ κυβερνηθοῦν, ἀλλὰ δυσκόλους νὰ ὑποδουλωθοῦν».

Πάντως ἡ διατυπωθεῖσα κατηγορία παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας κατὰ τῆς Σχολῆς ὅτι ἐπιδιώκει νὰ καταστήσῃ «τοὺς ἀποφοίτους τῆς σοφοῦς» εἶναι παντελῶς ἀστήρικτος. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου παραπέμπομεν εἰς τὰς σχετικὰς ὁδηγίας τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν». Ἡ Σχολὴ γνωρίζει καλῶς ὅτι ἡ μόρφωσις εἶναι ἀσκήσις τῆς σκέψεως καὶ ἐμπλουτισμὸς τοῦ σπουδαστοῦ μὲ τὰς ἀπαραιτήτους γνώσεις, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀμείλικτος παρὰ τῆς Σχολῆς κατάδικη τοῦ συστήματος τῆς ἐξετάσεως τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς «ὑποσημειώσεις τῶν βιβλίων».

ΙΓ' ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Συμφώνως πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν ὁ τελειόφοιτος τῆς Σχολῆς, προκειμένου νὰ τύχῃ τοῦ πτυχίου αὐτῆς, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ εἰδικὴν διατριβὴν ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὅπερ οὗτος ἐκλέγει, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Τὸ θέμα τοῦτο δέον νὰ πεοιλαμβάνεται εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ νὰ ἀναφέρεται εἰδικώτερον : Εἰς τὴν συστηματικὴν διερεύνησιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας δεδομένης οικονομικῆς μονάδος ἢ κλάδου ἢ τομέως ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκονομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινός καὶ κυρίως παρ' ἡμῖν. Εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην δύο ἢ πλειόνων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων. Εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἔρευναν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων. Εἰς τὴν κριτικὴν παρουσιάσιν ξένων συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἴδιξις ἐνδιαφέροντος.

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ἀξιούσης, πρὸ τῆς ἀπονομῆς τοῦ πτυχίου τὴν ὑποβολὴν καὶ ἔγκρισιν τῆς ὡς ἄνω διατριβῆς εἶναι ἡ διασκόπησις τῆς ἱκανότητος τοῦ τελειοφοίτου περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπιστημονικοῦ τινος θέματος. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ διατριβὴ ἐπὶ πτυχίῳ δὲν πληροῖ ἀπλῶς τύπον, ὥστε νὰ συντάσσεται παρέργως καὶ προχείρως, ἀλλ' οὐσιαστικὴν καὶ ἐπιβαλλομένην σκοπιμότητα.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὰς κατατεθείσας 47 πτυχιακὰς ἐργασίας, αἵτινες ἀναβιβάζουσιν εἰς 358 ἐν ὄλῳ τὰς κατατεθειμένους εἰς τὸ «Γραφεῖον Ἐρευνῶν» τῆς Σχολῆς καὶ ἀποδεικνύουσι τὴν λαμπρὰν τῶν πτυχιοῦχων μας ἐπίδοσιν καὶ τὴν διαμόρφωσιν εἰς αὐτοὺς ἐνδιαφερόντων γενικωτέρων καὶ ἐπιστημονικῆς σκέψεως.

1. Ἀβραμόπουλος Α. : Λατομεῖα Ἀμφιάλης «Ο.Ε.», Ἰδιωτικο-οικονομικὴ αὐτῶν ἔρευνα.
2. Ἀναγνωσιόπουλος Γ. : Ἡ ἑλαία, τὸ ἔλαιον καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

3. *Ἀντωνοπούλου Αἰκατ.* : Ὁ βάμβαξ ἐν Ἑλλάδι, ἰδίᾳ μεταπολε-
κῶς.
4. *Ἀρβανίτης Εὐστ.* : Ὁ βάμβαξ ἀπὸ ἀπόψεως γεωργικῆς
παραγωγῆς, βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου
εἰς τὴν Χώραν μας.
5. *Βασιλείου Β.* : Ὁ συνδικαλισμὸς καὶ ἡ συμβολὴ του
εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν.
6. *Γαλανόπουλος Παν.* : Ἡ Σπορειαυργία ἐν Ἑλλάδι.
7. *Γαλάτης Δ. Ἑλ.* : Περὶ «Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κράτους», ἀπὸ ὀργανωτικῆς πλευρᾶς.
Ναυπηγεῖον καὶ Μηχανουργεῖον, ὡς
ἰδιωτικὴ κοινὴ ἐπιχείρησις.
9. *Γρηγορίου Δ.* : Ὅργανωσις ὕφαντηρίου.
10. *Δαφνόπουλος Δ.* : Ἰδρυσις καὶ λειτουργία Ἐλαιουργεῖου.
11. *Ζουλινάκης Ἐμμ.* : Ἑλλ. καὶ ξένη ξυλεία εἰς τὸ ἐμπόριον.
12. *Καλαβρυτινὸς Π.* : Παραγωγή καὶ φορολογία τοῦ οἴνο-
πνεύματος ἐν Ἑλλάδι.
13. *Καλαντζῆς Π.* : Περὶ ὀρυκτοῦ πλοῦτου ἐν Ἑλλάδι καὶ
εἰδικώτερον περὶ νικελίου καὶ σιδήρου.
14. *Καρελῆς Ἡρακλῆς* : Καλλιέργεια ὀρύζης, βιομηχανία καὶ
ἐμπόριον αὐτῆς παρ' ἡμῖν.
15. *Κατσουλάκης Χρ.* : Ἡ οἰνάμπελος, ὡς οἰκονομικὸς παρά-
γων τῆς Χώρας μας.
16. *Κολιάφας Β.* : Ἐπιούφαντουργία «ΤΕΞΑΝΑ» Α.Ε.
(Ὅργανωσις καὶ λειτουργία αὐτῆς)
17. *Κουκάκης Γρηγ.* : Ἡ ἐκβιομηχανίσις καὶ ὁ ἔθνικὸς ὀρυ-
κτὸς πλοῦτος μας.
18. *Κουρελῆς Ἄν.* : Ἡ βαμβακοκαλλιέργεια ἐν Ἑλλάδι.
19. *Κουνδουράκης Εὐστ.* : Ἡ οἴνοποιία ἀπὸ οἰκονομικο-τεχνικῆς
ἀπόψεως.
20. *Κουτουμᾶνος Δ.* : Ἑλληνικαὶ Κοινότητες καὶ τοπικὴ αὐτο-
διοικήσις.
21. *Κράλλης Ν.* : «Ἀθηναϊκὴ Ἐριουργία» : ἔρευνα αὐτῆς
ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ὀργανωτικῆς ἀ-
πόψεως.
22. *Κωστόπουλος Π.* : Ἡ καλλιέργεια τῆς ὀρύζης ἐν Ἑλλάδι.
23. *Λαμπράκη Ἀφροδ.* : Τὰ λιπάσματα καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν.
24. *Μαϊάνος Δ.* : Ὅργανωσις ἀποθηκῶν. Ἰδίᾳ ὡς πρὸς
τὸν τρόπον ἀποθηκεύσεως καὶ συντη-
ρήσεως ὑλικοῦ.
25. *Μαλάμος Δ.* : Παραγωγή οἴνου παρ' ἡμῖν.
26. *Μανίκας Δ.* : Συντήρησις ὑλικῶν καὶ ἐφοδιασμὸς
τῶν μονάδων στρατοῦ ὑπὸ τῆς ΑΒΥΠ.
27. *Μεταξωτὸς Χρ.* : Προβλήματα ἐξισορροπήσεως τοῦ Ἰσο-
ζυγίου πληρωμῶν τῆς Χώρας μας.

28. *Νικολογιάννης Α.* : Ὁ οἶνος καὶ τὸ πρόβλημα αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι.
29. *Ντίνος Δ.* : Ἐξέτασις τοῦ μηχανοποιείου γενικῶν καὶ τεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Α.Ε. «Τεχνικά—Μαλκότσης».
30. *Παναγιωτόπουλος Ἀχ.* : Ἀνάλυσις τρόπου λειτουργίας καὶ ἐκ-μεταλλεύσεως ἐπαρχιακῆς ἐπιχειρήσεως ἐλαιουργείου.
31. *Πανταλίων Ι* : Τὰ λιγνιτωρυχεῖα Ἀλιβερίου ὡς παράγων ἐνεργείας.
32. *Παπαγιαννόπουλος Κ.* : «Τὸ σπάρτο» καλλιέργεια καὶ ἐμπόριον αὐτοῦ.
33. *Παπαϊωάννου Γ.* : Γεωργοοικονομικὴ μελέτη μέσου κλήρου τῆς κοινότητος Ἀνύδρου Φθιώτιδος.
34. *Παπαλεξόπουλος Φίλ.* : Ὀργάνωσις Μηχανουργείου ἐν Πειραιεῖ.
35. *Παπανικολάου Δ.* : Ἐπιχειρήσις εἰσαγωγῆς μηχανημάτων ἐν Ἀθήναις.
36. *Παπαχατζάκης Ἐμμ.* : Ὁ Πιστωτικὸς Ἐλαιουργικὸς Συνεταιρισμὸς «Ἁγίας Μαρίνης» καὶ ἡ δραστηριότης του.
37. *Παρτινέβελος Ἀν.* : Ὀργάνωσις πρωτοκόλλου ἀρχείου καὶ διεκπαιρώσεως μεγάλης οἰκονομικῆς μονάδος.
38. *Πατερνάκης Ἀλ.* : Περὶ ἀργιλίου καὶ δυνατότητος ἐπεξεργασίας ἐν Ἑλλάδι.
39. *Πατουλιᾶς Δημ.* : Τὸ θέμα τῆς ἰδρύσεως ἐργοστασίου συμπυκνώσεως γάλακτος εἰς τὰ Τρίκαλα Θεσσαλίας.
40. *Πετρόπουλος Ι.* : Κλωστήριον—ἐξέτασις του ἀπὸ ἀπόψεως κόστους.
41. *Σιούλας Δ.* : Ὁ καπνὸς, ὡς κύριον ἐξαγωγικὸν μας προϊόν.
42. *Σκαλτοῦς Κ.* : Τὸ δάσος καὶ ἡ σπουδαιότης του.
43. *Τσίγκας Γ.* : Τὸ λιθογραφεῖον, ἰδιωτικο-οικονομικῶς ἐξεταζόμενον.
44. *Χλωροκόστα Πουλχ.* : Συνθήκαι παραγωγῆς καὶ ἐμπορίου τοῦ καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι.
45. *Χονδρὸς ΙΙ.* : Ἡ βιομηχανία ἀλιπάστων τῆς Μυτιλήνης.
46. *Χουλιάρης ΙΙ.* : Ἡ οἰκονομικὴ σημασία τῶν δασῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἑλλάδος.
47. *Χριστόπουλος ΙΙ.* : Ἡ Βιομηχανικὴ οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος.

ΙΔ' ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν (Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν) τῆς ἐν ἐπικεφαλίδι Σχολῆς, ὅπερ λειτουργεῖ βάσει τοῦ Βασ. Δ/τος τῆς 15ης Ἀπριλίου 1948 (βλ. ἄρθρον 7 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς εἰς τεύχος α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 105/1948 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, σελ. 600), ἐπέδειξεν ἰδιαιτέραν δραστηριότητα κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—56.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐν λόγῳ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, τὸ Γραφεῖον ἤρχισεν ἀλληλογραφίαν μετὰ ξένων κυρίως ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ γραφείων ἐρευνῶν, ὡς καὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκδοτικῶν ὀργανισμῶν, πρὸς ἀνταλλαγὴν καὶ πρωτίστως πρὸς συγκέντρωσιν οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν πληροφοριῶν, στατιστικῶν στοιχείων καὶ αὐτοτελῶν καὶ περιοδικῶν ἐκδόσεων. Προέβη ἐπίσης εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ὕλικοῦ τούτου πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόντων μαθήματα Ὁργανωτικῆς καὶ Ἀνθρωπίνου Παράγοντος. Ὁμοίως ἐταξινόμησε καὶ ἀπεδελτίωσε τὸ αὐτὸ ὕλικόν, πρὸς παραπομπὴν τῶν σπουδαστῶν καὶ τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς εἰς σχετικὴν πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτοὺς θέματα βιβλιογραφίας. Ἐκ παραλλήλου, παρηκολούθησε τὴν οἰκονομικὴν καὶ ὀργανωτικὴν βιβλιογραφίαν τῆς Χώρας, τὴν ὁποίαν, διὰ μὲν τὸ ἔτος 1955 κατεχώρησεν εἰς τὸ τεύχος 3 - 4 τοῦ ἔκτου τόμου τοῦ περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς «Σπουδαί» (σσ. 109 - 111) διὰ δὲ τὸ ἔτος 1956 πρόκειται συντόμως νὰ τὴν δημοσιεύσῃ εἰς τὸ αὐτὸ περιοδικόν. Τοῦτο ἄλλωστε ἐπράξε καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1952 - 54 (βλ. τόμον γ' σσ. 270 - 2 διὰ τὸ ἔτος 1952, τόμον γ' σσ. 662 - 3 διὰ τὸ ἔτος 1953 καὶ τόμον ε', τεύχος 3, σσ. 110 - 112 διὰ τὸ ἔτος 1954), Ἐπιπροσθέτως ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ αὐτὸ περιοδικόν (τόμον σι', τ. 7 - 8 σ. 141) τὴν κατὰ τὸ 1955 ἀγγλοσαξωνικὴν βιβλιογραφίαν στατιστικῆς καὶ οἰκονομομετρικῆς.

Ἡ δραστηριότης τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἐξεδηλώθη καὶ εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν, ἀποκλειστικῶς διὰ δωρεῶν συγγραφέων, ἐκδοτῶν, καθηγητῶν καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν Ἀθηνῶν, τῆς παρ' αὐτῷ ἐιδικῆς βιβλιοθήκης, ἥτις εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντός ἐνδιαφερομένου κατὰ τὰς ὥρας καὶ ἡμέρας λειτουργίας της. Ἦδη τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν ἐπέτυχεν νὰ ἔχῃ τὴν πληρεστέραν ἐν Ἑλλάδι συλλογὴν ὀργανωτικῶν συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ

της ημεδαπής και την στενήν αὐτοῦ συνεργασίαν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας Ὁργανώσεως Ἐργασίας.

Ἡ ἐκ τῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, ὅπως κατὰ τῆ κέντρον ἀνταλλαγῆς πείρας μεταξὺ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων, ἤρχισε νὰ πραγματοποιεῖται ἀπὸ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Ἴδιᾳ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Γραφείου καὶ κυρίως τῆ αἰτήσει ἰδιωτικῶν τινῶν ἐπιχειρήσεων, ἐξητάσθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐπελύθησαν γενικά καὶ εἰδικὰ προβλήματα διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν.

Τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1953 πλαισιῶνον τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν ἐπιτελεῖον διακεκριμένων συνεργατῶν του, προσέφερε καὶ πόλιν δωρεάν τὰς ὑπηρεσίας του. Οὕτω : οἱ κ.κ. Πελ. Κατωπόδης, Κων. Λεοντίδης καὶ Ἀλ. Σπανορρήγας ἐμελέτησαν οἰκονομικά θέματα, δημοσιεύσαντες σχετικὰς ἐργασίας εἰς τὸν ἕκτον τόμον τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί». Ἄλλοι συνεργάται, ὑπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Ἰω. Λ. Χρυσόχοῦ, ἐδημοσίευσαν ἐκάστην Πέμπτην, εἰς εἰδικὴν σελίδα τῆς ἡμερησίας ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «Ναυτεμπορικὴ», εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ἄρθρα, μελέτας καὶ μεταφράσεις ἐπὶ ὀργανωτικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων. Οἱ ἐκ τῶν συνεργατῶν τοῦ Γραφείου κ.κ. Σωτ. Ἀγαπητίδης, Γ. Βασιλειάδης, Σπ. Βασιλείου, Ἀχ. Ἐξαρχος, Παν. Ζακόπουλος, Νικ. Κωνσταντινίδης, Σ. Κωστελέτος, Εὐστ. Μαργαρίτης, Στρ. Παπαϊωάννου, Νικ. Πολύζος, Χαρ. Σμπαρούνης καὶ κυρίως ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τούτου κ. Κλ. Μπανταλούκας ἐδημοσίευσαν εἰς τὸν ἕκτον τόμον τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί» πλείστας βιβλιοκρισίας, οἰκονομικῶν, ὀργανωτικῶν, κοινωνικῶν καὶ στατιστικῶν ἐργασιῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων.

Χάρις εἰς τοὺς ἀνωτέρω συνεργάτας του, τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν ἐπέτυχε νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸν μνησθέντα τόμον τοῦ περ. «Σπουδαί» ἑπτὰ μεταφράσεις ἄρθρων καὶ μελετῶν ὀργανωτικοῦ περιεχομένου, τὰς ἑξῆς :

1. G. A r d a n t : Οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ πλευραὶ τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως (τ. 3 - 4, σσ. 77 - 88).

2. P. B i g a n d : Αἱ ἀπόψεις τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος (τ. 3 - 4, σσ. 92 - 8).

3. P. D r u c k e r : Αὐτοματοποιήσεις, ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις τοῦ β' ἡμίσεως τοῦ 20οῦ αἰῶνος (τ. 5, σσ. 22 - 6).

4. G. H e y w o r t h : Ἡ ἱστορία τῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως (τ. 5 σσ. 39 - 52 καὶ τ. 9 - 10 σσ. 107 - 13).

5. L. D a n t y L a f r a n c e : Ἀπότισις τιμῆς πρὸς τὸν F. W. T a y l o r (τ. 6, σσ. 21 - 37).

6. H. P i l k i n g t o n : Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐργοδοτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος (τ. 3 - 4, σσ. 88 - 92).

7. A. S i e g f r i e d : Ὁ ρόλος τῆς εἰδησεογραφίας εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν (τ. 1 - 2, σσ. 110 - 4).

Εἰς τὴν σειράν πάλιν τῶν αὐτοτελῶν ἐκδόσεων τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν προσετέθησαν κατὰ τὸ ἐν προκειμένῳ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος δύο λιθόγραφοι ἐκδόσεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰω. Λ. Χρυσοχοῦ καὶ τέσσαρες ἀνάπτυποι ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί», αἱ ἀκόλουθοι :

1. Ἰω. Λ. Χρυσοχοῦ . Ὁργάνωσις τῶν ἐπιχειρήσεων. Βιβλίον α', εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν, ἔκδοσις 3η, 1955.
2. Ἰω. Λ. Χρυσοχοῦ : Ὁργάνωσις τῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων, ἔκδοσις 4η, 1955.
3. Α.Σ.Β.Σ. : Τὸ γαλλικὸν λογιστικὸν πλάνον. Μετάφρασις Σ. Βασιλείου, εἰσαγωγή Α. Brunet, πρόλογος Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, 1955.
4. Κλ. Β. Μπανταλούκα : Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας, 1955.
5. Κλ. Β. Μπανταλούκα : Ἐπισκόπησις τῆς προσφάτου ἐν Ἑλλάδι δημοσιονομικῆς ἰσορροπίας καὶ πολιτικῆς, 1956.
6. Κλ. Β. Μπανταλούκα : Ἐξοδα καὶ ἀποζημιώσεις μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, 1956.

Ἐξεδόθησαν, τέλος, ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν καὶ δύο ἀντίτυπα ἐκ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.», τὰ ἐπόμενα :

1. Α.Σ.Β.Σ. : Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων, 1956.
2. Α.Σ.Β.Σ. : Διαγράμματα μελετῶν 1956.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ὡς ἄνω «Κανονισμοῦ πτυχιακῶν ἐξετάσεων» κατέστη ἀναγκαία διὰ νὰ ἐνημερωθοῦν πάντες οἱ τελειόφοιτοι τῆς Σχολῆς περὶ τῆς διαδικασίας ἣτις ἀπαιτεῖται, κατὰ τὸν κανονισμὸν αὐτῆς, διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν πτυχίων των. Εἰδικώτερον, ἐπεδιώχθη νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ ἀνωτέρω περὶ τοῦ τρόπου ἐπιβλέψεως καὶ ὑποβοηθήσεως των ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν σύνταξιν ὑπ' αὐτῶν εἰδικῆς διατριβῆς ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὅπερ οὗτοι ἐκλέγουν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Ἡ ἔκδοσις ἐπίσης τῶν «Διαγραμμάτων μελετῶν» ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἐν προκειμένῳ τελειοφοίτους μερικὰ πρότυπα περιγράμματα διατριβῶν, ἵνα ἔχουν ταῦτα ὑπ' ὄψιν των κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἰδικῶν των.

Βάσει τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, εἰς τὰς κατευθύνσεις τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἀνήκει καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας, διὰ συνδέσεώς της πρὸς τὴν πράξιν. Δι' ὃ καὶ τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ὠργάνωσεν—ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη—πρόγραμμα ἐπισκέψεων τόπων ἐργασίας, ἥτοι ἐργοστασίων, καταστημάτων, ὀργανισμῶν, γραφείων, ἀποθηκῶν κλπ. ὑπὸ τῶν τριτοετῶν σπουδαστῶν. (Διὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο τοῦ ἀκαδ. ἔτους 1955 - 56, βλ. σσ. 1 - 25 τοῦ 13ου τεύχους, τοῦ 3ου ἔτους τοῦ περιοδικοῦ «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.»). Εἰς τοὺς τόπους αὐτούς, οἱ ἀρμόδιοι Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς καὶ ἕτεροι εἰδικοί τῆς πράξεως διεξάγουν ἐπιτόπια καθ' ὁμάδας

μαθήματα εις τούς τριτοετείς σπουδαστάς. "Ίνα μάλιστα αποδειχθῆ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν σπουδαστῶν αὐτῶν καὶ πέραν τῶν ἀναγκαστικῶς περιωρισμένων πλαισίων τῆς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας, ὡς καὶ ἡ συστηματικὴ τακτοποίησις τῶν γνώσεων καὶ σκέψεων του ἐπὶ τῶν ἐπισκέψεων αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται οὗτοι ὅπως συντάξουν μίαν τούλάχιστον ἐκθεσιν σχετικὴν πρὸς ἕνα τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐπισκεφθέντων τόπων ἐργασίας, ἣτις ἐπηρεάζει τὴν βαθμολογίαν των εἰς τὸ μάθημα τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

"Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερον τὰς ἐπὶ πτυχίῳ διατριβὰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ἀφοῦ ἀνεμέτρησε τὰς δυνατότητας τῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ κατὰ τὸ λῆξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, διὰ προσωπικῆς ἐπαφῆς καὶ συζητήσεως αὐτῶν μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου, ἐδέχθη τὴν δῆλωσιν διαφόρων σχετικῶν θεμάτων. Τὰ θέματα ταῦτα περιελαμβάνοντο εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ εἰδικώτερον ἀνεφέροντο : Εἰς τὴν συστηματικὴν διερεύνησιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ τῆς λειτουργίας δεδομένης οικονομικῆς μονάδος ἢ κλάδου ἢ τομέως ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος, τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκονομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινὸς καὶ ἰδίως παρ' ἡμῖν εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην δύο ἢ πλείονων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων, εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἔρευναν οικονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων, εἰς τὴν κριτικὴν παρουσίαν ξένων ἢ ἑλληνικῶν συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἰδίου ἐνδιαφέροντος. Ἐπίσης, τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ἀφοῦ διεπίστωσεν ὅτι οἱ συντάξαντες περιγράμματα διατριβῶν συνέλαβον ὀρθῶς καὶ ἐπρόκειτο ἐπιτυχῶς νὰ χειρισθοῦν τὸ θέμα των, ἐνέκρινεν αὐτά, διὰ νὰ ἐπιτραπῆ εἰς τούς συντάκτας ὅπως μετάσχουν τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων. Τέλος, παρέσχε γενικὰς καὶ εἰδικὰς καθοδηγήσεις εἰς τούς συντάξαντας πτυχιακὰς διατριβὰς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν, καὶ ἐθεώρησεν ἀπάσας τὰς τελικῶς ἐγκριθείσας τοιαύτας. Οὕτω διεσκοπήθη ἡ ἱκανότης τῶν ἀποφοιτησάντων καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπισημονικοῦ τινος θέματος.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Χρειαζόμεθα ἀνθρώπους διατεθειμένους νὰ ὑπηρετοῦν καὶ ὄχι νὰ διατάσσουν· χρειαζόμεθα οἰκονομίαν μὲ σκοπὸν τὸν ἄνθρωπον καὶ νομοθεσίαν μὲ μέτρον τὸν ἄνθρωπον· χρειαζόμεθα νέους ἀνθρώπους, διότι εἶναι νέα ἡ ἐποχὴ, νέα αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ νέα συνθῆκαι τῆς ζωῆς.

ΙΕ' ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Σχολή ἐθεώρησε τὴν Στατιστικὴν ἀπαραίτητον μέρος τοῦ κύκλου διδασκαλίας της πρὸς μόρφωσιν στελεχῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν Ὀργανισμῶν. Οὕτω συνεστήθη ἀπὸ τοῦ 1947 ἡ ἔδρα τῆς Στατιστικῆς ὡς τακτικὴ, χωρισθέντος τοῦ μαθήματος εἰς δύο κλάδους : τὴν Μαθηματικὴν Στατιστικὴν καὶ τὴν Οἰκονομικὴν. Λήγοντος τοῦ 1950, ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐζήτησε νὰ τροποποιηθῇ ὁ Ὀργανισμὸς καὶ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἴδρυσις «Τμημάτων ἐιδικῆς ἐπιμορφώσεως» τῶν τελιοφοίτων καὶ πτυχιούχων τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως.

Τοῦτο δὲν κατέστη δυνατόν, διότι τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἐγκρίνῃ τὸ σχετικὸν Σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καθίστατο δυνατὴ ἡ ὀλοκλήρωσις τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς, καὶ ἡ εὐρυσίς τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δραστηριότητός της.

Κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952 - 53 τὸ Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς λειτουργίας Στατιστικοῦ Φροντιστηρίου εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, ἀπεφάσισεν ὑπ' εὐθύνην του καὶ ἄνευ διατάξεως νόμου νὰ συστήσῃ τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

Εὐτυχῶς ἡ ἀναληφθεῖσα ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ὑπὲρ ἢ παρὰ τὸν νόμον, πρωτοβουλία ἔτυχε τῆς πανηγυρικῆς ἐπικροτήσεως καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ ἀπὸ διαφόρους Δημοσίας Ὑπηρεσίας, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἐπὶ τέλους ἤρχισε νὰ κατανοητῆ ἡ ἀξία τῆς Στατιστικῆς καὶ εἰς τὴν Χώραν μας ὡς μεθόδου ἀσφαλούς διὰ τὴν διαπίστωσιν, ἔρευναν, ἔλεγχον καὶ πρόβλεψιν τῶν ἐν γένει φαινομένων—τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ ἰδίᾳ τῶν γεγονότων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Τέλος τὸ Κράτος, ἀντιμετωπίζον ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ πρόβλημα τῆς στατιστικῆς παρακολουθήσεως τῆς ζωῆς τῆς Χώρας, ἐθέσπισε τὸ ὑπ' ἀριθ. 2615/1953 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος», διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 14, διὰ τοῦ ὁποίου ὀρίζεται ὅτι «Μετ' εἰσήγησιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Σχολῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων δύνανται διὰ Β.Δ. νὰ ἱδρυθοῦν μόνιμοι ἔδραι ἢ Σχολαὶ Στατιστικῆς ἢ νὰ ὀργανωθῶσι φροντιστήρια Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἐνδιαφερομένων ἰδιωτῶν». Ἡλθε δηλαδὴ τὸ Κράτος νὰ ἐπικυρώσῃ νομοθετικῶς τὴν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς ἀναληφθεῖσαν ἐπιστημονικὴν πρωτοβουλίαν καὶ πρωτοποριακὴν δραστηριότητα. Ἡ Σχολή, μὲ ἐπίγνωσιν τοῦ καθήκοντός της ἀπέναντι τοῦ Κρά-

τους, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἰδίᾳ ἀπέναντι τῶν νέων, εἶναι εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος διὰ τὴν συμβολὴν τῆς αὐτῆς εἰς τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου μὲ τὴν Ἰδρυσιν τοῦ Κέντρου.

Αὐτό, ἄλλωστε, ἀποτελεῖ τὴν φιλοδοξίαν τῆς.

Κατὰ τὸ νέον ἔτος ἡ Διδακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Σ.Ε. ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. :

1. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου** Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. ὡς Προέδρου
(ὁδὸς *Μαυρομιχάλη 71*, τηλ. 610.190)
2. **Τρ. Κεραμιδᾶ**, Καθηγητοῦ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε.
(ὁδὸς *Ἀσιτυπαλαίας 26*, τηλ. 870.174)
3. **Ι. Λαμπρούκου**, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
(ὁδὸς *Προύσης 16*, τηλ. 811.901)
4. **Κ. Παπαπάνου**, Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδευσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.
(ὁδὸς *Ἀγ. Μελετίου 104*, τηλ. 827.081)
5. **Ε. Μαργαρίτη**, Καθηγητοῦ τῆς Στατιστικῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὡς Διευθυντοῦ Σπουδῶν.
(ὁδὸς *Σκύρου 55*, τηλ. 876.301)

Οἱ τακτικοὶ Καθηγηταὶ τοῦ Κέντρου εἶναι οἱ κάτωθι :

1. **Ἄλ. Παπᾶς**, Καθηγητῆς Πολυτεχνείου
(ὁδὸς *Πινδάρου 4*, τηλ. 611.746)
2. **Ἀναστ. Παπασπύρου**, Καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου
(ὁδὸς *Πασιέρ 14*, τηλ. 664.290)
3. **Σ. Ἀγαπητίδης**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ραβινὲ 6*, τηλ. 72.876, 54.077)
4. **Κ. Ἀθανασιάδης**, Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς Ν. Δοκίμων
(ὁδὸς *Θόλου*, τηλ. 35.423)
5. **Δ. Κόλιας**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ἀγ. Λαύρας 105*, τηλ. 33.601)
6. **Ε. Μαργαρίτης**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Σκύρου* τηλ. 611.790)
7. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Μαυρομιχάλη 71*, τηλ. 610.190)
8. **Γ. Παπαχατζῆς**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ἰουλιανοῦ 19*, τηλ. 810.796)
9. **Γ. Χαλκιόπουλος**, Καθηγητῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Χατζηγερόστου 9*, τηλ. 91.578)

Ἐπίσης ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἔδωκεν ἐντολὴν διδασκαλίας διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς τοὺς κάτωθι :

1. **Νικ. Σβορώνον**, Διευθυντὴν τῆς Ἐθνικ. Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
(ὁδὸς Μανιζάρου 10, τηλ. 612.168)
2. **Στ. Γερωνυμάκην**, Διευθυντὴν Ὑπηρεσίας Ἐθνικῶν Λογισμῶν
(ὁδὸς Διστόμου 68, Πειραιεύς, τηλ. 30.931)
3. **Γερ. Θεοδωράκην**, Στατιστικὸν Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
(ὁδὸς Νεύτωνος 80, Ἡλιούπολις, τηλ. 30.551)
4. **Μ. Γεωργιάδην**, Τμηματάρχην Ὑπουργείου Ἐμπορίου
(ὁδὸς Σίνα 10, τηλ. 21.580)
5. **Δημ. Κονιδάρην**, Τμηματάρχην Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
(ὁδὸς Ἐργοῖμου 16, Παγκράτι τηλ. 74.720)
6. **Κλ. Μπανταλούκαν**, Διευθυντὴν Γεν. Λογιστηρίου
(ὁδὸς Κεφαλληνίας 33α, τηλ. 575.978)
7. **Γ. Παυλίδην**, Καθηγητὴν Ἀγγλικῆς Γλώσσης
(ὁδὸς Σκιάθου 63, τηλ. 871.961)

Διῶρισεν ἐπίσης ὡς Ἐπιμελητὴν τὸν κ. **Γ. Ἀθανασόπουλον**, πτυχιούχον τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Τὸ Κ.Σ.Ε. ἐλπίζει ὅτι καὶ κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος θὰ δοθῇ σειρά στατιστικῶν διαλέξεων παρὰ ξένων καὶ ἐλλήνων ἐπιστημόνων.

Γραμματεὺς τοῦ Κ.Σ.Ε. ὤρισθη ἡ Δνὶς **Φανὴ Βακαλοπούλου**.

Τὸ λήξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—1956 ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπίσημου καὶ ὠλοκληρωμένης λειτουργίας τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐνεγράφησαν εἰς μὲν τὸ Α' ἔτος σπουδῶν 97, εἰς δὲ τὸ Β'. 76 σπουδασταί. Κατὰ τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Σεπτεμβρίου 1956 τοῦ Α' ἔτους σπουδῶν προήχθησαν ἐκ τοῦ Α' εἰς τὸ Β' ἔτος 25 σπουδασταί κατὰ δὲ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις ἐπέτυχον ἐκ τοῦ Γ' ἔτους 15, κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν ἐπιτυχίας :

1) <i>Παπαστάμου</i> Μαρία	τοῦ Ἀριστείδου
2) <i>Πανταζίδης</i> Νικόλαος	> Πανταζῆ
3) <i>Ἀντωνέας</i> Γεώργιος	> Εὐσταθίου
4) <i>Πορφύριος</i> Ἰπποκράτης	> Κωνσταντίνου
5) <i>Χουρδάκης</i> Ἰωάννης	> Γεωργίου
6) <i>Γκεβέσης</i> Χρῖστος	> Ἀνδρέου
7) <i>Καραμητσόπουλος</i> Νικόλαος	> Δημητρίου
8) <i>Σιάμπος</i> Γεώργιος	> Σπυρίδωνος

9) <i>Σιώλης</i> Παναγιώτης	του Δημητρίου
10) <i>Χρηστίδου</i> Αικατερίνη	» Λουκά
11) <i>Ίαννίδης</i> Έλευθέριος	» Ίωάννου
12) <i>Μιχαηλίδης</i> Δημήτριος	» Παναγιώτου
13) <i>Καλακαιρινός</i> Γρηγόριος	» Χαραλάμπους
14) <i>Χατζηπέτρου</i> Ειρήνη	» Παναγιώτου
15) <i>Καντιάνης</i> Γεώργιος	» Ανδρέου

Εις τούς τρεις πρώτους, τὸ Κ.Σ.Ε. ἀπένειμε χρηματικά βραβεῖα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐπραγματοποιήθησαν τὰ κάτωθι κατὰ Καθηγητὴν ὠριαῖα μαθήματα, φροντιστήρια καὶ ἀσκήσεις :

Παπᾶς Ἀλ.	93
Παπασπύρου Ἀναστ.	63
Ἀγαπητίδης Σωτ.	33
Ἀθανασιάδης Κων.	160
Γερωνυμάκης Στυλ.	29
Θεωδωράκης Γερ.	71
Κονιδάρης Δ.	58
Μαργαρίτης Εὐστ.	79
Σβορώνος Νικ.	34
Χρυσοχοῦ Ίωάν.	16
Χαλκιόπουλος Γεώργ.	15
Παπαχατζῆς Γ.	33
Ἀθανασόπουλος Γ.	61
Παπαῖωάννου Στρ.	18
Γεωργιάδης Μαρ.	18

811

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει ν' ἀτενίσῃ τὸ πρόβλημα πῶς νὰ δημιουργήσωμεν ἓνα πολιτισμὸν ὄχι μονομερῶς τεχνικὸν καὶ ὑλικόν, ἀλλὰ πολιτισμὸν ἀνθρωπιστικόν, ἐκμεταλλευόμενοι συγχρόνως τὰ τεχνικά ἐπιτεύγματα καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου, τὰς ὑλικὰς προόδους καὶ συνάμα τὰ ἠθικά καὶ πνευματικά ἔργα αὐτοῦ.

ΙΣ' ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 16ης Ἰουλίου 1956 ἐνέκρινε τὸν ὑπὸ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν προταθέντα Κανονισμὸν Λειτουργίας τοῦ Κέντρου καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἐξέλεξε τοὺς κάτωθι ὡς μέλη τοῦ προβλεπομένου Συβουλίου τοῦ Κέντρου :

1) Θ. Βαῖδην	Ἐκπρόσωπον	τοῦ Ὑπουργ. Προεδρίας Κυβ)σεως.
2) Δημ. Μωρέτην	>	τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.
3) Νικ. Σταμπολλῆν	>	τοῦ Ὑπουργ. Ἐμπορ. Ναυτιλίας.
4) Νικ. Φωκᾶν	>	Ε.Ο.Τ.
Κωνστ. Δημητριάδην	>	>
Παν. Π. Καραδόνην	>	>
Δημ. Παπαευστρατίου	>	>
Παν. Παπαχελᾶν	>	>
Χαρ. Σφαέλλον	>	>
5) Ἀλ. Σκουρλέτην	>	τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.
6) Ι. Παπαθεοδώρου	>	τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινητων.
7) Τασ. Ζάππαν	>	τῶν Σ.Ε.Κ.
8) Β. Λιάντζουραν	>	τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουριστικῆς Πίσσεως.
9) Γεωργ. Μήλαν	>	τῆς Ὄμοσπονδίας Ἐκδρομικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος.
10) Παν. Νέμπαρην	>	τῆς Ἑλλην. Περιηγητικῆς Λέσχης.
11) Ν. Τζάρτζανον	>	τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄρειβατικοῦ Συνδέσμου.
12) Γεωργ. Γραφιδὸν - Νίδαν	>	τῆς Ἑλληνικῆς Σηπλαιολογικῆς Ἐταιρείας
13) Κ. Παναγιώτου	>	τῆς Βασιλικῆς Ἀερολέσχης τῆς Ἑλλάδος
14) Κ. Μαρομμάτην	>	τῆς ΕΛΠΑ.
15) Παν. Σωτήραν	>	τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελμ. Αὐτοκινητιστῶν Ἑλλάδος.
16) Κλ. Κραντονέλην	>	τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ Ὄμιλου Ἑλλάδος.
17) Μ. Χριστοφῆν	>	τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν τοῦ κλάδου τῆς Ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας.

18) Π. Πολίτην	>	τοῦ Συνδέσμου Τουριστικῶν Γραφείων.		
19) Ν. Γαργαλίδην	>	τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελματῶν.		
20) Σπ. Παπαθωμᾶν	>	τοῦ Τουριστικοῦ καὶ Ξενοδοχειακοῦ Τύπου.		
21) Π. Μυλῶφ	>	τῆς Ἑλληνικῆς Φωτογραφικῆς Ἐταιρείας.		
22) Σ. Ἀγαπητίδην		Ὡς ἀρμόδιον Καθηγητὴν τῆς Α.Σ.Β.Σ.		
Ἄριστ. Καλλιαβᾶν	>	>	>	>
Χρ. Κανελλόπουλον	>	>	>	>
Γεωργ. Κασισίπην	>	>	>	>
Ι. Κουτσογιάννην	>	>	>	>
Φρ. Λέτσαν	>	>	>	>
Εὐστ. Μαργαρίτην	>	>	>	>
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου	>	>	>	>
Κωνστ. Σημαντήραν	>	>	>	>
Ι. Φράγκον	>	>	>	>
23) Νικ. Αἰγινήτην		Ὡς ἀσχολούμενον μὲ τὸν Τουρισμὸν		
Ἄλ. Ἀργύρην	>	>	>	>
Σ. Ζορμπᾶν	>	>	>	>
Δημ. Κατσώνην	>	>	>	>
Ἄλ. Μωρέττη	>	>	>	>
Παῦλον Παλαιολόγον	>	>	>	>
Φοιβ. Παπαχρυσάνθου	>	>	>	>
Διον. Ρώμαν	>	>	>	>
Ἄλεξ. Σολωμόν	>	>	>	>
Κ. Στούρναν	>	>	>	>

Τὸ ὑπὸ τοῦ προγενεστέρου Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν ἐκλεγέν Προεδρεῖον, ὄπερ ἐνάσκει τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου τοιοῦτου, ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

Πρόεδρος τοῦ ΚΤΜ, ὁ Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Κ. Σημαντήρας.

Α' Ἀντιπρόεδρος τοῦ ΚΤΜ, ὁ Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, κ. Ἰ. Κουτσογιάννης, καὶ **Β'** Ἀντιπρόεδρος ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Δ/τῆς Α' κ. Θ. Βαῖδης.

Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ΚΤΜ, ὁ κ. Νικ. Αἰγινήτης.

Χρῆθ Εἰδικῆς Γραμματέως ἔχουν ἀνατεθῆ εἰς τὴν Δίδα Μαρίαν Παπαστάμου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ΚΤΜ δέχεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 (Τηλ. 34-166) καθ' ἐκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν καὶ ὥραν 18.00—20.00, ὁ δὲ Γεν. Γραμματεὺς καθ' ἐκάστην Τρίτην 11.00—12.30 καὶ Παρασκευὴν 16.00—17.30 ὥραν.

ΙΖ' ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ *

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν μορφήν τοῦ ἀνωτάτου Ἰδρύματος Ἑπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐπραγματοποιήθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1947 (Φ.Ε.Κ. ὑπ' ἀριθ. 32)8-2-47).

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρήλθον ἑννέα περίπου Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη καὶ εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἡ Σχολή, παρὰ τὰς ἐναντίον της ποικίλας καὶ ἀνεκδιηγῆτους ἀντιδράσεις, ὄχι μόνον ἐνεφάνισε ἕν ἄρτιον ἐκπαιδευτικὸν ἔργον, ἀλλὰ καὶ προσεπάθησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν κοινωφελῆ μορφωτικὴν της δράσιν καὶ ἔξω τῶν σπουδαστῶν, διὰ διαλέξεων καὶ μελετῶν ἐπὶ ἐνδιαφερόντων τῆν Χώραν προβλημάτων, ὡς καὶ διὰ δημοσιευμάτων, τινὰ τῶν ὁποίων ἐνεφάνισαν καὶ ἐξήτασαν διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, θέματα

(*) Θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον νὰ δημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα ἀπόσπασμα τῆς ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1954 ἀναφορᾶς τῆς ἐπὶ τῶν Δημοσιευμάτων Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία νομίζομεν, ὅτι ἀποτελεῖ ἐξαιρετικῆς σημασίας στοιχεῖον διὰ τὸν μελετητὴν τῆς πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας μας, δεδομένου ὅτι ἡ Σχολή ἐπέστη νὰ διακόψῃ τὸσον τὰς ἐκδόσεις της ὅσον καὶ τὰς διαλέξεις της !!!

«Διὰ τῶν περιοδικῶν της καὶ τῶν ἐκδόσεών της ἡ Σχολή προσπαθεῖ :

α) νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Πατρίδος μας, ὡς > εἶναι ἐπιτακτικόν της χρέος.

β) νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν σπουδαστῶν διὰ γενικώτερα θέματα καὶ νὰ ἀσκήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν μελέτην ἐξωσχολικῶν βιβλίων. Τοῦτο > ἐπίσης εἶναι ἐπιτακτικόν της χρέος, πολὺ δὲ περισσότερον διότι οἱ νέοι > παρότι φοιτοῦν εἰς ἀνώτερα σχολεῖα, δὲν ἔχουν ἀγαπήσει τὸ βιβλίον.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἴμεθα παραπολὺ ὑπερήφανοι διὰ τὰς ἐκδόσεις > μας, διὰ τὸ ἔργον μας, τὸ ὁποῖον πάντες ἀναγνωρίζουν. Ἡ Σχολή > πτεύει ὅτι πράγματι εἶναι ἕν ἐθνικόν, ἐλεύθερον, ἀνώτατον πνευματικόν > Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ ὄχι μόνον ἦθος εἰς τοὺς > νέους, ἀλλὰ καὶ νὰ μεταδώσῃ γνώσεις καὶ πέραν τῶν περιορισμένων πε- > δίων τῶν μαθημάτων ὄχι μόνον εἰς τοὺς σπουδαστάς της, ἀλλὰ καὶ εἰς > εὐρύτερον κοινόν.

Ἀνεξαρτήτως τῆς ἠθικῆς πλευρᾶς τοῦ ζητήματος, ἥτις εἶναι καὶ ἡ > κυρίως ἔχουσα ἀξίαν, τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα τῆς Σχολῆς οὐδόλως ἐπιβα- > ρύνει τὴν λοιπὴν της λειτουργίαν, ἀντιθέτως δὲ ἔχει καταλείπει περισ- > σευμα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπετεύχθη :

α) διότι τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα τῆς Σχολῆς δὲν ἐπεβαρύνθη οὐδὲ > μὲ μίαν δραχμὴν δι' ἀμοιβῆν τῆς πνευματικῆς ἐργασίας τῶν συγγραφέων, > πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Σχολή εἶναι βαθύτατα εὐγνώμων.

β) διότι τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα δὲν ἐπεβαρύνθη μὲ ἀμοιβὰς τὸσον > τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τοσοῦτον ἀπασχολουμένου μὲ τὴν ἔμπνευσιν,

ἐξαιρετικῆς διὰ τὴν ζωὴν τοῦ τόπου σημασίας.

Εἰς σειρὰν πρωτοτύπων, ἢ καὶ ἐκ μεταφράσεως, μελετῶν τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν» τῆς Σχολῆς ἐξετάσθησαν, διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, κοινωνιολογικά, οικονομικά, ὀργανωτικά, διοικητικά καὶ λογιστικά ζητήματα. Ἐξ ἄλλου, αἱ παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐπὶ μαθημάτων τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι διδασκομένων συνεπλήρωσαν τὴν πνευματικὴν συμβολὴν τῆς Σχολῆς.

Συμμορφουμένη ἐξ ἑτέρου ἡ Σχολὴ πρὸς τὴν ὀρθὴν καὶ γόνιμον παράδοσιν τῶν ἀνωτέρων πνευματικῶν Ἰδρυμάτων ὄλου τοῦ κόσμου, ἐξέδωκε τὰς δύο Ἐπιστημονικὰς τῆς Ἐπετηρίδας, αἱ ὁποῖαι εἰς 716 σελίδας περιέλαβον 29 πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τῆς.

Τέλος, ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950-1951 ἡ Σχολὴ ἀπέφασίσε τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ τῆς ὀργάνου «Σπουδαί», τὸ ὁποῖον τακτικῶς—πρᾶγμα ὄχι τόσον σύνηθες δυστυχῶς εἰς τὸν τόπον μας—ἐκδίδεται ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον.

Μὲ τὰς ἐκδόσεις τῆς ἡ Σχολῆς, χωρὶς καμμίαν βοήθειαν οικονομικὴν οὔτε ἀπὸ τὸ Κράτος οὔτε ἀπὸ ἰδιώτας—ἐξαίρεσιν φωτεινὴν ἀποτελεῖ ἡ συμπαράστασις τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς—ἐκτελεῖ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ πνευματικὸν τῆς χρέος ἀπέναντι τοῦ τόπου αὐτοῦ μὲ συνέπειαν

> καθοδήγησιν, διόρθωσιν, ἔλεγχον τῶν δημοσιευμάτων, οὔτε τοῦ Προϊσταμένου τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν» μετὰ τόσου ζήλου ἀφωσιωμένου εἰς τὸ ἔργον του καὶ ἀναλίσκοντος ὄχι ὀλίγας ὥρας καθ' ἡμέραν δι' αὐτό.

Κύριε Πρόεδρε,

> Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς εἶναι πολὺ ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἐκτελεσθεῖσαν ἐκδοτικὴν ἐργασίαν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δυστυχῶς δὲν θὰ συναντήσετε εἰς ἄλλα πνευματικὰ Ἰδρύματα. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπετελέσθη, > χωρὶς οἱ Καθηγηταὶ νὰ ἔχουν καὶ τὰ ἄλλα πλεονεκτήματα τῶν Καθηγητῶν τῶν λοιπῶν Ἰδρυμάτων.

> «Ἡ μόνη τῶν ἀμοιβῆς εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐργασίας αὐτῆς καὶ ἡ ὑπόσχεσις ὅτι θὰ εὐρεθῶν τὰ μέσα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἐκδοτικῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς. Ἡ πνευματικὴ κίνησις τῆς «Χώρας τῶν Γραμμάτων» εἶναι δυστυχῶς τόσον μικρά, ὥστε πρᾶγμα πᾶς > Ἕλληνα νὰ αἰσθάνεται ἐθνικὴν ἐντροπὴν καὶ λύπην διὰ τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν. Τὰ πνευματικὰ Ἰδρύματα ἔχουν χρέος νὰ συντελέσουν εἰς > τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πνευματικῆς κινήσεως, ὅπως καὶ τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ τὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ τὰ ἐνισχύσῃ, ὅπως φρονῶ ὅτι ἔχει ὑποχρέωσιν καὶ νὰ τὰ ἐλέγξῃ διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀδιαφορίαν καὶ ἀμέλειάν > των. Ἀντίθετος ἐκδοχὴ εἶναι ἀντιπνευματικὴ καὶ ἐθνικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἀπαράδεκτος.

> «Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ θεωρεῖ ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ὑλικὴν του ἐνίσχυσιν διὰ τὴν ἐκδοτικὴν τῆς προσπάθειαν.

> «Ἡ Σχολὴ ἐπ.τελεῖ τὸ χρέος τῆς καὶ ὄνειροπολεῖ μίαν ἡμέραν νὰ ἔῃ οικονομικὰ μέσα ἐπαρκῆ, ὥστε νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴ τὰς παραδόσεις τῶν > κ.κ. Καθηγητῶν διὰ νὰ μειώσῃ κατὰ σημαντικὸν ποσὸν τὸ κόστος των > καὶ νὰ καταστήσῃ τὰ ἀκαδημαϊκὰ βοηθήματα ἀπολύτως προσιτὰ καὶ ἐν > ταυτῷ ὑποχρεωτικὰ εἰς πάντας τοὺς σπουδάζοντας».

καί μετριοφροσύνην, ἀλλὰ καί πλήρη συναίσθησιν τῆς συμβολῆς τῆς. Ἡ Σχολή οὕτω ἐπιτελεῖ τὸ χρέος τῆς ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους, καθόσον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημά τῆς. Κατ' αὐτήν, ἡ μόρφωσις καὶ ἡ διαπαιδαγώγησις τῶν νέων καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων μετὰ τὰς ἐργασίας τῆς σκοπὸν κύριον ἔχει τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ του ἐπιπέδου, παραλλήλως πρὸς τὴν βελτίωσιν τοῦ ὕλικου του ἐπιπέδου.

Οὕτως ἡ Σχολή δὲν περιορίζεται εἰς τὴν στενὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας διδασκαλίαν. Δὲν εἶναι κλειστὸν πνευματικὸν Ἴδρυμα, ἀλλὰ Ἴδρυμα παντοιοτρόπως ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκτινοβολήσῃ τὴν Γνώσιν καὶ τὴν Ἀλήθειαν. Δι' αὐτὸ εἶναι, πράγματι, Ἐθνικὸν Ἴδρυμα. Ἡ Σχολή οὔτε εἶναι οὔτε δύναται νὰ καταστήῃ Ὁργανισμὸς ἀνήκων εἰς άτομα ἢ ἐξυπηρετικὸς ὠρισμένων ἐπιστημονικῶν ἢ πολιτικῶν ἀπόψεων. Ἐχει τὰς θύρας ἀνοικτάς εἰς πάντας, διότι τὴν Γνώσιν καλλιέργει, τὴν Ἀλήθειαν ἀναζητεῖ καὶ τὴν Πρόοδον ἐξυπηρετεῖ. Παραμένει ἀναντίρρητον δι' αὐτὴν τὸ ἀξίωμα ὅτι «ἐθνικὸν εἶναι ὅ,τι ἀληθινὸν καὶ ὅ,τι προοδευτικόν». Αἱ 3522 σελίδες τῶν τόμων τῶν «Σπουδῶν» ἀποδεικνύουν τοῦτο περιτράνως, καθὼς ἄλλως τε ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἐκδόσεις τῆς, ὅπως ἀναμφισβητήτως καὶ ὅλαι αἱ ποικίλαι πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις τῆς.

Αἱ «Σπουδαί» ἔκλεισαν τὸ Στ' ἔτος. Ὁλιγοχρόνιος βεβαίως ἱστορία διὰ τὴν ὁποίαν ὅμως δικαίως ὑπερηφανεύεται τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, οἱ Καθηγηταί τῆς, οἱ Συνεργάται τῆς, οἱ σπουδασταί τῆς. Πέραν ἀπὸ συμφέροντα καὶ ἀπὸ πάθη, ἀπὸ ἀντιζηλίας καὶ στενόκαρδον πνεῦμα, ἀπὸ ἐπιστημονικῆς διαφωνίας καὶ ἀντιθέσεις ἡ Σχολή συνεχίζει τὸ πνευματικὸν τῆς ἔργον. «ὀρθοτομοῦσα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας». Οἱ ἐν τῇ Σχολῇ ἐργαζόμενοι γνωρίζουν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ χαρὰ νὰ ἴσταται κανεὶς εἰς τὸ ὑψηλὸν βῆθρον τοῦ καθήκοντος καὶ νὰ ἀτενίζῃ τὰ προβλήματα ὡς Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ ἐπιστημονικός, ὁ ἐπιχειρηματικός, ὁ ὑπαλληλικὸς καὶ ὁ σπουδαστικὸς κόσμος—ὅλοι ὅσοι μετὰ τὸσον ἐνδιαφέρον καὶ τόσῃν ἐκτίμησιν παρακολουθοῦν τὴν γενικὴν προσπάθειαν τῆς Σχολῆς—θὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῶν ἐκδόσεών μας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν πολύτιμον καὶ νέον, πολλάκις, περιεχομένου πνευματικὴν εἰσφορὰν εἰς τὸν τόπον μας. Ἡ συμπαραστάσις ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἐθνικὴν αὐτὴν προσπάθειαν θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἐπιβράβευσιν τῶν κόπων καὶ θυσιῶν τῆς Σχολῆς.

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἀσχολούμενον μετὰ θέματα οἰκονομικά, καὶ τεχνικά, σεμνυνόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἐκάλυψε σοβαρὸν κενὸν τῆς μεταπολεμικῆς ἐπιστημονικῆς διανοήσεως ἐν τῇ Χώρᾳ μας εἰς τὸν τομέα ἰδίως τῶν προβλημάτων παραγωγῆς. Διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ μας ἐμελετήθησαν τὰ νέα προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παρά-

γοντος, τῆς ὀργανώσεως ἐργασίας, τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων κλπ. Βεβαίως καὶ ἄλλα περιοδικὰ ἐπιστημονικὰ ἐξεδόθησαν κατὰ τὰ συναπτά ἔξ ἔτη τῆς ἐκδόσεως τῶν «Σπουδῶν» καὶ ἐκδίδονται εἰσέτι, τὰ πλεῖστα δὲ τούτων εἶναι ἀξιολογώτατα καὶ τιμοῦν τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην.

Τολμῶμεν ὁμῶς νὰ νομίζωμεν ὅτι ἡ προσφορὰ τῶν «Σπουδῶν» εἶναι λυσιτελεστέρα καὶ διὰ τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὸ ἐπιστημονικόν τοῦτο ὄργανον τὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα δὲν ἐξετάζονται καθ' ἑαυτὰ μόνον, ἀλλὰ θεωροῦνται εἰς τὴν γενικωτέραν των τοποθέτησιν καὶ ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἑλληνικῶν προβλημάτων. Οὕτως ἡ ἀνάδειξις ὀρθολογικῶν μεθόδων ἐπιστημονικῆς θεωρήσεως τῶν προβλημάτων τούτων προάγεται ἀποδοτικώτερον καὶ συνεπῶς, ἐπωφελέστερον διὰ τὴν Χώραν μας.

Εἰς τοῦτο δὲν συμβάλλει ὀλίγον καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἐν λόγῳ περιοδικόν ἀποτελεῖ πράγματι ἐλεύθερον βῆμα ἀναδείξεως τῆς ἐπιστημονικῆς σκέψεως — ἐντὸς τῶν αὐστηρῶν πλαισίων τῆς κριτικῆς θεωρήσεως τῶν πραγμάτων — καὶ εἶναι δύσκολον εἰς τὰς ἡμέρας μας, καθ' ἅπαντα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη, νὰ ἀνεύρητις πολλὰ ἀνάλογα παραδείγματα.

Αἱ «Σπουδαί», ἐκκινήσασαι ὡς διμηνιαία περιοδικὴ ἔκδοσις, κατέστησαν κατὰ τὸ Στ' ἔτος τῆς ἐκδόσεως των μηνιαῖαι. Οὕτω καθ' ἕκαστον ἔτος καταρτίζεται ὀγκώδης τόμος ὑπερπεντήκοντα τυπογραφικῶν φύλλων, διὰ τῶν σελίδων τῶν ὁποίων ἡ ἐκλεκτοτέρα ἑλληνικὴ διανόησις παρελαύνει φιλοσοφημένα, ἐμβριθῆ καὶ γόνιμος, ἐπὶ θεμάτων οικονομικοῦ, κοινωνιολογικοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ καὶ τεχνικοῦ περιεχομένου ἐκ τῶν πλέον ζεόντων διὰ τὴν ἐνεστώσαν παραγωγικὴν θέσιν τῆς Χώρας μας καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ πληθυσμοῦ της.

Εἰδικὰ ὀγκώδη τεύχη ἀφιερωμένα εἰς συγκεκριμένα παραγωγικά προβλήματα, εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν, εἰς τὸν τουρισμόν, εἰς τὴν στατιστικὴν, εἰς τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν ἀπετέλεσαν σταθμὸν ἐν τῇ ἑλληνικῇ πνευματικῇ κινήσει καὶ κατέδειξαν πόσον ὑπῆρξεν εὐτυχὴς ἡ ἔμπνευσις τῆς ἐκδόσεως των.

Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τετραετίαν ἐξεδόθησαν οἱ κάτωθι τόμοι:

Γ' τόμος	1952/1953	σελ.	670
Δ' »	1953/1954	>	416
Ε' »	1954/1955	>	864
Στ' »	1955/1956	>	943

ἦτοι τὸ ὅλον 2.893

Τ Α Ν Ε Α Τ Η Σ Α . Σ . Β . Σ .

Κατὰ τὸ ἔτος 1952/3 κατηργήθη τὸ εἰδικὸν τμήμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Σχολικὴ μας Ζωὴ» τοῦ περιοδικοῦ μας «Σπουδαί» τὸ ὁποῖον τοιουτοτρόπως κατέστη καθαρὸν ἐπιστημονικόν ὄργανον τῆς Σχολῆς.

*Αντί τῆς ὡς ἄνω «Σχολικῆς Ζωῆς» ἐξεδόθη εἰδικὸν πληροφορικὸν τῆς Σχολῆς μας ὄργανον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Νέα τῆς Α. Σ. Β. Σ.», τοῦ ὁποῖου ἐξεδόθησαν μέχρι σήμερον τὰ ὑπ' ἀριθ. 17 τεύχη σχήματος 58X86 ἐκ σελίδων ἐν ὄλῳ 1216.

Α' τόμος	1953/1954	σελ.	470
Β' »	1954/1955	»	351
Γ' »	1955/1956	»	395

ἤτοι τὸ ὄλον 1.216

Πᾶς Σπουδαστῆς ἐγγραφόμενος εἰς τὴν Σχολὴν λαμβάνει τὸ ὡς ἄνω περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται δωρεάν ἐπίσης εἰς τοὺς φίλους τῆς Σχολῆς καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας καὶ Μέσας Σχολάς.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἔκδοσις τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν» αὐτῆς. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο ἀπετέλεσεν ἀληθὲς ἐκπαιδευτικὸν γεγονός καὶ ὡς τοιοῦτον ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπιστημονικοῦ κοινοῦ. Πράγματι, εἰς ἓνα τόμον 228 σελίδων, μεγάλου ἐγκοπίου σχήματος, συνεκεντρώθησαν ὄχι μόνον ὄλαι αἱ ἀφορῶσαι τὴν Ἴδρυσιν, τοὺς σκοποὺς καὶ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς διατάξεις ἀλλὰ καὶ πᾶσα λεπτομερὴς πληροφορία ἐπὶ τῶν ἐπιδιώξεων καὶ τῆς θέσεως τῆς Σχολῆς μεταξύ τῶν ὁμοτίμων τῆς Ἰδρυμάτων τῆς Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως, τῶν ὑποχρεώσεων τῶν σπουδαστῶν, τῶν κανονισμῶν διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων κλπ.

Ἡ κατάταξις τῆς ὕλης, ἡ κωδικοποίησις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἡ ὄλη διάταξις τοῦ κειμένου ἀποτελοῦν εὐτυχή σύλληψιν καὶ ἐκτέλεσιν εὐμεθόδου ἐγχειριδίου παρέχοντος πᾶσαν χρήσιμον πληροφορίαν, τόσον εἰς τὸν σπουδαστὴν ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς ξένον ἀναγνώστην.

Δὲν εἶναι ἀπὸ τὰς μικροτέρας ἀρετὰς τοῦ πολυτίμου τούτου ἔργου, τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν παρέχονται ξηραὶ αἱ διατάξεις ἀλλὰ καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια νὰ ἐμφυσηθῇ εἰς τὸν ἀναγνώστην τὸ πρωτοπόρον πνεῦμα τῆς Σχολῆς καὶ νὰ φωτισθῇ τὸ ἔργον τῆς εἰς ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν ἰδιομορφίαν τῆς ἐν τῇ Χώρας μας. Ἐν δὲ ἀπὸ τὰ σημαντικὰ μεταξύ τῶν σημείων τούτων εἶναι ἡ ἀνωτέρα ἀνθρωπιστικὴ ἀντίληψις καὶ τὸ γνήσιον φιλελεύθερον πνεῦμα, τὰ ὁποῖα διέπουν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς καὶ καθοδηγοῦν Διοικοῦντας καὶ Διδάσκοντας εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς προσπάθειάς των.

ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ

Ἡ Σχολή ὑπερφηανεύεται ἀκόμη διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀναληφθεῖσαν πρωτοβουλίαν νὰ ἀναπτύξη καὶ εἰς τὴν Χώραν μας τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν διαφόρων μονάδων τῆς οἰκονομίας ὥστε νὰ ὑποβοηθηται ἐνεργῶς διὰ τῆς λογιστικῆς πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἐπαύξησιν τῆς παραγωγικότητος.

Εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένας Χώρας ἔχουν ἤδη ἐπικρατήσῃαι ἀντιλήψεις αὐταὶ διὰ τῶν σχεδίων ταξινομημένης τηρήσεως καὶ ἐνοποιήσεως τῶν λογαριασμῶν—ἢ ἄλλως «Λογιστικῶν Σχεδίων» ἢ «Λογιστικῶν Πλάνων» καλουμένων—καὶ τῆς διὰ νόμων ἐπιβολῆς τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων. Ὁ θεσμὸς τοῦ Λογιστικοῦ Πλάνου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοὺς θεσμοὺς τῶν Ὁρκωτῶν Λογιστῶν καὶ τῶν Φορολογικῶν Κωδίκων, συνιστᾷ, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἰδεῶδες δημοσιονομικὸν μέτρον ἀκριβοδικαίας καὶ ἀντιγραφειοκρατικῆς βεβαιώσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς κατανομῆς τῶν φορολογικῶν βαρῶν εἰς τὸν πληθυσμὸν ἐκάστης Χώρας, κατὰ τρόπον βοηθοῦντα τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῆς παραγωγικότητος.

Ἡ Σχολή ἔχει μεταφράσει καὶ ἐπεξεργάζεται τὸ Γιουγκοσλαβικὸν καὶ Ἑλβετικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον καὶ προσεχῶς θέλει ἐκτύπώσει ἀμφότερα. Ἡ Σχολή ἐπωφελεῖται τῆς παρουσίας εὐκαιρίας διὰ νὰ τονίσῃ διὰ μίαν ἔτι φοράν τὰς θερμάς της εὐχαριστίας πρὸς τὸν διακεκριμένον Διευθυντὴν τοῦ ΟΧΟΑ κ. Σπύρον Βασιλείου, διότι ἄνευ ἀμοιβῆς τινος ἔχει ἀναλάβει τὸ μέγα τοῦτο μεταφραστικὸν ἔργον.

Ἐξεδόθη ἐπίσης τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον, κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἰδίου κ. Σ. Βασιλείου, ἐκ τῆς ἐπισήμου γαλλικῆς ἐκδόσεως τοῦ 1950 μετὰ προλόγου τοῦ εισηγητοῦ αὐτοῦ καὶ φίλου τῆς Σχολῆς Καθηγητοῦ κ. André Brunet. Τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον εἶναι τὸ Β' τεύχος τῆς ὡς ἄνω σειρᾶς.

ΤΟ Α' ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἡ Ἄνωτέρα Σχολή Βιομηχανικῶν Σπουδῶν—ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐκπαιδευτικῶν της σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων—προῆλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐν Γενεύῃ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας διὰ τὴν ὀργάνωσιν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα του, ἐνός «Δεκαημέρου Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς», μὲ τὸν διττὸν σκοπὸν νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον περὶ τὰ ζέοντα προβλήματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ἐργασίαν ὑπὸ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ Διεθνoῦ Γραφείου Ἐργασίας ἀφ' ἐνός ἐμπειρογνομόνων εἰς Ἀφγανιστάν καὶ Λιβύην καὶ ἀφ' ἐτέρου δι' εὐρυτέρας σπουδᾶς ἢ δι' εἰδικᾶς ἀποστολάς.

Ἡ προεδρεία τοῦ «Δεκαημέρου» ἀνελήφθη ὑπὸ τοῦ τέως Ὑπουργοῦ

γοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἄλλοτε Καθηγητοῦ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἐν τῇ Α.Σ.Β.Σ. κ. Στεφάνου Στεφανοπούλου, εὐγενῶς ἀποδεχθέντος τὴν οἰκείαν παράκλησιν τῆς Σχολῆς.

Ἐκάστης ὁμιλίας παρεκλήθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν προεδρείαν τῆς συγκεντρώσεως καὶ τὴν εἰσήγησιν εἰδικὸς ἐπὶ τοῦ θέματος ἐπιστήμων.

Αἱ ἀνωτέρω διαλέξεις μετὰ τῶν σχετικῶν εἰσηγήσεων τῶν προεδρευσάντων κατὰ τὰς συγκεντρώσεις ἐδημοσιεύθησαν εἰς εἰδικὸν τόμον ἐκ 200 σελίδων τυχόντα ἐξαιρετικῶς ἐπαινετικῶν κρίσεων.

Συμμετέχουσα ἡ Σχολὴ εἰς πᾶσαν κίνησιν ἀποβλέπουσαν νὰ προβάλλῃ τὰ ἔθνικα ζητήματα εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν πλαίσιον ἐστάθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν Πανευρώπην καὶ ἐξέδωκε τέσσαρα τεύχη εὐρωπαϊκοῦ περιεχομένου ἐκ σελ. 72.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπερήφανος διότι κατὰ τὴν λήξαν περίοδον ἀποπερατώθη ἡ ἔκδοσις τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν», ὁ ὁποῖος τιμᾷ τὴν Ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀξιοῖ ὅτι κατέχει τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰ ἀντίστοιχα δημοσιεύματα τῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης.

ΑΝΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ. ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1955-56

Α' Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΣΠΟΥΔΑΙ»

1. Α.Σ.Β.Σ. : Τὸ γαλλικὸν λογιστικὸν πλάνον. Μετάφρ. Σ. Βασιλείου, εἰσαγωγή Α. Brunet, πρόλογος Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, 1955.
2. Α.Σ.Β.Σ. : Α' δεκαήμερον σπουδῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς, 1955.
3. Α.Σ.Β.Σ. : Α' δωδεκαήμερον τουριστικῆς βιομηχανίας, 1955.
4. Χ. Ν. Ἀγαλλοπούλου : Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, 1955.
5. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Ἀγγλοελληνικὸν γλωσσάριον τῶν στατιστικῶν ὄρων, 1955.
6. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Γραμμικὴ παλινδρόμησις καὶ συντελεστῆς συσχετίσεως, 1955.
7. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Προσδιορισμὸς τοῦ μέρους τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν ὄρων τοῦ ἐμπορίου, 1955.
8. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Αἱ ἐξισώσεις διαφορῶν ἐν τῇ οἰκονομετρίᾳ, 1956.
9. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Διαθέσιμα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι παρ' ἡμῖν, 1948 - 1954, 1956.

10. **Γ. Κ. Βλάχου** : Κράτος και κοινωνία, κατά την θεωρίαν τῶν «ἴσων», 1956.
11. **Κ. Δ. Γεωργούλη** : Τοποθέτησις τῆς κοινωνιολογίας, φιλοσοφική καὶ μεθοδολογική, 1956.
12. **Π. Β. Δερτιλῆ** : Κριτικὴ Ἰταλικῆς ἐκδόσεως περὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, 1955.
13. **Κλ. Β. Μπανταλούκα** : Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας, 1955 (*Ἐκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
14. **Κλ. Β. Μπανταλούκα** : Ἐπισκόπησις τῆς προσφάτου ἐν Ἑλλάδι δημοσιονομικῆς ἰσορροπίας καὶ πολιτικῆς, 1956 (*Ἐκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
15. **Κλ. Β. Μπανταλούκα** : Ἐξοδα καὶ ἀποζημιώσεις μετακινουμένων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, 1956 (*Ἐκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
16. **Κ. Στρ. Παπαϊωάννου** : Ἡ θεωρία τῆς κοινωνικῆς πάλης, πραγματικότητα καὶ μῦθος, 1955.
17. **Κ. Στρ. Παπαϊωάννου** : Βιομηχανία καὶ κοινωνία, ὁ Μάρξ καὶ ἡ διαλεκτικὴ τοῦ καπιταλισμοῦ, 1956.
18. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου** : Οἱ γενεσιουργοὶ λόγοι τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, 1956.
19. **Ἡ. Πέριτς** : Ἡ ἐργασιολογία ὡς συνθετικὴ ἐπιστήμη περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Μεταφρ. Ν. Κατραμάδου καὶ Α. Καπετανάκη, 1956.
20. **Κ. Γ. Πληθείδου καὶ Β. Ν. Μεταξά** : Εἰσαγωγή εἰς τὴν μαθηματικὴν οἰκονομικὴν ἀνάλυσιν, 1956.
21. **Ν. Ι. Πολύζου** : Ἡ ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων, 1956.

Β' Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΝΕΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.»

22. **Α.Σ.Β.Σ.** : Τὸ κέντρον τουριστικῶν μελετῶν, 1956.
23. **Α.Σ.Β.Σ.** Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων, 1956.
24. **Κ. Α. Ἀθανασιάδου** : Δειγματοληψία κατὰ στρώματα, 1956.
25. **Κ. Ζησιμοπούλου** : Ὁ τουρισμὸς γενικῶς, 1956.
26. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου** : Ὑπὲρ τῆς Α.Σ.Β.Σ. πραγματικοὶ λόγοι, ὑποθήκαι, παραινέσεις καὶ ὁδηγίαι, 1956.
27. **Γ. Ι. Πεσμαζόγλου** : Τὸ πρόβλημα τῆς Εὐρώπης, 1956.

ΙΗ' ΔΙΑΦΟΡΑ

α') Σχέσεις μετά του ΄Εξωτερικού

΄Ως και κατά τὸ παρελθόν, ἡ Σχολή μας κατά τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953—1954 ἐξηκολούθησε καὶ ἀνέπτυξε τὰς πνευματικὰς τῆς σχέσεις μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀντιήλλαξε μετ' αὐτῶν ἀπόψεις ἐπὶ τῶν καλυτέρων μεθόδων διδασκαλίας. Ἰδιαιτέρως ἡ Σχολή μας εὐχαριστεῖ τὴν CEGOS (Comité d'Organisation Scientifique), τὸ Centre de préparation des affaires (C.P.A.) καὶ τὴν Ecole d'organisation scientifique du Travail (EOST) διὰ τὰ πολύτιμα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσίν τῆς.

Αἱ σχέσεις αὗται, ἐκτὸς τοῦ ὅτι προάγουν τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας ἔργον, ἔχουν δημιουργήσει τὴν καλυτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τὴν συντελουμένην προσπάθειαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐντὸς τοῦ πλαισίου ὅχι μόνον τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν ἀποψέων καὶ μεθόδων, ἀλλὰ καὶ τῶν νεωτέρων δεδομένων τῆς Ἐπιστήμης.

Οἱ ὑπότροφοί μας εἰς Παρισίους, ὡς καὶ οἱ μεταβάντες δι' εὐρυτέρας σπουδὰς εἰς Βέλγιον καὶ Ἀμερικὴν, διεπίστωσαν ὅτι ἡ Σχολή ὅχι μόνον εἶναι εὐφήμως γνωστὴ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ ὅτι εἶναι ἐνήμερος τῶν τελευταίων προόδων τῆς ἐπιστήμης.

β') Τὸ ἐτήσιον δεῖπνον τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς

Τὴν ἑσπέραν τῆς 29ης Νοεμβρίου ἐδόθη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἀθηναῖον Μέλαθρον» τὸ ἐτήσιον δεῖπνον τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρεκάθησαν εἰς αὐτὸ οἱ ὑπουργοὶ τῆς Βιομηχανίας κ. Βασιλικὸς καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τριανταφύλλης καὶ οἱ ὑφυπουργοὶ Οἰκονομικῶν κ. Δερτιλῆς καὶ Ἐμπορίου κ. Ἀλιπράντης. Ἐπίσης μετέσχον τοῦ δεῖπνου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ Ντ. Κωνσταντίνου, μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Ἀγγ. Βαρβαγιάννη, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Στ. Μπρούσκαρης, ὁ πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀθ. Ρουσόπουλος, ὁ πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Πουλόπουλος, ὁ πρύτανης τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. κ. Σπ. Καλογερόπουλος, πολλοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ οἰκονομικοῦ κόσμου τῆς πρωτεύουσῆς, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὁ Δινητὴς αὐτῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου, οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἐκπρόσωποι τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, καθὼς καὶ ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοί. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὠμίλησε πρὸς τοὺς συνδαιτημόνας ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Σταῦρος Κωστόπουλος καὶ εἰς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας κ. Βασιλικός. (Οἱ λόγοι ἀμφοτέρων ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 τεύχος τῶν «Νέων»).

ΙΘ' Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολή με αὐτοπεποίθησιν βαδίζει εἰς νέους δρόμους, τὸ διακηρύσσει με ὑπερηφάνειαν. Ἔχει ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ της. Κατανοεῖ ὅτι εἶναι ἓνα ἰδιότυπον, πρωτοπόρον καὶ ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον.

Ἡ Σχολή ἔχει μίαν φιλοδοξίαν καὶ ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μορφωτικὸν ἰδανικὸν της. Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἱκανοὺς ἐπαγγελματίας, διὰ νὰ εἶναι μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ τόπου, διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ζήσουν με τὴν ἀξιοπρέπειαν (ποῦ μόνον τὰ πραγματικὰ ἐφόδια ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν ζωὴν) καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ καλοὺς Ἕλληνας, διὰ νὰ ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν εὐτυχίαν της, διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, βέβαιοι ὅτι μόνον ἡ εὐτυχία τοῦ συνόλου ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀτόμων, πεπεισμένοι ὅτι συμφέρον καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου εἶναι νὰ μοχθῇ ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ χρησίμους, ἐλευθέρους καὶ ἀξιοπρεπεῖς ἀνθρώπους με πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, ἀντάξια τοῦ νέου κόσμου ποῦ παρεσκεύασαν ἡ θυσία, τὸ μαρτύριον καὶ ὁ ἥρωϊσμός ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, εἰς τὴν μάχην ποῦ ἔδωσαν τὰ Ἔθνη κατὰ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τῆς βίας καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, κατὰ τῆς ὕλης καὶ ὑπὲρ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τοῦ τυράννου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τῆς ὀπισθοδρομήσεως καὶ ὑπὲρ τῆς προόδου.

Ἡ Σχολή ὑπερηφανεύεται ὅτι εἶναι εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως εἶναι τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ Γεωπονικὴ Σχολή. Δὲν εἶναι θεωρητικὸν Ἴδρυμα ἀλλὰ Σχολὴ ἐφαρμογῆς, τὴν ὁποίαν ἀντλεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμην καὶ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τῆς οικονομικῆς ζωῆς. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ πρέπει νὰ ἔχουν πλήρη κατανόησιν τῶν σκοπῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς, ὡς ἐνὸς ἀνεξαρτήτου Ἰδρύματος ἀνήκοντος, ἀνεξαρτήτως τοῦ τίτλου του, εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Σχολὴ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχει χαράξῃ τὸν δρόμον της καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ παρεκκλίνῃ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως. Σκοπὸς της

είναι να μορφώσει καλούς και ικανούς επαγγελματίες· αλλά δεν λησμονεί ότι το Ιδανικόν πάσης παιδείας είναι ο άνθρωπος. Δι' αυτό είναι υπερήφανος ότι αυτή πρώτη έδημιούργησε το εκπαιδευτικόν Ιδανικόν του πλήρους συγχρόνου ανθρώπου, του έξανθρωπισμένου επαγγελματίου και του ανθρώπου που είναι μέλος του παραγωγικού μηχανισμού.

Το πρόγραμμα των μαθημάτων δεν είναι αυθαίρετον κατασκευάσμα. Το πρόγραμμα της διδασκίας ύλης, ως και αι κατευθύνσεις και οι σκοποί και τα όρια εκάστου μαθήματος, είναι αποτέλεσμα της συντονιστικής εργασίας των πέντε Έπιτροπών Προγράμματος. Δεν είναι βεβαίως το όριστικόν, διότι η Σχολή είναι κατά της άποστεύσεως, διότι γνωρίζει ότι η ζωή εξελίσσεται, αι ανάγκαι πληθύνονται, αι συνθήκαι μεταβάλλονται.

Η Σχολή συνεχώς μελετᾷ και βελτιώνει το Πρόγραμμά της, έρευνῶσα διαρκῶς ποῖαι είναι αι νέαι κοινωνικαι ανάγκαι, διά να προσαρμόζη πρὸς αὐτάς τὴν εκπαιδευτικὴν διαδικασίαν. Ὁ συγχρονισμὸς οὗτος τοῦ προγράμματος περιποιεῖ ὄντως τιμὴν εἰς τὴν Σχολήν.

Εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν διδάσκονται ὅλα τὰ μαθήματα τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε., μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι: α) Ἡ διδασκαλία τοῦ Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου εἶναι περιωρισμένη εἰς τὴν δέουσαν ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν. Εἰς τὴν Α.Σ.Ο. & Ε.Ε. διδεται ἰδιάζουσα προσοχὴ εἰς τὰ Νομικά, δεδομένου ὅτι οἱ πτυχιούχοι τῆς ζητοῦν νὰ ἐγγράφωσι—καλῶς ἢ κακῶς—εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν. β) Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων ἔχει ἐπαγγελματικὸν κυρίως χαρακτήρα. «Τὸ χρήσιμον διδασκτέον», διά νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν λακωνικὴν ἔκφρασιν μεγάλου παιδαγωγοῦ.

Ἡ Σχολὴ ἰδιαιτέρως ἔχει στρέψει τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, διότι ἀπὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου «ἀνεκαλύφθη ὁ ἄνθρωπος» ὡς συντελεστής τῆς παραγωγῆς, παραπλευρῶς πρὸς τὰ ὕλικα κεφάλαια. Δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ Σχολαί—γενικαί καὶ εἰδικαί—ἔχουν περιλάβει, ὡς κύρια πλέον μαθήματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα προβλήματα. Ἀποτελεῖ, ὅμως, δικαίαν ὑπερηφάνειαν τῆς Σχολῆς ὅτι πρώτη αὐτή—καί, δυστυχῶς, ἀκόμη μόνη—ἐξήτασε καὶ ἐδίδαξεν ὠλοκληρωμένα τὰ προβλήματα, τὰ ὀργανωτικά, τὰ κοινωνικά, τὰ διοικητικά, τὰ ὑγιεινολογικά, τὰ ψυχοτεχνικά, τὰ σχετιζόμενα μετὰ τὸν ἄνθρωπον, ὡς συντελεστὴν τῆς μείζονος ἀποδόσεως εἰς τὴν παραγωγὴν. Δὲν δύναται τις σήμερον νὰ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομίας—πολὺ περισσότερον νὰ τὴν διευθύνῃ—ἔάν δὲν εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἐνημερωμένος, ἀλλὰ πλήρως κατατοπισμένος εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα.

Ἡ Σχολὴ εἶναι υπερήφανος διότι προηγήθη εἰς τὴν ἔρευναν καὶ διδασκαλίαν τῶν προβλημάτων τούτων, διότι αὐτὴ πρώτη ἐν

Ευρώπη, από το 1945, έδιδαξε τήν «παραγωγικότητα», ή όποία κατέστη πλέον διεθνές κοινωνικόν σύνθημα, διότι είδε μέ σύγχρονον όμμα τάς άνθρωπίους σχέσεις έντός τής έργασίας, και διότι εύρε τήν εύκαιρίαν νά καθορίση νέον έκπαιδευτικόν ίδανικόν, τόν «παραγωγόν - άνθρωπον».

Είς τήν Γερμανίαν κατά τήν μεταπολεμικήν περίοδον διεπίστωσαν τήν έλλειψιν «στελεχών διοικήσεως» Ικανών νά διοικήσουν τάς έπιχειρήσεις και ίδία τάς βιομηχανικάς, έντός τών νέων αντίληψεων περί τών μονάδων αυτών ώς άνηκουσών εις τήν ύπηρεσίαν τής κοινωνίας. Ός γνωστόν έδημιούργησαν νέον τύπον έπιστήμονος, τόν «οικονομολόγον μηχανικόν» (Nirtse Haftsingenieur), μέ πραγματικήν κοινωνιολογικήν και οικονομικήν μόρφωσιν και μέ τήν έπιβεβλημένην τεχνικήν ένημέρωσιν. Οί Γερμανοί είναι πολύ υπερέφανοι διά τόν τύπον τής Σχολής ό όποίος έδημιουργήθη εις τήν βιομηχανικήν πόλιν τής Καρλσρούης, όπου ή μόρφωσις παρέχεται εις έξ έξάμηνα.

Νομίζομεν ότι πρέπει νά αισθανώμεθα πολλήν έθνικήν ύπερηφάνειαν διά τήν Σχολήν μας, ή όποία προηγήθη και έδωσε τόν όρθόν τύπον τοϋ σχολείου διά τόν καταρτισμόν διοικητικών στελεχών. Δι' αυτό ύποστηρίζομεν ότι ή Α.Σ.Β.Σ. είναι άπολύτως συγχρονισμένον έκπαιδευτικόν ίδρυμα. Η καθυστερημένη οικονομία μας έξηγει τάς έναντίον της αντίδράσεις, αλλά και άποδεικνύει πόσον έπιτακτική είναι ή ανάγκη τής δημιουργίας Ικανών και άποδοτικών στελεχών διοικήσεως.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Η νεοανθρωπιστική αντίληψις τής ζωής έντάσσει τήν Παιδείαν μέσα εις τό αίτημα τής έποχής μας, πού είναι: νά αύξήσωμεν τήν παραγωγήν όσον τό δυνατόν περισσότερο οργανούντες αυτήν όσον τόν δυνατόν καλύτερον, διά νά έξυπηρετήσωμεν τόν άνθρωπον, διά νά άνυψώσωμεν τό σύνολον, μέσα εις τό όποιον έλευθέρως νά κινηται τό ότομον. Ν' αύξήσωμεν τά άγαθά διά νά τά καταστήσωμεν προσιτά εις όλους, διά νά αύξήσωμεν έπομένως τήν άνθρωπίνην άξίαν.

Έμφανές, λοιπόν, είναι ότι ή Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. και ή Α.Σ.Β.Σ. είναι δύο Ίδρύματα βασιζόμενα επί διαφόρου παιδαγωγικής αρχής, χρησιμοποιούντα διαφόρους μεθόδους και μέσα, έχοντα διάφορα μαθήματα και επιδιώκοντα διαφόρους σκοπούς· εντός βεβαίως του γενικού πλαισίου της οικονομικοδιοικητικής μορφώσεως, με διάφορα ιδανικά και διαφόρους επιδιώξεις.

Η Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. δὲν ἠδυνήθη νὰ καλύψη ὅλας τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ τῶν νέων μεταπολεμικῶν Ἑλληνικῶν καὶ διεθνῶν μεταβολῶν καὶ δι' αὐτὸ ἐγεννήθη κατὰ τρόπον φυσικὸν καὶ ἐπωφελῆ διὰ τὴν ἔθνικὴν καὶ δημοσίαν οἰκονομίαν ἡ Α.Σ.Β.Σ. Αὕτη ἐκάλυψεν ἐπιτυχῶς τὰς νέας ἀνάγκας, ἐνῶ ἄλλαι παρόμοιαι ἐκπαιδευτικαὶ προστάθαι, παρ' ὅτι ἔτυχον καὶ ὑποστηρίξεως, ἀπέτυχον παταγωδῶς.

Ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. καὶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. κατ' ἀνάγκην εἶναι διάφορα Ἰδρύματα, τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξις εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κρατικὴν ζωὴν. Ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτον εἶναι ἡ μονοπώλησις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ ἓν καὶ μόνον Ἰδρυμα.

Ἀντίθετοι ἀπόψεις εἶναι ἀντικοινωνικαί. Κατὰ τὴν λογικὴν τῶν ζητούντων τὸ μονοπώλιον δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη Τμήμα Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, διότι ὑπάρχει ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἢ ἀντιθέτως, ὅπως ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη εἰς Ἀθήνας Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή, διότι λειτουργεῖ τοιαύτη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἢ ἀντιθέτως, ὅπως ὡσαύτως δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη Σχολὴ Χημικῶν Μηχανικῶν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, διότι ὑπάρχει Χημικὴ Σχολὴ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ καὶ ἀντιθέτως. Παράλογος λογικὴ πολὺ ὑποβιβάζουσα τοὺς ὑποστηρίζοντας τοιαύτας ἀπόψεις.

Εἶναι μία αἰσιόδοξος διαπίστωσις ὅτι οὐδεὶς σοβαρὸς ἄνθρωπος ὑπεστήριξε τὴν ἀποψιν τοῦ «ἐκπαιδευτικοῦ μονοπωλίου». Εὐχόμεθα, μάλιστα, νὰ ὑψωθῇ τὸ πνευματικὸν καὶ τὸ ὕλικόν ἐπίπεδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὥστε νὰ χρειασθῇ ἀκόμη περισσότερα ἀνώτερα ἐκπαιδευτὰ Ἰδρύματα. Ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν πόσον καθυστερημένοι εἴμεθα ἐκπαιδευτικῶς ἀπέναντι τῶν ἄλλων Λαῶν τῆς Εὐρώπης.

Ὁρθῶς, παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, συνεστήθη καὶ ἕτερον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου ὑπάρχει ὄχι μόνον Νομικὴ Σχολὴ ἀλλὰ καὶ Σχολὴ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Ἀλλοίμονον εἰς ἓνα τόπον, ἐὰν ἡ ἀνώτερα ἐκπαιδεύσις περιοριζέτο εἰς ἓν μόνον Ἰδρυμα. Ἡ Ἑλβετία, μὲ πληθυσμὸν 4.000.000 κατοίκων, ἔχει 7 Πανεπιστήμια καὶ πληθὺν Ἀνωτέρων Οἰκονομικῶν Σχολῶν.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἐζήτησε καὶ περιελήφθη εἰς τὸν ἰδρυτικὸν τῆς νόμον διάταξις, δυνάμει τῆς ὁποίας παρομοία Σχολὴ δύναται νὰ ἰδρυθῇ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Καὶ ἔπραξε πᾶν τὸ δυνατόν διὰ τὴν ἰδρυσίν τῆς Ἐθεώρησε τοῦτο ἔθνικόν καὶ μορφωτικὸν τῆς χρέος. Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς πληρεστέρας ὀργανώσεως τῆς διδασκαλίας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐπετυγχάνετο τοῦτο, διότι ἡ καλυτέρα

διδασκαλία έχει ως αποτέλεσμα την ανύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομίας. Αὐτὸ εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ὀρθὴ ἐπιδιώξις καὶ ὄχι ἡ κατοχύρωσις διὰ μονοπωλίου τοῦ πτυχίου μιᾶς Σχολῆς, διότι μὲ τὴν μονοπώλησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως κατ' οὐσίαν ζητοῦμεν νὰ ὑποβιάσωμεν τὴν Ἐπιστήμην εἰς «κλειστὸν ἐπάγγελμα» τῶν ἀποφοίτων μιᾶς Σχολῆς, πράγμα τελείως ἀπαράδεκτον.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. χαίρει διότι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἐπιδιώκει τὸν συγχρονισμόν τοῦ Προγράμματός της καὶ εὐχεται ὀλοφύχως τὴν ἀρίστην ὀργάνωσιν τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ Σχολὴ δὲν φοβεῖται τὸν ἀνταγωνισμόν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπιδιώκει τὴν εὐγενῆ πνευματικὴν τῶν Ἰδρυμάτων ἀμίλλαν.

Νομίζουν ὅτι αἱ πολλαὶ ^{***}Σχολαὶ δημιουργοῦν θεσιθήρας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει—διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τοὺς θεσιθήρας—νὰ κλείσωμεν τὰ ἀνώτερα Σχολεῖα καὶ νὰ σταματήσωμεν τὴν πνευματικὴν τοῦ τόπου πρόοδον. Εἶναι ὁμολογουμένως ἐντροπὴ νὰ ὑποστηρίζωνται μὲ τὴν ἐπιπολαιότητα τοιαῦται ἀντεθνικὰ ἀπόψεις.

Ἡ Ἑλβετία, τὸ Βέλγιον, ἡ Δανία, ἡ Ὀλλανδία ἔχουν πληθώραν ἀνωτέρων Σχολῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν θεσιθήρας. Ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἄλλοτε, πρὸ τοῦ 1910, μόνον τὴν Νομικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰ καφενεῖα ἔβριθον ἀπὸ θεσιθήρας. Ἀλλοῦ ἐπομένως πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ τὸ αἶτιον τῆς θεσιθηρίας. Εἶναι ὁ ὑπερπληθυσμὸς ἐν σχέσει πρὸς τὰ ὑπάρχοντα παραγωγικὰ ἔργα. Τὴν παραγωγὴν πρέπει νὰ ἀναπτύξωμεν διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν «θεσιθηρίαν» ὀργανοῦντες ὅμως τὴν ἐκπαίδευσιν, ὥστε νὰ μὴ δημιουργῇ «θεσιθήρας» ἀλλὰ παραγωγικοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἀποτέλεσμα ἐπιπόνου καὶ συστηματικῆς μορφώσεως.

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. καυχᾶται ὅτι δὲν δημιουργεῖ θεσιθήρας, ἀλλ' ἀντιθέτως φιλοδοξεῖ νὰ παρασκευάζῃ τοὺς ἀξίους καὶ ἱκανοὺς συντελεστάς τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς διὰ τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως καὶ διοικήσεώς της, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ εὐημερήσῃ ὁ τόπος καὶ νὰ λείψῃ ἀπὸ τοὺς νέους ἡ τραγικὴ ἀγωνία τῆς αὔριου. Οὕτως εἰς τὸ ἔντυπον τὸ ὁποῖον διανέμει εἰς τοὺς ζητοῦντας πληροφoρίας ρητῶς ἀναγράφονται :

«Ἡ Σχολὴ δὲν παρασκευάζει θεσιθήρας ἀλλὰ νέους μὲ τὴν φιλοδοξίαν νὰ καταστοῦν ἠγετικά κοινωνικά καὶ οἰκονομικά στελέχη. Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ ἀπευθύνεται μόνον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατανοοῦν ὅτι χρειάζεται κόπος πολὺς καὶ θυσίαι μεγάλαι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῆς». Τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμφέρον τοῦ τόπου δὲν εἶναι νὰ καταπολεμῶμεν τὴν ὑπαρξίν ἄλλων Σχολῶν, ὅταν μάλιστα δὲν τολμῶμεν δημοσίᾳ νὰ ἔχωμεν ἐπιχειρήματα ἐναντίον των, ἀλλὰ νὰ ἀναζητῶμεν ποῖα εἶναι ἡ δέουσα μὀρφωσις τῶν νέων διὰ τοὺς ἐκάστοτε συγκεκριμένους σκοποὺς.

Ἡ Σχολὴ ἔλαβεν ὡς βᾶσιν τὰ ὄσα ἐδίδαξεν ὁ περίφημος Fayol διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἀναλόγως καθήρτισε τὸ πρόγραμμά της, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν ὠρισμένα τεχνικὰ μαθήματα (Φυσικὴ, Χημεία, Ἐμπορευματολογία, Μηχανογνωσία καὶ Ἡλεκτροτεχνία), πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανιῶν.

Ποίας υπηρεσίας προσφέρει ἡ Σχολή καὶ πῶς ἐξυ-
πηρετεῖ τὸ Ἔθνος εἰς τὴν διεθνή του ἐμφάνισιν ἀπὸ
ἐκπαιδευτικῆς ἀπόψεως, ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰς ἐκδέ-
σεις διαπρεπῶν ξένων Καθηγητῶν ἐλδόντων εἰς
τὴν Ἑλλάδα νὰ μελετήσουν τὰ σχετικὰ προβλήματα.

Δὲν ἀναφέρομεν τί λέγουν περὶ τῶν ἄλλων Σχολῶν, διότι δὲν νο-
μίζομεν ὅτι προάγεται ἡ συζήτησις μας μὲ τὰ δυσμενῆ σχόλια τῶν
ἀνωτέρω Καθηγητῶν διὰ τὰς ἄλλας Σχολάς. Περιοριζόμεθα λοιπὸν
εἰς τὸ τί λέγουν διὰ τὴν ἰδικήν μας Σχολήν.

Ὁ κ. A r g y r i s λέγει : λέγει : «Φθάνομεν τέλος εἰς τὴν νεωτέ-
ραν Σχολὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ἡ ὁποία ὀνομάζεται
Ἐνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ἡ Σχολὴ στηρίζεται κυρίως
εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ
παράσχη σταθεράν, βασικὴν ἀλλὰ καὶ χρήσιμον μόρφωσιν, τοῦ αὐτοῦ
ἐπιπέδου μὲ τὰ κολλέγια, εἰς νέους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, οἱ ὅποιοι
κάποιαν ἡμέραν πιθανὸν νὰ λάβουν ἠγετικὰς θέσεις εἰς τὴν βιομηχανίαν»

Λόγῳ τῆς προσφάτου ἰδρύσεώς της, ἡ Σχολὴ δὲν τυγχάνει τῆς ἀνα-
γνωρίσεως τῆς Κυβερνήσεως ὡς πλήρως ὀμότιμος μὲ τὰ ἄλλα Ἐνω-
τέρα Ἰδρύματα. Ἐν τούτοις συνεχῶς μοῦ ἔλεγαν ἄτομα τοῦ δὴν σχε-
τίζονται μὲ τὴν Σχολήν ὅτι λόγῳ : α) τῆς ἀξιοπροσέκτου ἀναπτύξεως
τὴν ὁποίαν παρουσίασε τὸ Ἰδρυμα αὐτό, β) τῶν ἀκαδημαϊκῶν του
βλέψεων καὶ τῶν ἐπιπέδων του καὶ γ) τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀφο-
σιώσεως τοῦ ἰδιαιτέρως προικισμένου ἐκπαιδευτικοῦ του προσωπικοῦ,
ἡ ἐπίσημος ἀναγνώρισις θεωρεῖται ὡς βεβαία ἐντὸς συντόμου διαστή-
ματος εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον.

Προσωπικῶς ἐλπίζω ὅτι ἡ ἀναγνώρισις θὰ πραγματοποιηθῇ συν-
τόμως, διότι ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἡ Σχολὴ εἶναι ἕν θαυμάσιον φυτώ-
ριον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀναπτυχθοῦν τὰ πρῶτα μα-
θήματα καὶ αἱ ἔρευναι περὶ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων εἰς τὴν βιομηχα-
νίαν. Ἡ Σχολὴ δὲν ἀποβλέπει μόνον εἰς τὸν τομέα τῆς βιομηχανίας.
Οἱ καθηγηταὶ τῆς ἐκδηλώνουν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ βασικὰ ἀνθρώπινα
προβλήματα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τὴν καθιστᾷ, κατὰ τὴν γνώμην μου,
καλὴν ἐστίαν διὰ μίαν ἀπαρχήν. Ἐπὶ πλέον δὲν πρέπει νὰ παρορα-
θοῦν τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζει τὸ γεγονός ὅτι ἡ Σχολὴ
ἵναι νέχ. Μῆχρι τοῦδε (καὶ προσπαθεῖ νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸ

μέλλον) δὲν ἔχει δεσμευθῆ με φορτικὰς παραδόσεις καὶ κώδικας, οἱ ὅποιοι ἀπὸ καιροῦ ἔχουν ἀπολέσει τὴν χρησιμότητά των.

Τὸ σπουδαιότερον σημεῖον τῆς δράσεώς της εἶναι ὅτι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Χρυσόχοῦ ἀναπτύσσονται εἰς τοὺς σπουδαστὰς μερικαὶ ἀπὸ τὰς πλέον προσφάτους ἀρχὰς περὶ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων.

Τέλος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Σχολῆς με τοὺς ὁποίους ὠμιλήσαμεν ἐξεδήλωσαν τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἔχουν ξένον καθηγητὴν, ὁ ὅποιος νὰ διδάξῃ μαθήματα σχετικὰ με τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις καὶ νὰ ἐκπαιδεύσῃ ἐρευνητὰς. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Σχολῆς πιστεύουν ὡσαύτως ὅτι εἶναι ἀπολύτως δυνατόν νὰ δοθῇ εἰς τὰ σχετικὰ μαθήματα ἀκαδημαϊκὸν ἐπίπεδον ἴσον με τὸ διδόμενον εἰς ἄλλα. Ἐπίσης ἐβεβαίωσαν ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐλεύσεως τοῦ ὡς ἄνω μνημονευομένου ξένου καθηγητοῦ θὰ κάνουν πᾶν δυνατόν ἐπικοινωνοῦντες με ἄλλας Σχολὰς, ὥστε οἱ σπουδασταὶ τῶν τελευταίων αὐτῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα.

Ὁ κ. Camings λέγει τὰ ἑξῆς : «Ὁ καθηγητὴς κ. Χρυσόχοῦ, τῆς βιομηχανικῆς Σχολῆς, παρέσχε πολύτιμον ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ὁμάδα μας, διότι προέβη εἰς τὰς δεούσας συνεννοήσεις πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὰς ἐταιρείας ἐπισκέψεων. Ἦτο ἄριστα πληροφωρημένος εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἐργασίαν του ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μελέτης τῶν ἐφαρμογῶν τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων, περὶ τῶν συνθηκῶν τῶν ἐταιρειῶν, ὡς πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις, καὶ πλήρως ἐνήμερος τῶν πολλαπλῶν ἀντιλήψεων αἵτινες ἐκυριάρχουν ἐπὶ διαφόρων σημείων. Χάρις εἰς τὴν βοήθειαν του, τὸ πρόγραμμα ἐπισκέψεων ἐκάλυψε δύο ἐβδομάδας καὶ ἐξετελέσθη με τὰ ἀνώτατα δυνατό ἀποτελέσματα».

Ὡς βλέπετε ἡ Σχολὴ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐμπειρογνομῶν τὸν ἀρμόδιον Καθηγητὴν της, προσφέρουσα οὕτω πραγματικὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπέδειξεν ὅτι προκειμένου περὶ τῶν προβλημάτων τούτων εἶναι πλήρως ἐνημερωμένη ἡ Σχολή.

Ὁ κ. De Bie γράφει τὰ κατωτέρω εἰς τὴν ἐκθεσίαν του, συντεταγμένην με πολλὴν εὐρωπαϊκὴν εὐγένειαν καὶ με διπλωματικὴν ἐξαιρετικὴν. Σημειωτέον ὅτι ἡ θέσις του ὑπῆρξε πολὺ λεπτὴ, δεδομένου ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἠγνόει τὴν Σχολὴν μας ὡς μὴ ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναμιχθῇ, διότι ἐθεώρει τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀρμόδιον. Ὁ κ. De Bie, λοιπὸν λέγει : «Ἐν Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἔν Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν λειτουργοῦν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Τὰ κοινωνικὰ προβλήματα μελετῶνται βαθύτερον εἰς τὰ ἱδρύματα ταῦτα ἢ εἰς ἄλλας Ἀνωτάτας Σχολὰς. Μαθήματα Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ Κοινωνικοῦ

Δικαίου, Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων, Βιομηχανικῆς Ὑγιεινῆς καὶ ψυχοτεχνικῆς ἔχουσι περιληφθῆ εἰς τὸ πρόγραμμα. Ὁ σκοπὸς τοῦ εἰδικοῦ τούτου προγράμματος τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀνθρώπων τῆς πράξεως τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ἀντιμετωπίσωσι καὶ νὰ ἐπιλύσωσι τὰ συγκεκριμένα προβλήματα τῆς συγχρόνου κοινωνίας... Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαίδεύσεως εἶναι ἄξιον τῆς ἰδιαίτερας προσοχῆς μας, ἔτιχε τῆς ἐνισχύσεως ξένων ἐμπειρογνομόνων καὶ διακεκριμένων στατιστικῶν ἐπιστημόνων, σκοπὸν δὲ ἔχει τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν στατιστικὴν μὀρφωσιν, ὄχι μόνον σπουδαστῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁργανισμοὶ τινες ἰδρυθέντες τελευταίως (δηλ. ἢ Α.Σ.Β.Σ.) εἶναι ἀναντιρρήτως οἱ πλέον ἐνδεδειγμένοι νὰ παίξουν ρόλον περισσότερον ἀποφασιστικόν (π.χ. τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ., τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαίδεύσεως, τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ., τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.).

Τὰ ὀλίγα αὐτὰ ἀποσπάσματα τῆς λίαν ἐνδιαφερούσης Ἐκθέσεως τοῦ κ. De Bie δεικνύουν μὲ πόσῃν προσοχῆν καὶ μὲ πόσῃν ἐκτίμησιν ἐξήτασε τὸ θέμα τῆς ἰδικῆς μας Σχολῆς. Σὰς παραπέμπω διὰ περισσότερα εἰς τὸ περιοδικόν μας «Σπουδαί», ὅπου δημοσιεύεται ὀλόκληρος ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. De Bie.

Νομίζομεν ὅτι ὑπάρχει εἰς διπλωματούχους ἄλλων Σχολῶν μία κατάστασις νευρώσεως, διότι μόνον ὡς ψυχοπαθολογικὸν φαινόμενον δύναται νὰ ἐξηγηθῆ τὸ πάθος τῶν κατὰ τῆς Σχολῆς μας. Τὸ θέμα εἶναι ἀπλοῦν: Ἐάν ἡ Σχολὴ ἀξιζῆ, καλῶς ὑπάρχει. Ἐάν δὲν ἀξιζῆ, διατὶ ἀσχολοῦνται μὲ αὐτὴν; Εἶναι μοιραῖον νὰ κλείσῃ. Ἡ ζωὴ ἀποβάλλει τοὺς περιττοὺς ὀργανισμοὺς.

Μήπως διότι προσετέθη ἕν νέον ἀνώτερον πνευματικόν Ἴδρυμα εἰς τὸν τόπον; Ἡ ἴδρυσις του καὶ ἡ λειτουργία του ἔπρεπε χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν νὰ δημιουργήσῃ. Χρέος μας εἶναι καὶ συμφέρον τοῦ τόπου εἶναι νὰ δημιουργηθοῦν καὶ ἄλλα πνευματικὰ Ἴδρύματα.

Ἀπόφοιτοι μερικῶν Σχολῶν προσπαθοῦν νὰ στηριχθοῦν εἰς τὴν ὄλως τυπικὴν διαφορὰν τῶν τίτλων «ἀνωτέρα—ἀνωτάτη», στερούμενοι παντάπασι πάσης ἄλλης σοβαρᾶς καὶ οὐσιαστικῆς ἐπιχειρηματολογίας. Ἀπλῶς φοβοῦνται νὰ διαγωνισθοῦν μὲ τοὺς πτυχιούχους μας ἀπόφοιτοι παλαιωτάτων Ἰδρυμάτων, τρέμουν τὴν σύγκρισιν.

Πράγματι ὁ ὄρος «Ἀνωτέρα» τὸν ὁποῖον ἔθεσαν εἰς τὸν τίτλον τῆς Σχολῆς οἱ Ἰδρυταὶ τῆς ὑπῆρξεν ἀτυχῆς καὶ ἐδημιούργησε πολλὰ ζητήματα καὶ ἐγέννησε πολλὰς παρεξηγήσεις. Πάντως «τὸ ράσο—λέγει μία σοφὴ λαϊκὴ παροιμία—δὲν κάνει τὸν καλόγερο» καὶ ὁ τίτλος δὲν ἀποτελεῖ ἀξιολόγησιν ἐνός Ἰδρυματος. Ὑπάρχει μία Σχολὴ, ἐγκεκριμένη ἀπὸ τὸ Κράτος, ἡ ὁποία φέρει τὸν μετριόφρονα (!) τίτλον «Ἀνωτάτη Σχολὴ Ὁδηγῶν Αὐτοκινήτων» καὶ μία ἄλλη ἡ ὁποία λέγεται «Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκιακῆς Οἰκονομίας». Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν ἀνωτέραν

βαθμίδα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ὑπάρχουν εἰς τὴν Εὐρώπην «Πανεπιστήμια Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς»! Ὁ ὄρος «Ἀκαδημία ἔχει καθιερωθῆ παντοῦ διὰ τὰ ἀνώτατα πνευματικὰ Ἰδρύματα, καὶ ὁμως ὑπάρχουν χοροδιδασκαλεῖα μὲ τὸν τίτλον «Ἀκαδημία Χοροῦ»! Πολλὰ Σχολεῖα εἰς τὴν Ἀμερικὴν φέρουν τὸν σεβάσιμον τίτλον τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ' οὐδεὶς τὰ ἀναγνώριζει ὡς τοιαῦτα.

Ἀντιθέτως, ὑπάρχουν Ἰδρύματα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως τὰ ὅποια φέρουν σεμνοὺς τίτλους, ἐνῶ τιμοῦν τὰς Χώρας ὅπου λειτουργοῦν: Αἱ ἀνώταται ἐμπορικαὶ Σχολαὶ τῆς Γαλλίας λέγονται *Écoles Supérieures de Commerce*, ἡ σπουδαιότερα κοινωνιολογικὴ Σχολὴ τῆς Εὐρώπης λέγεται *École Pratique des Études Sociales*, τὸ σημαντικώτερον Ἰδρυμα ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῆς Γαλλίας λέγεται *Conservatoire des Arts et Métiers*, ἡ περίφημος Σχολὴ καταρτισμοῦ ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς Γαλλίας λέγεται ἀπλῶς *Écoles d' Administration*. Εἰς τὰς Ἀγγλοσαξωνικὰς χώρας, τὰ ἀνώτατα Ἰδρύματα λέγονται «Κολλέγια» καὶ ἐν τῶν μεγαλυτέρων τεχνικῶν ἐκπαιδευτηρίων εἰς τὴν Ἀμερικὴν φέρει τὸν τίτλον «Τεχνολογικὸν Ἰδρυμα Μασσαχουσέτης». Διότι εἰς τὰς προηγμένας χώρας δὲν εἶναι οἱ τίτλοι οἱ ὅποιοι ἀξιολογοῦν τὰ ἐκπαιδευτήρια, ἀλλὰ τὸ περιεχόμενον των, αἱ ἐπιδιώξεις των, ἡ ὀργάνωσις των.

Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ δέχεται πᾶσαν οὐσιαστικὴν κρίσιν ἐπὶ τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ ἔργου τῆς, διότι εἶναι εἰς ἀμφοτέρα ὑπερήφανος. Πιστεῦει δικαίως ὅτι ἀποτελεῖ πρωτοπόρον καὶ πρότυπον Ἰδρυμα.

Ἡ ποικίλη δρᾶσις τῆς Σχολῆς ἐτάραξε τὰ νερὰ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τέλματος καὶ εἶναι φυσικὸν ὅτι ἐδημιούργησεν ἀντιδράσεις. Ὑπάρχουν μερικοὶ οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν ἐκπαιδευτικὸν μονοπώλιον. Ὁ «σχολικὸς σωβινισμός» των θέλει νὰ ἀποκλείσῃ πᾶσαν ἄλλην ἐκπαιδευτικὴν προσπάθειαν, ὥστε προπαντὸς νὰ μὴν ὑπάρχῃ σύγκρισις. Ὁ φόβος καὶ ὁ φόβος, μαζὶ μὲ τὴν κακότητα καὶ τὴν ὑστεροβουλίαν—φαινόμενα ὄχι ἀσυνήθη εἰς τὸν τόπον μας—ἀποτελοῦν τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἀντικοινωνικοῦ αὐτοῦ φαινομένου. Τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῆ: ὅτι οὐδέποτε ἀπετολήθη μία δημοσία ἐπίκρισις τῆς συντελουμένης ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίας.

Ὁ Victor Hugo ἔλεγεν ὅτι «ὅταν ἀνοίγῃς ἐν σχολεῖον, κλείνεις μίαν φυλακὴν». Ὁρθῶς, ἀλλ' ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι πιστεῦουν τὸ ἀντίθετον, δηλαδὴ ὅτι εἶναι προτιμότερον νὰ ἀνοίξῃς μίαν φυλακὴν παρά ἐν σχολεῖον. Κάθε ἀντίληψις εἶναι σεβαστὴ. Ἡμεῖς ἐφροντίσαμεν νὰ ἀνοίξωμεν μίαν Σχολὴν. Ἀπεδείξαμεν ὅτι ἀπὸ σχολεῖον ἐπὶ τὰ μαθητῶν τὸ κατεστήσαμεν Σχολὴν ὀκτακοσίων σπουδαστῶν, ἐργαζομένων μὲ ζῆλον καὶ φανατισμόν. Ἡμεῖς ἐπροτιμήσαμεν νὰ ἰδρῶσωμεν ἐν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον εἰς τὸν ὅποιον νὰ ἀναζητῆται ἐλευθέρως ἡ ἀλήθεια καὶ νὰ προσφέρεται πραγματικὴ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις. Τί νὰ πράξωμεν ἐάν ὑπάρχουν ἄνθρωποι χολωμένοι, διότι ἐν πνευματικὸν Ἰδρυμα ἐργάζεται, μορφώνει, ἐκδίδει βιβλία καὶ περιοδικὰ, ὀργανώνει διαλέξεις, μελετᾷ διάφορα παιδαγωγικὰ προβλήματα ἰδιάζοντα εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαιδεύσιν, ἐξετάζει ζέοντα ζητήματα τοῦ τόπου.

ΕΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

*[Παραθέτομεν κατωτέρω ἔγγραφον ὅπερ ἡ Σχολὴ ἀπή-
θυνε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, διότι εἰς
αὐτὸ ἀποκαλύπτεται δλόκληρος ἡ κατὰ τῆς Σχο-
λῆς ἀντίδρασις τῶν ἀρμοδίων, οἱ ὅποιοι ὤφειλον
νὰ περιβάλλουν τὴν Σχολὴν μὲ στοργὴν καὶ κατα-
νόησιν. Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἀποκαλυπτικὸν καὶ χαρα-
κτηριστικόν, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι ὁ ἱστορικὸς τῆς ἐκ-
παιδευτικῆς τοῦ τόπου προσπάθειας θὰ σταθῇ ἐμβρόν-
τητος καὶ πλήρης θλίψεως πρὸ τοῦ φαινομένου αὐτοῦ].*

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ καθ' ὑμᾶς Δ. Συμβούλιον μετὰ πολλῆς λύπης ἔλαβε γνῶσιν τοῦ Ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. 7432 ἐγγράφου διὰ τοῦ ὁποίου καὶ αἰθίς ἀνείσθε νὰ θέσπτε εἰς τὴν διάθεσιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τὸ ἀναγεγραμμένον κονδύλιον τῆς χρήσεως 1954|1955 ἐκ δραχ. 200.000, ἐνῶ μὲ ἴσον περίπου ποσὸν ἐπιβαρύνεται ἡ ἡμετέρα Σχολὴ μὲ ἀπαλλαγὰς σπουδαστῶν ἀπὸ τοῦ ὅλου ἡ μέρους τῶν διδάκτρων.

Εἶναι ἀλήθης ὅτι τὸ Β. Δ. 15-4-48 εἰς τὸ ἀρθρον του 27 δρίζει ὑποχρεωτικὰς διὰ τὴν Σχολὴν μας ἀπαλλαγὰς, χωρὶς βεβαίως νὰ ὀμιλῇ περὶ συμψηφισμοῦ τοῦ ἐκ τούτων ποσοῦ μὲ τὴν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ νόμου 140|1943 προβλεπομένη ἐνίσχυσιν, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι αὐτονόητον. Παγίως τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τὴν ὁδὸν ταύτην ἠκολούθησεν οὐ μόνον προκειμένου περὶ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ ὄλων τῶν Ἑπαγγελματικῶν Σχολείων, ἀκόμη καὶ περὶ καθαρῶς κερδοσκοπικῶν ἰδρυμάτων, τὰ ὅποια ἐπίσης τυγ- χάνουν οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων.

Γνωρίζομεν βεβαίως ὅτι δὲν ὑπάρχει ρητὴ διάταξις συμψηφισμοῦ, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι ὑπάρχει ἠθικὴ δέσμευσις, ἡ ὅποια διὰ τὸ Κράτος δεόν νὰ ἔχη ἐπιρρημένην δύνανται ἐναντι τῆς νομικῆς διατάξεως ἄλλως τε οὐδε- μία διάταξις ὑπάρχει διὰ τὰς ἐνισχυόμενας ἰδιωτικὰς Σχολὰς.

I

Εἰς τὸ ἔγγραφον Ὑμῶν ἐπαναλαμβάνεται δυστυχῶς ἡ ἀποψις ἡ ἐκτε- θεῖσα εἰς «ἀνακοινωσίν» τινὰ τοῦ Σ. Ὑπουργείου ἐπ' εὐκαιρίᾳ μιᾶς ἀτυ- χοῦς ἐκδηλώσεως διαμαρτυρίας τῶν σπουδαστῶν, ἀποψις καθ' ἣν ἡ ἐνίσχυ- σις δὲν χορηγεῖται πρὸς τὴν Σχολὴν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αὐτὴ δῆθεν εἶναι «πολυτελὲς ἴδρυμα» (!) καὶ «βασανιστικὸν τῶν ἐργαζομένων νέων» (!!).

Εἰς τὴν ἀνακοινωσὶν ἐκείνην δὲν ἠθελήσαμεν νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν, ἵνα μὴ παρασφθῶμεν εἰς δημοσίαν ἐμφάνισιν διαφωνίας μὲ τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον. Ἡ Σχολὴ μας δυστυχῶς ὑπερηφνεύεται ὅτι εἶναι τὸ «πτωχό- τερον ἀνώτερον πνευματικὸν ἴδρυμα τῆς Εὐρώπης καὶ ταυτοχρόνως ἴδρυμα μὲ πλουσιωτάτην πνευματικὴν δρασίν» ἀναγνωρισμένη ὑπὸ ὄλων τῶν κα- λῆς πίστεως ἀνθρώπων τῶν παρακολουθούτων μὲ πραγματικὴν στοργὴν καὶ ἐποικοδομητικὴν κατανόησιν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς.

Ἐὰν τὸ ἴδρυμά μας εἶναι «πολυτελὲς» θὰ ἐξετασθῇ κατωτέρω θέ- λομεν ὅμως νὰ δηλώσωμεν ἀπὸ τοῦδε καὶ αἰθίς ὅτι ἡ ὀφειλομένη ἐνίσχυ- σις τοῦ Κράτους δὲν θέλει διατεθῆ διὰ τὰς ἀνυπάρκτους πολυτελεῖς δα- πάντας, ἀλλ' ὀπλοκλειστικῶς δι' ἀγορὰν οἰκοπέδου. Συνεπῶς ὁ συσχετισμὸς τῶν ἐξόδων λειτουργίας τῆς Σχολῆς μὲ τὴν ἐνίσχυσίν της ἐκ μέρους τοῦ Κράτους αὐτομάτως καταπίπτει.

Ἐπὶ πλέον τούτου οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς εἶχον δηλώσει πολλάκις — καὶ τοῦτο εἶναι Ὑμῖν γνωστὸν — ὅτι παραιτοῦνται τῆς ἀμοι- βῆς τῶν προθύμων, εἰς ἣν περὶ τῶν διαφόρων ἐπιπέδων τῆς ἐκπαίδευσης

Σχολῆς τὴν πίστωσιν τῶν 500.000 δραχ. τῆς παρελθούσης καὶ τρεχούσης χρήσεως. Συνεπῶς καὶ ἐκ τῆς συγκινητικῆς ταύτης χειρονομίας τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ καθίσταται ἐτι περισσότερο ἐπιτακτικὴ καὶ ἱερὰ ἢ υποχρέωσις τοῦ Κράτους, τὴν ὁποίαν εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐκπληρώσητε ἄλλως τε οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ καὶ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ σήμερον ἔχουν δώσει ἐπανειλημμένως δειγμάτων θυσιῶν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ὑψηλοῦ τῶν λειτουργήματος, ἀνεξαρτήτως ὅτι τὸ τε Κράτος καὶ ἡ Σχολὴ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι πᾶσα ἐργασία δέον νὰ ἀμειβεται.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἅμα τῇ συγκροτήσει του συνεζήτησεν, ἐμελέτησε καὶ ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα τῶν μαθημάτων, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Καθηγητῶν καὶ τῆς ἀμοιβῆς των καὶ ὑπέβαλε τὸ ἀπὸ 1-6-54 ἔγγραφόν του ὑπ' ἀριθ. 5850.

Ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου τούτου οὐδεμία μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης διευκρίνησις ἐπίσημος καὶ ἔγγραφος ἄποψις Ὑμῶν, ἐκτὸς γενικῶν καὶ ἀσαφῶν προτάσεων τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὡς μέλους κατὰ Νόμον τοῦ ἡμετέρου Δ. Συμβουλίου.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἀναμένει ἔγγραφως τὰς ἀπόψεις τοῦ Σ. Ὑπουργείου καὶ μάλιστα πλέον συγκεκριμένως, διότι τὰ ἐκτιθέμενα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 83990)18-11-53 Ὑμέτερον ἔγγραφον εἶναι γενικότητες καὶ παρανοήσεις τοῦ συντελουμένου ἐν τῇ Σχολῇ ἐπιστημονικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ ἔργου, ὡς ἐν ἐκτάσει ἀνεπιτύχθη τοῦτο εἰς τὴν γενομένην σχετικὴν συνεδρίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου, εἰς ἣν παρίστατο καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑφ' Ὑμᾶς Ὑπουργείου.

Ἡ Ἄνωτέρα ἐκπαίδευσις — καὶ εἰς ταύτην δυνάμει τοῦ Νόμου καὶ ἐκ τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεόν της ἀνήκει ἡ ἡμετέρα Σχολὴ (ὡς καὶ ἄλλαι παρόμοιαι Σχολαί: ΑΣΟ καὶ ΕΕ., Πάντειος, Γεωπονικῆ) — ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῶν νέων ἔχει διαφόρους ἀπόψεις παιδαγωγικὰς ἀπὸ τὰ κατώτερα δημοτικὰ ἢ ἐπαγγελματικὰ σχολεῖα, εἰς ἃ ἀναντιρρήτως ἀναφέρεται τὸ ὑπ' ἀριθ. 83990 Ὑμέτερον ἔγγραφον. Ἡ ἐνιαία διδασκαλία εἶναι διδασκαλία, εἶναι παιδαγωγικὸν θέμα τῶν τεσσάρων πρώτων τάξεων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ ὄχι παιδαγωγικὴ ὑπόδειξις οὐδὲ διὰ μέσσην Σχολὴν, πολὺ δὲ περισσότερο διὰ Σχολὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄλλο βεβαίως θέμα εἶναι ὁ συντονισμὸς — ἐντὸς πάντοτε τοῦ πλαισίου τοῦ βασικοῦ σκοποῦ, δηλ. τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως τῶν νέων — τῶν μαθημάτων. Ἡ Σχολὴ καυχᾶται διὰ τὸν συντονισμὸν τῆς ἐργασίας της, ὁ ὁποῖος ἔδει δεόντως νὰ ἐκτιμηθῇ, ἰδίᾳ παρὰ τοῦ ἐποπτεύοντος τὴν Σχολὴν Σ. Ὑπουργείου. Ὁ συντονισμὸς οὗτος ἐπετεύχθη μὲ συστηματικὴν ἐργασίαν τῶν Ἐπιτροπῶν Προγράμματος καὶ συνεχῶς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Προγράμματος καὶ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς παρακολουθεῖται καὶ τροπῆς Προγράμματος καὶ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς παρακολουθεῖται καὶ ἐλέγχεται. Σκόπιμος καὶ ἐπιβεβλημένη θὰ ἦτο ἡ συγκεκριμένη διατύπωσις τῶν ὑποδείξεων Ὑμῶν, ὅπου μετὰ πολλῆς προσοχῆς θὰ ἐξετάζετο ἡ ὑπόδειξις τῶν κανόνων συντονισμοῦ τῆς διδασκομένης ὕλης καὶ ἰδίᾳ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν συντονισμὸν τοῦ Προγράμματος τῶν ἄλλων ἀνωτέρων Σχολῶν. Οὐδεμία ὅμως τοιαύτη ποτὲ ἐγένετο ὑπόδειξις, οὐδὲ ἄλλως τε παρ' οὐδενὸς ἐιδικοῦ διευκρινιστικῆς.

Ἀποβαίνει πράγματι ἐκπληκτικὸν ὅτι ὁ συντονισμὸς τῆς ἐργασίας, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ καύχημα καὶ ὑπερηφάνειαν τῆς Σχολῆς, ἐπιχειρεῖται ν' ἀμφοισθητῆθῃ κατὰ τρόπον ἀφοριστικόν, δίδοντα σαφῶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ γράψας τὸ προμηρηθὲν ἔγγραφον ἢ δὲν ἐμελέτησε τὸν «Ὀδηγὸν Σπουδῶν» ἢ ἀγνοεῖ κατὰ βάσιν τὰ παιδαγωγικὰ θέματα.

Ὅπως ἐπίσης εἶναι λυπηρὸν ὅτι κατηγορεῖται ἡ Σχολὴ ὅτι ἐπιδιώκει νὰ καταρτίσῃ «σοφοὺς». Θὰ ἦτο ὑπερήφανος, εἰάν ἐπετύγχανε τοῦτο, ἀλλ' οὔτε τὰς δυνάμεις ἔχει, οὔτε τοιαύτας ἐπιδιώξεις ἔχει δεδομένου ὅτι ὑπερφηανέυεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν. Μέχρι πρό

τινος ἢ Σχολῆ κατηγορεῖτο ὅτι εἶναι «Φροντιστήριον» (!), ἤδη δὲ ἐλέγχεται ὅτι παρασκευάζει «σοφούς».

Οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἕτερον εἶναι ἀκριβές. Ἡ Σχολῆ ἔχει σαφῶς ἀναγράψει εἰς τὸ πρόγραμμά της ὅτι παρασκευάζει διοικητικά καὶ διαχειριστικά στελέχη. Διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν καὶ μὲ ἰκανότητας. Παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικο-διοικητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν προσήκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν. Δὲν εἶναι τεχνικὴ σχολή, ἀλλ' ἴδρυμα φιλοδοξοῦν νὰ ἐφοδιάξῃ τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας μὲ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένους ἐπαγγελματίας. Ἡ κατεύθυνσις τῆς Σχολῆς εἶναι ἐπαγγελματικὴ καὶ ὀφελιμιστικὴ. Καὶ συνάμα ἔχει δηλώσει εἰς τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδῶν» (σελ. 154) ὅτι «δὲν ζητοῦμεν οὔτε σοφούς οὔτε ἀναμνηστικὰς τῶν ὁρισμῶν μας. Γνωρίζομεν ὅτι ἐξετάζομεν καὶ βαθμολογοῦμεν ὑποψηφίους διὰ πτυχίον. Εἶναι ὄντως μεγάλη ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς σοφίας καὶ τῶν γνώσεων τῶν ἀπαραιτητῶν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς ὑποψήφιος». Ταῦτα γράφει ὁ «Ὁδηγὸς Σπουδῶν» πᾶρῶν πολυτίμους πρὸς πάντας παιδαγωγικάς ὑποθήκας. Συνεπῶς ἡ φράσις τοῦ προμνησθέντος ἐγγράφου Ὑμῶν «περὶ παρασκευῆς σοφῶν» ἀπλῶς ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν τῶν ὄσων ἡμεῖς ἔχομεν ἤδη ἐκθέσει ὡς βασικάς παιδαγωγικάς τῆς Σχολῆς ἀντιλήψεις. Ἡ ἡμετέρα Σχολῆ φρονοῦμεν ὅτι δεόν νὰ τύχῃ ἰδιαιτέρου ἐπίπνου διὰ τὰς ὁρθὰς ἀντιλήψεις τῆς καὶ ὄχι νὰ τελεῖ ὑπὸ κατηγορίαν.

Τὸ Δ. Συμβούλιον παρακαλεῖ καὶ αὖθις ὅπως τὸ Σ. Ὑπουργεῖον διατυπώσει *συγκεκριμένως τὰς ἀπόψεις του*—καὶ εἶναι ἔτοιμον νὰ συζητήσῃ ταύτας μετὰ προσοχοῦσης προσοχῆς μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Συλλόγου τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διδασκομένης ὕλης καὶ ἐπὶ τοῦ συντονισμοῦ τῆς διδασκαλίας καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν γένει προγράμματος ἐργασίας.

Τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ *εἶναι πρόθυμοι ν' ἀποδεχθῶσι πᾶσαν ὑπόδειξιν ὀρθήν, ἀλλὰ συγκεκριμένην* καὶ ἠτιολογημένην παρότι πιστεύουν ὅτι τὸ Πρόγραμμα εἶναι προϊόν τῆς μακρᾶς τῶν ἐκπαιδευτικῆς πείρας καὶ ἀποτελέσμα ἐνὸς ἐκπαιδευτικοῦ ἰδανικοῦ. Οὐδεὶς προβάλλει τὸ ἀλάθητον, ἀλλ' ἡ Σχολῆ ἔχει ἐπίγνωσιν ὅτι περισσότερον παντὸς ἄλλου ἔχει μελετήσει τὰ προβλήματα τῆς καὶ ἔχει δώσει εἰς ταῦτα τὰς καλύτερας δυνατάς λύσεις.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ἀνακινήσαν τὰ θέματα ταῦτα πρὸ ἔτους καὶ πλέον θὰ ἔχῃ καταλήξει εἰς συγκεκριμένα συμπεράσματα καὶ εἰς σαφεῖς προτάσεις, διότι ἐπὶ γενικοτήτων συζητήσις δὲν δύναται νὰ στηριχθῆ καὶ εἰς οὐδὲν ἀποτελέσμα δύναται νὰ καταλήξῃ. Τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ συμφέρον διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν ἀναζητοῦμεν καὶ καλοῦμεν πάντας, ἰδίᾳ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὴν ἀναζήτησιν καὶ πραγματοποιήσιν τοῦ τε ὀρθοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος.

III

Τὸ Πρόγραμμα τῆς Σχολῆς κατηρτίσθη κατόπιν μακρᾶς μελέτης καὶ ἐπεξεργασίας τοῦ ὑπὸ τῶν Ὁ. Ἐπιτροπῶν Προγράμματος καὶ τῆς συντονισάσης τὰς ἐργασίας τῶν Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς μὲ βάσιν τὴν ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος καὶ μὲ γνῶσιν τῶν τελευταίων δεδομένων τῆς Παιδαγωγικῆς. Ἡ Σχολῆ κατὰ τὴν ἐργασίαν τῆς εἶχεν ὑπ' ὄψιν τῆς τὰ προγράμματα τῶν σπουδαιότερων ἀντιστοιχῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Σκόπιμον θεωροῦμεν νὰ παραθέσωμεν τὸ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐγκριμένον Πρόγραμμα ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὸ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ ὁποίου καταρτισθέντος τῷ 1920 ἤδη, ζητεῖται ὀρθῶς ἡ ἀναθεώρησις του καὶ ἡ προσαρμογὴ του πρὸς τὰ ἐκ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς διδάγματα.

	A.Σ.Β.Σ.	A.Σ.Ο.Ε.Ε
Πολιτική Οικονομία	5	5
Οικονομική Πολιτική	5	5
Οικονομική Ίστορία	1	5
Δημοσία Οικονομία	4	5
Ίδιωτική Οικονομία	3	5
Τεχνική Οικονομικοῦ βίου (*)	4	—
Οικονομική Γεωγραφία	2	5
Στατιστική (*)	2	—
Λογιστική	15	14
Οικονομικά Μαθηματικά	3	5
Δημόσιον Δίκαιον	2	15
Ίδιωτικόν Δίκαιον	4	5
*Εμπορικόν Δίκαιον	4	5
Μεταλλευτικόν Δίκαιον	1	—
Κοιν. Πολιτική και Ἐργατικόν Δίκαιον (*)	3	—
Οργάνωσις Ἐπιχειρήσεων ()	6	—
*Οργάνωσις Ἐργοστασίων	3	—
Ψυχοτεχνική	1 1/2	—
Βιομηχανική Ὑγιεινή	1 1/2	—
Χημεία και Ἐμπορευματολογία	6	10
Βιομηχανική Τεχνολογία	6	—
Τὸ ὅλον	81	84

*Εκ τῆς συγκρίσεως ταύτης προκύπτει :

α) Ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν νομικῶν μαθημάτων εἶναι περιορισμένη (11 ὥραι ἀντὶ 25), διότι ἡ Σχολή μας δὲν προπαρασκευάζει ἀποφοίτους διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, ἀλλὰ στελεχίη τὰ ὅποια δέον νὰ τύχουν τῆς πρεπούσης νομικῆς ἐνημερώσεως οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν ὡς εὐνόητον, ἢ ἐπιστημονικὴ αὐτῆ ἐνημέρωσις οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν δύναται νὰ ἔχη μὲ τὴν ἀπλὴν καὶ εἰς γενικωτάτας γραμμάς ἐγκυκλοπαιδικήν νομικὴν μόρφωσιν τὴν παρεχομένην εἰς τὰς Μέσας Ἐμπορικὰς Σχολάς. Τοιαύτη ἀποψις εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτος ὡς μεταβάλλουσα τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς Σχολῆς.

β) Ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν τεχνικῶν μαθημάτων εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. δὲν περιορίζεται εἰς τὴν Χημείαν καὶ Ἐμπορευματολογίαν, ἀλλὰ λόγῳ τῆς περιουσίας τῆς ὡς Βιομηχανικῆς ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὴν Φυσικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Τεχνολογίαν (Μηχανογνωσία καὶ Ἠλεκτροτεχνία).

γ) Ὅτι εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. διδάσκονται ἐπὶ πλέον τὰ μαθήματα τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος (Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων, Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Ἐργατικόν Δίκαιον, Ψυχοτεχνικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ὑγιεινή), τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς ἡμετέρας Σχολῆς καὶ τὴν ὑπερφήνειάν τῆς, τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων εἰς τὰ σύγχρονα καὶ ζέοντα προβλήματα τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς.

δ) Ὅτι ἐκδηλος εἶναι ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς τοῦ Προγράμματος, π. χ. ἡ διδασκαλία τῆς Οἰκονομικῆς Ίστορίας εἶναι περιορισμένη (1 ὥρα ἀντὶ 5) καὶ τῆς Χημείας (2 ὥραι ἀντὶ 5). Ἐπίσης εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. ἡ διδασκαλία τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων γίνεται ὄχι μόνον θεωρητικῶς, ἀλλὰ καὶ πρακτικῶς (Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου).

ε) Παρὰ τὴν ὑπαρξίν περισσοτέρων μαθημάτων εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. αἱ ὥραι διδασκαλίας περιποῦν εἶναι αἱ αὐταί. Ποῦ λοιπὸν στηρίζεται ἡ δῆθεν τῶν σπουδαστῶν καταπόνησις ἢ ποῦ στηρίζεται ἡ κατὰ τῆς Σχολῆς ἐκστρατεία ὅτι εἶναι πολυτελεῆς Ἴδρυμα ;

στ) Διευτρώθη ὡσαύτως ἡ ἀποψις ὅτι διασπᾶται ἡ ἐνότης τῆς διδασκαλίας, διότι δύο ἢ τρεῖς Καθηγηταὶ διδάσκουν τὸ αὐτὸ μάθημα. Τοῦτο

*) Τοῦ μαθήματος τούτου ζητεῖται ἡ εἰσαγωγή καὶ εἰς τὴν Α.Σ.Ο. & Ε.Ε.

κατὰ βάσιν δὲν εὐσταθεῖ προκειμένου περὶ Σχολῶν ἀνωτέρας ἐκπαιδευσεως. Εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν πέντε Καθηγηταὶ διδάσκουν τὸ Ἄστικόν Δίκαιον καὶ δύο τὴν Δικονομίαν. Ὡς γνωστὸν μάλιστα ἡ βαθμολογία τοῦ Ἄστικοῦ Δικαίου εἶναι ἐνιαία, δηλαδὴ δίδεται κοινὸς βαθμὸς παρὰ πέντε Καθηγητῶν. Εἰδικώτερον εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν τὸ θέμα ἐγεννήθη προκειμένου περὶ ὑπάρξεως Καθηγητῶν εἰς ἓν μαθημα, ἀλλὰ διδασκόντων σαφῶς διακεκριμένους κλάδους τοῦ ἐν λόγῳ μαθήματος.

Ὁδῶ εἰς τὸ Β' ἔτος διδάσκουν «Τεχνικὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου» δύο Καθηγηταί, ἀλλ' ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἀσχολεῖται μὲ τὰ Ἀσφαλιστικά, ὁ δ' ἕτερος μὲ τὰς Μεταφοράς. Ἡ διαφορὰ τῶν μαθημάτων εἶναι σαφής, ὅπως εὐνόητος εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων τούτων παρ' εἰδικῶν Καθηγητῶν ζώντων συνεχῶς τὴν πραγματικότητα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Τοῦτο δὲ ἐνέχει μεγίστην σημασίαν.

Ἐσαύτως ἓν μάθημα εἶναι ἡ «Βιομηχανικὴ Τεχνολογία», ἀλλ' οἱ δύο κλάδοι τῆς «Μηχανογνωσίας» καὶ «Ἡλεκτροτεχνίας» εἶναι εὐνόητως διακεκριμένοι καὶ ὀρθῶς ἕκαστον τῶν μαθημάτων τούτων διδάσκεται παρ' εἰδικῶν καθηγητῶν, τοῦθ' ὅπερ κατ' ἀνάγκην συμβαίνει καὶ εἰς αὐτάς τὰς μέσας τεχνικὰς Σχολάς.

Ἡ «Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ» ἀναντιρρήτως εἶναι σύνολον ἀρχῶν καὶ νομικῶν κανόνων, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῇ ὅτι τὰ προβλήματα τῆς βιομηχανίας παρουσιάζουν ἰδιορρυθμίαν, ὅπως ὑπάρχουν καὶ ἰδιάζοντα ζητήματα τοῦ ἐμπορίου συνιστῶντα ἴδιον κλάδον, τὴν Ἐμπορικὴν Πολιτικὴν. Δυστυχῶς δὲν γνωρίζομεν τὸν ἐπιστήμονα τὸν συγκεντροῦντα τὰς δυνάμεις ἐν Ἑλλάδι διὰ νὰ διδάξῃ — καὶ διατεθειμένον νὰ διδάξῃ — ἐνιαίως τὴν ποικιλόμορφον οἰκονομικὴν πολιτικὴν, ὅπως ἐλπίζομεν ὅτι οὐδεὶς θὰ εἶχε τὴν αὐθάδειαν ν' ἀξιώσῃ νὰ διδάξῃ εἰς τὴν Σχολὴν μας τὸ ὅλον Δίκαιον ἢ τὴν ὅλην «Τεχνικὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου».

Εἰς τὴν πολυσύνθετον οἰκονομικο-τεχνικὴν περιόδον τὴν ὁποίαν διερχόμεθα μὲ τὰ καθημερινῶς ἀνακύπτοντα νέα καὶ ζέοντα προβλήματα ἀντὶ νὰ ζητῶμεν νὰ ὑποτιμήσομεν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς ἐφαρμόζοντες εἰς αὐτὴν παιδαγωγικοὺς κανόνας ἰσχύοντος διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, δεόν ν' ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει ἀνάγκην εἰδικῶν ἐπιστημόνων συνδραζόντων τὴν γενικὴν μόρφωσιν μὲ τὴν ἀναντιρρητον εἰδικότητα ἢ ὁποία προσιδιάζει εἰς Καθηγητὰς προσωρισμένους νὰ μορφώσουν ἀνώτερα εἰδικευμένα στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ἀντίθετος ἄποψις εἶναι ἀσύλληπτος καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ ἐκπαιδευτικῶς.

Παρωθέτορον ἐπίσης τὸν πίνακα τῶν Μαθημάτων τῆς Ecole des Hautes Etudes Commerciales τῶν Παρισίων, καὶ τοῦ Institut Supérieur de Commerce τῆς Ἀμβέρσης πρὸς πλήρη κατατόπισιν Ὑμῶν :

Πίναξ Μαθημάτων τοῦ Βιομηχανικοῦ Τμήματος τῆς Ἀνωτάτης

Ἐμπορικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων

1. Πολιτικὴ Οἰκονομία	14. Ἐφηρμοσμένα Μαθηματικά
2. Προβλήματα Οἰκονομικ. Πολιτικῆς	15. Δημόσιον Δίκαιον
3. Οἰκονομικὴ Ἱστορία	16. Διοικητικὸν Δίκαιον
4. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	17. Πολιτικὴ καὶ Ποινικὴ Δικονομία
5. Φορολογικὴ Νομοθεσία	18. Ἄστικόν Δίκαιον
6. Τελωνεϊακὰ	19. Ἐμπορικὸν Δίκαιον
7. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	20. Ναυτικὸν Δίκαιον
8. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	21. Συγκριτικὸν Ἐμπορικὸν Δίκαιον
9. Οἰκονομικὴ διοικήσις τῶν ἐπιχειρήσεων	22. Φυσικὴ καὶ Χημεία
10. Ἀσφάλεια	23. Ἡλεκτροτεχνία
11. Τραπεζιτικαὶ Ἔργασια	24. Μηχανογνωσία
12. Μεταφοραὶ	25. Ἐμπορευματολογία
13. Λογιστικὴ (τρεῖς ἔδρα)	26. Ἐπαγγελματικὴ Ὑγιεινὴ

Πίναξ Μαθημάτων τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιέγης (Βελγίου)

1. Γενικὴ Γεωγραφικὴ Οἰκονομία	14. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου
2. Εἰδικὴ »	15. Ἐμπορευματολογία
3. Μηχανογνώσις	16. Ἀσφαλιστικὰ
4. Ψυχολογία καὶ Φιλοσοφία	17. Βιομηχανικὴ Νομοθεσία
5. Λογικὴ	18. Γενικὰ Μαθηματικὰ
6. Ἀποικιακὴ Οἰκονομία καὶ Ἱστορία	19. Πολιτικὴ Οἰκονομία
7. Νομοθεσία τοῦ Κογκό	20. Στατιστικὴ
8. Στοιχεῖα Συνταγματικοῦ Δικαίου	21. Διπλωματικὴ Ἱστορία
9. Δημοσίαι Οἰκονομία	22. Ἐμπορικὸν καὶ Ναυτικὸν Δίκαιον
10. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	23. Διοικητικὸν Δίκαιον
11. Τραπεζικὰ καὶ Χρηματιστηριακὰ	24. Σύνταξις Οἰκονομικῶν ἐκθέσεων
12. Φυσικὴ Γεωγραφία	25. Ξέναι Γλῶσσαι
13. Στοιχεῖα Διεθνoῦς Δικαίου	

Μαθήματα Νέας Σχολῆς Οἰκονομικῆς Ὁργάνωσης τῶν Παρισίων

1. Λογιστικὴ Τεχνικὴ	11. Ἀσφάλεια.
2. Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ	12. Κοινωνικὴ Νομοθεσία
3. Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	13. Στατιστικὴ
4. Πολιτικὴ Οἰκονομία	14. Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
5. Ἐμπορικὸν Δίκαιον	15. Ποινικὴ Ἐμπορικὴ Νομοθεσία
6. Δημόσιον Δίκαιον	16. Τραπεζικὰ
7. Πολιτικὴ Οἰκονομία	17. Ἐλεγκτικὰ
8. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	18. Λογιστικὴ Ὁργάνωσις
9. Δίκαιον Ὑποθέσεων	19. Ἐπαγγελματ. Καθηκοντολογία
10. Φορολογικὴ Νομοθεσία	20. Δημ. Οἶκον. Δίκαιον

Πίναξ Μαθημάτων τῶν Ἐμπορικῶν Ἰνστιτούτων τοῦ Βελγίου

1. Φιλοσοφία καὶ Ψυχολογία	16. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Στατιστικῆς
2. Πολιτικὴ Οἰκονομία	17. Ἐφηρμοσμένη Στατιστικὴ
3. Δημοσίαι Οἰκονομία	18. Δημόσιον Δίκαιον
4. Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ	19. Ἀστικὸν Δίκαιον
5. Ἀποικιακὴ Οἰκονομία	20. Ἐμπορικὸν Δίκαιον
6. Γεωγραφία Φυσικὴ	21. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ
7. Ἀνθρωπογεωγραφία	22. Ἐργατικὸν Δίκαιον
8. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	23. Ὁργάνωσις
9. Γενικὴ Λογιστικὴ	24. Διανομὴ τῶν Ἐμπορευμάτων
10. Λογιστικὴ Ἐφηρμοσμένη	25. Ἐμπορικὴ Δεοντολογία
11. Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου	26. Γενικὰ Μαθηματικὰ
12. Τεχνικὴ τῶν Τραπεζῶν	27. Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ
13. Τεχνικὴ τῶν Ἀσφαλειῶν	28. Φυσικὴ καὶ Χημεία
14. Πολιτικὴ Ἱστορία	29. Ἐμπορευματολογία
15. Οἰκονομικὴ Ἱστορία	30. Βιομηχανικὴ Τεχνολογία

(Ὁ σπουδαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ παρακολουθήσῃ ἐπίσης τὰ εἰδικὰ μαθήματα ἐνὸς ἐκ τῶν τριῶν τμημάτων, εἰς τὰ ὅποια κατανέμονται οἱ σπουδασταὶ τοῦ Δ' ἔτους).

Κατά τὸν ὕπ' ὄφιν μας Ὁργανισμὸν τῆς École des Hautes Études Commerciales τοῦ 1931 ὑπῆρχεν ἓν μάθημα «Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων», μὲ δύο Καθηγητὰς διδάσκοντας. Κατὰ τὸν Ὁργανισμὸν 1953 ἡ «Ὁργάνωσις», διηρημένη εἰς περισσότερας ἑδρας Γενικῶν Ἀρχῶν—Ὀικονομικῆς Διοικήσεως—Διαφημίσεως—Τεχνικῆς τῶν Πωλήσεων, διδάσκεται ὑπὸ 7 ἐιδικῶν Καθηγητῶν. Τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Οἰκονομικῆς ζωῆς. Αὐτὴν τὴν ἐξέλιξιν προσπαθεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ κατὰ πόδας ἡ ἡμετέρα Σχολὴ καὶ ἐλπίζομεν εἰς τοῦτο νὰ ἔχῃ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Κράτους.

Εἰς τὴν περίφημον École d'Organisation Économique et Sociale ἢ Πολιτικὴ Οἰκονομία, διηρημένη εἰς 12 ἑδρας, διδάσκεται ὑπὸ εἰκοσάδος Καθηγητῶν, ἡ δὲ Λογιστικὴ, διηρημένη εἰς 11 ἑδρας, διδάσκεται ὑπὸ 15 Καθηγητῶν.

Εἰς τὴν νεωστὶ ἰδρυθεῖσαν ἐν Παρισίοις ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων Δημοσίων Ἔργων, Μεταφορῶν καὶ Τουρισμοῦ «École des Transports» ὑπάρχουν 6 ἑδραι ἐιδικῶς διὰ τὰς Μεταφοράς. Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην—μοναδικὴν καθόσον γνωρίζομεν ἐν Εὐρώπῃ—διδάσκουν ἐν ὄλῳ 42 Καθηγηταί.

Εἰς τὴν École d'Ergologie τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν, ἐιδικευμένην εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ψυχοτεχνικῆς, ὑπάρχουν 7 ἑδραι Ψυχοτεχνικῆς καὶ Φυσιολογίας, οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην Καθηγηταὶ ἀνέρχονται εἰς 22.

Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Πολιτικῶν Μηχανικῶν τὰ διδασκόμενα μαθήματα ἀνέρχονται εἰς 62 κατὰ τὸν δημοσιευμένον «Ὁδηγὸν Σπουδῶν».

Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ παραπέμψωμεν εἰς τοὺς Ὁργανισμοὺς τῶν Σχολῶν τῆς Ἀμερικῆς, διότι ἐκεῖ ὑπάρχει εἰς τὸ ἐπαρκὸν ἀνεπτυγμένος ὁ καταμερισμὸς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου. Οὕτω, τὸ μάθημα τῆς ὀργανώσεως διαίρεται εἰς πολλοὺς κλάδους, ἀρκεῖ δὲ νὰ ἀνιφέρωμεν ὅτι ἀπλῶς ἡ Τεχνικὴ τῆς Πωλήσεως—ἡ ὅποια εἶναι ἐν Τμηματὶ τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων—διακρίνεται εἰς ἑδρας Πωλήσεως Χονδρικῶς, Λιανικῶς, Πωλήσεων διὰ μέσου τρίτων, Διαφημίσεως, Ψυχολογίας κ.τ.λ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Ὑπηρεσία Ὑμῶν ἔχει τὴν διάθεσιν καὶ τὸν χρόνον νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τῆς συγχρόνου Ὁργανώσεως τῶν ἀντιστοιχῶν ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν νὰ τὴν διαφωτίσωμεν, διότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἐκ πλάνης καὶ ἀγνοίας ἐξέδωκε τὸ ὑπ' ἀριθ. 83.990 ἔγγραφόν τῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν.

Παραθέτομεν πίνακα ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπηρετούντων Καθηγητῶν καὶ Ὑφηγητῶν εἰς διαφόρους Σχολάς, διὰ νὰ δειχθῇ ἀπολύτως ὅτι οὐδεμίαν ἔχει πολυτέλειαν ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἀπὸ ἀπόψεως συγκροτήσεως εἰμὴ πλήρη σεβασμὸν πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐιδικότητος καὶ τῆς συγχρόνου ὀργανώσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν.

Αἱ νέαι Σχολαὶ αἱ ἰδρυόμεναι ἔξω τοῦ Πανεπιστημίου τοῦτο ἐπι πλεόν τὸ χαρακτηριστικὸν ἔχουν: α) ὅτι ἀναθέτουν εἰς ἐιδικοὺς τὰ μαθήματα καὶ β) ὅτι συνιστοῦν καὶ καταργοῦν ἑδρας ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε ἀναγκῶν. Αἱ νέαι Σχολαὶ δὲν θέλουσιν—καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία των—νὰ παραμένουν ἀποστεωμένοι ὀργανισμοί. Καὶ αὐτὰ τὰ Πανεπιστήμια τὰ κατ' ἀνάγκην ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως συντηρητικά, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς νέας ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας ἀναγκάζονται νὰ ἰδρύνουν πληθώρα «Ἰνστιτούτων» εἰς τὰ ὅποια καλεῖται πληθώρα Καθηγητῶν νὰ διδάξῃ τοὺς ἐιδικοὺς κλάδους τῆς Ἐπιστήμης.

Νομική Σχολή (και 28 Ύφηγηται)	19
Πάντειος Σχολή	25
Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ	17
Σχολὴ Μηχανικῶν Πολυτεχνείου	27
Ecole des Hautes Etudes Commerciales de Paris	55
Ecole Supérieure de Commerce de Paris	59
Ecole Supérieure de Commerce de Marseilles	30
Ecole d'administration (Paris)	68
Ecole d'Organisation économique et sodale de Paris	84
Ecole Normale de l'enseignement commercial	58
Ecole de Transports	42
Institut de la Statistique	23
Ecole d'Ergologie de Bruxelles	28
Ecole de Commerce de Bruxelles	60
Ecole de Commerce de Liège	51
Institut Supérieur de Commerce d'Anvers	43
Institut Supérieur de Commerce de Bruxelles	58

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐπειδὴ πρόκειται νὰ καλέσωμεν εἰδικὴν συνεδρίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου, εἰς ἣν θὰ παρακληθῆ νὰ παραστῆ καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ οἰσοδῆποτε ἀντιπρόσωπος Ὑμῶν, ἔχομεν καὶ αὐθις τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐγγράφως καὶ συγκεκριμένως γνωρίσητε ἡμῖν α) ποῖα ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ Ὀρολογίου Προγράμματος εἶναι περιττά, β) πόσαι ὥραι κατὰ τὴν γνώμην Ὑμῶν εἶναι ἀπαραιτήτοι διὰ τὴν διδασκαλίαν ἐκάστου μαθήματος καὶ γ) ποῖα θέματα διδασκόμενα εἰς τὰ καθ' ἕκαστον μαθήματα ἀποτελοῦν φόρτον γνώσεων καὶ κακῶς παρασκευάζουν «σοφούς».

IV

Ἡ ἀπόπειρα νὰ χαρακτηρισθῆ ἡ Σχολὴ μας ὡς Ἰδρυμα ἐπιμορφώσεως τῶν ἐργαζομένων, οἱ ὅποιοι δὴθεν βαρύνονται μὲ φόρτον «πολυτελῶν καὶ περιττῶν μαθημάτων» εἶναι, ὡς εὐνόητον, καὶ ἐκ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς καὶ ἐκ τοῦ προγράματός της ἀσπράδεκτος. Ἡ Σχολὴ μας μετὰ στοργῆς ἀληθοῦς δέχεται καὶ παρακολουθεῖ τοὺς σπουδαστὰς οἵτινες συγχρόνως ἐργάζονται. Πρὸς διευκόλυσίν των τὰ μαθήματα γίνονται κυρίως κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας. Ἀλλὰ τὸ γεγονός ἐστὶν εἰς τὴν Σχολὴν φοιτῶν καὶ ἐργαζομένων δὲν δύναται τὸ παραπᾶν νὰ μεταβάλλῃ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σχολῆς. Ἄλλως τε εἰς πᾶσαν Σχολὴν καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον νέοι ἐργαζόμενοι, εἶναι ἀξιοὶ πάσης προστασίας ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἀλλ' οὐδεμία Σχολὴ καὶ οὐδὲν λογικευμένον Κράτος διανοήθη νὰ μεταβάλλῃ τὸ Πρόγραμμα καὶ τὴν διδακτέαν ὕλην χάριν τῶν ὀλίγων ἐργαζομένων καὶ εἰς βάρος τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Αἱ Σχολαὶ εἶναι πνευματικὰ καὶ ὄχι φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα. Ἡ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΧΕΙ ΙΕΡΟΝ ΧΡΕΟΣ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ.

Οὐδεὶς πάντως ὑπερθεώθη νὰ φοιτήσῃ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ οὐδεὶς βεβαίως ἐξηπατήθη, δεδομένου ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει δημοσιεύσει τὸ πρόγραμμά της καὶ πάντες ἔχουν ὑπογράψει δῆλωσιν ὅτι ἔλαβον γνῶσιν καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν μεθόδων της. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐπανειλημμένως ἔχει τονίσει κατὰ κόρον ταύτην τὴν ἱεράν ἀρχὴν ὅτι «Ἡ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΕΝ Τῆ ΣΧΟΛῆ ΑΠΟΚΤΑΤΑΙ ΜΕ ΠΟΛΥΝ, ΠΑΡΑ ΠΟΛΥΝ ΚΟΠΟΝ».

Ἐὰν πράγματι παρουσιάζεται ἀνάγκη ἰδρύσεως ἐτέρας κατωτέρας ἢ μέσης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, εἰμεθα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου νὰ διαθέσωμεν τὴν πείραν μας καὶ τὰς γνώσεις μας διὰ τὴν ἀριωτέραν ὀργάνωσιν της. Πάντως ἡ ἰδρυθησομένη τυχὸν τοιαύτη Σχολὴ οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν δύναται νὰ ἔχη μὲ τὴν ἰδικὴν μας, ἀμβλεπούσαν νὰ καταρτίσῃ ἀρτίως πνευματικῶς συγκεκριημένα ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΤΕΛΕΧΗ, τῶν ὁποίων

ἔχει ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ἢ Ἐθνικὴν μας Οἰκονομία καὶ δὴ ἡ Βιομηχανία, ὅπως καὶ αἱ μέσαι Ἐμπορικαὶ Σχολαὶ δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ΑΣΟ καὶ ΕΕ ἢ αἱ ἐν Γαλλίᾳ Écoles Industrielles δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὰς Écoles Supérieures de Commerce.

Τὸ Σ. Ὑπουργεῖον δέον νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1938 συσταθεῖσα «Μέση Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», παρότι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐτέθησαν διαπρεπεῖς παράγοντες τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὡς ὁ Ἄνδρεας Χατζηκυριάκος καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἐπαμεινώνδης Χαρίλαος ἀπέτυχε πλήρως. Οὐδεὶς βιομήχανος ἐδέχθη νὰ μετεκπαιδευθῆ καὶ ἐλάχιστοι ὑπάλληλοι προσῆλθον, οἵτινες τελικῶς ἐφθασαν τοὺς (ἑπτὰ) 7.

Ἡ ἐνημέρωσις τῶν ἤδη ἐργαζομένων εἰς βιομηχανίας — ὄχι βεβαίως ἢ πνευματικὴ τῶν μόρφωσις — εἰς τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς ἐργασίας δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ἰδίᾳ διὰ τῶν διαλέξεων καὶ «Δεκαήμερον» καὶ μάλιστα διὰ τῆς συστηματοποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διαφωτιστικῶν ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς μας. Διὰ τοῦτο τὸ Δ. Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι τὸ Σ. Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας θὰ ἔλθῃ γενναίως ἀρωγὸν εἰς τὴν Ἐθνικὴν πράγματι προσπάθειαν τῆς Σχολῆς καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν ἐτέθη ὁ Ἀπολογισμὸς 1953—1954 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ Ἐκθεσις Ἐλέγχου τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Σ. Ὑπουργείου Βιομηχανίας κ. Μ. Κανούση, εἰς ὃν ὁ ἔλεγχος ἀνετέθη λόγῳ τῆς ἰδιότητός του ὡς Διευθυντοῦ τῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Ἐξ αὐτῶν πασιδήλως ἐξάγεται ὅτι α) μὲ ἐλάχιστα οἰκονομικὰ μέσα ἄνευ οἰσδήποτε κρατικῆς βοήθειας, οὐδὲ κἂν ἠθικῆς ἐνισχύσεως, ἡ Σχολὴ ἀπετέλεσε μέγα ἐκπαιδευτικὸν ἔργον διὰ τὸ ὅποιον καυχᾶται ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ἔδει νὰ εἶναι — καὶ ἐλπίζομεν ὅτι εἶναι — ὑπερήφανον τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τὸ ἀσκοῦν τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν ἐπ' αὐτῆς καὶ β) ὅτι ἐπρυτάνευσεν πνεῦμα τάξεως καὶ οἰκονομίας εἰς ὁλόκληρον τὴν διαχείρισιν 1953—1954.

Ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος Ἀπολογισμοῦ ἀναμένομεν τὰς ἀπόψεις Ὑμῶν, ὅπως ἐλπίζομεν ὅτι θὰ διατυπώσῃτε συγκεκριμένας τὰς παρατηρήσεις Ὑμῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1954—1955, ἵνα μὴ ἐντελῶς ΑΔΙ-ΚΩΣ δημιουργοῦνται τελειῶς ἐσφαλμένα κρῖσις ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Ἰδρύματος, τὸ ὅποιον ἀναντιρρήτως — τὸ ἐπαναλαμβάνομεν διότι ἀποτελεῖ πασιδῆλον ἀλήθειαν — εἶναι τὸ οἰκονομικώτερον τῆς Εὐρώπης μὲ δρᾶσιν ἀξίωσῃλετον.

Ἀπλὴ παραβολὴ πρὸς τὰ δύο Ἀνώτερα Ἰδρύματα τῆς Χώρας, τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. καὶ τὴν Πάντειον, οὐδέποτε ὀρθῶς κατηγορηθέντα διὰ σπατάλην καὶ πολυτέλειαν, πείθει πάντα καλόπιστον κριτὴν περὶ τοῦ πνεύματος τῆς οἰκονομίας τὸ ὅποιον ἐπρυτάνευσεν εἰς τὴν Σχολὴν παραλλήλως πρὸς μίαν πολυπλευρον καὶ δημιουργικὴν δρᾶσιν.

Οὕτω ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἔδαπάνησε διὰ τὴν ΟΛΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ τῆς, ὡς καὶ διὰ τὰς Ἐκδόσεις τῆς, τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, διὰ τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν καὶ διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑλληνικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου Δρχ. 1.138.190.70 ἐνῶ ἡ ΑΣΟ καὶ ἡ ΕΕ διέθεσε ΜΟΝΟΝ διὰ τὸ Διοικητ. καὶ Διδακτικὸν Προσωπικὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ Δρχ. 1.504.850.50 ἢ δὲ Πάντειος ὁμοίως μόνον διὰ τὸ Διοικητικὸν καὶ Διδακτικὸν τῆς Προσωπικόν Δρχ. 1.363.007.90

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀπλὴ αὕτη παραβολὴ εἶναι ἀπόλυτως πειστικὴ, γίνεται δὲ περισσώτερον ἀντιληπτὴ, ἐὰν τὰ ἄνω ποσὰ παραβληθῶσι μὲ τὰς ἀμοιβὰς τοῦ Διδακτικοῦ μας Προσωπικοῦ αἱ ὁποῖαι ἀνήλθον εἰς Δρχ. 364.536 (ἦτοι κατὰ μέσον ὄρον ἐκάστη πραγματοποιηθεῖσα ὥρα διδασκαλίας

ἐπληρώθη ἀντί δρχ. 89). Σημειωτέον ὅτι κατὰ Νόμον εἰς τοὺς Καθηγητὰς ἔδει νὰ πληρωθῶσι δρχ. 801,924, ἤτοι ἀφῆκαν οὗτοι ὑπὲρ τῆς Σχολῆς μίαν διαφορὰν 437.388 δρχ.

Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ χαρακτηρίζεται ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ὡς «πολυτελεῖς ἴδρυμα» δαπανῶσα τόσον ὀλίγα, ἐνῶ διὰ τὰς δύο ἄλλας κατ' οὐσίαν τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου Σχολὰς νὰ ἀναγνωρίζονται ὡς δαπάναι διπλάσια καὶ τριπλάσια ποσὰ παρὰ τοῦ ἐτέρου Ὑπουργείου Παιδείας. Ἔχει λοιπὸν ὑποστῆ πράγματι *capitis deminutio* ἡ ἡμετέρα Σχολή, διότι, πιστεύουσα εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδύσεως, ἐπεδίωξε νὰ τεθῆ ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας; Διὰ τὰς θεωρητικὰς Σχολὰς εἶναι ὀρθὸν τὸ Κράτος νὰ δαπανᾷ πολλαπλάσια ποσὰ, ἐνῶ διὰ τὴν ἡμετέραν ἐπιμένουσιν ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ της χαρακτηρῶς—ἐξίσου πάντως ἐπιστημονικοῦ—νὰ θεωρῆται «σπατάλη καὶ πολυτέλεια» δαπάνη ἀναγκαία καὶ κατὰ πολὺ ἐν πάσῃ περιστάσει μικρότερα.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, γνωστὸς διαπρεπὴς ἐπιστήμων καὶ μὲ 30ετῆ ἐκπαιδευτικὴν καὶ λοιπὴν δημοσίαν δρᾶσιν, λαμβάνει διὰ τὴν διευθύνσιν δρχ. 3.000 κατὰ μῆνα, τὸ πλεῖστον δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου δαπανᾷ διὰ τὴν παράστασιν τῆς Σχολῆς καὶ δι' ἔξοδα κινήσεώς του. Εἶναι τὸ ποσοῦν τοῦτο πολυτέλεια, ὅταν ἀναγνωρίζεται καὶ ἐγκρίνεται μισθὸς 6.500 δρχ. διὰ τὴν διευθύνσιν μιᾶς ἐπαρχιακῆς κατωτέρας Σχολῆς;

Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν δωρίζουν κατ' ἔτος εἰς τὴν Σχολὴν πλεόν τοῦ ἡμίσεως τῶν νομίμων ἀμοιβῶν των. Εἶναι καὶ τοῦτο σπατάλη καὶ πολυτέλεια; Ἡ ἀποτελεῖ συγκινητικὴν πράξιν, διὰ τὴν ὁποίαν ὤφειλεν ἡ Πολιτεία νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της καὶ νὰ κοσμήσῃ διὰ παρυσήμων τὰ στήθη των;

Εἶναι θλιβερόν, Κύριε Ὑπουργέ, νὰ γίνεται συζητήσεις περὶ τῶν ἀμοιβῶν τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ κατὰ τρόπον θίγοντα τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ καὶ ἐλάχιστα ἐποικοδομητικόν, ὅταν ἡ μέση μηνιαία ἀμοιβὴ τῶν Καθηγητῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 800 δρχ. Ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσία εἰσηγουμένη τὸ θέμα ἔδει νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν ὅτι μὲ τὴν ἐξευτελιστικὴν αὐτὴν ἀμοιβὴν ὁ Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ. ὑπέχει τὰς αὐτὰς ἢ καὶ περισσοτέρας διδασκατικὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἔχει καὶ ὁ Καθηγητὴς οἰασδήποτε ἀλ-
λης Ἀνωτάτης Σχολῆς ὅστις ὁμως ἀμείβεται μὲ 6.000 δρχ. καὶ ἄνω κατὰ μῆνα.

Ἀποτελεῖ πράγματι ἀποκαρδιωτικὸν φαινόμενον ἡ τοιαύτη τῶν γεγονότων παραποίησις. Ἡ Σχολὴ ὄχι μόνον δὲν ἀποτελεῖ πολυτελεῖς ἴδρυμα ἀλλὰ *καταπληκτικὸν φαινόμενον λαμπρᾶς δραστηριότητος μὲ ἐλάχιστα ὀικονομικὰ μέσα*. Τοῦτο γεννᾷ τὴν κατάληξιν καὶ τὸν θαυμασμὸν ὄλων τῶν παρακολουθούτων τὸ ἔργον της. Ἡ Σχολὴ ἀνέμενε καὶ τὴν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας πανηγυρικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου της, ὅπως εἶναι συγκινητικὴ ἢ ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἀναγνωθέντος κατεβλήθη προσπάθεια νὰ διαβληθῆ ἡ Σχολὴ καὶ μειωθῆ ἢ πρὸς αὐτὴν ἐκτίμησις.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆς παραγνωρίσεως τῶν γεγονότων καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς δυσφημιστικῆς προσπαθείας ἐντονώτατα διαμαρτυρούμεθα καὶ τὴν βαθυτάτην πικρίαν μας εὐσεβάστως διατυποῦμεν, διότι στοργὴν καὶ ἐνδιαφέρον ἀνεμέναμεν καὶ τὴν ἐπιβράβευσιν τῶν σκληρῶν προσπαθειῶν μας.

Ὡς γνωστὸν τὸ Δ. Συμβούλιον εἶχεν ὠρίσει ὡς μόνιμον Ἐλεγκτὴν καθημερινῶς σχεδὸν παρακολουθούντα τὴν διαχείρισιν τῆς Σχολῆς τὸν κ. Κανούσην, Διευθυντὴν τῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιο-
Μ.Κανούσην, Διευθυντὴν τῶν Ἐκθέσεων περὶ τῆς ἐκτε-
μηχανίας. Ὁ κ. Κανούσης εἰς τὰς μηνιαίας του Ἐκθέσεις περὶ τῆς ἐκτε-
λέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τονίζει τὴν τάξιν καὶ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν
αὐτοῦ. Οὐδέποτε διέκρινε πνεῦμα σπατάλης, ἀλλὰ τούναντιον πάντοτε ἐτό-
νιζε τὸ κυριαρχοῦν πνεῦμα ὀικονομίας.

Οὐδέποτε ἡ ἀρμοδιὰ Ὑπηρεσία Ὑμῶν διετύπωσεν οὔτε προφορικῶς οὔτε ἐγγράφως, οὔτε οἱ ἀντιπρόσωποι Ὑμῶν οὐδεμίαν αἰτίαν διὰ σπατά-

λην τινά, πλὴν τῶν ἀμοιβῶν τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ τῶν Ἐκδόσεων, περὶ ὧν κατωτέρω διατυπῶμεν τὰς ἀπόψεις μας, ἀφοῦ ἐννοεῖται ὑπομνήσωμεν ὅτι διὰ ἐπανελημμένων ἐγγράφων τοῦ κ. Διευθυντοῦ πλήρως οἱ ἀριθμοὶοὶ ἔχουσι διαφωτισθῆ· δι' ὃ ἡ ἐπανάληψις πραγμάτων ἀπολύτως ἀνακριβῶν νὰ εἶναι παντελῶς ἀδικαιολόγητος.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν συνεστήθη διὰ τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 800/1948 καὶ λειτουργεῖ ὡς Ἴδρυμα τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως (τῆς καλῶς ἢ κακῶς λεγομένης ἐν Ἑλλάδι ἀνωτάτης).

Ἡ ὁργάνωσις ἐπομένως τῆς Σχολῆς, αἱ ἔδραι, τὰ μαθήματα, τὸ πρόγραμμα, τὸ διδάσκον προσωπικόν, αἱ μέθοδοι διδασκαλίας καὶ αἱ ἐπιδιώξεις εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν φύσιν Ἰδρύματος τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως.

Ἐπὶ τὴν ἐννοίαν ταύτην καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς διατηρήσεως τῆς φύσεως καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς τὸ Δ. Συμβούλιον εὐχαρίστως θ' ἀκούσῃ πᾶσαν συγκεκριμένην πρότασιν τοῦ Σ/ου Ὑπουργείου διὰ τῶν κατὰ Νόμον δύο εἰς αὐτὸ ἐκπροσώπων του. Ἀλλὰ δεόν νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ὅτι, παρ' ὅτι ἐπανελημμένως καὶ ἐγγράφως παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις του, ὅπως καὶ ἐπανελημμένως ἐζητήθη παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων του νὰ διατυπώσων συγκεκριμένας προτάσεις, οὐδεμία πρότασις καὶ οὐδεμία ἀποσιγή ἐξετέθη ἡμῖν πλὴν τῆς γενικῆς προτάσεως νὰ μεταβληθῇ ἡ Σχολὴ ἀπὸ Ἴδρυμα ἀνωτέρας (δηλ. ἀνωτάτης ἐκπαίδευσως) εἰς πρακτικόν Σχολεῖον ἐπιμορφώσεως τῶν βιομηχανῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς βιομηχανίαις ἐργαζομένων κατωτέρων ὑπαλλήλων.

Ἡ γενικὴ αὕτη πρότασις ὑποβιβασμοῦ τῆς Σχολῆς καὶ πρὸς τὸν Νόμον ἀντίκειται καὶ πρὸς τὴν ἐντολήν μας βασικῶς προσκρούει καὶ τὰ συμφέροντα τῆς σπουδαζούσης νεολαίας θεμελιωδῶς παραβλάπτει. Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐμμένει ἀπολύτως—ἔχον εἰς τοῦτο σύμφωνον τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν καὶ τοὺς Ὀργανισμοὺς τοὺς ὁποίους ἐκπροσωπεῖ—εἰς τὴν μορφήν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς καὶ ζητεῖ καὶ πάλιν ὅπως ρυθμισθῇ τὸ ταχύτερον τὸ ζήτημα τῆς μετονομασίας τῆς Σχολῆς εἰς ΑΝΩΤΑΤΗΝ, δεδομένου ὅτι καλῶς ἢ κακῶς αἱ λοιπαὶ ἰσότιμοι καὶ παρόμοιοι ἐν Ἑλλάδι Σχολαὶ καλοῦνται «Ἀνώταται». Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ ζητήματος τοῦτου μαρτυρεῖ τὴν ζῆλον τῶν σπουδαστῶν, δικαίως ἀποροῦντων διὰ τὴν ἔλλειψιν κατανόησεως καὶ στοργῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ παρεμποδίζει τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς Σχολῆς.

Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἐπιστήμονες διορισθέντες κατόπιν ἐκλογῆς συμφώνως πρὸς τὴν Ἀκαδημαϊκὴν διαδικασίαν, δικαιούνται, διδάσκοντες εἰς ἀνώτερον Ἴδρυμα, ἀμοιβῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν παρεχομένην εἰς τοὺς Καθηγητὰς τῶν λοιπῶν ἀνωτέρων ἰδρυμάτων, διὸ καὶ ἡ πρότασις τοῦ κ. Σπυριδιῆ νὰ ὑποβιβασθῇ ἡ ἀμοιβὴ ὡς μειοῦσα τὸ κῆρος τῆς Σχολῆς ἐκρίθη ὁμοφώνως ὡς ἀπαράδεκτος.

Παρὰ τοῦτο οἱ κ. κ. Καθηγηταί, ἐνῶ παρέχονται καὶ νέαι αὐξήσεις εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐνῶ ὁ τιμᾶριθμος σταθερῶς ἀνέρχεται ἐδέχθησαν νὰ προβοῦν καὶ εἰς νέαν παραχώρησιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς μειώσαντες κατ' οὐσίαν τὴν ἀμοιβὴν τῶν εἰς δραχ. 80 κατὰ ὥραν πραγματοποιουμένης διδασκαλίας, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τὸ Κράτος νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀπέναντι τῆς Σχολῆς ὑποχρεώσεις του.

Οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ—τὸ ἐπαναλαμβάνομεν—ἐδέχθησαν ἀκόμη καὶ νὰ διδάξωσι ΔΩΡΕΑΝ ὑπὸ τὸν ὄρον τὸ Σ. Ὑπουργεῖον νὰ καταθέσῃ ἐγκαίρως τὴν ὀφειλομένην πίστωσιν τῶν 500.000 δραχ. παρελθόντος καὶ τρέχοντος ἔτους.

Σημειωτέον ὅτι οἱ Καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν διδάσκοντες εἰς ἄλλας ἀνωτάτας Σχολὰς λαμβάνουν τὸ τρίτον τῶν ἀποδοχῶν των, ἐνῶ εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν ἀμειβονται μόνον κατ' ὥραν ἐργασίας. Ἡ προσπάθεια ἐξομοιώσεως τῶν ἀμοιβῶν πρὸς τὰς ἀμοιβὰς τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν εἶναι καὶ ἀπυράδεκτος καὶ ἀκατανόητος, διότι οὐδεμία σχέσις ὑπάρχει μετὰ αὐτῶν καὶ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς· ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρ-

ἐντὸς τῶν ἔθνικῶν της ὑποχρεώσεων.

Ὅπως ἐπίσης ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι ἐντὸς τῶν σκοπῶν της εὐρίσκεται ἡ ἑτέρα συμβολὴ της εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου διὰ τῶν διαλέξεων καὶ τῶν εἰδικῶν «Δεκαήμερον Σπουδῶν», ὡς τὸ Α' Δεκαήμερον Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, καὶ τῆς «Τουριστικῆς Βιομηχανίας».

Ἡ Σχολὴ χαίρει διότι τὸ παράδειγμά της ἀκολουθοῦν καὶ ἄλλα Ἴδρύματα. Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν ἐπανάλαβε τὰ Ἐπιστημονικὰς Ἐπετηρίδας της, ὡς ἐπίσης τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης τὰς ἐπιστημονικὰς μονογραφίας του. Τὸ Πολυτεχνεῖον ἀκολουθοῦν τὸ παράδειγμά μας ἤρχισεν εἰδικὸν «Δεκαπενθήμερον» διὰ τὰ ζητήματα τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ δίδει κατὰ Παρασκευὴν διαλέξεις διὰ τὸ κοινόν. Ἡδὴ ζωηρὰ πνευματικὴ κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὴν πόλιν μας, ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τῆς ἰδικῆς μας προσπάθειας. Ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν καὶ τὸ Ἐσωτερικόν της Χώρας μας ζητεῖται ἡ ὀργάνωσις παρ' ἡμῶν σειρᾶς διαλέξεων καὶ μαθημάτων ἡ δὲ Σχολὴ πρώτη αὕτη θὰ ἐμφανίσῃ τὴν σύγχρονον σκέψιν εἰς τὴν ἐγκαταλειμμένην Ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν.

Κύριε Ὑπουργέ.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν δημιουργηθεῖσα ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ὡς ἀνάγκη ἐκπαιδευτικὴ ἀπέδειξεν εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα ὅτι κατέστη ἀξία τῶν προσδοκιῶν τῶν ἰδρυτῶν της καὶ ἀνεδείχθη πράγματι πρωτοπόρον καὶ δημιουργικόν ἀνώτερον ἐκπαιδευτικόν Ἴδρυμα. Ἦνοιξε νέους ἐκπαιδευτικούς δρόμους, ἐνεφάνισε νέα ζητήματα, ἐμελέτησε νέα προβλήματα ἔδωκε νέας κατευθύνσεις καὶ ἐφήρμοσε νέας μεθόδους. Διὰ τὸν λόγον τούτου ἀπέκτησε μέγα κύρος καὶ τιμᾶται τόσον πολὺ ἀπὸ πάντα καλοπίστως παρακολουθῦντα τὸ ἔργον της.

Πᾶσα ἄλλη ἄποψις στηρίζεται ἐπὶ κακότητος μὴ ἀποκρυπτομένης, ἐπὶ φθόνου καὶ ζηλοτυπίας διὰ τὸ συντελούμενον μέγα ἐν τῇ Σχολῇ ἐκπαιδευτικόν ἔργον καὶ εἰς τὴν κακότητα καὶ τὸν φθόνον ζητοῦμεν Ὑμεῖς νὰ δώσητε τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ Δ. Συμβούλιον θεωρεῖ χρέος του νὰ ὑπενθυμίσῃ Ὑμῖν: α) ὅτι ἀναμένει τὴν ἄμεσον ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἀντυχῆς τίτλος τῆς Σχολῆς μεταβάλλεται ὡς ἐμπρόκει εἰς «Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολήν». Τοῦτο ἀποτελεῖ χρέος τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργοῦ, πιστεύομεν δὲ ὅτι θ' ἀποτελῇ καὶ ὑπερηφάνειαν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του κάτω τοῦ σχετικοῦ Νόμου. Ἄλλως τε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἔχετε δώσει κατηγορηματικὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ἐκτέλουν τῆς ὁποίας ἀναμένομεν τὸ ταχύτερον.

Μετὰ ταῦτα τὸ Δ. Συμβούλιον εἶναι πρόθυμον, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀρμοδίου διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ ἀποδεχθῇ πᾶσαν τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ σκοποῦσαν τὴν ἐξύψωσιν ἐτι περισσότερον τοῦ κύρους τῆς Σχολῆς καὶ τὴν καλύτεραν ὀργάνωσιν της μὲ βάσιν πάντοτε, ὅτι εἶναι ἀνώτατον συγχρονισμένον ἐκπαιδευτικόν Ἴδρυμα καταρτισμοῦ στελεχῶν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ.

Εἶμεθα βέβαιοι, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι θὰ θελήσητε νὰ συνδέσητε τὸ ὄνομα Ὑμῶν μετὰ τῆς Ἡμετέρας Σχολῆς.

Διετελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Σιαῦρος Κωστόπουλος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Παναγῆς Σολομὸς

Ὁ Διευθυντὴς
Στραῶτος Κ. Παπαϊωάννου

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὁδηγὸς Σπουδῶν

Ἀποστολὴ καὶ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς

Τὸ ἔργον, οἱ σκοποί, αἱ κατευθύνσεις, τὰ ἰδανικὰ τῆς
Σχολῆς

Πρὸς Δημοδιδασκάλους

Κανονισμὸς εἰσιτηρίων ἐξετάσεων

Προγράμματα ἐργασιῶν διαφόρων ἐτῶν

Πεπραγμένα τῆς Σχολῆς διαφόρων ἐτῶν

Μία δεκαετία 1946—1956

Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν

Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων

Διαγράμματα ὑποχρεωτικῶν μελετῶν

ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ — ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ

Τόμος Α' — 1948/9 — 19	Μελέται — Σελ.	420
» Β' — 1949/50 — 10	» — »	296

ΣΠΟΥΔΑΙ

Τόμος Α' — 1950/1 — 20	Μελέται — Σελ.	372
» Β' — 1951/2 — 29	» — »	382
» Γ' — 1952/3 — 54	» — »	668
» Δ' — 1953/4 — 34	» — »	414
» Ε' — 1954/5 — 67	» — »	864
» ς' — 1955/6 — 64	» — »	934
» Ζ' — 1956/7 — 47	» — »	876

ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Τόμος Α' — 1953/4 — Τεύχη 8 — Σελ.	484
» Β' — 1954/5 — » 4 — »	354
» Γ' — 1955/6 — » 5 — »	398
» Δ' — 1956/7 — » 5 — »	504

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ Τεύχη 4 — » 72

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ

- I. Χρυσοχοῦ :** 1. Στοιχεῖα Ὁργανώσεως Γραφείου. 2. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν ἐπιχειρήσεων. 3. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων. 4. Ἡ ἐμπορικὴ ὀργάνωσις. 5. Βασικὰ θέματα ὀργανώσεως. 6. Βοηθήματα διὰ τὴν συστηματικὴν ἔρευναν τῶν ἐπιχειρήσεων. 7. Περιγραφικὴ ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. 8. Περιγραφή μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως. 9. Ὁργάνωσις τῶν Ἀγορῶν — Πωλήσεων — Διαφημίσεως. 10. Ὁργάνωσις μὲ ἀπλᾶ λόγια. 11. Τὸ Γραφεῖον ἐγκέφαλος τῆς ἐπιχειρήσεως. 12. Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν. 13. Ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν. 14. Τὸ πεδῖον δράσεως τῆς ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. 15. Ἡ Τράπεζα ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως.

Τὸ Αἰστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον
Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου

Τὸ Γενικὸν Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον
Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

1. Προβλήματα συγκριτικῆς Λογιστικῆς Νομοθεσίας
2. Εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικὰ Πλάνα. (Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις καὶ κοινωνιολογικὴ τοποθέτησις)

L. D a n t y - L a F r a n c e

1. Μύθισις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὁργάνωσιν
2. Ἡ σύγχρονος μορφή τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως

A m e r i c a n I n s t i t u t e o f A c c o u n t a n t s

1. Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων Λογιστῶν ἐν Ἀμερικῇ

E d. L a n d a u e r : Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.

M. S. R o d r i g u e s : Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγικότητος.

A. S m a i l e : Ποῦ βαίνει ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις.

G. D e m i n g : Αἱ πρόοδοι εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν.

H. D u b r e n i l : Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας καὶ ὁ ἄνθρωπος.

Κ. Μπανταλούκα : Ἡ διάρθρωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

» » : Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας.

» » : Τὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ν. Ι. Πολύζου : Ἡ ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων.

G. Ardant : Οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ πλευραὶ τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως.

H. Pilkington : Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.

P. Bigand : Αἱ ἀπόψεις τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.

Μ. Γεωργιάδου : Τὸ κόστος διαθέσεως τῶν προϊόντων.

Λογιστικαὶ καὶ Ἐλεγκτικαὶ Ἀσκήσεις

Βιβλιοκριτικὸν Δελτίον

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

1. Διαγράμματα μελετῶν
2. Κανονισμὸς Κ.Τ.Μ.
3. Ὁ τουρισμὸς γενικῶς καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἑλλάδι
4. Τὸ πορθμεῖον Ἑλλάδος—Ἰταλίας
(Πρακτικὰ τῆς Δημοσίας Συζητήσεως)
5. Δωδεκαήμερον Σπουδῶν Τουριστικῆς Βιομηχανίας
21 Ὁμιλίαι

ΔΙΑΦΟΡΑ

1. Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον
(Ἐλμανάκ 1957)
2. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης
(Πρακτικὰ τῆς Δημοσίας Συζητήσεως)
3. Οἱ ψυχολογικοὶ παράγοντες τοῦ 1821
Κ. Δημαρᾶ
4. Σκέψεις : Ταξιδεύοντας στὴ Γαλλία
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
5. Αἱ Διεθνεῖς Ἐμποροπανηγύρεις
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΩΣΤΑ Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ :

1. Στατιστική
2. Οικονομετρία.
3. Έφαρμογαί Στατιστικής.
4. Άγγλοελληνικὸν γλωσσάριον τῶν Στατιστικῶν ὄρων
5. Γραμμικὴ παλινδρόμησις καὶ συντελεστής συσχετίσεως.
6. Προσδιορισμὸς τοῦ μέρους τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν ὄρων τοῦ ἐμπορίου.
7. Αἱ ἐξισώσεις διαφορῶν ἐν τῇ οἰκονομετρίᾳ.
8. Διαθέσιμα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι παρ' ἡμῖν.

ΣΤΑΘΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ :

1. Στατιστική
2. Ἀριθμοδείκται.
3. Ἀναλυτικὴ σπουδὴ τῶν νόμων πιθανοτήτων.
4. Αἱ μέθοδοι ἐκτιμήσεως τῶν παραμέτρων ἑνὸς νόμου πιθανοτήτων.
5. Ἀναλυτικὴ σπουδὴ χρονολογικῶν τιμῶν σειρῶν.
6. Αἱ τεχνικαὶ βάσεις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.
7. Οἱ ὄροι ἐμπορίου εἰς τὸ Ἑνωμένον Βασίλειον (μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΝΙΔΑΡΗ :

1. Μνημόνιον Ἀπειροστικῆς Ἀναλύσεως.
2. Μία ἀντιμετώπισις τοῦ Δειγματοληπτικοῦ προβλήματος (Ἀνακοίνωσις).
3. Ἀνάπτυγμα συναρτήσεως εἰς σειρὰν δεδομένων συναρτήσεων.
4. Τεχνικὴ τῶν Δειγματοληψιῶν (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Κ. Γ. ΠΛΗΘΕΙΔΗ — Β. Ν. ΜΕΤΑΞΑ :

1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Μαθηματικὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάλυσιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΑΒΙΔ :

1. Ἀγγλικὴ Στατιστικὴ Ὀρολογία.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. Α' Δεκαήμερον Σπουδών Κοινωνικής Πολιτικής
 1. Βιοτεχνικά προβλήματα εις τὸ Ἑφγανιστάν
Ἄγγελου Παπαϊωάννου
 2. Ἡ ἐν Λιβύῃ ἀποστολὴ τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας
Ἰωάννου Παλαιολόγου
 3. Αἱ στατιστικαὶ τῆς ἐργασίας
Ἀντωνίου Τριανταφύλλου
 4. Σημερινὰ μεταναστευτικὰ προβλήματα
Ἀντωνίου Σαμαράκη
 5. Αἱ Κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις
Εὐαγγέλου Φλώκου
 6. Προβλήματα ἀπασχολήσεως ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ
Δημητρίου Ἀρεταίου
 7. Ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς
Νικολάου Θεοδώρου
 8. Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἀπασχόλησις
Ἀλεξάνδρου Τασοπούλου
 9. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δεκαημέρου
Σωτηρίου Ἀγαπητίδη
2. Γενεσιουργοὶ λόγοι τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
3. Ἡ ἐξέλιξις τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ αἱ σύγ-
χρονοι κατευθύνσεις τῆς
Χρ. Ἀγαλλοπούλου
4. Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
Χρήστου Ἀγαλλοπούλου
5. Ἡ θεωρία τῆς κοινωνικῆς πάλης
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
6. Φιλοσοφικὴ καὶ μεθοδολογικὴ τοποθέτησις τῆς Κοιν-
ωιολογίας
Κώστα Γεωργούλη
7. Ἡ ἐργασιολογία ὡς ἐπιστήμη περὶ τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ ἐργασίᾳ
Ἡλία Πέριτς
8. Κράτος καὶ Κοινωνία κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν «Ἰσῶν»
Γεωργίου Βλάχου
9. Βιομηχανία καὶ Κοινωνία. Ὁ Μάρξ καὶ ἡ διαλε-
κτικὴ τοῦ καπιταλισμοῦ
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
10. Οἰκονομικὴ ὑποανάπτυξις καὶ κοινωνικὴ ἐπανάστασις
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
11. Ἡ κρίσις τοῦ Μαρξισμοῦ
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
12. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐργασία κατὰ τὸ Σύνταγμα
Χρήστου Ἀγαλλοπούλου
13. Ἡ ἀπεργία
Ἡλία Λαγάκου
14. φιλελεύθερος Σοσιαλισμὸς
Γ. Παπαλεξανδρῆ

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

- Χ. Ἀγσλλοπούλου Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις
 » Μαθήματα Ἐργατικοῦ Δικαίου
- Σ. Ἀγαπητίδη Πολιτικὴ Οἰκονομία
 Δ. Γαλάνη Τραπεζικὰ
- Σ. Γεδεῶν Ψυχοτεχνικὴ
- Ε. Γεωργαντοπούλου Θαλάσσιαι Μεταφοραὶ
- Μ. Γεωργιάδη Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων
- Γ. Γιαννοπούλου Ἡλεκτροτεχνία
- Ν. Δελούκα Μαθήματα Ἐμπορικοῦ Δικαίου
- Ν. Δερτιλῆ Δημοσίαι Οἰκονομίαι
- Δ. Δημητρακάκη Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου
 » Οἰκογενειακὸν Δίκαιον
- Ν. Θεοδώρου Μαθήματα Φυσικῆς
- Α. Καλλιαβᾶ Οἰκονομικὴ Γεωγραφία
- Σ. Καλογεροπούλου Δημόσιον Δίκαιον
- Δ. Καμβυσίδη Λογιστικὴ Ἐταιρειῶν
- Χ. Κανελλοπούλου Μαθήματα Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας
- Χ. Καραβᾶ Γαλλισμοὶ
- Δ. Κόλια Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ
- Π. Κουβέλη Ὁ τόπος ἐγκαταστάσεως τῶν βιομηχανιῶν
 » Ἐνεργειακὴ Οἰκονομία
 » Μαθήματα Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς
 » Προγραμματισμὸς καὶ ἐκβιομηχάνισις
- Ι. Κουτσογιάννη Ἀσφαλιστικὰ
 » Ἐρωτηματολόγιον Ἀσφαλιστικῶν ζητημάτων
- Α. Κυρκιλίτση Μαθήματα Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς
- Φ. Λέτσα Ὀργανωτικὴ Ἐργοστασιῶν
- Ε. Μαργαρίτη Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ
 » Στατιστικὴ

Ε. Μελετή	Τρίγλωσσος Στενογραφία
Κ. Μπανταλούκα	Ὄργανωτικὴ τῆς Οἰκονομίας
Γ. Ξυνοπούλου	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον
Δ. Παπαδημητρίου	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
»	Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς
Σ. Παπαϊωάννου	Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου
»	Λογιστικὴ
»	Προβλήματα Λογιστικοῦ Δικαίου
Γ. Παπακώστα	Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ
Γ. Παυλίδη	Modern Commercial English Letter Writer
»	Μέθοδος Ἀγγλικῆς γλώσσης
Π. Πέρδικα	Ἐμπορικὸν Δίκαιον
Κ. Σημαντήρα	Ἐμπράγματον Δίκαιον
»	Ἐνοχικὸν Δίκαιον
Σ. Σταυροπούλου	Μηχανογνωσία
Ε. Συνοδινῶ	Χημεία
»	Ἐμπορευματολογία
Ι. Φράγκου	Τελωνειακαὶ καὶ Δασμολογικαὶ Μελέται
Γ. Χαλκιοπούλου	Πολιτικὴ Οἰκονομία
»	Μηχανισμὸς τῶν τιμῶν
»	Ἡ χρυσῆ λίρα
Ι. Χρυσοχοῦ	Ὄργανωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων
»	» » Ἐργοστασίων
»	Ἐλεγκτικὴ

Θ Ε Μ Α Τ Α

δοθέντα κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—1956

εἰς τὴν Σχολὴν

καὶ τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαίδευσως

α) κατὰ τὰς ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

β) καὶ κατὰ τὰς ΕΠΙ ΠΤΥΧΙΩ »

ΘΕΜΑΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ Α. Σ. Β. Σ.

"Εκθεις 'Ιδεών

- 1) Ποία ή αξία τῆς μορφώσεως διὰ τὴν ζωὴν ;
- 2) Ποῖα προβλήματα ἀντιμετωπίζει καὶ ποίας δυσκολίας συναντᾷ ὁ νέος διὰ τὴν σταδιοδρομίαν του ;

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Ζητήματα Ἀριθμητικῆς :

1. Κεφαλαίου τινὸς ἐκ δραχ. 800.000 ἐν μέρος ἐτοκίσθη πρὸς 5 % καὶ ἕτερον πρὸς 8 %. Ποῖα εἶναι τὰ μέρη ταῦτα τοῦ κεφαλαίου, ἐὰν οἱ ἐτήσιοι συνολικοὶ τόκοι αὐτοῦ εἶναι δραχ. 41.800;
2. Δύο γραμμάτια συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 60.000 προεξωφλήθησαν μὲ ἐπιτόκιον 12 % καὶ ἔδωσαν καθαρὰν ἀξίαν 57.225 δραχ. Τὸ πρῶτον ἔληγε μετὰ 3 μῆνας, τὸ δὲ δεύτερον μετὰ 165 ἡμέρας. Νὰ εὑρεθοῦν αἱ ὀνομαστικαὶ ἀξίαι αὐτῶν (ὑφαίρεσις ἐξωτερικῆ).
3. Τρία κεφάλαια ἔχοντά λόγον ὡς οἱ ἀριθμοὶ 7, 9 καὶ 17 ἐτοκίσθησαν ἀντιστοίχως πρὸς 5 %, 3 % καὶ 10 % καὶ ἔδωσαν συνολικοὺς τόκους δι' ἕξ μῆνας δραχ. 46.400. Ποῖα τὰ κεφάλαια ;
4. Προεξωφλήθησαν δύο γραμμάτια συνολικοῦ ποσοῦ δραχ. 800.000 διὰ 3 μῆνας, τὸ πρῶτον πρὸς 5 % καὶ τὸ δεύτερον πρὸς 8 %. Οἱ τόκοι τοῦ πρώτου πρὸς τοὺς τόκους τοῦ δευτέρου ἔχουν σχέσιν οἷαν οἱ ἀριθμοὶ 21 πρὸς 7. Ζητοῦνται αἱ ὀνομαστικαὶ ἀξίαι τῶν γραμματίων.
5. Κεφαλαιοῦχος ἐδάνεισε ποσὸν τι πρὸς 5 %. Μετὰ 2 ἔτη τοῦ ἐπεστράφη τὸ ποσὸν αὐτὸ μετὰ τῶν τόκων του. Τὸ οὕτω σχηματισθὲν κεφάλαιον τὸ τοποθετεῖ κατόπιν εἰς τινὰ βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ἣτις τοῦ ἀποφέρει 12 % ἐτησίως. Ποῖον τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον, ἐὰν τὸ μηνιαῖον εἰσόδημα ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι 2.750 δραχ. ;
6. Κεφάλαιον 619.200 δραχ. χωρίζεται εἰς τρία μέρη. Ὁ λόγος τοῦ 1ου πρὸς τὸ 2ον εἶναι $\frac{3}{4}$ καὶ ὁ λόγος τοῦ 2ου πρὸς τὸν 3ον εἶναι $\frac{1}{2}$. Νὰ εὑρεθῇ πόσον τόκον θὰ ἀποφέρῃ ἕκαστον ἐκ τῶν μερῶν, ἂν τὸ 1ον τοκισθῇ ἐπὶ 8 μῆνας, τὸ 2ον ἐπὶ 12 μῆνας καὶ τὸ τρίτον ἐπὶ 18 μῆνας πρὸς 9 %.
7. Ἐτόκισέ τις 63.300 δραχμὰς πρὸς 5 % καὶ μετὰ 7 μῆνας

52.750 δραχ. Πόσον χρόνον ἀφ' ὅτου ἐτόκισε τὸ δεύτερον κεφάλαιον θὰ φέρουν τὰ δύο κεφάλαια τόκους ἴσους ;

8. Δύο συνεταῖροι καταθέτουν διὰ μίαν ἐπιχείρησιν κεφάλαιον 495.000 δραχ. Ἐκ τούτων ὁ πρῶτος εἶχε καταθέσει τὰ $\frac{1}{3}$, τὼν ὅσων κατέθεσεν ὁ δεύτερος. Ὁ δεύτερος ὁμῶς προσελήφθη εἰς τὴν ἐπιχείρησιν 6 μῆνας βραθύτερον. Ἡ ἐπιχείρησις διήρκεσε 3 ἔτη καὶ ἔφερε κέρδος 212.400 δραχ. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

β) Ζητήματα Ἀλγέβρας :

1. Ποδηλάτης ἐκ μιᾶς πόλεως Α κατευθύνεται εἰς ἄλλην Β ἀπέχουσαν τῆς πρώτης 60 χλμ. Ἐπανερχόμενος δὲ ἐκ τῆς Β πρὸς τὴν Α μετὰ τὴν αὐτὴν ταχύτητα ὑποχρεοῦται νὰ σταματήσῃ ἐπὶ 20' μετὰ διαδρομὴν μιᾶς ὥρας. Συνεχίζων μετὰ ταῦτα τὴν πρὸς Α πορείαν του ἀξάνει τὴν ταχύτητά του κατὰ 4 χλμ. τὴν ὥραν. Ποία ἦτο ἡ ἀρχικὴ ταχύτης του, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἐχρειάσθη τὸν αὐτὸν χρόνον διὰ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς πόλεως Α πρὸς τὴν πόλιν Β ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀπὸ Β πρὸς τὴν Α ;

2. Νὰ λυθῇ καὶ νὰ ἐπαληθευθῇ ἡ ἐξίσωσις :

$$\sqrt{x} + \sqrt{x+2} = \frac{4}{\sqrt{x+2}}$$

3. Δύο ἀμαξοστοιχίαι ἀναχωροῦν ταυτοχρόνως ἐκ δύο πόλεων Α καὶ Β κατευθυνόμεναι ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην. Ἡ ταχύτης τῆς ἐκ τῆς πόλεως Α ἀναχωρούσης εἶναι 10 χλμ. μεγαλυτέρα τῆς ταχύτητος τῆς ἄλλης. Τὸ σημεῖον διασταύρωσεως τῶν δύο ἀμαξοστοιχιῶν εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 28 χλμ. ἀπὸ τοῦ μέσου Μ τῆς ἀποστάσεως ΑΒ τῶν δύο πόλεων. Ἐξ ἄλλου, ἂν ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκ τῆς πόλεως Α ἀνεχώρησιν 45' μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐκ τῆς πόλεως Β, ἡ διασταύρωσις αὐτῶν θὰ ἐγένετο εἰς τὸ μέσον τῆς ΑΒ. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀπόστασις ΑΒ καὶ αἱ ταχύτητες τῶν δύο ἀμαξοστοιχιῶν.

4. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις : $\sqrt{x} + \sqrt{x - \sqrt{x-1}} = 1$.

5. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\begin{aligned} x^2 + 2x\psi + 3\psi^2 &= 57 \\ 3x^2 + 4x\psi - 24\psi^2 &= 19 \end{aligned}$$

6. Ἀριθμητικὴ καὶ φθίνουσα γεωμετρικὴ πρόοδος ἔχουν κοινὸν τὸν λόγον καὶ κοινὸν τὸν πρῶτον ὄρον. Τὸ ἄθροισμα τῶν τριῶν πρώτων ὄρων τῆς ἀριθμητικῆς προόδου εἶναι 25,5, τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν ἀπείρων ὄρων τῆς γεωμετρικῆς εἶναι τὰ $\frac{16}{9}$ τοῦ τριῶντος ὄρου τῆς ἀριθμητικῆς. Νὰ εὐρεθοῦν αἱ πρόοδοι.

7. Νὰ λυθῆ τὸ σύστημα :

$$2(\chi + \psi)^2 - 51(\chi + \psi) + 324 = 0$$

$$\chi\psi = 35$$

8. Τὸ ἄθροισμα τριῶν ἀριθμῶν χ , ψ , ω εἶναι 147. Νὰ εὑρεθοῦν οὗτοι : γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ σειρά χ , ψ , ω ἀποτελεῖ ἀριθμητικὴν πρόοδον, ἡ δὲ σειρά χ , ω , ψ , ἀποτελεῖ γεωμετρικὴν πρόοδον.

Θέματα Γεωγραφίας :

1. Φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους καὶ οἰκονομικὴ γεωγραφία ὁλοκλήρου τῆς Θράκης ἐν γένει.

2. Λιμένες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ ἐνδοχώρα ἦν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐξυπηρετεῖ.

3. Λεπτομερῆς περιγραφὴ ταξιδίου ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἰωάννινα.

4. α) Μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ προϊόντα τῆς Κύπρου.

β) Κυριώτεραι πόλεις καὶ περιοχαὶ διὰ τῶν ὁποίων διερχόμεθα μεταβαίνοντες διὰ ξηρᾶς ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Κομοτινὴν.

5. Μεγάλαι θαλάσσιοι διοδοὶ τῆς ὑδρογείου καὶ ἡ σημασία αὐτῶν.

6. Πῶσαι αἱ ἐπτὰ κυριώτεραι νῆσοι τῆς Μεσογείου;

7. Πολιτικὴ γεωγραφία τῆς Κύπρου καὶ κυριώτεραι πόλεις καὶ περιοχαί.

ΔΟΘΕΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΤΥΧΙΑΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

A' Πολιτική Οικονομία

1. Διαμόρφωσις ἐσόδων καὶ μεγέθους παραγωγῆς εἰς ἐπιχείρησιν ἀποτελοῦσαν μονοπώλιον ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐπιχείρησιν ὑπὸ πλήρη ἀνταγωνισμόν ἀφ' ἑτέρου.

2. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ 19ον καὶ 20ον αἰῶνα.

3. Ποῖοι οἱ παράγοντες οἱ προσδιορίζοντες τὸ εἶδος τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

4. Περὶ ἀκαθαρίστου καὶ καθαρᾶς ἐπενδύσεως.

5. Εἰς ποίαν περίπτωσιν ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἑνὸς ἀγαθοῦ A καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν μείωσιν τῆς παραγωγῆς ἑνὸς ἀγαθοῦ B, καὶ εἰς ποίαν περίπτωσιν ὄχι.

6. Σχέσις ποσότητος χρήματος καὶ μεγέθους ζητήσεως.

7. Περὶ μονοπωλίου, διαμορφώσεως τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως τοῦ προϊόντος του.

8. Ποῖαι αἱ δυνατὰ μεταβολαὶ τοῦ κοινωνικοῦ εἰσοδήματος ἐπὶ αὐξήσεως ὀρισμένης κατηγορίας ἐπενδύσεων.

9. Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιταχύνσεως.

B' Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις

1. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων

1. Σχέσεις ἐργαζομένων καὶ ἐπιχειρήσεως.

2. Ὅρισμός καὶ ἐπιστημολογικὴ κατάταξις τῆς ὀργανώσεως.

3. Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμός.

4. Ἡ σημασία τοῦ ὄρου marketing.

5. Ἐπαγγελματικὴ ἐπιλογή.

6. Προγραμματισμένοι ἔλεγχοι (ἀντικείμενον - βάσεις - περιορισμοὶ - πλεονεκτήματα - τεχνική).

7. Ποῖαι πρόοδοι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὁργάνωσιν: α) εἰς τὸν τομέα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος β) εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα.

8. Ποῖαι πρόοδοι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὁργάνωσιν: α) εἰς τὸν ἐμπορικὸν τομέα, β) εἰς τὸν τεχνικὸν τομέα (μηχανικὸν ἐξοπλισμόν, μεταφορὰς ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, ἐργασίαν κατὰ συνεχῆ ῥοήν).

2. Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων

1. Περιγράψατε τὰς δύο μεθόδους καθορισμοῦ τοῦ μεγέθους τῶν κυρίων παραγωγικῶν χωρῶν Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων.

2. α) Ἀναπτύξατε τὴν σημασίαν τοῦ καλοῦ φωτισμοῦ διὰ τὴν παραγωγικὴν ἀπόδοσιν τῶν Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων.

β) Ποίους ὄρους δεόν νὰ ἐκπληροῦ γενικῶς ὁ καλὸς φωτισμὸς Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων.

3. α) Ποῖοι οἱ σκοποὶ τῆς προετοιμασίας τῆς ἐργασίας;

β) Ποία ἡ σκοπιμότης τῆς κατανομῆς τῆς ἐργασίας καὶ εἰς ποίας βιομηχανικὰς ἔγκαταστάσεις παίζει αὕτη εἰδικῶς σπουδαῖον ρόλον;

4. Ὁ συνολικὸς χρόνος παραγωγῆς σειρᾶς 5.000 τεμαχίων προϊόντος τινὸς εἶναι 115.760', ὁ συνολικὸς χρόνος τακτοποιήσεως τῆς σειρᾶς εἶναι 12^ώ.40', ἡ ἀπώλεια χρόνου παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον εἶναι 15% τοῦ βασικοῦ χρόνου, ἡ δὲ σχέσις κυρίου πρὸς δευτερεύοντα χρόνον 9 πρὸς 1.

Ζητεῖται : α) Ὁ συνολικὸς χρόνος ἀνὰ τεμάχιον, β) ὁ βασικὸς χρόνος παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον, γ) ὁ κύριος χρόνος παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον καὶ δ) ὁ δευτερεύων χρόνος παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον.

Γ' Δογιστικὴ

α' Γενικὴ Δογιστικὴ

1. Θεωρία

1. Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Α.Ε. «Ε.Η.Σ.» ἀπεφασίσθη ἡ αὔξησις τοῦ Κεφαλαίου τῆς ἐν λόγῳ ἐταιρείας κατὰ 300.000 δραχ. δι' ἐκδόσεως 1.000 μετοχῶν τῶν 300 δραχ. ἑκάστη,

Αἱ ἐν λόγῳ μετοχαὶ θὰ διατεθοῦν εἰς τοὺς παλαιοὺς μετόχους πρὸς 315 δραχ. ἑκάστη (ἐφόσον ἕκαστος τούτων εἶναι κύριος 3 παλαιῶν μετοχῶν) καὶ εἰς τοὺς νέους μετόχους πρὸς 325 δραχ. ἑκάστη.

Δοθέντος ὅτι ἡ χρηματιστηριακὴ ἀξία τῶν παλαιῶν μετοχῶν εἶναι 350 δραχ.

Ἐρωτᾶται : Συμφέρει εἰς τοὺς παλαιοὺς μετόχους νὰ ἐμφανισθῶσιν ὡς παλαιοὶ ἢ ὡς νέοι ;

2. Τὸ Κεντρικὸν κατάστημα τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς λτδ ἐχρέωσε τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Κερκύρας μὲ τὸ ποσὸν τῶν 6-0-6. δραχ. 543, τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον ἀντιπροσωπεύει τὸ ὄρθον δ.λ.δ.—6-0-6—τὸ λάθος εὐρίσκεται εἰς τὸ Ε.Ν.

Ζητεῖται : Νὰ γίνῃ συμπληρωματικὴ ἐγγραφή πρὸς τακτοποιήσιν τοῦ Ε.Ν.

3. Ὁ λ)σμός «Χρεῶσται» ἔχει χρεωστικὸν ὑπόλοιπον 1.000 δρχ., ἐξ αὐτῶν κρίνονται ὡς ἐπισημασθεῖς χρεῶσται 400. δρχ. μὲ πιθανὴν ζημίαν 100 δρχ.

Ζητεῖται νὰ γίνῃ ἀπόσβεις τῶν ἐπισημασθῶν χρεωστῶν κατὰ τὸν ἄμεσον τρόπον καὶ νὰ ἀντικατοπορισθῇ λογιστικῶς ἢ ἐν λόγῳ ἀπόσβεις διὰ λ)σμῶν τάξεως.

4. Παραδίδομεν εἰς τὴν Ἴονικὴν Τράπεζαν Ltd φορτωτικὴν ἀξίας 10.000 δρχ. πρὸς εἰσπραξίν καὶ λαμβάνομεν παρὰ τῆς ἰδίας ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀξίας 100.000 δρχ., ἣν ἐδώσαμεν εἰς I.K.A. ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν καλὴν καὶ ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν τοῦ Νοσοκομείου X, καὶ πληρώνομεν διὰ προμηθείας τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς δρχ. 500.

Ζητεῖται: Νὰ γίνον αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαὶ τάξεως εἰς τὰ βιβλία μας καὶ τῆς Τραπέζης.

5. Ἀγοράζομεν ἐπὶ προθεσμίᾳ 30 ἡμερῶν 1.000 ὀκάδες καφὲ Βραζιλίας Νο 3 πρὸς 100 δρχ. κατ' ὀκά, τὸ 1/2, τῆς ἐν λόγῳ ποσότητος ἠγοράσθη ἐπὶ δώρῳ 1 δρχ. κατ' ὀκά.

Μετὰ 30 ἡμέρας παραλαμβάνομεν τὸ ἥμισυ τῆς ἐν λόγῳ ποσότητος καταβάλλοντες τὴν ἀξίαν τοῖς μετρητοῖς. Ἡ ὑπόλοιπος ποσότης ἐπεστράφη καταβληθέντος τοῦ συμφωνηθέντος δώρου. (Νὰ γίνον αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαί).

6. Νὰ γίνον αἱ ἐγγραφαὶ ἐκδόσεως ὁμολογιακοῦ δανείου 1.000 ὁμολογιῶν τῶν 1.000 δρχ. ἐκάστη, καλυφθέντος ὑπὸ τὸ ἄρτιον (950) καὶ πληρωμῆς ἐνὸς τοκοχρεωλυσίου 100 ὁμολογιῶν πλέον τόκου 3.000 δρχ. (Σημειωθῆτω ὅτι ἡ ἀπόσβεις τοῦ ὁμολογιακοῦ δανείου γίνεται κατὰ τὸν ἔμμεσον τρόπον).

Διάφορα ἐρωτήματα

7. Τί εἶναι λ)σμοὶ τάξεως ;
8. Τί εἶναι εἰδικὰ ἔξοδα εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις ;
9. Ποῖα τὰ πλεονεκτήματα τῶν κινητῶν φύλλον ;
10. Τί ἐννοοῦμεν λέγοντες «Λογιστικὴ νομοθεσία» ;
11. Τί εἶναι λ)σμός «Ἐκμεταλλεύσεως». Δόσατε παράδειγμα.
12. Εἰς τί χρησιμεύουν αἱ Λογιστικαὶ Καταστάσεις ;
13. Τί στοιχεῖα περιέχουν αἱ σύνθετοι Λογιστικαὶ καταστάσεις.
14. Ποῖα στοιχεῖα δεόν να περιλαμβάνῃ μία ἐτησίᾳ Λογιστικὴ ἔκθεσις ;
15. Τί ὀρίζει ὁ Κ.Φ.Σ. περὶ τῆς διαχειριστικῆς περιόδου ;
16. Περὶ τοῦ χρόνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ συνταχθῇ ὁ Γεν. Ἰσολογισμός κατὰ τὸν Κ.Φ.Σ.
17. Περὶ τοῦ τρόπου ἐγγραφῆς τῶν πράξεων τῆς ἀπογραφῆς κατὰ τὸν Κ.Φ.Σ.

2. Ασκήσεις

1η "Ασκήσις

Ἡ λογιστικὴ κατάστασις (ὑπόλοιπα Γεν. Καθολικοῦ) τῆς Ὀμορ-
 ρύθμου Ἑταιρείας **Γ. Γεωργίου** καὶ **Δ. Δημητρίου**, ἔχει τὴν 31ην
 Δεκεμβρίου 1955 ὡς κάτωθι :

Ταμείον	30.000	Ἑταιρ. κεφάλαιον	450.000
Ἐμπορεύματα	60.000	Γραμ. πληρωτέα	60.000
Ἀγοραὶ	520.000	Πωλήσεις	635.000
Χρεῶσται	180.000	Ἀποσβεσθὲν ἀκίνητον	30.000
Ἐπισηφαεῖς χρεῶσται	20.000	Προβλ. δι' ἐπισφ. χρεῶστας	10.000
Ἐξωτ. Συν/γμα δολλ.	100.000	Χρεώγραφα	10.000
Ἀκίνητον	300.000	Πρόσοδ. ἀκινήτου	55.000
Ἀσφάλιστρα ἀκινήτου	4.000	Ἐνοίκια προεισπραχθέντα	5.000
Συντήρησις ἀκινήτου	8.000	Συναλλαγῶν καὶ διαφορῶν	45.000
Γενικά ἔξοδα	70.000		
Τόκοι	85.000		
	<u>1 300.000</u>		<u>1.300.000</u>

Σημείωσις : Τὸ λογιστικὸν ἰσότιμον τοῦ δολλαρίου εἶναι
 δρχ. 100.

Ζητεῖται : Νὰ γίνουν αἱ δέουσαι ἐγγραφαὶ πρὸς προσ-
 διορισμὸν τῶν κατὰ κλάδους ἀποτελεσμάτων ὡς καὶ τοῦ συνο-
 λικοῦ ἀποτελέσματος τῆς χρήσεως 1955, δοθέντος ὅτι ἡ συν-
 ταχθεῖσα σχετικὴ ἀπογραφή ἔχει ὡς κάτωθι :

Ἐνεργητικὸν

Παθητικὸν

Ταμείον	30.000	Γραμμάτια Πληρ.	60.000
Ἐμπορεύματα (1)		— Τόκ. μὴ δεδουλευμ.	3.000
Χρεῶσται	170.000		57.000
Ἐπισφ. χρεῶσται	30.000		
— Ἀπόσβεσις	15.000		
Ἐξωτερ. Συν/γμα δολλ.	30.000		
(Δολλ. 1.000 × 30 δρχ.)			
Ἀκίνητον	300.000		
Απόσβεσις	37.500	262.500	

(1) Τὰ μένοντα ἀπώλητα Ἐμπορεύματα ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ
 κάτωθι :

Εἶδος	Τιμὴ κτήσεως	Τιμὴ τρέχουσα
A.	30.000	35.000
» B.	20.000	18.000
» Γ'	35.000	35.000

Ἡ ἀποτίμησις τῶν Ἐμπορευμάτων ἐγένετο συμφώνως τῷ Κώδικι
 Φηρολογικῶν Στοιχείων.

2α "Ασκησης

Ο συνταχθείς Ίσολογισμός τῆς Α.Ε. Κρόνος τὴν 31.12.1955 τέλους τῆς **πρώτης** ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς χρήσεως, ἔχει ὡς κάτωθι :

Ταμείον	23.000	Μετοχ. κεφάλαιον	1.000.000
Ἐμπορεύματα	600.000	Τακτ. ἀποθεματικόν	20.000
Χρεῶσται	300.000	Μέρισμα χρήσεως	380.000
Ἐπισηφαλεῖς χρεῶσται	50.000	Ἀποσβεσθέν ἀκίνητον	40.000
Ἀκίνητον	800.000	Προβ. δι' ἐπισηφ. χρεώστας	20.000
Ἐπιπλα καὶ Σκεύη	27.000	Πιστωταὶ	340.000
	<hr/>		<hr/>
	1.800.000		1.800.000

Ο Ἰσολογισμός οὗτος προέκυψεν κατόπιν τῶν σχετικῶν ἐγγραφῶν τακτοποιήσεως κλπ. (δηλ. ἐγγραφῶν τέλους χρήσεως), καὶ βάσει πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ τῶν ἀκολουθῶν δεδομένων ἀπογραφῆς

- 1) Ἀπόσβεσις ἀκινήτου 5%
- 2) Ἀπόσβεσις Ἐπιπλῶν καὶ Σκευῶν 10%
- 3) Λογισμὸς δεδουλευμένων τόκων ὑπὲρ πιστωτῶν δρχ. 20.000.

Τούτων τεθέντων ζητεῖται νὰ συνταχθῇ τὸ Προσωρινὸν Ἰσοζύγιον Βάσεως τῆς 31.11.1956 καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ γίνουν αἱ ἐγγραφαὶ αἱ ἄγουσαι εἰς τὸν δοθέντα Ἰσολογισμὸν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν συμπληρωματικῶς καὶ τῶν κάτωθι :

- 1) Ἡ Πίστωσις ἐν τῷ ζητουμένῳ Ἰσοζυγίῳ τοῦ μικτοῦ λογισμοῦ «Ἐμπορεύματα» ἀνήρχετο εἰς δρχ. 2.000.000, ἐκ τῆς ἐκκαθάρισεως δὲ αὐτοῦ προέκυψεν ἀκαθάρισταν κέρδος δρχ. 563.000.
- 2) Ἐν τῷ ζητουμένῳ Ἰσοζυγίῳ ἀνεγράφητο Γενικὰ ἔξοδα δρχ. 80.000.

3) Ο χαρακτῆρισμός τῶν ἐπισηφαλῶν χρεωστῶν ἐγένετο κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τέλους χρήσεως.

4) Οἱ λογ/σμοὶ οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ἐμφανίζουσι κίνησιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως θὰ ἀναγραφῶσιν ἐν τῷ ζητουμένῳ Ἰσοζυγίῳ μὲ ποσὰ χρεώσεως καὶ πιστώσεως κατὰ βούλησιν (πλὴν βεβαίως τοῦ λογισμοῦ «Ἐμπορεύματα»).

3η "Ασκησης

Ο λογαριασμός «χρεῶσται» τῆς ἐπιχειρήσεως Α' κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐτησίας χρήσεως, παρουσιάζει τὴν κάτωθι εἰκόνα :

Χ ρ ε ῶ σ τ α ἰ

Ἐπιπροσέτιον ἐκ προηγουμένης χρήσεως	1.000	Εἰσπραχθεῖσαι ἀπαιτήσεις	5.000
Χρεωστικὰ ποσὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως	7.000	Ἐπισηφαλεῖς ἀπαιτήσεις	500
		Ἐπιπροσέτιον χρεωστῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως	2.500
	<hr/>		<hr/>
	8.000		8.000

Ζητείται να εξευρεθῇ :

- α) Ἡ ταχύτης κυκλοφορίας τῶν χρεωστῶν,
 β) Ἡ μέση διάρκεια (εἰς ἡμέρας) τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως.

4η Ἀσκησης

Ἡ λογιστικὴ ἀξία τῶν κάτωθι περιουσιακῶν στοιχείων ἐπιχειρήσεώς τινος ὡς καὶ ἡ ἀντίστοιχος πραγματικὴ τοιαύτη τούτων ἔχει ὡς ἑξῆς :

	Λογιστικὴ ἀξία	Πραγματικὴ ἀξία
Γήπεδα	500.000	700.000
Οἰκοδομαὶ	700.000	1.500.000
Ἐμπορεύματα	2.500.000	3.000.000
Μηχανήματα	500.000	1.500.000
Λοιπὰ στοιχεῖα	600.000	1.300.000
	<u>4 800.000</u>	<u>8.000.000</u>

Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιχείρησις ἐμφανίζει ἐτήσιον κέρδος δοχ. 1.000.000, ὅπερ λόγῳ τῆς θέσεως ταύτης ἐν τῇ ἀγορᾷ προβλέπεται ὅτι θὰ διατηρηθῇ τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν 10ετίαν.

Τὸ ἐπίσημον ἐπιτόκιον ἐν τῇ ἀγορᾷ εἶναι 12%. Ἡ ὡς ἄνω ἐπιχείρησις προσφέρεται πρὸς πώλησιν ἐναντι δοχ. 7.500.000.

Αἱ ἀποσβέσεις τῶν οἰκοδομῶν καὶ μηχανημάτων τῆς διενεργοῦνται βάσει τῆς λογιστικῆς ἀξίας τούτων καὶ μὲ ποσοστὰ τῶν μὲν πρώτων πρὸς 3% ἐτησίως, τῶν δὲ δευτέρων πρὸς 10% ἐτησίως.

Ζητείται να εξευρεθῇ :

α) Ποία ἡ ἐτησία ἐξωτερικὴ (ὀνομαστικὴ) καὶ ποία ἡ ἐτησία ἐσωτερικὴ (πραγματικὴ) ἀποδοτικότητα τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως.

β) Ἐὰν τυγχάνη συμφέρουσα βάσει τῶν ὡς ἄνω δεδομένων ἢ πρότασις ἀγορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως. Καὶ διατί ;

Ἄπαντες οἱ ὑπολογισμοὶ θὰ διενεργηθοῦν βάσει ἀπλοῦ τόκου καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἀνατοκισμῶ (λόγῳ ἑλλείψεως πινάκων).

5η Ἀσκησης

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1950 ἰδρύεται ἀνώνυμος Ἐταιρεία, τῆς ὁποίας τὸ κεφάλαιον ὀρίζεται εἰς 3.000.000 δοχ., διηρημένον εἰς μετοχὰς τῶν 1000 δοχ. ἐκάστη. Κατὰ τὸ καταστατικὸν θὰ διατεθοῦν ἀμέσως 2.000 μετοχαί, αἱ ὑπόλοιποι δὲ 1.000 μετοχαί θὰ διατεθοῦν μετὰ 5 ἔτη ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους θὰ ὀρίσῃ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων.

Αἱ 2.000 μετοχαί διατίθενται ὡς κατωτέρω εἰς τοὺς ἰδρυτάς :

A. 800 μετοχαί	B. 600 μετοχαί
Γ. 400 μετοχαί	καὶ Δ: 200 μετοχαί.

Οἱ ὡς ἄνω ἰδρύνται μέτοχοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πρώτων ἐξόδων τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐταιρείας προκαταβάλλουν 10%.

ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν δι' ἃς ἐνεγράφησαν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρείας εἰς λογισμὸν ὄψεως εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ, τὴν ἐκτύπωσιν, χαρτοσήμανσιν κλπ. διατίθενται 16.000 δραχ., αἱ ὁποῖαι πληρώνονται εἰς τοὺς δικαιούχους δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς.

Οἱ ἰδρῦται καταθέτουν τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν των ὡς κατωτέρω :

Ἐ Ο Α μεταβιβάζει διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἰς τὴν ἑταιρείαν ἀκίνητον, ὅπερ ἐξετιμήθη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς εἰς 450.000 δραχ., εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα ἔχει ἐγγράφει ὑποθήκην διὰ χορηγηθῆν ὑπ' αὐτῆς δάνειον 150.000 δραχ.

Ἐ Αμα δὲ ἐκχωρεῖ εἰς αὐτὴν φορτωτικὴν ἐμπορευμάτων εὐρισκομένων ἐν πλῶ ἀξίας κατὰ τὸ σχετικὸν τιμολόγιον 18.000 δολλαρίων, ἔναντι τῆς ὁποίας ὀφείλει ὑπόλοιπον πρὸς τὸν προμηθευτὴν 5.000 δολλάρια (τιμ. δολλ. 31 δραχ.). Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν του καταθέτει εἰς μετρητά.

Ἐ Ο Β ἔναντι τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν διὰ τὰς ὁποίας ἐνεγράφη μεταβιβάζει ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως τῶν Γενικῶν ἀποθηκῶν δι' ἐμπορεύματα ἀποθηκευμένα παρ' αὐταῖς ἀξίας 400.000 δραχ. Τὸ ἐνεχυρόγραφον τῆς ἐν λόγῳ ἀποδείξεως εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν δι' ἀσφάλειαν δανείου 150.000 δραχ. Τὸ ὑπόλοιπον καταθέτει εἰς μετρητά.

Οἱ Γ καὶ Δ μέτοχοι καταθέτουν τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν των εἰς μετρητά.

Ἐ Ο Ἰσολογισμὸς τῆς ὡς ἄνω Ἐταιρείας κατὰ τὸ τέλος τῆς 5ης χρήσεως τοῦ 1954 εἶχεν ὡς κατωτέρω :

Ἐνεργητικὸν

Παθητικὸν

Ταμεῖον	65.000	Μερίσματα πλ)τέα 1950	7 500
Τράπεζαι	135.000	Μερίσματα πλ)τέα 1954	348.500
Ἐμ)τα	2.155.000	Φόροι Δημοσίου	63.550
Ἐμ)τα ἐν πλῶ	126.000	Ἴδρ. Κοιν. Ἀσφαλ.	12.000
Γ)τια Εἰσ)τέα	90.000	Φορτωτικαὶ πλ)τέα	126.000
Χρεῶσαι	63.000	Γ)τια πλ)τέα	112.000
Ἐπιπλα καὶ σκευή	42.000	Πιστωταὶ	68.000
Ἐξοδα ἰδρύσεως	10.000	Ἀποσβεσθέντα ἐπιπλα	21.000
Ἀκίνητα	450.000	Ἀποσβεσθέντα ἀκίνητα	122.000
Μετοχαὶ μῆπω διατεθεῖσαι	1.000.000	Ἐνυπόθηκα δάνεια	50.000
		Τόκοι πληρωτέοι	450
		Κεφάλαιον	3.000.000
		Τακτικὸν ἀποθεματικὸν	94.300
		Ἐκτακτὸν ἀποθεματικὸν	111.700
	<u>4.136.000</u>		<u>4.136.000</u>

Ὁ λογαριασμός φορτωτικαὶ πληρωτέα ἐκπροσωπεῖ ἀξίαν 4.200 δολλάρια.

Ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου παραλαμβάνει τὰ ἐν πλῶ ἔμπορεύματα, διὰ τὰ ὁποῖα πληρώνει τὴν φορτωτικὴν αὐτῶν πρὸς 30.80 δρχ. κατὰ δολλάριον.

Συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν συνελθοῦσα ἡ Γενικὴ Συνέλευσις εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 6ης χρήσεως, ἤτοι τὸν Φεβρουάριον 1955 ἀποφασίζει ὅπως θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν τὰς μίῃ διατεθείσας μετοχὰς ὀνομαστικῆς ἀξίας 1.000.000 δρχ. εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ μετοχῶν καὶ ἀναθέτει τὴν διάθεσιν αὐτῶν εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ προμηθεῖα 3 %.

Μέχρι 15ης Μαρτίου ἰδίου ἔτους ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα διέθεσε τὰς 1.000 μετοχὰς τοῖς μετρητοῖς ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους καὶ γνωρίζει ὅτι ἐνέγραψε τὸ καθαρὸν ποσὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν εἰς τὸν λογισμὸν τῆς Ἐταιρείας.

Ἡ Ἐταιρεία ἐν τῷ μεταξὺ ἐκπληροῖ τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ φόρων ὑποχρεώσεις της, ἐξοφλεῖ τὸ Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἐξοφλεῖ μερισματαποδείξεις χρήσεως 1954 ἀξίας 312.500 δρχ. Ὅμοίως πληρώνει πρὸς τὴν Ἐθν. Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοὺς τόκους ἐνυποθήκου δανείου ἐκ δρχ. 450.

Ζ η τ ε ῖ τ α ι νὰ γίνουιν αἱ ἡμερολογιακαὶ ἐγγραφαί: α) τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρείας καὶ β) τῶν πράξεων τῆς χρήσεως 1955.

2. Τί καλοῦνται Μετοχαὶ ἐπικαρπίας καὶ τίνες ἐγγραφαὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὴν διάθεσιν τούτων;

3. Τίνες οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν τὴν μείωσιν τοῦ κεφαλαίου τῆς Ἄων. Ἐταιρείας καὶ κατὰ τίνας τρόπους ἐνεργεῖται αὕτη; Τίνες αἱ λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις;

6η " Ἀσκησις

Ἡ ἐπιχείρησις Α' κατὰ τοὺς δύο τελευταίους ἰσολογισμοὺς τῆς παρουσιάζει τὴν κάτωθι εἰκόνα:

Ἴσολογισμὸς 1954 (εἰς χιλιάδας)			
Πάγια	1.800	Ἴδιον κεφάλαιον	2.000
Κυκλοφοριακά	1.700	Μακρ. ξένον κεφάλαιον	1.000
		Βραχ. " "	500
	<u>3.500</u>		<u>3.500</u>
Ἴσολογισμὸς 1955 (εἰς χιλιάδας)			
Πάγια	2.500	Ἴδιον κεφάλαιον	2.200
Κυκλοφοριακά	2.000	Μακροπ. ξένον κεφάλαιον	900
		Βραχυπ. " "	1.400
	<u>4.500</u>		<u>4.500</u>

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐρωτᾶται :

1ον) Ποῖος ὁ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις βαθμὸς καλύψεως τῆς κυκλοφορούσης περιουσίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου κεφαλαίου;

2ον) Ποῖον εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ ποσοστὸν τῆς καλύψεως τῆς κυκλοφορούσης περιουσίας ὑπὸ τοῦ διαρκοῦς κεφαλαίου ;

3ον) Ποία ἡ σχέση μεταξύ ἰδίου καὶ ξένου κεφαλαίου κατὰ τὸ 1955 ;

4ον) Ποῖος ὁ βαθμὸς τῆς πιστωτικῆς ἱκανότητος τῆς ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις;

7η "Ασκήσις

Βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις παρέχει ἐκπτώσεις ἐπὶ τοῦ τιμολογίου τῆς 10 % εἰς περίπτωσιν προπωλήσεως τοῖς μετρητοῖς.

Ἡ ὡς ἄνω ἐπιχείρησις ἀπεφάσισεν ἐπίσης ὅπως ἀντὶ διαφημίσεων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος προβῇ εἰς γενικὴν ἐκπτώσιν τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν τῆς κατὰ 1 %.

Οὕτω τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως χορηγηθέντα ποσὰ ἐκπτώσεων ἀνῆλθον εἰς δραχ. 200.000 ἀναλυόμενα ὡς κάτωθι :

α) Ἐκπτώσεις λόγω προπωλήσεως τοῖς μετρητοῖς Δρ. 150.000

β) » διενεργηθεῖσαι ἀντὶ διαφημίσεων Δρ. 50.000

Μὲ τὰ ὡς ἄνω ποσὰ, ἅτινα ἡ ἐπιχείρησις ἐξαγακτήρισεν ὡς ἔξοδα, ἐπεβάρυνε τὸ κόστος τῆς.

Κατόπιν διενεργηθέντος ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου ἡ ἐπιχείρησις ἐδιώχθη διὰ παράβασιν ὑπερβολικοῦ κέρδους, διότι κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐλεγκτῶν κακῶς ἐπεβάρυνε τὸ κόστος τῆς μὲ τὰ ὡς ἄνω ποσὰ τῶν ἐκπτώσεων.

Ἐρωτᾶται : α) Ὁ ἔλεγχος ἐνήργησε καλῶς; καὶ διατί;

β) Ποία ἐπιχειρήματα θὰ ἠδύνατο νὰ προβάλλῃ ἡ ἐπιχείρησις διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐπίπτωσιν τῶν ἐκπτώσεων ἐπὶ τοῦ κόστους τῆς;

8η "Ασκήσις

Δύο Βιομηχαναίαι ἐργάζονται εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν καὶ παράγουν τὸ αὐτὸ προϊόν. Ἡ πρώτη διαθέτει ἰδιοκτήτην ἀκίνητον τεκμαρτοῦ μηνιαίου ἐνοικίου 100.000 δραχ. μηνιαίως ἡ δὲ δευτέρα ἐνοικιάζει τὸ οἶκον τοῦ ἐργοστασίου ἀντὶ 100.000 δραχ. μηνιαίως.

Ἡ ἐπιχείρησις ἡ διαθέτουσα ἴδιον ἀκίνητον διενεργεῖ κατὰ μῆνα ἀποσβέσεις τούτου ἐκ δραχμῶν 20.000, ὑποβάλλεται δὲ καὶ εἰς ἔξοδα συντηρήσεως τοῦ ἀκινήτου τῆς ἐκ δραχ. 5.000 μηνιαίως.

Ἐρωτᾶται : Ἐκ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων ποίας τὸ κόστος θὰ δεχθῇ περισσότερὰς ἐπιβαρύνσεις, μέχρι ποίου ποσοῦ καὶ διατί;

9η "Ασκήσις

I. Τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1954 ἀποφασίζεται ὑπὸ τῶν ἐταίρων τῆς:

όμορρόθιμον έταιρείας Κ. Ἀργυρίου καί Α. Νικολάου ή διάλυσις αὐτῆς. Κατά τήν στιγμήν τῆς διαλύσεως ὁ Ἴσολογισμός τῆς έταιρείας έμφανίζεται ὡς κατωτέρω :

<i>Ἑνεργητικόν</i>			<i>Παθητικόν</i>
Ἀκίνητα	187,500	Κεφάλαιον	750.000
Ἐπιπλα καί Σκευή	24.375	Ἀποσβήντα Ἐπιπλα καί	
Ταμείον	8.125	Σκευή	16.875
Ἐμπορ. Τράπεζα	202.500	Πιστώται	391.250
Γρῆτια Εἰσ)τέα	71.500	Κ. Ἀργυρίου άτομ. λ)σμός	56.250
Ἐμπ)τα	568.750	Α. Νικολάου άτομ. λ)σμός	150.000
Χρεῶσται	312.500	Γενικά έξοδα πλ)τέα	9.875
	<u>1.375.000</u>		<u>1.375.000</u>

Συμφωνεῖται ὅπως ὁ ἐκ τῶν έταίρων Κ. Ἀργυρίου οὔτινος ή συμμετοχή εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς έταιρείας ἀνέρχεται εἰς τὸ διπλάσιον ἐκείνης τοῦ Α. Νικολάου ἀποχωτήση τῆς έταιρείας, τῆς ὁποίας τὸ ένεργητικόν καί παθητικόν θά περιέλθῃ εἰς τὸν Α. Νικολάου, ὑποχρεούμενον νά ἀποζημιώσῃ τὸν ἀποχωροῦντα κατά τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸν μερίδιον πλέον 25.000 δρχ. ἄτινας θά λάβῃ ὡς φήμην τῆς ἐπιχειρήσεως ή ὁποία θά συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς.

II. Τήν 1ην Ἰουλίου 1954 ὁ Α. Νικολάου ἀποφασίζει τήν ἴδρουσιν νέας ὁμορρόθιμου έταιρείας διὰ τῆς προσλήψεως ὡς νέου εταίρου τοῦ Χ. Βασιλείου, ἥς τὸ κεφάλαιον ὁρίζεται εἰς 1.000.000 δρχ. καταβληθησόμενον ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τῶν έταίρων. Ὁ Α. Νικολάου ἔναντι τῆς συμμετοχῆς του θά συνεισφέρῃ τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς πρώτης έταιρείας πλέον τῆς ὑπεραξίας τῆς ἐπιχειρήσεως ή ὁποία ὑπελογίσθη εἰς 50.000 δρχ. Τὸ ὑπόλοιπον δὲ πρὸς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ κεφάλαιον θά καταθέσῃ εἰς μετροητὰ τήν 1ην Ἰουλίου ἰδίου ἔτους.

Ὁ Χ. Βασιλείου ἔναντι τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς έταιρείας καταθέτει τήν 1ην Ἰουλίου ἐπ' ὀνόματι τῆς έταιρείας εἰς τήν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν 250.000 καί τήν 16ην Ἰουλίου ἰ.ἔ. θά καταθέσῃ ἑτέρας 250.000 δρχ. Τήν 1ην Ἰουλίου ὁ Κ. Ἀργυρίου λαμβάνει παρὰ τῆς έταιρείας ἔναντι λογ)σμοῦ του ἐπιταγὴν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης 81.250 δρχ. καί δέχεται ὅπως τὸ ὑπόλοιπον ἀναλάβῃ εἰς τέσσαρας ἴσας ἔτησίαις δόσεις ἐντόκως πρὸς 10%.

III. Τήν 30ὴν Ἰουνίου 1955 μετὰ τήν ἐγγραφὴν τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν Κ. Ἀργυρίου τόκων ἀνερχομένων εἰς 50.000 δρχ. ή έταιρεία καταβάλλει εἰς αὐτὸν τήν πρώτην ἔτησίαν δόσιν ηῦξημένην κατά τοὺς τόκους. Οἱ έταῖροι Α. Νικολάου καί Χ. Βασιλείου ὁ μὲν πρῶτος καθυστέρησε τήν καταβολὴν τῆς δευτέρας δόσεως ἐπὶ ἓνα μῆνα. Ἀμφότεροι ἐπιβαρύνονται διὰ τήν βραδύτητα ταύτην μὲ τόκον 10%.

IV. Ἡ κίνησις τῶν τμηματικῶν λογ)σμῶν τῶν ἐμπορευμάτων ἐνεφανίζοντο κατά τὸ τέλος τῆς χρήσεως εἰς τὰ βιβλία τῆς έταιρείας ὡς ἐξῆς :

Ἐμπορεύματα κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς χρήσεως	568.750
Ἀγοραὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως	2.875.000
Ἐξοδα ἀγορῶν	75.000
Πωλήσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως	3.074.500
Ἐξοδα πωλήσεων	49.000
Ἐμπορεύματα εὐρεθέντα κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως.	921.600

V. Εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως ἐνεργοῦντα(ἀποσβέσεις ἐπὶ τῶν ἐξόδων ἰδρύσεως 10%, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπίπλων καὶ Σκευῶν 12% κατὰ τὸν ἔμμεσον τρόπον.

Ζ η τ ε ἰ τ α ι : Ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω δοθέντων ἐνεργηθῶσι :

α) Τὸ κλείσιμον τῶν βιβλίων τῆς ἐταιρείας Κ. Ἀργυρίου καὶ Α. Νικολάου.

β) Τὸ ἀνοιγμα τῶν βιβλίων τῆς ἐταιρείας Α. Νικολάου καὶ Χ. Βασιλείου καὶ

γ) Τὰς ἐγγραφὰς τέλους τῆς χρήσεως.

β' Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ

1ον. Τὰ ἡμερομίσθια ληξάσης περιόδου εἶναι 200.000.000 δραχ. καὶ βαρύνουν κατὰ $\frac{1}{4}$ τὰ κέντρα κόστους α. β, γ καὶ δ. Δοθέντος ὅτι τὰ ὑποχρεωτικὰ δῶρα ἀνέρχονται εἰς 20% ἐπὶ τῶν ἡμερομισθίων κατὰ τίνα τρόπον θὰ εἶναι δυνατόν λογιστικῶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦτο ; καὶ ποῖαι αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαί ;

2ον. Ἡ κατάστασις τῶν πληρωμῶν τῆς ἐπιχειρήσεως Κ ἔχει ὡς ἑξῆς :

1) Εἰς Α προμήθειαν του διὰ τὴν ἀγορὰν Πρώτης ὕλης	Δραχ.	1.000
2) Εἰς Δ ἐξόφλησις τιμολογίου του καυσίμων	»	2.000
3) Εἰς Ε δι' ἐκπόνησιν σχεδίου βιομηχανοστασίου	»	5.000
4) Εἰς Δισιν δι' ἐξοδα ταξιδιώτου εἰς ἐξωτερικὸν διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεως	»	30.000
5) Εἰς Ν κόμιστρα βοηθητικῆς ὕλης	»	1.500
6) Εἰς Διαφημιστικὴν ἐταιρείαν Ξ διὰ διαφήμισιν τοῦ προϊόντος Χ	»	
7) Δι' ἐνοίκιον Γραφείου	»	5.000
8) Δι' ἐξόφλησιν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως Δικαστηρίου διὰ παράνομον ἀπόλυσιν ἐργάτου μας	»	6.000
9) Διὰ παράβολον ἐνστάσεως διὰ φορολογικὴν δίκην	»	1.000
10) Διὰ πρόστιμον λόγῳ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς δηλώσεως Φ.Κ.Ε.	»	10.000
11) Διὰ ναῦλα πωληθέντος προϊόντος Ο	»	6.000
12) Δι' ἐξόφλησιν ἀσφαλιστρῶν μας φορηγῶν αὐτοκινήτων	»	3.000

Νὰ γίνων ἀπολογιστικαὶ ἐγγραφαί.

3ον. Ὁ μέσος ὄρος τοῦ ἀθροίσματος τῶν ὑπολοίπων τῶν μηνιαίων Προσωρινῶν Ἰσοζυγίων, μᾶς ἐμφανίζει τὴν ἑξῆς κατάστασιν :

Ἀκίνητοποιήσεις	Δρ.	2.000.000
Παραγωγή Προϊόντων	»	300.000
Προϊόντα	»	1.000.000
Χρεῶσται	»	500.000
Πρῶται ὕλαι	»	1.500.000
		<u>5.300.000</u>
Ἴδιον Κεφάλαιον	»	3.300.000
Πιστωταί	»	2.000.000
		<u>5.300.000</u>

Οἱ τόκοι τοῦ ξένου κεφαλαίου ἀνῆλθον εἰς 300.000. δρχ.

Ζητεῖται : Ἡ κατ' εἶδος κόστους ἐπιβάρυνσις : α) Ἀκολουθουμένης τῆς θεωρίας τῆς κοστολογίσεως τοῦ τόκου τοῦ ξένου κεφαλαίου καὶ β) ἀκολουθουμένης τῆς θεωρίας τῆς κοστολογίσεως τοῦ τόκου τοῦ ἰδίου καὶ ξένου κεφαλαίου.

Ἐπιτόκιον ὑπολογισμοῦ τοῦ τόκου τοῦ ἰδίου κεφαλαίου 10%

4ον. Τὰ Γενικά Ἔξοδα Διοικήσεως ἐπιχειρήσεως «Ρ» ἀνῆλθον εἰς 1.000.000 δρχ. Τὸ σύνολον τῶν ἀγορῶν ἀνῆλθον εἰς 20.000.000 δρχ. τῆς παραγωγῆς εἰς 30.000.000 δρχ. καὶ τῶν πωλήσεων εἰς 30.000.000 δρχ.

Κρίνεται ὅτι ἴσον ποσὸν πωλήσεων ἐν σχέσει μετὰ τὰς ἀγορὰς ἀπασχολεῖ τὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ διπλάσιον καὶ ὅτι ἴσος ὄγκος παραγωγῆς ἐν σχέσει μετὰ τὰς πωλήσεις ἀπασχολεῖ τὴν διοίκησιν κατὰ 50 % περισσότερον.

Ζητεῖται : α) Ὁ ἀναλυτικὸς προσδιορισμὸς ἐπιβαρύνσεως τοῦ κατ' εἶδους κόστους.

β) Ὁ ἀναλυτικὸς προσδιορισμὸς ἐπιβαρύνσεως ἐκάστου κέντρου κόστους λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐξῆς :

Αἱ ἀγοραὶ πρώτης ὕλης α'	ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς	12.00.000
Αἱ ἀγοραὶ πρώτης ὕλης β'	» » »	8.000.000
Ἡ παραγωγή προϊόντος γ'	» » »	18.000.000
» » » ψ'	» » »	12.000.000
Αἱ πωλήσεις προϊόντος χ'	» » »	15.000.000
» » » ψ'	» » »	15.000.000

5ον. Ὁ λ)σμός ἀποτελέσματα χρήσεως Βιομηχανικῆς Ἐπιχειρήσεως Ζ' ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἀποτελέσματα Χρήσεως

Γεν. Ἔξοδα Δ)σεως	700.000	Μικτὸν Κέρδος	2.500.000
Ἀποσβέσεις	800.000		
Τόκοι	500.000		
Καθαρά Κέρδη	500.000		
	<u>2.500.000</u>		<u>2.500.000</u>

Ὁ λογισμὸς «προϊόντα» κατὰ τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν ἤνοιξε μὲ ὑπόλοιπον 1.000.000 δραχ., ἐχρεώθη δὲ λόγῳ κόστους παραγωγῆς μὲ 9.000.000 δραχ. καὶ ἐπιστώθη μὲ 9.500.000 δραχ. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ $\frac{1}{2}$ τῶν διὰ λογισμοῦ ἀποτελέσματα χρήσεως ἀποσβεννυμένων δαπανῶν βαρύνει τὸ κόστος παραγωγῆς καὶ ὅτι ἡ ἀποτίμησις τῶν μενόντων γίνεται κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ μέσου σταθμικοῦ ὄρου.

Ζητεῖται : ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν ὁρθὴν τῶν πραγμάτων ἀντίληψιν ;

βον. Τίθενται ὑπ' ὄψει τὰ κάτωθι δεδομένα βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως κοστολογούσης βάσει συντελεστοῦ τὰ ὡς κάτωθι στοιχεῖα κόστους παραγωγῆς.

	ΠΟΣΑ κοστολογηθέντα	ΠΟΣΑ πραγματοποιηθέντα
Νόμιμα δῶρα	400.000	350.000
Ἀποσβέσεις	1.000.000	900.000
Γεν. ἔξοδα ἐκμεταλλεύσεως	1.200.000	1.400.000
Τόκοι	900.000	1.000.000

Δόσατε τὴν θέσιν τῶν λογισμῶν ἐν σχήματι Τ καὶ τὰς ἐνδεικνυόμενας ἐγγραφὰς διὰ τὴν τακτοποίησιν αὐτῶν.

7ον. Συντάξατε τὸ φύλλον μερισμοῦ ἀποσβέσεων καὶ ἐνεργήσατε τὴν ἐγγραφὴν βάσει τῶν κάτωθι στοιχείων.

Ἀποσβέσεις Οἰκοδομικῶν ἐγκαταστάσεων			
Βιομηχανοστασίου παραγωγῆς προϊόντος Α'	Δρ.	200.000	
» » » Β'	»	100.000	
Ἀποθήκης προϊόντων	»	80.000	
» Α' ὑλῶν	»	70.000	
Γραφείων Ἐργοστασίου	»	50.000	
	Σύνολον	»	<u>500.000</u>

Ἀποσβέσεις Μηχανικῶν Ἐγκαταστάσεων

Μηχανημάτων παραγωγῆς προϊόντος Α'	Δραχ.	400.000
» » » Β'	»	300.000
» » Ἀτμοῦ	»	150.000
» » Ρεύματος	»	100.000
	Σύνολον	» <u>950.000</u>

Κατὰ τίνα τρόπον ζητεῖται ἡ κοστολόγησις τῶν συμπαραγωγῶν

8ον. Οί λογ)σμοί Ἀποθεμάτων ἔσχον κατὰ δοθεῖσαν περίοδον τὴν ἐξῆς κίνησιν.

	ΠΡΩΤΑΙ ΥΔΑΙ	ΠΡΟ·Ι·ΟΝΤΑ
Ἐπόλοιπον παρ. χρήσεως	Δρχ. 1.000.000	500.000
Ἀγοραὶ	» 12.000.000	—
Ἐπιστροφαὶ	» 500.000	—
Ἐπόλοιπον	» 1.200.000	1.000.000

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ περίοδον ἐπραγματοποιήθησαν αἱ κάτωθι δαπάναι καὶ ἔσοδα.

Α' Δαπάναι

Ἀμοιβαὶ προσωπικοῦ	Δρχ.	5.000.000
Ἀμοιβαὶ τρίτων	»	500.000
Ἀποσβέσεις	»	1.400.000
Τόκοι	»	400.000
Φόροι	»	100.000
Γενικὰ ἔξοδα Δ)σεως—Διάφορα	»	600.000
Σύνολον	»	<u>8.000.000</u>

Β' Ἔσοδα

Πωλήσεις	Δρχ.	18.000.000
Ἔσοδα ἐκ τοκομεριδίων	»	200.000

Ζητεῖται νὰ συνταχθῇ ὁ λογ)σμός τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ νὰ διαπιστωθῇ τὸ σχετικὸν ἀποτέλεσμα.

8ον. Κατὰ τίνα τρόπον δύνανται λογιστικῶς νὰ ἀποχωρισθῶν τὰ ἐκ τῆς διακυμάνσεως τῶν πρώτων ὑλῶν ἀποτελέσματα τῶν τοιούτων τῆς ἐκμεταλλεύσεως (Δόσατε καὶ σχετικὸν παρὰδειγμα).

10ον. Παρὰ Βιομηχανικῇ ἐπιχειρήσει Χ ἐνηργήθησαν ἀνακεφαλαιωτικῶς αἱ κάτωθι πράξεις:

1) Πληρωμαὶ ἐν γένει

1) Ὀφειλόμενα ἡμερομίσθια	Δρχ.	100.000
2) Ἀσφάλιστρα ἐργοστασίου	»	50.000
3) Συνδρομὴ Τεχνικοῦ περιοδικοῦ	»	5.000
4) Ὀδοιπορικὰ Γεν. Διευθυντοῦ	»	10.000
5) Περιθώριον ἀνοίγματος πιστώσεως παρ' ΕΤΕΑ διὰ πρώτην ὑλὴν Χ ἀξίας \$ 30.000	»	300.000
6) Φ.Κ.Ε. ὀφειλόμενος	»	45.000

II. Αναλώσεις εν γένει

1) Πρώτης ύλης X	μ. 1000	»	1.000.000
2) »	» Ψ	μ. 500	» 750.000
3) Ύλικά και ανταλλακτικά		»	100.000
4) Ακάθαρτον πετρέλαιον	τόνοι 100	»	200.000
5) Ατμός	τόνοι 200		
6) Ρεύμα	KW 100.000		

III. Στοιχεία διάφορα εξωταμειακά

1) Κατάστασις ήμερομισθίων ληξιάσης περιόδου	»	250.000
Κρατήσεις επί της καταστάσεως Δρχ. 20.000		
Εργοδοτικαί εισφοραί	» 30.000	
2) Βεβαίωσις προστίμου υπό τῆς Ἐφορίας λόγω		
ἐλλείψεως ἐνημερότητας	»	10.000
3) Καταλογισμός τόκων υπό ΕΤΕΑ τρεχ. λ)σμοῦ	»	80.000
4) Στοιχεία μερισμοῦ		

A' Ἡμερομισθίων

Παραγωγή προϊόντος A	Δρχ.	100.000
» » B	»	80.000
Ἀτμοπαραγωγή	»	25.000
Ἡλεκτροπαραγωγή	»	13.000
Φόρτωσις προϊόντος A	»	12.000
Παραλαβή πρώτης ύλης X	»	20.000
		<u>250.000</u>

B' Ακάθαρτον πετρέλαιον

1) Ἡλεκτροπαραγωγή T 70'	»	140.000
2) Ἀτμοπαραγωγή T 30'	»	60.000
		<u>200.000</u>

Γ' Ἀτμοῦ

1) Παραγωγή προϊόντος A	120
2) » » B	80

Δ' Ρεύματος

1) Παραγωγή προϊόντος A	KW 60.000
2) » » B	KW 40.000

IV. Στοιχεία κοστολογήσεως διάφορα

Ἐκ τῆς πρώτης ύλης X παράγεται τὸ προϊόν A	A
» » » Ψ » » B	B

Τὸ ἀναλισκόμενον ρεῦμα ὑπολογίζεται πρὸς 0,50 κατὰ KW, ὃ δὲ ἀτμὸς πρὸς 150 Δρχ. ὃ τόννος.

Τὰ ὑλικά καὶ ἀνταλλακτικά κατηναλώθησαν ὑπὸ τοῦ ΣΕ.

Διὰ δαπάνας συντηρήσεως ὑπολογισθῆ τὸ 15% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἡμερομισθίων βάσει συντελεστοῦ.

Νὰ συνταχθῆ τὸ ἡμερολόγιον.

11ον. Ἐπιχείρησις βιομηχανικὴ βαρύνεται μὲ σταθερὰ ἔξοδα 1.500.000 δρχ. ἑτησίως καὶ πραγματοποιεῖ Κ. Ἔργασιων 30.000 000 δρχ. Τὸ ἐν αὐτῷ περιλαμβανόμενον κέρδος ἀντιστοιχεῖ εἰς 4%.

Μελετᾶται ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐργασιῶν διὰ δημιουργίας νέου τμήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἀπασχολήσῃ ἐν ὄλῳ κεφάλαια 5.000.000 δρχ. ἐξ ὀλοκλήρου δανειακὰ πρὸς 12%. Διὰ τοῦ νέου τμήματος τὰ σταθερὰ ἔξοδα θὰ ἀυξηθοῦν κατὰ 500.000 (κυρίως λόγῳ προσθέτων ἀποσβέσεων), ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἀναμενόμενος Κ.Ε. θὰ ἀνέλθῃ εἰς 15.000.000 περιλαμβανομένου κέρδους 6%. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν σταθερῶν ἐξόδων τὰ ὑπὸ τοῦ νέου τμήματος παραχθησόμενα προϊόντα θὰ ἀπορροφήσουν τὸ 1/4. Ἐὰν ὑποτεθῆ ὅτι ὅλα τὰ ὑπόλοιπα στοιχεία τοῦ κόστους εἶναι ἀναλογικά, ποῖον θὰ εἶναι τὸ ἐμπορικὸν κόστος τῶν πωλήσεων προϊόντων τοῦ νέου τμήματος;

12ον. Ἐργοστάσιον ἔχει ἡμερησία βιομηχανικὰ ἔξοδα 5.000 δρχ. πλὴν τῶν ὑλῶν καὶ παράγει 5.000 μονάδες προϊόντων συνολικῆς ἀξίας 10.000 δρχ. περιλαμβανομένου κέρδους 8%.

Ἐξετάζεται, ἐὰν συμφέρῃ ἀντὶ τοῦ παραγομένου προϊόντος νὰ παραγάγῃ δύο νέας ποιότητας τὴν Ζ καὶ Ω, ἐργαζόμενον ἐκ περιτροπῆς κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον τῶν εἰδῶν αὐτῶν ὑπὸ τὰ ἐξῆς δοθέντα:

Δυναμικότης ἡμερησίας παραγωγῆς εἰς προϊόν Ζ μονάδες 3000 καὶ Ω 1000 μὲ ἔξοδα τὰ αὐτὰ ὡς καὶ σήμερον.

Ἐὰν ἡ κατὰ μονάδα τιμὴ πωλήσεως τοῦ Ζ εἶναι 3 δρχ., τοῦ δὲ Ω 9 δρχ., πόσον πρέπει νὰ στοιχίζουσιν αἱ ἀναλισκόμεναι ὕλαι κατ' εἶδος ὥστε ἡ ἐπιχείρησις νὰ κερδίξῃ τὸ αὐτὸ ποσὸν χρημάτων ἡμερησίως, τὸ ὁποῖον κερδίζει σήμερον;

Εἰς τί ἀποσκοπεῖ ἡ διὰ συντελεστῶν κοστολόγησις;

Δ' Εἰδικὸν Δίκαιον

1. Ἐμπορικὸν Δίκαιον

Θέμα Ι

Ὁ Πατὴρ Δωρόθεος ἱερομόναχος, ὁ ΑΒ δικηγόρος καὶ ὁ ΓΔ χρηματιστής, διαθέσαντες τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια ἤνοιξαν ἀπὸ κοινοῦ φαρμακεῖον, προσέλαβον ὡς ὑπάλληλον τὸν φαρμακοποιὸν Ε διὰ νὰ παρασκευάζῃ τὰς συνταγὰς καὶ πωλεῖ τὰ φάρμακα πρὸς τοὺς πελάτας, ἐνῶ οἱ ἴδιοι διαχειρίζοντο τὸ φαρμακεῖον χωρὶς νὰ

ἔρχονται εἰς ἐπαφήν πρὸς τοὺς πελάτας. Μετὰ πάροδον χρόνου τινος ἐσταματίσαν τὰς πληρωμὰς πρὸς τοὺς πιστωτὰς των, οὗτοι δὲ ἐζήτησαν νὰ κηρύξουν εἰς πτόχευσιν καὶ τοὺς τέσσαρας. Ἐρωτᾶται: ὑφίστανται αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις πρὸς τοῦτο δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν καὶ πῶς ἐδημιουργήθησαν αὐταί;

Θέμα II

Ἐπιβλέπων ὁ Βιομήχανος AB ἐδίλωσε πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἐξῆς σήματα: α) τὴν εἰκόνα ἑνὸς μεταξοσκώληκος, β) μίαν Ἰουδαϊκὴν πεντάλφαν, γ) τὴν εἰκόνα ἑνὸς λέοντος ὅπως ἐπισημαίνει δι' αὐτὸν μεταξωτὰ ὑφάσματα. Παρῆλθε 4ετία ἀπὸ τῆς καταθέσεως χωρὶς νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ. Ὁ ΓΔ ἔμπορος ὑφασμάτων ἤρχισε μετὰ τὴν πάροδον 4ετίας νὰ κυκλοφορῇ ὑφάσματα παντὸς εἴδους μὲ τὰ τρία αὐτὰ σήματα. Ἐρωτᾶται α) δύναται ὁ AB νὰ τὸν ἐμποδίσῃ καὶ πῶς; β) τί δύναται νὰ κάμῃ ὁ ΓΔ διὰ νὰ νομιμοποιήσῃ τὸ δικαίωμα χρήσεως τῶν ὡς ἄνω σημάτων;

2. Ἐργατικὸν Δίκαιον

1. Τί εἶναι ἐλευθερία πρὸς ἐργασίαν καὶ τί δικαίωμα πρὸς ἐργασίαν;

Πῶς προστατεύεται ἑκάτερον τούτων ἐν Ἑλλάδι;

2. Εἶναι ἐργάτης ἢ ὑπάλληλος ὁ δι' ἡμερομισθίου πληρωνόμενος βοηθὸς ὀδοντοῦργου καὶ διατί;

Ποία εἶναι ἡ σημασία τοῦ χαρακτηρισμοῦ του ὡς ἐργάτου ἢ ὑπαλλήλου;

3. Τί εἶναι ἐπίσχεσις ἐργασίας καὶ πότε ἐπιτρέπεται αὕτη;

4. Ποῖα αἷτια ἐδημιούργησαν τὴν Κοινωνικὴν Πολιτικὴν;

5. Περὶ τοῦ ἐλαχίστου ὀρίου μισθοῦ.

6. Ποῖοι λόγοι οἱ ἐπιτρέποντες τὴν καταγγελίαν τῆς συμβάσεως τῆς ἐργασίας;

Ε' Ἐμπορευματολογία

1. Βιομηχανικὰ λίπη καὶ ἔλαια (εἶδη).

Ἐμπορικὸς αὐτῶν τίτλος—χρήσεις—Moëllon Dergas—λανολίνη—προέλευσις—παρασκευὴ—χρήσεις.

Ἐδρογόνωσις ἐλαίων—θεωρία—περιγραφή δύο συστημάτων ὑδρογονώσεως. Σκοπὸς καὶ σημασία αὐτῆς—ποία ἢ διαφορὰ μεταξὺ μαργαρίνης καὶ ἐλαιομαργαρίνης;

Ποία ἢ διαφορὰ μεταξὺ λανολίνης καὶ Μοελλὸν Ντειγκράς;

2. Περὶ ἐλαιουργίας.

Ἐορισμὸς λιπῶν καὶ ἐλαίων, ποία ἢ μεταξὺ των διαφορὰ καὶ

ποῦ ὀφείλεται αὐτή; Παρασκευὴ σπορελαίων.—Ἐξευγενισμὸς αὐτῶν.—Ὁρισμὸς βαθμοῦ ὀξύτητος καὶ ἐλαϊκῆς ὀξύτητος.—Μετατροπὴ βαθμοῦ ὀξύτητος εἰς ἐλαϊκὴν τοιαύτην $\%$. Χῶροι παραγωγῆς ἐλαιολάδου καὶ σπορελαίων. Νὰ εὑρεθῶσιν 2875 λίτρα οἰνοπνεύματος βαθμοῦ 85° μὲ πόσα λίτρα ἄνυδρα ἀντιστοιχοῦν.

3. Περὶ οἰνοπνευματοποιίας

Ἐπισημαστέον ὅτι Ὁρισμὸς τοῦ οἰνοπνεύματος. Πρῶται ὕλαι παρασκευῆς οἰνοπνεύματος ἐπιτρεπόμεναι ἐν Ἑλλάδι. Βιομηχανικὴ παρασκευὴ καθαροῦ οἰνοπνεύματος—χρήσεις αὐτοῦ—φορολογία ἐν Ἑλλάδι.

Ἐπιτηδευματῖαι παρασκευάζοντες καὶ χρησιμοποιοῦντες οἰνόπνευμα ἐν Ἑλλάδι.

Περὶ φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος. (Παρασκευὴ του—αιτιολογία παρασκευῆς του καὶ χρήσεις αὐτοῦ). Νὰ εὑρεθῶσιν 9853 χιλιόγραμμα οἰνοπνεύματος βαθμοῦ 95° μὲ πόσα χιλιόγραμμα ἄνυδρου οἰνοπνεύματος ἀντιστοιχοῦν. (Ἀντιστοιχοῦν ἄνυδρον οἰνόπνευμα εἰς τὸν βαθμὸν 95°=92°,44).

Στ' Βιομηχανικὴ Τεχνολογία

1. Μηχανογνωσία

1. Ἀρχαὶ καὶ συστήματα μεταδόσεως κινήσεως.
2. Λιπαντικὰ καὶ κριτήρια ἐκλογῆς τοῦ ἐκάστοτε καταλλήλου λιπαντικοῦ.

3. Σύγκρισις μεταξὺ ἰδρσηλεκτρικῶν καὶ θερμοηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Βασικὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα ἐκάστου συστήματος, ἐν σχέσει μὲ τὴν σημερινὴν παραγωγικὴν διάρθρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

4. Λειτουργία τοῦ ἐμβολοφόρου ἀτμοκινητήρος καὶ ἐργοδεικτικὰ διαγράμματα. Οἰκονομικὴ σημασία τῆς ὑπερθερμάνσεως τοῦ ἀτμοῦ.

Ἐσκήσεις 1

Ἐπισημαστέον ὅτι Ὁ συντελεστὴς ἀποδόσεως παραγωγῆς ἀτμοῦ εἰς ἐργοστάσιον, μὲ χρῆσιν γαιάνθρακος 7,800 θερμίδων εἶναι 82 $\%$. Δοκιμαὶ μικτοῦ καυσίμου, λιγνίτου καὶ πετρελαίου, εἰς ἀναλογίαν 4 μερῶν λιγνίτου τῶν 3.400 θερμίδων καὶ 1 μέρος πετρελαίου τῶν 10.000 θερμίδων, ἔδωσαν συντελεστὴν ἀποδόσεως 78 $\%$. Ἄν ἡ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τιμὴ κατὰ τόννον τοῦ γαιάνθρακος εἶναι 1.312 δρχ. καὶ τοῦ πετρελαίου 1.800 δρχ., ποῖον δύναται νὰ εἶναι τὸ μέγιστον ἐπὶ τῆς ἐσχάρας κόστος τοῦ λιγνίτου, ὥστε νὰ εἶναι οἰκονομικῶς ἐπιτρεπτὴ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἐνὸς συστήματος καύσεως διὰ τοῦ ἑτέρου;

Ἀσκήσις 2

Εἰς θερμικὸν ἐργοστάσιον ἠλεκτροπαραγωγῆς ἔχομεν μετρήσει ὡς ἑξῆς τοὺς ἐπὶ μέρους συντελεστὰς ἀποδόσεως :

α) Ἀτμοπαραγωγῆς 81 %, β) θερμοτρεπτικὸς εἰς ἄξονα ἀτμοστροβίλου 32 %, γ) εἰς πόλους ἠλεκτρογεννητριᾶς 92 %, δ) εἰς μετασχηματιστὴν ἀνυψώσεως τῆς τάσεως 94 %.

Ἐρωτᾶται : 1. Πόσα περίπου γραμμάρια γαιάνθρακος τῶν 7.800 θερμίδων ἀντιστοιχοῦν εἰς ἕκαστον Kwh ρεύματος εἰς τὴν ἔξοδον τῆς ὑψηλῆς τάσεως ἐκ τοῦ ἐργοστασίου (θερμικὸν ἰσοδύναμον τοῦ Kwh, 860 θερμίδες χιλιογράμμου) ;

2. Ἄν ἡ μέση ἡμερησία παραγωγή εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν εἶναι 400 χιλιάδες Kwh, ὁ δὲ εἰς γαιάνθρακα ἐφοδιασμός γίνεται διὰ πλοίων τῶν 5 000 τόννων, πόσοι κατάπλοι τοιούτων φορτίων δέον νὰ πραγματοποιοῦνται ἑτησίως, εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἐργοστασίου ;

3. Φύλλον χαλυβδίνου ἐλάσματος, σχήματος ὀρθογωνίου, πρόκειται νὰ τὸ μεταφέρουν τρεῖς ἐργάται. Ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν τὸ κρατᾷ ἀπὸ τῆς μιᾶς κορυφῆς τοῦ ὀρθογωνίου. Εἰς ποίας θέσεις πρέπει νὰ τὸ κρατήσουν ἕκαστος τῶν ἄλλων δύο, ὥστε νὰ ἀναλογῇ εἰς ὅλους ἴσον φορτίον ;

4. Λέβης λειτουργεῖ διὰ γαιάνθρακος 7700 θερμίδων, τιμῆς 1330 δραχ. κατὰ τόννον, ὑπὸ ἀπόδοσιν 0,80. Ἔτεροι 100 δραχ. ἐπιβαρύνουν τὸν τόννον τοῦ καυσίμου δι' ἀμοιβὰς θερμοαστῶν καὶ συντήρησιν τῆς ἐστίας. Προτείνεται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ γαιάνθρακος διὰ λυγνίτου 2·00 θερμίδων καὶ παρέχεται ἐγγύησις ὅτι ἡ ἀπόδοσις δὲν θὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 0,70, ἢ ἐπιβάρυνσις εἰς προσωπικὸν καὶ συντήρησιν δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 90 δραχ. κατὰ τόννον λυγνίτου καὶ ἡ ἀπόσβεσις τῶν νέων ἐγκαταστάσεων τὰς 15 δραχ. κατὰ τόννον λυγνίτου. Εἰς ποίαν τιμὴν πρέπει νὰ προσφερθῇ ὁ λυγνίτης, ὥστε νὰ μὴ γίνῃ δαπανηροτέρα ἢ λειτουργία τοῦ λέβητος ;

2. Ἡλεκτροτεχνία

1. Ἀποδέκτης 5 ὧμ συνδέεται ἐν παραλλήλῳ μὲ ἕτερον ἀποδέκτην 5 ὧμ. Τὸ παράλληλον τοῦτο κύκλωμα τίθεται ὑπὸ τάσιν 50 βόλτ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχὺν εἰς ἕκαστον τῶν ἀποδεκτῶν, ὡς καὶ συνολικὴν τοιαύτην.

2. Γραμμὴ τηλεφωνικὴ ἐκ χαλκίνου σύρματος ($\rho = 0,016$) μήκους 20 χιλιόμετρον καὶ διατομῆς 2 χιλ.² τίθεται ὑπὸ τάσιν 270 βόλτ καὶ τροφοδοτεῖ ἀποδέκτην 600 ὧμ. Εὐρεῖν τὴν ἔντασιν τοῦ ρεύματος.

3. Πηγὴν 400 σπειρῶν ἀποσύρεται ἐκ ροῆς 10⁹ μάξουελ ἐντὸς ἐνὸς χιλιοστοῦ 1". Εὐρεῖν τὴν ἐν αὐτῷ ἐπαγομένην ἡ. ἔ. δύναμιν.

4. Ἀποδέκτης 5 ὧμ συνδέεται ἐν σειρᾷ μὲ ἕτερον ἀποδέκτην 15 ὧμ. Τὸ ὅλον σύστημα τίθεται ὑπὸ τάσιν 40 βόλτ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχὴν εἰς ἕκαστον τῶν ἀποδεκτῶν ὡς καὶ τὴν ὀλικὴν ἰσχὴν.

5. Ἡλεκτρικὴ κουζίνα διαθέτει τρεῖς ἐστίας ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἰσχύος 1800 βάττ, ἡ δευτέρα 1200 βάττ καὶ ἡ τρίτη 800 βάττ. Πόσον θὰ πληρώσωμεν εἰς τὴν Η.Ε.Δ. διὰ τὴν τετράωρον λειτουργίαν τῆς τρίτης ἐστίας καὶ τὴν δίωρον τῆς πρώτης, ἂν τὸ κιλοβαττώριον διατιμᾶται πρὸς 50 λεπτά ;

6. Πηγὴ ἡ. ἐ. δυνάμεως 60 βόλτ καὶ ἐσωτερικῆς ἀντιστάσεως 2 ὧμ τροφοδοτεῖ 6 ἀποδέκτας ἐν σειρᾷ συνδεδεμένους. Ἐκαστος τῶν ἀποδεκτῶν ἔχει ἀντίστασιν 8 ὧμ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχὴν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ τὴν συνολικὴν ἰσχὴν τοῦ συστήματος.

7. Πηγὴ μὲ ἡ. ἐ. δυνάμιν 100 βόλτ καὶ ἐσωτερικὴν ἀντίστασιν 2 ὧμ τροφοδοτεῖ μέσῳ γραμμῆς ἐκ χαλκίνου ($\rho = 0,016$) ἀγωγοῦ ὀλικοῦ μήκους 1000 μέτρων καὶ διαμέτρου 2 χιλιοστῶν, ἀποδέκτην ἀντιστάσεως 400 ὧμ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχὴν τοῦ ἀποδέκτου.

8. Ἐργοστάσιον μὲ ἀποδέκτας ὀλικῆς ἰσχύος 800 χιλιοβάττ ἐργάζεται ἐπὶ δέκα ἐξ ὥρας τὸ εἰκοσιτετράωρον. Ἐργάσιμοι ἡμέραι κατὰ μῆνα 26. Τιμὴ χιλιοβαττορίου 0,2 τῆς δραχμῆς. Ποία ἡ κατὰ μῆνα δαπάνη εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν ;

9. Ἀγωγὸς μήκους 1 μέτρον κινεῖται ἐντὸς πεδίου ἐντάσεως $H = 200.000$ γκάους καὶ καθέτως πρὸς τοῦτο μὲ ταχύτητα 10 μέτρων ἀνὰ 1''. Εὐρεῖν τὴν ἐν αὐτῇ ἐπαγομένην ἡ. ἐ. δυνάμιν.

10. Λαμπτῆρ ἰσχύος 100 βάττ λειτουργεῖ ἐπὶ ὀκτώωρον ὑπὸ τάσιν 220 βόλτ. Εὐρεῖν α) τὴν ἔντασιν τοῦ ρεύματος καὶ τὴν ἀντίστασιν τοῦ λαμπτήρος. β) Πόσον στοιχίζει ἡ ὀκτώωρος λειτουργία του, ἂν τὸ χιλιοβαττώριον στοιχίζει 0,5 τῆς δραχμῆς ;

11. Ἀποδέκτης ἀντιστάσεως 400 ὧμ συνδέεται παραλλήλως πρὸς ἕτερον 800 ὧμ. Τὸ παράλληλον τοῦτο κύκλωμα τίθεται ὑπὸ τάσιν $U = 220$ βόλτ. Εὐρεῖν α) τὴν ὀλικὴν ἀντίστασιν καὶ β) τὰ διαρρέοντα τοὺς δύο ἀποδέκτας ρεύματα ὡς καὶ τὴν παρ' αὐτῶν καταναλισκομένην ἰσχὴν.

12. Ἀποδέκτης 200 ὧμ διαρρέεται ὑπὸ ρεύματος 2 ἀμπέρ. Εὐρεῖν τὴν τάσιν λειτουργίας του, τὴν ἰσχὴν ὡς καὶ τὴν ἐνέργειαν τὴν ὁποίαν καταναλίσκει ἐπὶ δεκάωρον.

13. Τί ὀνομάζομεν ἠλεκτρικὴν τάσιν, ἠλεκτρικὴν ἀντίστασιν καὶ ἔντασιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Μὲ ποίας μονάδας μετροῦνται καὶ ποία ἡ συνδέουσα τὰ τρία ταῦτα μεγέθη σχέσις.

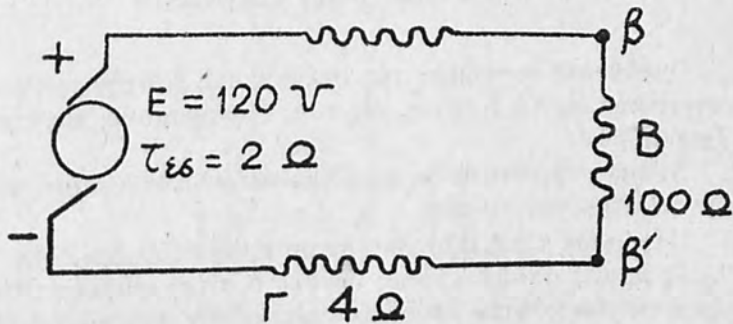
14. Λυχνία ἰσχύος 100 βάττ λειτουργεῖ ὑπὸ τάσιν 220 βόλτ. Εὐρεῖν τὴν ἀντίστασιν αὐτῆς καὶ τὴν ἔντασιν τοῦ διαρρέοντος ταύτην ρεύματος. Ἐὰν τὸ κιλοβαττώριον στοιχίζει 0,5 τῆς δραχμῆς. Πόσον κοστίζει ἡ συνεχὴς λειτουργία της ;

15. Κινητῆρ συνεχοῦς ρεύματος ἐργαζόμενος ὑπὸ τάσιν 220

βόλτ ἀπορροφᾷ 20 ἄμπέρ κατὰ τὴν λειτουργίαν του. Εὐρεῖν τὴν εἰς ἴππους ἰσχύϊν του. Ἐπίσης τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μᾶς ἀποδίδει εἰς κίλοβαττόρια, ἐὰν ἐργασθῇ ἐπὶ δεκάωρον καὶ ἐὰν ἡ ἀπόδοσίς του εἶναι 80%.

16. Τὸ κύκλωμα τοῦ Σχήματος τροφοδοτεῖται ὑπὸ πηγῆς μὲ ἡ. ε. δύναμιν $E=120\text{V}$ καὶ $r_{εσ}=2\Omega$.

Εὐρεῖν τὴν διαφορὰν δυναμικοῦ εἰς τὰ ὄρια ββ' τοῦ ἀποδέκτου.

17. Νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἰσχύς τοῦ ἀποδέκτου Β ὡς καὶ τὸ ἔργον εἰς αὐτὸν διὰ δεκάωρον λειτουργίαν του. Νὰ ἐκφράσωμεν τὸ ἔργον εἰς τζάουλ.

Ποία ἡ πιθανότης θανάτου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς καὶ πόσοι ἐξ 100.000 ἀρρένων θὰ ἐπιζήσουν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας των;

Μαθηματικὴ Στατιστικὴ

1. Ὑπολογίσατε τὰς ροπὰς 1ης καὶ 2ας τάξεως α) ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ β) ἀπὸ τὸν ἀριθμητικὸν μέσον τῆς κατανομῆς :

x	f
1	1
3	2
5	3
7	5
9	2

2. α) Δίδονται τὰ κάτωθι ζεύγη παρατηρήσεων :

x	1	2	3	5	6	7
y	1	3	2	5	9	10

Ὑποτιθεμένου ὅτι αἱ τιμαὶ x εἶναι ἀπηλλαγμένα σφαλμάτων, νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἐξίσωσις τῆς εὐθείας παλινδρομήσεως $y = a + bx$.

β) Ἀποδείξατε, πῶς προκύπτουν αἱ κανονικαὶ ἐξισώσεις τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων εἰς τὴν περίπτωσιν γραμμικῆς σχέσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ γράψατε τὰς ἐξισώσεις ταύτας διὰ τὰς περιπτώσεις συναρτήσεως β' καὶ γ' βαθμοῦ.

γ) Ποίαν μορφήν λαμβάνουν αἱ κανονικαὶ ἐξισώσεις τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων, ἐν ἀντὶ τῶν ἀρχικῶν δεδομένων x καὶ y θεωρήσωμεν τὰς ἀντιστοίχους ἀποκλίσεις αὐτῶν ἀπὸ τοὺς μέσους \bar{x} καὶ \bar{y} .

3. Τῶν ὡς ἄνω δεδομένων τῆς ἀσκήσεως II εὐρεῖν τὸν συντελεστὴν ἀπλῆς συσχετίσεως.

Στατιστικὴ Ἀνάλυσις

1. Δίδεται ἡ κάτωθι κατανομή :

x	ψ
20 — 24,9	8
25 — 29,9	15
30 — 34,9	32
35 — 39,9	64
40 — 44,9	78
45 — 49,9	45
50 — 54,9	36
55 — 59,9	18
60 — 64,9	9

Εὐρεῖν : α) τὸν μέσον ἀριθμητικόν, β) τὴν διάμεσον καὶ τὰ δύο τεταρτημόρια T_1 καὶ T_3 , γ) τὸν τύπον, δ) τὴν διακύμανσιν καὶ μέ-

στην απόκλιση τετραγώνου, ε) την ασυμμετρίαν, στ) την κύρτωσις της κατανομῆς.

Τί συμπεράσματα προκύπτουν ἐκ τῶν ἄνω παραμέτρων; (Νὰ ἐφαρμοσθῆ ἡ διόρθωσις κατὰ Sheppard εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς διακυμάνσεως).

2. Δίδεται ὁ κάτωθι πίναξ ἀφορῶν 1119 ἄτομα, ἡλικίας 25—30 ἐτῶν, ἅτινα ἠσφαλίσθησαν μὲ κανονικὰ ἀσφάλιστρα ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ ἠϋξημένα τοιαῦτα. Ἐξεταστέον ἂν ἰσχύη ἡ ὑπόθεσις ὅτι αἱ δύο ομάδες ἔχουν τὴν ἰδίαν πιθανότητα θανάτου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Κατηγορία ἀσφαλιστρῶν	Θανόντες	ἐπιζήσαντες	Σύνολον
Κανονικὰ	48	931	979
Ἡϋξημένα	13	127	140
Σύνολον	51	1058	1119

(Θὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ κριτήριον χ^2 , τιμὴ τοῦ χ^2 μὲ 1 βαθμὸν ἐλευθερίας εἰς 5 %, $\chi^2 = 3,841$).

3. Δίδεται ἡ διπλῆ σειρὰ :

ψ	χ	ψ	χ
9	9	5	5
9	8	4	3
8	7	3	3
6	7	1	1
6	6	1	1

Νὰ προσδιορισθῆ :

- Ἡ ἐξίσωσις παλινδρομήσεως τοῦ ψ ὡς πρὸς χ .
- Ὁ συντελεστὴς συσχετίσεως τ τοῦ ψ καὶ χ .
- Νὰ ἐλεγχθῆ ἡ σημαντικότης τοῦ τ εἰς 5 % ($v = 9$, $t_v = 2,262$).
- Νὰ καθορισθοῦν τὰ ὄρια ἐμπιστοσύνης τοῦ τ εἰς 5 %.
- Ὁμοίως τοῦ συντελεστοῦ παλινδρομήσεως β εἰς 5 %.

4. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ συγκρίσεως δύο μηχανῶν κατασκευῆς βαμβα-

κερῶν νημάτων λαμβάνονται θετικὰ δείγματα ἐξ ἐκάστης μηχανῆς ἅτινα ἐλέγχονται διὰ τὴν ἀντοχὴν εἰς τὴν θραῦσιν. Ταῦτα παρέχουν τὸ ἐξῆς δεδομένα :

Μηχανὴ Α : 380, 382, 362, 382, 364, 392, 360, 358, 400, 402.

Μηχανὴ Β : 398, 440, 396, 428, 420, 446, 420, 420, 410, 390.

Ἐὰν ὑποθεθῆ ὅτι ἡ κατανομὴ τῆς ἀντοχῆς τοῦ νήματος ἐκάστης μηχανῆς εἶναι *κανονικὴ* (τοῦ τύπου Gauss-Laplace) μὲ τὴν ἰδίαν διακύμανσιν διὰ τὰς δύο μηχανάς, νὰ εὐρεθῆ τὸ διάστημα ἐμπιστοσύνης εἰς 95 % διὰ τὴν διαφορὰν μεταξύ τῶν μέσων τιμῶν, ἔτι δὲ καὶ ἂν ἡ διαφορὰ τῶν δύο μέσων εἶναι σημαντικὴ ἢ ὄχι, δηλ. ἂν τὰ προϊόντα τῶν δύο τύπων τῶν μηχανῶν διαφέρουν σημαντικῶς.

Στατιστικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων

1. Εἰς παραγωγὴν χάλυβος εὐρίσκονται ἀπὸ τὰ 20 πρῶτα δείγματα ἐκ 5 δοκιμῶν ἕκαστον αἱ κάτωθι τιμαὶ ἀντοχῆς \bar{x} καὶ R ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν νὰ συνταχθοῦν διαγράμματα παρακολουθήσεως \bar{x} R καὶ σ διὰ τὴν μέλλουσαν παραγωγὴν.

\bar{x}	R	\bar{x}	R
73	10	76	20
83	20	80	20
75	15	85	10
71	5	79	25
76	5	84	15
71	5	77	20
77	20	75	5
77	5	76	5
66	10	76	10
59	20	80	15

2. Σὲ μιὰ ποσότητα βιομηχ. προϊόντων διεπιστώθη ποσοστὸν σκάρτων 10 %. Ζητεῖται : α) ἐὰν ληφθοῦν δύο τεμάχια, ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι ἐν τοῦλάχιστον σκάρτον, β) ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι ἐν ἑκ τῶν δύο σκάρτον, γ) ἂν ληφθοῦν 3 τεμάχια ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι καὶ τὰ τρία σκάρτα, δ) ἂν ληφθοῦν εἴκοσι τεμάχια ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι τρία σκάρτα μεταξύ αὐτῶν, ε) ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι τρία τοῦλάχιστον σκάρτα, ἂν ληφθοῦν ὁμοίως εἴκοσι τεμάχια :

Οικονομετρία

1. Δίδεται ἡ τιμὴ ἑνὸς ἀγαθοῦ A (χ) καὶ ἡ ζήτησις αὐτοῦ (ψ) ὡς κάτωθι :

χ	ψ
0,30	14,910
0,70	15,790
1,20	14,640
1,50	14,55
1,75	14,475
1,90	14,430
2,15	14,355
2,32	14,304

Εὐρεῖν τὴν ἐξίσωσιν ζήτησεως τοῦ ψ εἰς χ (ἐξίσωσις γραμμική) καὶ ἐλέγξει τὴν σημαντικότητα τοῦ συντελεστοῦ β .

Ὅμοίως εὐρεῖν τὸν συντελεστὴν ἐλαστικότητος καὶ τὰ ὄρια ἐμπιστοσύνης τούτου εἰς 95 %. Τί συμπεράσματα προκύπτουν ἐκ τῆς διερευνήσεως τῆς ἐξισώσεως ζήτησεως :

2. Δίδεται τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα Y (εἰς σταθερὰς νομ. μονάδας) ἢ κατανάλωσις C καὶ ἡ ἐπένδυσις I ὡς κάτωθι :

Ἔτος	Y	C	I
1920	15	12	3
1921	21	16	5
1922	26	21	5
1923	32	26	6
1924	44	37	7
1925	58	48	10
1926	61	50	11

Νὰ προσδιορισθοῦν αἱ ἀξισώσεις α) καταναλώσεως καὶ ἐπενδύσεως συναρτήσεσι τοῦ εἰσοδήματος, β) ἡ ὀρικὴ ροπή πρὸς κατανάλωσιν καὶ ἐπένδυσιν, γ) ὁ πολλαπλασιαστὴς καὶ ὁ συντελεστὴς ἐπιταχύνσεως. Νὰ διατυπωθοῦν σαφῶς τὰ προκύπτοντα συμπεράσματα.

Οικονομικὰ Φαινόμενα

I. α) Ποῖαι αἱ συνιστώσαι, εἰς ἃς ἀναλύεται μία οἰκον. χρονολογικὴ σειρά; Δόσατε τὸν ὄρισμὸν αὐτῶν.

β) Ἀναφέρατε τὰς μεθόδους, αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦνται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς αἰωνοβίου τάσεως εἰς μίαν χρονολογικὴν σειράν. Ἀναπτύξατε μίαν ἐξ αὐτῶν.

II. Δίδονται αί κάτωθι ὑποθετικά τιμαί ἑνὸς ἐτησίου δείκτου διὰ μίαν περίοδον ἑννέα ἐτῶν.

Δείκτης : y	109	107	105	104	104	105	107	110	114
Ἔ τ η : x	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938

Χρησιμοποιοῦντες τὰς πρώτας, δευτέρας κλπ. διαφορὰς τῶν y ἢ τὸ σχετικὸν χρονόγραμμα, καθορίσατε τὴν μορφήν τῆς ἐξισώσεως, ἣτις προσαρμόζεται ἱκανοποιητικῶς πρὸς τὰ δεδομένα. Ἐν συνεχείᾳ διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἐλαχ. τετραγώνων νὰ εὐρεθῶσιν οἱ συντελεσταὶ τῆς ἐξισώσεως ταύτης.

III. α) Ποῖοι οἱ τύποι Laspeyres, Paasche καὶ Fisher, προκειμένου νὰ καταρτισθῇ δείκτης τιμῶν; Ποῖα τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα ἑνὸς ἑκάστου;

β) Ποῖα θεμελιώδη προβλήματα ἐγείρονται, προκειμένου νὰ καταρτισθῇ ἕνας τιμάριθμος;

Θέματα Λογιστικῆς

1ον

Τί εἶναι αἱ «Λογιστικαὶ Καταστάσεις» καὶ πῶς διακρίνονται;

2ον

Ποῖα εἶναι τὰ στοιχεῖα μιᾶς μελέτης τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ;

3ον

Ὁ τέταρτος ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἐτήσιος Ἰσολογισμὸς τῆς ἐπιχειρήσεως Δ. Ἀνδρέου, συνταχθεὶς τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1954, ἔχει ὡς κάτωθι:

Ἰ σ ο λ ο γ ι σ μ ὸ ς

Ε		Κεφάλαιον	Π
Ταμείον	30.000	Πιστωταὶ	450.000
Τράπεζαι	70.000		200.000
Ἐμπορεύματα	300.000		
Χρεῶσταί	140.000		
Ἐπιπλα	50.000		
Ζημίαι	60.000		
	650.000		650.000

Ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1955 μέχρι 31ης Δε-

κεμβρίου 1955 χρονικὸν διάστημα διενεργήθησαν αἱ κάτωθι πράξεις:

1. Ἐπωλήθησαν ἐμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 150.000 μετρητοῖς.
2. Ἠγοράσθησαν ἐμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 100 000 κατὰ τὸ ἡμισυ τοῖς μετρητοῖς καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἔναντι ἀποδοχῆς συναλλαγματικῶν εἰς διαταγὴν τῶν πωλητῶν.
3. Ἠγοράσθησαν ἐμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 50.000 δι' ἐκδόσεως ἐπιταγῶν εἰς διαταγὴν τῶν πωλητῶν.
4. Διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς ἀποθήκας ἐπιχειρήσεως κατεβλήθησαν δραχ. 5.000.
5. Ἐξωφλήθησαν λήξασαι συναλλαγματικαὶ δραχ. 30.000.
6. Ἐπωλήθησαν ἐμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 140.000 ἔναντι γραμματίων.
7. Κατεβλήθησαν διὰ μισθοῦς προσωπικοῦ δραχ. 24.000 καὶ δι' ἐνοίκια δραχ. 36.000.

Ζητεῖται

Νὰ γίνῃ ἡ καταχώρησις τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς λ)σμούς Γ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ συνταχθῇ βάσει τούτων ὁ 5ος Γενικὸς Ἴσολογισμὸς δοθέντος ὅτι κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν σχετικὴν Ἀπογραφὴν :

- α) Τὰ μένοντα ἐμπορεύματα ἀπετιμήθησαν ἀντὶ δραχ. 285.000.
- β) Ἐλογίσθησαν τόκοι : τῶν παρὰ Τραπεζαῖς καταθέσεων δραχ. 3.000, εἰς βάρος χρεωστῶν δραχ. 10.000 καὶ ὑπὲρ πιστωτῶν δραχ. 5000.

Ἐρωτᾶται ἐπίσης

Ποία εἶναι ἡ ἀναλογία τῶν διαφορῶν ἐν τῷ νέῳ Γενικῷ Ἴσολογισμῷ περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ποία ἡ προσωπικὴ σας ἐκτίμησις περὶ τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ κ. Δ. Ἀνδρέου.

